I. ВЕРОИЗПОВЕДАНИЯТА

Току що бе свършило богослужението и литургията в памет на един от най-великите синове на българския народ - дякон Игнатий, Васил Левски. Камен се ръкува с познатите християни, сбогува се и тръгна по пътеката към изхода. По средата на църквата го спряха две жени, поздравиха го и едната каза:

- Няма по-велик българин от Васил Левски. Едва ли има друг българин, за когото всички да си спомняме с толкова благодарност и името му така много да ни смирява и обединява.

- Има - отговори втората жена.

- Кой? - попита първата и зае такава поза, като че ли се готвеше да започне борбата в защита на Левски.

- Свети Иван Рилски - усмихната отговори втората.

Камен ги наблюдаваше и тайно се молеше в сърцето си: “Господи, благодаря Ти за тези две българки. Те не се познават, но Ти ги познаваш и вярвам, че те са Твои дъщери и мои сестри. Усили вярата им и ги благослови с всякакви благословения. Употреби ги за духовното пробуждане, съживление и възраждане вярата на нашия малък и изстрадал народ. Може би имаш още седем хиляди, които не са преклонили колената на сърцата си пред червения звяр...”

- Камене, ти какво ще кажеш, кой е по-голям българин? - Васил Левски или св. Иван Рилски? - прекъсна молитвата му Антония.

- Не е по силата на един грешник като мен да определи кой от тях е по-голям. Обичам и двамата и ако поставя единия по-високо, ще онеправдая другия, а аз не желая това. Господ Иисус Христос постави едно дете между апостолите и им каза, че “... който се смири като това дете, по-голям е ...” Ако можех да попитам тях, вярвам, че Левски би ми отговорил: “Не мога да се сравнявам със св. Иван Рилски”. А св. Иван би прегърнал Левски и би му казал: “Той дойде след мен, но ме изпревари”. Така постъпват истински великите люде и затова са велики, защото са изпълнили заповедта на Господа - да се смирят като деца. А всички, които парадират с величие и се съгласяват да ги величаят, са жалки нищожества.

- Наистина, как не се сетих за св. Иван.

- А сякаш се готвехте да ме ударите! - усмихна се Антония.

- Не бих го сторила, но ако се осмелявате да сравнявате Левски с някое съвременно наше “величие”... Прощавайте и довиждане. Трябва да бързам, защото съм излязла от работа. Камене, кога ще се видим? Има да говорим за толкова много неща.

2.

Тази вечер в Първа евангелска църква имаше особено събрание. Поканиха и Камен. Макар и с недоверие, той реши да отиде. Присъствуваха християни от различни вероизповедания. Започнаха богослужението с песента “Кой Бог е велик?” Всички пееха с особено въодушевление. Събранието откри протестантският пастир и даде думата на архимандрит Методий: “Ние, православните християни, обичаме и почитаме апостолите, светиите и мъчениците, но сме забравили, че не само трябва да ги обичаме, но и да приличаме на тях. Те изпълниха своята мисия, а ние трябва да изпълним нашата. Те бяха проповедници, изповедници и мъченици за Христовата вяра в своето време. Ние трябва да бъдем такива в нашето време. Трябва да се събудим и да заработим като тях. Трима от Христовите ученици бяха Негови най-

близки приятели. Те символизират трите вероизповедания на християнството. Петър - на католическото, Иаков - на протестантското, Иоан - на православното. Нима светите апостоли са враждували помежду си? Тогава защо ние трябва да враждуваме?

След него говори свещеник Христо от католическата църква: “Формите на нашите богослужения са различни, но съдържанието е едно. Различието на формите не бива да ни разделя, а единството на съдържанието трябва да ни обединява. Главното в нашия живот е пазенето и изпълняването на Христовите заповеди, които са еднакво задължителни за православните, протестантите и католиците. Някои мислят, че ние католиците сме врагове на християните от другите вероизповедания и че те са наши врагове. Но ако всички изпълним Христовата заповед: “Обичайте враговете си и молете се за тях...” - ще бъдем ли повече врагове? Ако ние обичаме вас и се молим за вас, и ако вие обичате нас и се молите за нас, ще бъдем ли повече врагове? Кой има интерес християните да бъдат разделени и да воюват едни против други? Христос ли, или антихриста?”

В този момент някой запя: “Кой Бог е велик?” Песента бързо се поде от всички участници в събранието. Изправиха се на крака. Очите на хората светеха. По лицата на някои се стичаха сълзи.

Дадоха думата и на Камен: “Пяхме песента “Кой Бог е велик?”. Но чий е този Бог? Само на православните ли? Само на католиците ли? Или може би само на протестантите? Братя и сестри, Той е Бог на всички човеци, добри и зли, от всички вероизповедания и деноминации и извън тях. Той стои по-високо от всички. Обещал ни е, че всеки, който повярва и се кръсти в Неговото име, ще бъде спасен и обещанието му никой не може да промени. Не е по Неговата воля да погине ни един човек, а всички да дойдат на покаяние. Има хора, които изучават Светите Писания, за да се препират и да надвиват братята си от другите вероизповедания в споровете. Това те считат за голямо геройство, но чуйте какво казва Презвитер Козма: “Ти, който имаш знания и си надвил брата си в спора, какво толкова си сторил? По-малкият ти брат, за когото Господ Иисус Христос е умрял, си е отишъл наскърбен, а ти си се възгордял”. Нека изучаваме Светите Писания, не за да споря, а за да ги изпълняваме”.

След събранието пред входа на църквата Камен се спря при Павел и Любен. Те спореха за някакъв текст от Библията. И двамата държаха да се изпълняват Христовите заповеди, така както са записани, но за съжаление това не се върши в никоя църква и деноминация в България.

- Здравейте, братя! - прекъсна спора им Камен - за какво говорите?

- Здравей, Камене! Обяснявам на Любен, че или много късно или много рано сме се родили с него.

- Защо?

- Защото, ако бяхме се родили по времето на първите християни, щяхме да живеем и работим в църква, която изпълнява Христовото Евангелие точно така, както е записано. А сега такава църква няма. Вярвам, че българите ще се осъзнаят и ще създадат църква на пълното Евангелие без вносни “изми”, като баптизъм, методизъм, адвентизъм и т.н. Понякога си мисля, че те са роднини на други “изми”, като материализъм, атеизъм, социализъм, комунизъм, фашизъм, окултизъм, спиритизъм и други подобни. Струва ми се че една майка ги е раждала и то с определена цел - унищожаването на християнството.

- Дали ще успеят?

- Ако угасят слънцето, ще унищожат и християнството. Портите адови няма да надделеят на църквата. Думите на живия Бог не могат да бъдат променени от усилията на всички мракобесници по света.

- А защо вие не си направите църква на пълното Евангелие и да я наречете Христова църква или Божия църква?

- Има такава. Казва се “Божия църква”. Това са крайните петдесятни християни, но и там се промъква фарисейският квас.

- А ти какво мислиш, Любене?

- Искам да припомня думите на архимандрит Методий, който говори тази вечер. Той каза, че апостолите и мъчениците са свършили своята работа, а ние трябва да вършим нашата в условията, в които живеем. Трябва да разпространяваме Евангелието, за да стигне до повече души, които да намерят спасение, а Павел иска църква, в която да се вършат чудеса, пълни с дарбите на Светия Дух, където хроми да хвърлят патериците, слепи да проглеждат, глухи да прочуват, мъртви да възкръсват...

- И на сиромаси да се проповядва Евангелието, но не само с думи, но и с дела - прекъсна го Павел.

- В това няма нищо лошо. Точно такава е била първата църква. Защо във вашата църква, да няма хора, които да правят Евангелизационни събрания, а други да се молят за изцерения на болни?

- Защото дяволът не е съгласен. Той знае, че при изцеряването на неизлечимо болни се пробуждат вярващите и се обръщат нови души към Бога. Затова, като използува своите служители атеисти от комитета по вероизповеданията, забранява такава дейност. А пастирите, свещениците и владиците са станали еничари.

- Защо еничари ?

- Защото като срещнат някой, чрез когото действуват дарбите на Светия Дух, докато не го пропъдят от църквите или унищожат, мира нямат.

- Павле, ти петдесятен ли си?

- Аз съм християнин и не желая да бъда нищо повече или по-малко от това. Вярно е, че петдесятните се молят за дарбите, само че по домовете. В църквите такава дейност не се разрешава.

- Значи, ти търсиш Бога без религия?

- Религия означава връзка на човека с Бога и аз не съм против тази връзка, а напротив.

- Но това е целта и на служителите от различните вероизповедания. Богомолците им като установяват постоянна връзка с Бога, да черпят от Него духовни блага като от неизчерпаем източник.

- Ако се присъединя към някое вероизповедание, с това няма да установя връзка с Бога, а със служителите в това вероизповедание, голяма част от които са агенти на Държавна Сигурност.

- Но те ще си получат наказанието, ако постъпват така.

- В едно стопанство овчарите продали стадото на разбойници и то било изядено. Хванали овчарите и ги осъдили, но нали е язък за стадото?

- Язък е, но не забравяй, че Този, Който пази нашите стада е по-голям, по-силен и по-мъдър от вълците и знае как да ни опази.

- С това се утешаваме... Но ако виждаме, че овчарите водят стадото, за да го предадат на глутницата, а не правим нищо, ще носим някаква отговорност.

- Може би си прав. Нещо трябва да се направи.

- Ето, че стигнахме до спирката - прекъсна разговора Любен. - Павле, в събота - къде?

- У нас. Заповядай Камене! Любен ще те доведе.

Трамваят спря, пътниците слязоха, а Камен и Любен застанаха от двете страни на вратата, обърнаха се към Павел и му помахаха с вдигнати ръце.

- Довиждане!

- До събота!

- Емануил! - благослови Павел.

3.

Асансьорът спря на петия етаж. От левия апартамент се чуваше песен. Пееха любимата песен на Павел:

> “Не в красиви речи и молби,
> Нито в песни е живота ми.
> Сам Иисус живота вечен е.
> Всичко в Тебе имам, о Христе”.

Позвъняха. Посрещна ги домакинът.

- Заповядайте! Току що започнахме.

В хола имаше около двадесет млади мъже и жени.

- Погледнете лицата им и ако видите едно лице, което да не е усмихнато и радостно, можете да ни напуснете - каза Павел, като посочи гостите. - “Мир ви давам, Моя мир ви оставям...” - казва Господ на апостолите, а чрез тях и на нас. Голямо нещо е човек да има Христовия мир. Вярвам, че всички присъствуващи го имаме в изобилие. И едно от качествата на плода на Светия Дух се казва радост. Нашата радост не е купена с пари и целта на нашия живот е да доведем и други при нея, но нашите сънародници се страхуват, да не би да ги завербуваме и поробим.

- Прави са да се страхуват. Малко ли са били тия, които са ни поробвали. Казвам се Камен. Радвам се, че се запознавам с всички вас.

- Не съм забравил да те представя, но при нас има един закон: “Не питай как се казвам, къде живея, къде и какво работя. Ако питаш - не си наш”.

- Брат Павле, мога ли да кажа нещо? - попита тъмно руса девойка с живи сини очи.

- Разбира се.

- Във вторник посетих молитвеното събрание в Петдесятната църква. След службата ме спря един от дяконите на църквата и ме попита: “Сестра, вие от къде сте?” Отговарям: “От София”. “Къде живеете?” “У дома си живея”. “А къде работите?” “Все на едно и също място работя”. И докато се чудеше, какво още да ме пита, аз го попитах: “Извинете, вие да не сте от следствения отдел?” Тогава той ме остави и се отдалечи.

- “Бъдете хитри и не злобливи”, - казва Господ. - Някои мислят, че за да си хитър трябва да лъжеш. Ето сестрата не е излъгала, а е постъпила хитро. На мен ми се случи нещо подобно. В неделя бях на богослужението в църквата “Доктор Лонг”. Като ме видяха, много от вярващите дойдоха да ме поздравят, а брат Петър се провикна: “Къде се изгуби бе, брат Павле? Не ти ли стана мъчно за нас, Божи човече? Толкова време не сме се виждали”. Тогава към мен се приближи една личност и ме попита: “Как се казвате, брат?” - “Казвам се Павел”, - “Къде живеете?” - “На село”. “Къде работите?” - “На село”. “А фамилията ви, брат Павле?” - “Е-е-е, за толкова много въпроси е необходима легитимация”. Той ме погледна стреснато и каза: “Много ви е страх”. - “Не е страх. Ако бях се уплашил, щях точно да ви отговоря на всичките

въпроси, които ми задавате, като следовател от Държавна Сигурност. Знаете ли, че църквите са пълни с шпиони. Плъзнали са едни черни предатели и доносчици... и ако някой им плаща за такава мръсна работа, те трябва да се потрудят, а не наготово да получават информация". - Тогава той се изчерви и каза много ядосан: "Благодаря ви за мнението, което имате за мен" - и се отдалечи.

- Може би е бил невинен, но не е знаел вашия закон: "Не питай как се казвам, къде и какво работя". Току виж, с моето любопитство и мен сте ме взели за такъв - рече Любен.

Поетът Стамен ровеше из една книга. Той се изправи и рече:

- Слушайте да ви прочета нещо: "В Сопот, в стаята на учителя имаше тайно събрание. Ненадейно влиза едно лице, познато като приятел на турците и сяда. Всички мълчат, но лицето не се отива. Левски става и извиква на лицето:

- Навън! Подлец!

- Как? Защо? - пита непознатият.

- Навън! Иди кажи на турците, че съм тук! Аз съм Левски.

Като каза тези думи, цялото събрание потрепери от ужас.

- Не се бойте! - каза Левски спокойно, когато лицето си отиде. Аз съм уверен, че той нищо не ще смее да направи.

И продължиха разискванията си.

Никой не дойде".

Стамен спря четенето. Всички се умълчаха.

- Подозрителността поражда призраци! - каза Камен. - Братя и сестри не бива да се съмняваме в християните и в това, че желанието им да спасят душите си е искрено.

- Не се съмняваме - рече Павел - но не забравяй, че освен християни има и лъжехристи. Един брат ми разказа, че като го извикали в милицията, полковникът му рекъл: "Христос ви е обещал, че където сте двама или трима и Той е между вас. Аз пък ви казвам, че където сте двама - третият е наш".

- Значи между нас има най-малко седем души доносчици - не удържа смеха си Сашо.

- Седем едва ли има, но един-двама... може и да се родят. - И Павел измери с острия си поглед един по един присъствуващите. Всички издържаха погледа му. След това се обърна към един пълен симпатичен младеж и каза: "Да започваме".

Младежът се изправи и започна да разказва:

- През седмицата нашите адвентни пастири изнесоха фанатични проповеди, с които се стараеха да настроят слушателите против католиците, против православните и против всички протестантски деноминации. Показаха ни фотомонтаж как папата нарушава четвъртата заповед.

След него стана Виктория, тъмно русото момиче.

- В Баптистката църква имахме гости от Варна. Техният проповедник говори против петдесятните християни. След това един от проповедниците каза с гняв: "На миналата служба присъствуваше английски пастор, който претендираше, че е новороден. Днес го няма между нас, защото каза, че ще присъствува на литургията в "Ал. Невски". Как е възможно един новороден християнин да присъствува на литургия?"

- Той знае ли какво значи литургия? - прекъсна я Павел.

- Не знам. Литургия означава възпоменание на Христовите страдания. Казвам ви това, което чух. Тези хора настройват нашите вярващи против другите християни.

Един след друг ставаха представителите на различните деноминации и съобщаваха, че през изтеклата седмица, проповедниците им са изнесли фанатични

проповеди, като са се стремели да настроят слушателите против християните от другите деноминации.

Камен си спомни какво се бе случило в църквата “Св. Андрей”. Проповядваше един епископ. Между другото той каза: “Нека се молим, св. ап. Андрей да ни даде сили да победим католиците и протестантите”. Тогава един старец, който беше от дясната страна на Камен, се прекръсти и промълви: “Господи, прости му, защото не знае какво говори”.

- Защо? - попита го Камен.

- Защо ще занимава св. Андрей с такива глупости. Те искат да направят България втора Северна Ирландия. Ако много иска да се бори с протестантите и католиците, нека вземе от атеистите една картечница и да започне да ги избива.

- Значи вие не одобрявате изказването и проповедта на Владиката?

- Вярвам, че и Господ не ги одобрява.

Богослужението свърши и хората блъскайки се излизаха от претъпканата църква. До тях се спря прислужничката и каза гневно: “Невъзпитан и нахален народ!”

- А вие защо не кажете на настоятелството да поръча много дървени кръстове? - намеси се старецът.

- Какви кръстове? - попита учудено прислужничката.

- Ами... такива, на които да разпънете тоя нахален и невъзпитан народ...

Тя го погледна враждебно и бавно се отдалечи. Старецът се усмихна, обърна се към Камен и рече: “Почти всички клисари и прислужници по църквите са агенти на Ка-Де-Се”.

Павел се изправи.

- От изказването на братята и сестрите от различните деноминации разбрахме, че някой руши единството между християните в нашата страна и то съвсем съзнателно, умишлено и планомерно. Има ли други мнения?

- Ние знаем, че сатана, антихриста и лъжепророкът са личности, които искат да се проявят чрез някой човек. Сатана и неговите бесове са рушители. Те се стараят да разрушат Божият ред и хармония в природата, в семейството, в обществото, да разрушат телата ни и да погубят душите ни. Но най-озлобени са срещу Христовата църква. Мисля, че тези проповедници, които са проповядвали фанатични проповеди през седмицата, може и да не са виновни, а просто да са попаднали под влиянието на такива демони. Сатана е много разярен срещу събранието, което направихме миналата събота в Първа евангелска църква. Затова не бива да бързаме с осъждане на проповедниците, понеже Господ ни е забранил да съдим.

- Ако всички проповедници през изминалата седмица са попаднали под влиянието на демони, тогава кому служат те? На Христос или на антихриста? На Бога или на дявола? - попита Стамен.

- Какво се церемоните с тях? Това са сатани, продажни души, слуги на дявола, вълци облечени в овчи кожи. Това са злите работници, лукави измамници, които точно са изпълнили заповедта на атеистите от Комитета по вероизповеданията - да насъскват християните едни срещу други, за да се изпоядем и самоунищожим. Ето кой руши единството между християните. Предлагам такива проповедници, след като бъдат изобличени пред двама свидетели, ако не се покаят, да бъдат връзвани и предавани на анатема.

- Не се горещи, брат Запряне. Господ ни е заповядал да обичаме враговете си и да се молим за тях - не се предаваше Любен.

Запрян скочи от стола и извика:

- Кой искрен християнин обича Иуда Искариотски? Кой от апостолите се е молил за него, след като разбраха, че е предател? Това е все едно да обичаш дявола и да се молиш за него. Това е едно страшно заблуждение на християните в цяла България. Апостол Иоан казва: “Не ви казвам да се молите за смъртни грехове”, а предателството е не само смъртен, но според мен и непростим грях. А тия лъжехристи са синове на Иуда, конспиратори против всички верни, честни и искрени християни. Да обичаш невярващия, който ти пакости и ти е враг, и да се молиш за него - това иска да каже Спасителят, защото невярващият е непросветен и е духовно сляп, не познава Бога и не знае какво прави. Но за вълците, облечени в овчи кожи, които при това се препоръчват и за овчари на Божиите стада - за такива съзнателни и умишлени лицемери милост не може да има. За тях Господ казва: “Да бяхте слепи, не щяхте да имате грях, но сега казвате, че виждате, затова грехът ви остава”. /Иоана 9:41/.

- Брат Запряне, приличаш ми на Бенковски. И аз съм за открита борба с лицемерите. И Господ Иисус Христос не се церемонеше с тях.

- Трайчо, не наливай масло в огъня. Брат Камене, нали само хулата против Светия Дух е смъртен грях?

- Не Павле. Хулата против Светия Дух е непростим грях, а смъртни грехове са всички, при които човек попада под проклятие и Библията казва, че заслужават смърт. Точно за това говори Светия Дух чрез апостол Иоан: “Ако някой види брата си да съгрешава с грях не за смърт, нека се моли, и Бог ще даде живот нему, - сиреч, на оногова, който съгрешава не за смърт. Има грях за смърт: не за него казвам да се моли. Всяка неправда е грях, но има грях не за смърт” /I Иоан. 5:16,17/.

- Какво да правим, ако извършим смъртен грях? - попита Любен.

- Смъртният грях трябва да се изповяда и остави. Без вяра в Спасителя, е невъзможно прощаване на смъртен грях. Той прие проклятието на смъртните грехове върху Себе Си и ако ги изповядаме и оставим и се молим за прошка, Иисус е готов да ни прости. Но ако крием смъртни грехове, не се признаваме за виновни или не вярваме, че Иисус Христос е Божият Син, ще измамим себе си. Тук е грешката на мнозина протестанти. Те постят и се молят до изтощение за някой болен, който или не вярва, или пък не иска да изповяда смъртните си грехове и да ги остави. А чухме, че апостолът не ни съветва да се молим за такива хора.

- Нарушаването на десетте Божи заповеди смъртен грях ли е? - попита Елисавета.

- Разбира се! - отговори адвентистът Евгений.

- Смъртните грехове са около тридесет на брой, но от десетте Божи заповеди има такива, които не са смъртни. Например кражбата. Библията казва, че който открадне овца, трябва да върне четири овци за овца - отговори Камен.

- Нима ние християните можем да нарушаваме десетте Божи заповеди? - не се предаваше Евгений.

- Ние сме освободени от закона - намеси се в разговора и брат Димитър.

- Как?

- Има ли между нас някой, който да пуши цигари?

- Не, не, не... - бързаха да отговорят всички.

- Представете си, че в тази стая има надпис, на който пише: “Пушенето е забранено! Който пуши, ще бъде осъден на смърт!” За кого се отнася тази заповед?

- За пушачите - отговори Ели.

- А за непушачите той няма сила. Така и Моисеевия закон няма сила за новородените и простени християни, които Господ Иисус Христос е освободил от

проклятието на греха и развързал от силата на пороците, които влачат човеците към смъртни грехове.

- А защо апостол Павел казва, че за Божия народ остава една почивка - събота? - попита Иван, приятеля на Евгений.

- Това апостолът казва в посланието си до евреите и то се отнася за тях. Но който пази съботата, ще трябва и да се обрязва, защото както вярата в Иисуса Христа е свързана с кръщението, така и вярата в Моисей е свързана с обрязването - каза Любен.

- Не се увличайте - рече Павел - чуйте какво казва Светия Дух чрез апостол Павел в Посланието до Колосяните: "И тъй, никой да не ви осъжда за ядене, или пиене, или за някой празник, или новомесечие, или събота" /Кол. 2:16/. Какво иска да ни каже Светият Дух чрез апостола? Никой няма право да ви съди, че пазите съботата, и ако ви съди хич да не вие грижа. Нито има право да ви съди, че не пазите съботата. Ако пък ви съдят, не се плашете. Тъкмо към това се стремят враговете ни: едни други да се осъждаме, за да се намразим. Искам да ви върна към началото на нашите размишления. Нашата история е богата с примери на падения и победи. Мисля, че една от мисиите на Българската Православна църква беше да повлияе на поробителя и турският народ да чуе Евангелието Христово и да приеме Иисуса Христа за свой Спасител. За съжаление тя не изпълни тази мисия. Посетих една църква в провинцията, чиито членове бяха хора от малцинствата. Видях и чух как Господ ги милва, чува и отговаря на молитвите им. Запознах се с някои турци, които вярват и се молят на Иисуса Христа, като изповядват, че Той е Божий Син. Светият Дух ги изпълва със сила и чрез тях действуват изцелителни дарби. Фактите говорят, че грешката на църквата за отношението и към малцинствата е налице. И докато православни, католици и протестанти се наспорят кой от тях е най-прав, Светият Дух ще работи с хора от малцинствата, с турци и бивши мохамедани, и чудно ли е че те, които бяха последни, ще станат и стават първи. И докато ние спорим дали да пазим и освещаваме съботата или неделята, дяволът, чрез свои инструменти ще руши доверието между християните и ще изстудява братолюбието и любовта. Това се върши във всички църкви и деноминации без изключение. Голяма част от християните в България копнеем и се молим да настане време на голямо духовно пробуждане и съживление, пък и не вярвам, че има искрен християнин, който да не желае това. Но запомнете думите ми, че то няма да започне от никоя деноминация и вероизповедание, защото Господ ми откри, че всички те са отпаднали от силата Му, понеже ръководствата им са извършили предателства против тия за които Иисус е умрял. То ще започне тогава, когато всеки християнски дом се превърне в църква и всяко сърце стане храм. А в храма всичко трябва да бъде чисто и осветено, и то не само в събота и в неделя, а всеки ден, всеки час, всяка минута и всяка секунда, защото царството Божие за миг се печели, но и за миг може да се изгуби. Ние живеем в усилни времена, за което пише апостол Павел до Тимотея: "И това знай, че в последните дни ще настанат усилни времена. Защото човеците ще бъдат самолюбци, сребролюбци, самохвалци, горделиви, хулници, към родители непокорни, неблагодарни, нечестиви, недружелюбни, непримирими, клеветници, невъздържани, неукротими, недобролюбци, предатели, безочливи, надути, повече сластолюбиви, нежели боголюбиви, които наглед имат благочестие, но от силата Му са се отрекли. И от такива се отвръщай!" /II Тим. 3:1-5/.

Павел затвори Новия Завет. Погледът му мина по лицата на всички присъствуващи и каза: "Дали гореизброените пазят съботата или неделята, или не - те си остават нечестивци". После погледна към Запрян и продължи: "Това ни съветва апостол

Павел - да се отстраняваме от такива човеци. Знаете ли защо не бива да влизаме във война с тях? Защото ще се изпълним със зли помисли, а те според думите на Господа Иисуса Христа оскверняват човека. “... което излиза от човека, то осквернява човека. Защото отвътре, от сърцето човешко, излизат зли помисли...” /Марк. 7:20,21/.

Важно е да установим контрол на четвъртото измерение над третото измерение, както казва пастир Йонги Чо, т.е. новият в Христа човек трябва да бъде господар над страстите, отрицателните и зли мисли и чувства, които бушуват в човешките сърца и да нямат сила съблазните, идващи от заобикалящия ни свят. Това не може да се постигне чрез плътски усилия, защото плътта е от третото измерение. То се постига само чрез силата на Божия Дух, която идва чрез вяра в Спасителя и която е от четвъртото измерение. Вярвате ли, че това, което Господ е казал и е записано в четирите евангелия е сто процентова истина?

- Вярваме, вярваме - обадиха се няколко гласа.

- Ние чухме преди малко, че който не вярва е вече осъден и аз ще се постарая да ви докажа, че нито тези, които пазите съботата, нито тези, които пазите неделята, ако и да твърдите с голяма увереност че вярвате, в действителност почти не вярвате на думите на Господа Иисуса Христа. Ето Той казва: “Истина, истина ви казвам, който вярва в Мене, делата които Аз върша, и той ще върши, и по-големи от тях ще върши, защото Аз отивам при Отца Си. И каквото да поискате от Отца в Мое име, ще го направя, за да се прослави Отец в Сина” /Иоана 14:12-14/. Какви бяха делата на Иисуса Христа? - изцеряване на неизлечимо болни, очистване на прокажени, отваряне очите на слепородени, прочуване и проговаряне на глухонеми, изцеряване на парализирани, възкресяване на мъртви, ходене по водата, превръщане водата във вино, нахранване на пет хиляди мъже, освен жените и децата, с пет хляба и две риби и други велики дела. Иисус каза на евреите, които се хвалеха, че са авраамово потомство: “Ако сте чада на Авраама - авраамовите дела бихте вършили”. Мисля, че ако дойде днес по българските църкви, ще каже на всички, които претендираме, че сме истински, правоверни християни: “Ако сте християни - Христовите дела бихте вършили”. И така, кой от вас, който се има за най-праведен, може да възкреси мъртъв човек?

Настана мълчание. Всички се замислиха.

- За такова дело е необходима особен вид вяра, дарба вяра - рече Евгений.

- Иисус не казва, който има особен вид вяра делата, които Аз върша и той ще върши, а само “който вярва в Мене”.

- То се подразбира. Защото има различни видове вяра. Апостол Иаков казва: “Ти вярваш, че Бог е един и добре правиш: и бесовете вярват, и треперят” /Иаков 2:19/. И след това обяснява, че вярата действува заедно с делата. И аз мисля, че това са делата изисквани от закона. Да не крадеш, да не лъжеш, за пазиш съботата...

- Вярата в Авраама - изисква делата на Авраама; вярата в Моисея изисква делата на Моисея, а вярата в Иисуса, изисква делата на Иисуса. Моисей не искаше от сънародниците и последователите си да изцеряват болни, да очистват прокажени и да възкресяват мъртви, но Иисус иска това от Неговите последователи.

- Не съм сигурен, дали иска това - с увереност каза Евгений.

- Иска го, защото е дал такава заповед на апостолите и чрез тях и на нас. “И рече им: идете по цял свят и проповядвайте Евангелието на всички твари. Който повярва и се кръсти, ще бъде спасен, а който не повярва, ще бъде осъден. А повярвалите ще ги придружават тия личби: с името Ми ще изгонват бесове, ще говорят на нови езици; ще хващат змии, и, ако изпият нещо смъртоносно, няма да им повреди; на болни ще възложат ръце, и те ще бъдат здрави” /Марка 16:15-18/.

-Но заповедта е само за проповядването, а не да се вършат чудеса и знамения. Тях ги върши Светия Дух (ако иска) - прекъсна го Евгений.

- А какво ще кажеш за думите на Иисуса Христа: “болни изцерявайте, прокажени очиствайте, мъртви възкресявайте, бесове изгонвайте. Даром получихте, даром давайте!” /Мат. 10:8/

- Да, това вече е заповед, но тя е за апостолите, а пък аз не съм апостол - упорстваше Евгений.

- Братя и сестри, вярвам, че брат Евгений и всички ние сме призвани от Бога, за да послужим Господу за духовното пробуждане и съживление на нашия народ. Много хора мислят, че това съживление трябва да дойде отвън, чрез чудотворци, които да увлекат масите след себе си. Други, увлечени от фанатизъм полагат огромни усилия и пилеят времето и живота си в напразен труд да обединят и съберат християните в тяхната най-правоверна (както те си мислят) деноминация, която в момента е отпаднала от силата на Духа Божий. За духовното пробуждане е необходима работа, молитва, благовестие, пост и служения с помазания, чрез всичките дарби на Светия Дух.

- Брат Павле, а вие можете ли да възкресите мъртъв човек? - прекъсна го Виктория.

- Това което говоря на вас, отнася се и за мене.

- Аз искам да ви разкажа нещо - рече Камен. - Преди около десет години ми се случи следното: Ангел Господен ми се яви насъне и ми заповяда да отида в едно село близо до София, да намеря една жена, която е починала; да помоля присъствуващите при тялото на покойната да излязат от стаята, за да се помоля за нея; да се помоля Господ да върне душата в тялото й и след това да застана над тялото и да извикам “Дишай!” и мъртвата ще възкръсне. На сутринта станах и се молих няколко часа Господ да не допусне тази жена да умре, защото не мога да я възкреся. След това взех влака, отидох в селото и намерих жената. Това бе една самотна вдовица. Заговорихме за Господа и тя ми разказа, че през нощта и станало лошо; започнало да й се гади и повръща, и изведнъж изгубила съзнание. Точно в този момент видяла, че стаята й е пълна с хора и ангели. Те я повели навън от селото, но по пътя до един мост голям красив Ангел с остър, огнен меч в ръката си ги спрял, и като я посочил казал “Върни се обратно!”. Придружаващите я личности изчезнали. Тя се върнала и легнала в леглото си, после чула силен глас, “Дишай!” Тя поела въздух и се събудила. Било късно през нощта. Попита ме, дали това е изстъпление, но аз нищо не можах да й отговоря. Разбрах, че моето неверие попречи на прославянето на Господа в това село.

- Но виждате ли, вие сте имали заповед от Ангела, а точно това е особен вид вяра - оживи се Евгений.

- Заповедта си е заповед, но вярата си е вяра. Ние имаме заповедите на Моисей и заповедите на Иисус Христос, но ако не вярваме, няма да ги изпълним. Без вяра е невъзможно да угодим на Бога, каквито и усилия да правим. Аз също се моля и вярвам, че пробуждането и съживлението в България иде. Мисля, че то ще дойде от място, където най-малко се очаква както от християните, така и от богопротивниците. Никой и нищо не ще може да го спре. Нито враговете на християните, нито политически и обществени организации, нито Държавна Сигурност, защото Господ може да ги помете или самите те да бъдат засегнати от съживлението, и като бъдат изобличени за нечестивите си дела някой от тях или техни ръководители да приемат Иисуса Христа за техен Спасител. Нито църквата на дявола ще може да попречи на съживлението, която и сега избива най-активните християни, за да се допълни

числото на мъчениците за Христовата вяра. Мнозина ръководители на тази варварска организация ще бъдат поразени от действуващия Божи гняв.

Камен се обърна към Запрян, погледна го и добави:

- Така, че нека дадем място на Божието отмъщение, а не ние да отмъщаваме и да анатемосваме.

- Свършихте ли? - прекъсна го Запрян.

- Не съм, но можете да се изкажете и ако ми позволите, след това да продължа.

- Библията ни предупреждава, че антихристите ще действуват тайно, според "тайната на беззаконието", действуваща в последно време и в църквите. Те ще убиват активни християни като им инсценират лъжливи катастрофи и самоубийства, като ги облъчват с лъчево оръжие или изотопи. Днес много лесно чрез облъчване или отравяне може да се предизвика инфаркт. Колко му е да влезнат в апартамента ти и да намажат стените с изотопи, за да се разболеят живеещите в този дом от рак или левкемия.

- Но в деня на Христовото Пришествие мъчениците ще блеснат като звезди на небосклона и ще сияят в царството на Отца - прекъсна го Виктория.

- Апостол Павел е забранил на жена да поучава в църква - рече сърдито Запрян.

Някои се усмихнаха, а сестрите запротестираха.

- Не си прав, брат Запряне! Виктория каза истината, а ти реагираш не срещу Виктория, а срещу истината - опита се да я защити Евдокия, най-близката й приятелка.

- Не реагирам срещу истината, а срещу опитите да се приспят хората и да се изопачи истината. Слушайте внимателно! В началото на годината трябваше да предупредя брат Фоти Янев, че се готвят да го убият. След едно богослужение го извикахме на улицата и му разказахме за това откровение, като му казахме и името на убиеца, а той ни отговори: "Познавам този човек, но ако Бог е решил да ме прибере при Себе Си, като ме предаде в ръцете им, аз какво мога да сторя?". Точно след двадесет дни, у нас дойде брат Тимотей и ме попита: "Знаеш ли кой е починал?". - Отговорих му: "Не, не знам". - "Фоти Янев". - Тимотей също знаеше, че терористите готвят убийството на Фоти. Той отказа да се пази. Един неделен ден казал след урока: "Ако Господ иска да ме прибере при Себе Си, аз съм готов". Същия ден, по пътя от църквата към дома си, паднал, откарали го в болницата и там умрял. Ще кажете: "Какъв герой!" - Няколко дни след смъртта му, пред вратата на църквата се появи непознато лице и попита: "Как се приема смъртта на Фоти Янев?". - Един младеж му отговори: "Нормално. В Христовата църква е имало, има и ще има мъченици за Господа". Непознатият се усмихна злобно и си отиде, а аз си мислех, че Фоти е удостоен с мъченически венец. През нощта сънувах, че той дойде при мен и аз го попитах: "Как си там, брате?". - "Зле - отговори той - върху главата ми непрестанно вали огнен дъжд".

- Искате да кажете, че брат Фоти не е спасен - попита срамежливият Кирил. Студент първа година, той беше най-мълчаливият от присъствуващите, но това изказване на Запрян го смути. Фоти беше един от най-силните проповедници в България и когато той проповядваше, църквата беше претъпкана. Някои от пастирите го мразеха от завист.

- Мисля, че поведението на брат Фоти може да се тълкува като самоубийство. Той е бил предупреден чрез братята, но не е послушал и не е обърнал внимание на опасността. Затова можем да приемем (ако това откровение е от Бога), че кръвта му е върху главата му според Езекийл 33 глава - намеси се в разговора и Петромир.

Стамен взе Библията, намери търсения пасаж и зачете:

- “И биде към мене слово Господне: сине човешки! изречи дума към синовете на твоя народ и им кажи: ако Аз направя върху някоя земя меч, и народът на тая земя вземе измежду себе си човек и го постави за стражар, и тоя, като види меча, който иде върху земята, затръби с тръба и предупреди народа, и ако някой чуе тръбния глас, но не се предпази, то, кога мечът дойде и го застигне, кръвта му ще падне върху главата му. Тръбният глас той е чул, ала не се е предпазил, затова кръвта му ще падне върху него; а който се предпази, той ще спаси живота си. Ако пък стражарят види идещия меч и не затръби с тръба, и народът не бъде предупреден, то, кога дойде мечът и вземе някому от тях живота, тоя ще бъде застигнат заради греха си, но кръвта му ще изискам от стражаря. И тебе, сине човешки, Аз поставих страж на дома Израилев: ти ще слушаш из Моите уста слово и ще ги вразумяваш от Мене” /Иез. 33:1-7/.

- Ако брат Фоти е осъден за непослушанието си, защо Светият Дух е дал съновидение на брат Петър, че жителите на град София ще бъдат наказани за смъртта на Фоти Янев и сестра му Сийка? - попита Мария.

- Защото в град София е пролята невинна кръв, а всеки град, в който се пролива невинна кръв е под проклятие - отговори Стамен.

- Не се отклонявайте от целта на нашето събрание, която е “как да работим за духовното пробуждане на народа ни”. Брат Камен започна да говори по този въпрос и аз го моля да продължи.

- Може би и друг има да каже нещо по този въпрос? - попита Камен.

- Аз мисля, че повече внимание трябва да отделим за изучаването на Божието Слово и разпространяването му всред народа - започна Евгений. - Господ Иисус Христос казва, че “Духът е Който животвори; плътта нищо не ползува; думите които Съм ви говорил, дух са и живот са” /Иоана 6:63/. За да направим каквото и да е, ни е необходима сила. Тази сила, която дава живот на всичко живо, е Божият Дух. Ако бъдем лишени от нея, сърцето спира да тупти, всички органи и системи в нашия организъм престават да работят, и ние умираме. Писанието казва: “В Него ние дишаме, живеем и съществуваме”. Трябва да се молим за тази сила, чрез която ще стане духовното пробуждане на народа ни. Получаването на духовната сила на Светия Дух става при кръщението и изпълването с Господния Дух. А това става в молитва. Библията ни подканя: “Непрестанно се молете”, “изпълвайте се с Духа Светаго”. Без силата на Духа, ние не ще можем да свидетелствуваме и да проповядваме Евангелието сред народа ни. Две неща са необходими за да покълне, за да порасне и да узрее жътвата - семе и подходящи условия, при които да бъде посято. Ако житните зърна не паднат в земята, те не дават плод. Но и условията, колкото и добри да са, без семе не могат да родят жито. Колкото и добри условия да се създадат в страната ни за духовното пробуждане и съживление, ако не се посее семето на съживлението, то няма да настане. Затова трябва да се молим, да разпространяваме Библията и да благовестваме.

- Да се разпространяват Библии, това е много добре, но от къде да ги вземем - рече Запрян. - Пък и мисля, че е рано за Библиите. Има спиритисти, които използуват Библиите за медиумите си, а други ги четат, за да ги критикуват. Когато дойде Светия Дух, първата Му работа ще е да изобличи греха, защото не може да действува там, където има грях. Където греха се търпи и разпространява, там действува нечестив дух. Силата на сатана е в греха, а силата на Светия Дух се изявява чрез правдата, чистотата и святостта. Не случайно Писанията наричат праведните чрез които действува Светия Дух - светии, а грешниците, чрез които се разпространява греха всред народа - нечестивци. Господ ни предупреждава,че “...ако някой от цялото ви

потомство във вашите родове, като има върху себе си нечистота, пристъпи към светините, които синовете Израилеви посветяват Господу, да се изтреби оная душа отпред лицето Ми. Аз съм Господ /Бог ваш/" /Левит 22:3/. Ето защо мнозина от християните са болни, а някои и умират. Защото съжителствуват с греха и се причестяват недостойно. Веднъж покойната сестра Мария Димова се молила Господ да й отговори, как да премахнем греха от сърцата, домовете, църквите и народа ни. И знаете ли какво й отговорил Светия Дух: "Има само два начина за очистването на греха: **искреното покаяние и Божият гняв**. Предлагам да застанем в усърдна молитва докато получим прякото ръководство на Светия Дух чрез дарбите, и тогава да бъдем послушни на Неговите заповеди, които според мен са три: 1) моли се и чакай, 2) действувай, говори и 3) спри, отстрани се.

- Съгласен съм с брат Запрян - започна Камен - че са необходими ходатаи, които да възлязат на хълма Господен и да се застъпят за тоя народ, както казва псалмопевецът. А след това да понесат знамето на Божията любов всред народа ни, но "кой ще възлезе на планината Господня, или кой ще застане на Неговото свято място? Оня, чиито ръце са невинни и сърцето чисто, който не се е клел в душата си напразно и не е споменавал лъжливо името Господне /пред ближния си/, - той ще получи благословение от Господа и милост от Бога, своя Спасител" /Пс. 23:3-5/. Чуйте още едно Божие обещание: "Ако... людете, които се наричат с Мое име, се смирят, та се помолят и потърсят лицето Ми и се върнат от нечестивите си пътища, тогаз ще послушам от небето, ще простя греха им и ще изцеря земята им" /2 Лет. 7:14/. - Ние се молим и търсим Божието лице, смиряваме се, но дали сме оставили лошите си пътища? Дали ръцете ни са чисти и сърцата непорочни? Чуйте какво оскверънява човешките сърца: "... което излиза от човека, то оскверънява човека. Защото отвътре, от сърцето човешко излизат зли помисли, прелюбодеяния, блудства, убийства, кражби, користолюбие, обиди, лукавства, коварство, разпътство, лукаво око, богохулство, гордост, безумство" /Мар. 7:20-22/.

- Аз мисля, че Бог няма да употреби жени за духовното съживление на българите - прекъсна го Елисавета, слабичка девойка с хитри черни очи.

- Защо? - попита Камен.

- Защото не вярвам в България да има жена, която да не е извършила блудство или прелюбодеяние.

- Никога вече не прави подобни декларации - намеси се Павел.

Всички се засмяха, но Елисавета попита "Защо?", като се чудеше. Павел не й отговори. Виктория се наведе зад нея и й каза тихо на ухото: "Защото устата ти говорят против тебе, като декларираш, че си блудница. Как можа да изречеш тази глупост?" - Елисавета се изчерви, погледна към Павел, после към Камен, но те бяха забравили за нейното изказване, а то беше важно. Тя искаше да каже, че в София има жени, които се молят цели нощи за съживлението, но някои от тях бяха прелюбодейки и блудството считаха за естествена нужда. В нейното предприятие бяха разпространили листовка, в която се съобщаваше, че около 70% от българските жени са преболедували венерически болести. Причината на заболяването е извънбрачното полово съжителство...

Започнаха да си говорят по двама, по трима, но изведнъж резкият глас на Запрян прикова вниманието им.

- Нека не се заблуждаваме! Ели каза една голяма истина. Във вестник "Труд" съобщават, че в България ежегодно се раждат повече от тридесет хиляди извънбрачни деца. Това е морално падение на нацията. За двайсет години в България са се родили повече от половин милион извънбрачни, нещастни деца. Ако

прибавим към тях и онези, чийто живот е травматизиран поради разтрогването на браковете, можете да си представите каква картина ще се получи. Това са плодовете на безбожието. Но жалкото е, че и църквите са пълни с непокаяни грешници, които отиват на църква за развлечение и за забава. Някои евангелски църкви са се превърнали в клубове на книжници и теоретици на християнството. Понякога приличат на драматични сатирични или естрадни театри.

- Да, Господ се оттегля и напуска такива общества, в които живее грехът... Ако обича, брат Камен да продължи и да обясни как да очистим ръцете и сърцата си.

- Ръцете можем да измием със сапун и топла вода, но не и сърцето. Господ не говори за такова измиване, а за измиването ни от греха и пороците. Както златото се пречиства с огън, така и човешкото сърце се пречиства с огъня и банята на новорождението и кръщението със Светия Дух. Ние четем думите на Иоан Кръстителя: “Аз ви кръщавам с вода за покаяние; а Оня, Който иде подире ми, е по силен от мене; комуто не съм достоен да понеса обущата; Той ще ви кръсти с Дух Светий и с огън” /Мат. 3:11/.

- Някои казват, че човешкото сърце се пречиствало чрез огъня на болестите и страданията - прекъсна го Ели. - Когато аз сгреша, си налагам наказания.

- Така учат източните религии, че болестите усъвършенствуват човеците. Но на Църквата Христова Господ даде нещо много по-добро от болестите, и то е дарбите и служенията на Светия Дух, чрез които Господ усъвършенствува светиите си. Когато някой е твърдоглав, горделив, надменен и непослушен или изкушава Бога, той може да пострада, за да се смири. Но деветдесет процента от заболяванията ни са резултат на грях. Така е поне в моя живот и ако другите са откровени, сигурно ще потвърдят това. Има един вид кръщения на страдания заради Господа, но това е друга тема, а ние говорим за духовното кръщение.

Можем да придобием благочестивите обноски и поведение на християнското възпитание и все пак сърцата ни да си останат нечисти. Тогава ще бъдем, както казва Спасителят, “варосани гробници”. Отвън чисти и бели, а отвътре пълни с мъртвешки кости. Нашето плътско естество по природа е диво и само огъня на духовното новорождение и кръщение са в състояние да го променят. Тогава започваме да се изпълваме с плода на Духа: любов, радост, мир, дълготърпение, благост, милосърдие, вяра, кротост, въздържание, святост, вечен живот. Ония, които мислят, че с човешки усилия и мобилизация на волята могат да придобият тези добродетели, ще останат излъгани.

Един италианец като изучил живота на древните християни и се запознал с християнските добродетели, решил да установи връзка с Бога. Той се изкачил на един връх в Алпите, коленичил, поставил часовникът си пред себе си и казал: “До пет минути да ми се яви Господ!” Петте минути изминали, но Господ не му се явил. Тогава той решил, че няма Господ. Върнал се в Италия и решил да култивира християнските добродетели насилствено, като поставил основите на научния фашизъм. Този човек бил Бенито Мусолини. Последвали го Гьобелс, Гьоринг и Хитлер, които решили да установят нов ред на Земята. Знаете ли какви реки от човешка кръв потекоха от тяхното безумие. В Русия Спешнев и Петрашевски също изучават живота на древните християни. Те издигат лозунг да се разпределят благата на “всекиго, според колкото има нужда”, който е плагиатстван от книгата Деяния на апостолите в Библията /Деян. 4:35/, поставят християнските добродетели в интернационални казармени условия и поставят основите на т.нар. “научен комунизъм”. Ленин унищожава интелигенцията на Руската империя, а Сталин - съветската интелигенция, които според тях пречат за построяването на “най-хуманното човешко общество”. Знаете резултатите. Около

тридесет и пет милиона алкохолици, а за моралното падение да не говорим. Виждаме го в България.

Напоследък се появиха много демократи, които твърдят, че ако християнските добродетели бъдат поставени в демократични и свободни условия, ще се създаде едно свободно и демократично общество от хора, които ще бъдат носители на християнските добродетели. Струва ми се, че те ще поставят основите на един "научен демократизъм", който ще бъде третият брат на научния фашизъм и комунизъм. Този трети брат ще постави основите на анархията.

Никой да не ви измами. Баща на християнските добродетели е Светия Дух и те могат да бъдат родени и възпитани само в Христовата Невяста - Църквата Христова. Християнски добродетели без Иисуса Христа са мъртви и фалшиви добродетели.

Какво трябва да направим, за да бъдем изпълнени със силата и огъня на Светия Дух? Има много училища, семинарии, духовни академии, църкви, деноминации, вероизповедания, велики оратори и проповедници, светии и мъченици, верни Божии служители и угодници, от които можем да научим много за действията и качествата на Светия Дух; но не и да получим силата Му. Това можем да направим само ние, сами, всеки сам за себе си. Другите могат да ни помогнат с молитвите си, но Бог иска от нас, всеки сам да се смири, сам да дойде при Бога, сам да изповяда греховете си, сам да остави пътя на сатана, греха и света; сам да се моли за всичките му грехове и беззакония да бъдат простени, като моли Господ Иисус Христос да го измие и очисти от всяка неправда; сам да изповяда, че вярва в Божия Син и Го приема за свой личен Спасител. Сам да поиска от Бог Отец да го приеме и кръсти със Светия Дух, а от Светия Дух - да го ръководи. Сам да се моли за спасение на душата си и изцерение на тялото си. И чак когато получи уверение за това, че молитвите му са чути и той е освободен от греховете си, тогава ще може да застане и в усърдна молитва за пробуждане на народа си. Само буден човек може да събуди друг. Заспалият не може да събуди сам себе си... Затова трябва най-напред ние да се събудим.

- Аз се страхувам от духовното кръщение. Не се страхувам от истинското, а от лъжливото. Затова ви моля да ми обясните, как да разпознаваме истинското от лъжливото кръщение? - попита Петромир.

- Освен това някои казват, че при водното кръщение и миропомазването човек получавал Светия Дух. Други пък твърдят, че при миропомазанието човек получавал печата на Светия Дух. На кого да вярваме? Къде е истината? - попита Сашо.

- Мен ме представиха за кръстен, но аз се съмнявам - каза Любен.

Докато другите говореха, Стамен ровеше из Библията. Той се изправи и попита: "Може ли?"

- Разбира се - отговориха няколко души.

- Искам да прочета това, което казва Господ за духовното кръщение. То се отнася до всички, които се страхуват или съмняват. Някои дори говорят, че когато християните се молят за духовно кръщение, били кръщавани от дявола. Такива считат кръвта на Иисуса за нечиста и това е хула против Светия Дух. Така са мислели и много от съвременниците на Иисуса Христа. Затова той им отговаря с тези думи, които се отнасят и за нас: "И кой баща от вас, ако син му поиска хляб, ще му даде камък? Или, ако поиска риба, ще му даде змия вместо риба? или, ако поиска яйце, ще му даде скорпия? И тъй, ако вие, бидейки лукави, умеете да давате добри даяния на чадата си, колко повече Отец Небесний ще даде Дух Святий на ония, които Му искат". /Лука 11:11-13/.

А колкото до това, дали при водното кръщение и миропомазването християните се кръщават от Светия Дух, можем да разберем от Светото Писание. Нито в горницата

на Петдесятница /Деян. 2 гл./, нито в Самария /Деян. 8 гл./, нито в дома на Корнилий /Деян. 10 гл./, където са описани случаи на слизане на Светия Дух върху вярващите, те не се кръщаваха във вода, нито се миропомазваха.

- И все пак аз не можах да разбера как да познавам истински кръстените от лъжливите - попита Петромир.

- Безспорно, на всяко богослужение, което се извършва в името на живия Бог, присъствува Небесният посланик - третото лице на Божеството - Светият Дух. Водното кръщение е сключване на мирен договор между Бога и кръщаващият се, за който ако е дете, отговорността поема настойникът или кръстникът. Но в много случаи тази отговорност на кръстника се забравя и кръстените деца стават атеисти и безбожници, нарушавайки сключения Воден завет. Бог остава верен на обещанията Си и винаги е готов да приеме човекът, който е неверен. Ако такъв човек се опомни и разбере, че е загубил благословението и го е заменил за проклятие, разкае се и потърси Божията помощ - Светият Дух го завежда в подножието на Кръста, дава му молитвен дух и покайни сълзи, изработва новорождението, при което грешникът се чувствува освободен и измит от греховете си чрез Христовата кръв, и облян с благодатта на Светия Дух. Новороденият човек е нова твар, ново създание, на което Иисус отваря ума, за да разбира Светите Писания. Светлината на Евангелието става ясна за него и той разбира, че досега е ходил и живял в духовна тъмнина. Дори се учудва, как е могъл да живее така - отстранен и отделен от Бога. Човек не става изведнъж светия, както някои проповядват. Новороденият е духовно бебе, което трябва да се храни с духовно мляко - Словото Божие, ако иска да порасне в духовния живот и да има духовни опитности. Като сравнява Писанията с житейския опит, християнинът се научава от опит да познава благата Божия воля. Той вижда злото от далече и се отклонява от него. Когато натрупа достатъчно знания и опитности, Светият Дух го завежда в “пустинята”, която е този свят и го подлага на различни изпитни. Ако той ги издържи, започва да му предлага по-твърда храна като: верижен пост за изцеление на болни, благовестие и проповядване на Евангелието, свидетелствуване за това, което Господ е направил в живота му, разпространяване на евангелия и религиозна литература и така духовното бебе пораства, става ученик, и постепенно като започне да работи за Божието дело, става и работник. Ако младият работник усеща, че няма сила да благовества пред невярващите, че те го надвиват и смълчават в разговорите, че в борбата с греха, сатана и света е много слаб, ако се оплаква, че не може да се моли продължително време, трябва да знае, че му е необходимо духовно кръщение и изпълване със силата на Светия Дух. Ако новороденият веднага се хвърли в света и се заеме с твърдата храна, той може да се развие неправилно, защото няма да познава Писанията и лесно ще бъде подмамен от сатана, плътта и света. Но след като познава вече Писанията, не желае да приема по-твърда храна в служения за помазания, изцерения, духовни кръщения, действия на дарбите на Духа, проповядване на Евангелието, като отбягва трудностите и несгодите на подобни служения и не иска да приложи на практика наученото Божие Слово, такъв ще си остане духовно бебе или по-точно ще се превърне в духовно джудже. Някои казват: “Може и без духовно кръщение, нямаме нужда от Светия Дух”. Нека си представим, че ние сме Христовите апостоли. Иисус ни казва: “... чакайте обещанието на Отца, за което сте слушали от Мене; защото Иоан кръщава с вода, а вие, не след много дни от днес ще бъдете кръстени с Дух Светий” /Деян. 1:4,5/. И ето, че някой се обажда и казва: “Нямаме нужда от кръщение с Дух Светий”. Какво би отговорил Иисус на такъв?

- Стой зад мен сатана - силно извика Запрян.

- Подобни внушения на непослушание към Христовите думи идват от духовния ни враг. Но ако християнинът желае и търси духовно кръщение, той непременно ще го получи. Тогава Светият Дух започва да действува с една или няколко дарби, както на Духа е угодно. Човекът става инструмент в ръцете на Светия Дух. Неправилен е въпроса "Имате ли Светия Дух?", който често се задава с нескривана гордост от петдесятните християни. Като че ли Светият Дух, Който е третото лице на Божеството, е наша лична собственост. По-правилно е да питаме "Приехте ли Светия Дух? Приехте ли го като Утешител, Наставник, Учител, Ръководител и пълен Господар на живота си?" Доколкото човек се доверява на Светия Дух, точно до там и Той действува. Едни спират до водното кръщение, други до духовното кръщение, други до служения, и само единици приемат кръщенията на гонения и страдания заради Христа, като непрестанно се изпълват с Духа Светаго.

Как да разпознаваме истинските от лъжливите християни? На този въпрос ни отговаря Господ Иисус Христос: "По плодовете им ще ги познаете". По българските църкви се подвизават християни, които претендират че са новородени и кръстени със Светия Дух, а са роби на греха. Някои не могат да оставят цигарите, други - сексуалните страсти, трети - доносите и предателствата, четвърти - клюките, вицовете и клеветите. С право можете да се съмнявате в тяхното новорождение и кръщение.

Ето някои неща, които свидетелстват, че един човек е новороден и кръстен със Светия Дух:

1. Поне една от духовните дарби трябва да действува в живота му. Най-малката е говорене на други езици, а по големи са: тълкуване на езици, разпознаване на духовете, пророчества, изцелителни дарби, вършене на чудеса, дарба на Божествена мъдрост и др.

2. Освен дарбите, кръстеният трябва да е носител на плода на Светия Дух. Той е: любов, радост, мир, дълготърпение, благост, милосърдие, вяра, кротост, въздържание, святост и др.

3. Светът и нечестивите човеци трябва да имат отрицателно отношение към него, и да го намразят без причина. "Ако Мене гониха и вас ще гонят".

4. Ако кръстеният своеволно греши и за това не бива изобличаван и наказван, съмнително е кръщението му. Светият Дух не може да съжителствува с греха и го изобличава, дори кръстеният неволно да съгрешава.

5. Той трябва да има сила за свидетелстване пред невярващия свят за вярата си в Господа Иисуса Христа. Не в църквата и пред вярващите, а пред атеистите. Ако се страхува, срамува и не може да свидетелствува, къде е силата на духовното му кръщение?

6. В споровете с богопротивниците, трябва да ги смълчава и излиза победител, защото не той, а Светият Дух ще говори от устата му. Ако те го смълчават и побеждават, съмнително е присъствието на Светия Дух в живота му.

7. Кръстеният трябва да се радва на духовна свобода. Ако той е роб на човешки постановления, наредби, догми, закони, устави и правилници, които често са в противоречие с Новия Завет; ако е попаднал в плен на заробващи го страсти и пороци; ако се съгласява с отхвърляне или изопачаване на някои книги, глави или пасажи от Новия Завет или приема и проповядва нещо по-друго от Христовото Евангелие или рекламира и проповядва други религии; той е станал пленник на религиозни духове и духовното му кръщение е или невалидно, или лъжливо.

Ако липсват едно или няколко от тези условия, с пълно право можете да се съмнявате в духовното кръщение на такъв човек. Дарбата може да е останала, но

липсва ли плодът - човекът се е превърнал в “мед що звънти и кимвал що дрънка”. Ако никой не ни мрази, тогава се сбъдват думите на Спасителя: “Горко ви, ако всички човеци говорят добро за вас, защото така говореха за лъжепророците” /Лук. 6:26/.

- Може ли човек да си въобразява, че е кръстен със Светия Дух, а в действителност да е обладан от нечист дух, или просто да се заблуждава? - попита Виктория.

- Лесно можете да познаете такъв, ако общувате с него. Ако е противник на духовните дарби, на изповядването на греховете, на молитвите за изцерения на болни и на кръщения на други човеци, на помазването с масло в Христовото име, на изгонването на бесове, ако си въобразява и декларира, че само членовете на неговата (според него най-правоверна деноминация) ще се спасят, а всички други са погинали и не може да види и разбере своето тесногръдие, с което воюва против Божията любов и против самото тяло на Господа Иисуса Христа - можете да бъдете сигурни, че такъв човек е в плен на религиозен дух. Често мислите и разсъжденията на такъв човек са противни на Христовото учение, но той по никакъв начин не може да бъде убеден, защото дух с убеждение не се изпъжда. Когато на някой християнин му се иска да минава за голям “светец” в дадено вероизповедание или деноминация, и за да го приемат за такъв съзнателно и доброволно се съгласи с изопачаване на някои библейски истини, които изопачено се тълкуват в това вероизповедание - точно тогава той отваря сърцето си за лъжлив религиозен дух, който не само вярва и знае Кой е Иисус, но и трепери от Него. Понякога религиозните духове обладават религиозни водачи и те вършат много по-голяма пакост на църквата от атеистите.

Ето някои изопачавания на библейските истини, с които ако се съгласим, можем да бъдем обладани от религиозни духове:

1. Господ ще спаси само християните от нашето вероизповедание, а всички останали християни ще погинат. Налице са духовна гордост и осъдителен дух.

2. Който не говори други езици, не е кръстен със Светия Дух и не може да бъде спасен. Това противоречи на Словото Божие: “...всички говорят ли езици? всички тълкуват ли?” /I Кор. 12:30/.

3. Езиците са престанали и дарбите - прекратени. С такива твърдения са съгласни хора, които или никога не са опитвали дарбите на Светия Дух, или ако имат опитности, поради извършени смъртни или непростими грехове в техния живот, дарбите са прекратени. Но в Христовата църква, докато Светият Дух е на земята, никога няма да се прекратят. Демонът на завистта често обладава някой възгордял се християнин, води го към предателство, към противене на дарбите, действува против Божието слово, докато му помогне да премине на служба у дявола.

4. В небесното царство ще влезне само един малък остатък християни, които пазят съботата и не ядат свинско месо. Налице са гордост и осъдителен дух, които се противопоставят на Божието слово: “И тъй, никой да не ви осъжда за ядене, или пиене, или за някой празник, или новомесечие или събота” /Кол. 2:16/.

5. Който не спазва решенията на седемте вселенски събора няма да влезе в Небесното царство. Оказа се, че всички, които направиха тази декларация пред мен, не знаят нито едно решение на нито един вселенски събор. Това обикновено твърдят окултисти и “ясновидци”, които “пророкуват” чрез призоваване душите на починалите светии, без да знаят, че на шестия вселенски събор е взето решение, точно на такива като тях да се налага шестгодишна епитимия /лишаване от причастие/ и ако през това време не се покаят, да бъдат анатемосани и отлъчени от църквата.

6. На тайната вечеря Господ Иисус Христос и апостолите са яли квасен хляб и виното е било безалкохолно или вода. Тази лъжа се проповядва от йеховистите и от всички юдействуващи религиозни ереси. Бог заповядва на Моисей по време на

Пасхата да не се намира нищо квасно в цялото им общество. Виж Изход 12:5-20, 43-49; Изход 13:3-7. Каква цел преследват юдействуващите еретици? Ако Иисус и апостолите са яли квасен хляб на пасхата, те не са иудеи. А щом Иисус не е иудеин - Той не може да бъде Месия - защото пророците пророкуват, че Месия ще дойде от Иудиното коляно.

7. Единствено православните архиереи имат право да ръкополагат в служения, получили правото на приемственост от апостолите. Светият Дух ми откри, че испански евреи са образували Православната църква в Египет, с цел християните да бъдат върнати към старозаветната еврейска религия и богослужение. Но след жестока духовна борба, св. Отци са успели да я канонизират в Християнско богослужение и присъединят към християнството.

8. Човешката душа не се спасява по милост чрез Христовата жертва, а чрез прераждане, като изкупва греховете си /натрупаната карма/ чрез страдания. Много поклонници на това еретическо учение са обладани от различни религиозни духове.

9. “144 - те хиляди девственици” в чиито уста не се е намерила лъжа са адвентните или петдесятни пастири, или онези адвентни или петдесятни християни, чиито крак не е стъпил в друго вероизповедание или деноминация, които символизират църквите, а те жените. Налице са гордост и лъжа.

10. Виденията и съновиденията се отнасят само за Стария Завет. Сънищата на Йосиф и виденията на апостолите Петър и Павел, на Корнилий и цялото Откровение на св. Иоан Богослов свидетелствуват против такова твърдение.

11. На църквата не й трябва йерархия. Няма нужда от свещеници, дякони, епископи... - Лъжеучение!

12. Покриването на жените по време на молитва и пророкуване е валидно само за Ориента, за останалите е заменено с косите им. - Лъжа!

13. В Кана Галилейска Иисус бил превърнал водата в гроздов сок или оранжада. - Лъжа!

14. Първото възкресение било станало и хилядогодишното царство започнало от времето на Константин Велики. - Лъжа! Лъвовете пасли ли са трева като волове?

15. Нямало ангели и серафими. Ангел значи благовестител, а серафим - огнен. Благовестителите били ангели, а пламенните проповедници - серафими. - Лъжа!

16. Право да се молят за изцеление на болни, като полагат ръце и помазват с масло или да изгонват бесове, имали само одобрените и ръкоположени от атеистичния Комитет по вероизповеданията пастири и свещеници. - Лъжа!

17. Атеистите от Комитета по вероизповеданията били забранили дарбите на Светия Дух. - Лъжа!

18. Виното и хлябът на Господната трапеза били само символи. - Лъжа!

19. Причастие можели да взимат само пастирите и свещениците. Думата “всички” била прибавена от гърците. - Лъжа, разпространявана от йеховистите.

20. Атеистичните власти в България били забранили проповядването на Евангелието.

Може да срещнете много други изопачавания на Христовите думи и тези на Светия Дух. Помнете, че ако се съгласите да ги проповядвате и умишлено изопачавате Божието Слово, вие отваряте сърцето си за религиозните духове и попадате под проклятие /Виж Гал. 1:8,9/. “... Който ви проповядва нещо по-друго от това, що приехте, анатема да бъде.”

Освен чрез изопачаване на Библейските истини, религиозно - окултните духове могат да се настанят в човека и чрез приемане и проповядване на други религиозни учения, чрез които духът на антихриста се опитва да отрече идването на Господа

Иисуса Христа в плът. Чрез тия учения и религии антихристът се опитва да принизи Божия Син, Който има върховната власт във Вселената, до един от религиозните учители като: Конфуций, Заратустра, Буда, Мохамед и др.

Християнин, който приема и проповядва подобни религиозни учения, не само че се отклонява от Христовото учение, но чрез религиозни духове попада в капана на антихриста и волно или неволно започва да му служи.

Божието Слово ни предупреждава: "А любовта се състои в това да постъпвате по Неговите заповеди. Тази е заповедта, която сте чули отначало, за да постъпвате по нея; защото в света излязоха много прелъстници, които не изповядват, че Иисус Христос е дошъл в плът, такъв човек е прелъстник и антихрист. Пазете се да не би да изгубите онова, за което сте се трудили, но да получите пълна награда. **Всякой, който престъпва Христовото учение и не пребъдва в него няма Бога; Който пребъдва в Христовото учение, той има и Отца и Сина**. Който дохожда при вас и не донася това учение, него не приемайте у дома си и не го поздравявайте; защото, който го поздравява, участвува в неговите лоши дела" /2 Иоан 6-11/.

Мнозина считат, че атеистите са в по-изгодно положение спрямо Бога, защото нито вярват в Бога, нито приемат лъжливите религиозни учения, докато онези, които вярват в Бога, но изопачават библейските истини, служат на дявола. Атеизмът също е лъжлива религия, която не може да докаже, а само вярва, че няма Бог. Целта му е да обезвери хората, та като дойде лъжливия реформатор и "месия" да повярват в него. Познавам такива, които наричат себе си атеисти, но вярват в астрологията, в парапсихологията, в екстрасенси и други лъжливи учения. Защо? Защото като слуги на дявола, естествено е да приемат и неговите лъжливи учения. Атеизмът се опълчва срещу всички библейски истини, но с особена ненавист - срещу Господа Иисуса Христа. Питал съм атеисти защо Го мразят, какво зло им е сторил, а те мълчат и не могат да отговорят. Мразят Го, защото в тях живее духът на антихриста. Затова мнозина атеисти и членове на техните семейства са демонично натоварени или обладани.

Който търси сериозно духовно кръщение, ще го намери, но затова е необходим и подвиг. Той трябва да се откаже от всички други лъжеучения и като застане в усърдна молитва и пост, да го потърси с цялото си сърце, с всичкия си разум, и с всичките си сили. "От Иоана Кръстителя насам, царството Божие насила се взима". Но който не желае, няма и да го получи. Никой във Вселената не уважава свободната човешка воля така, както Бог, Който я е дал. Той няма насила (против волята на човека) нито да му прости греховете, нито да изцери болното му тяло, нито да го кръсти със Светия Дух. Господ Иисус Христос казва: "Дойдете при Мене всички отрудени и обременени, и Аз ще ви успокоя" /Мат. 11:28/. Но който не иска да дойде, няма да бъде успокоен. Господ казва: **"Всички"**. Папата може да казва само "католиците". Патриархът и владиците - "само православните", протестантските пастири - "само протестантите", но Господ Иисус Христос казва **"ВСИЧКИ!"**. Това се отнася и за теб! Няма да стигнеш при Бога чрез друг ходатай. Помни, че в ръцете си имаш поканата на Бога, която е подпечатана с кръвта на Единородния Му Син!

Някой запя. Всички подеха песента. Пееха тихо с много любов.

"Бог е мой приятел, верен мой другар.
В Него съм повярвал, себе си предал.
Щом Го аз потърся - в нужда Той е с мен.
Нему аз предавам земния товар".

Павел чакаше да свърши песента. Имаше още нещо да каже.

- Днес мнозина християни, които се нуждаят от утешение или изцеление, тичат при различни утешители, чудотворци, църкви и деноминации, прочути проповедници, наставници, учители. Други пък не се страхуват от помощта на тъмнината при врачки, гадатели, ясновидци, астролози, вълшебници, магьосници, прорицатели, окултисти, екстрасенси и какви ли не слуги на дявола. Но могат ли те да ни помогнат? Чуйте Божието Слово: "...ако напратех върху тая земя мор и излеех върху нея яростта Си в кръвопролитие, за да изтребя в нея люде и добитък, то Ной, Данаил и Йов сред нея, - жив съм Аз, казва Господ Бог, - не биха спасили ни синове, ни дъщери; със своята праведност те биха спасили само своите души" /Иезекил 14:19,20/. Ако Ной, Данаил и Йов не могат да помогнат на синовете и дъщерите си, тогава на нас грешниците, кой ще ни помогне? При кого да отидем? Кой ще спаси и възкреси църквите ни? Кой ще събуди народа ни? Никой не може да стори това. Нито църква, нито деноминация, нито съвременни апостоли, чудотворци и евангелизатори. Само Бог е в състояние да съживи и възкреси народа и църквата ни. Затова, като оставим всичко, което е лишено от силата Му, да насочим вниманието си, молитвите си, труда си и погледа си към Него - Когото прободоха. Когато той заговори, всеки млъква. На църковната организация, дори и идеална да е, сатана ще противопостави своя. Но на Бога, какво може да противопостави? Ако оставим нечестивите си пътища и викнем към Него, Той е обещал и непременно ще изпълни обещанието Си. И тогава, кой ще устои на решението Му? Кой би могъл да отмени съживлението и пробуждането на народа ни, ако то идва от небето, чрез силата на Божия Дух? Всеки противник ще се смути и страх ще го нападне, но не страх от човеци, а от Божието присъствие.

Ти и аз, всички ние можем да бъдем в това Божие присъствие и да предизвикваме изливането на Божия Дух, ако очистим ръцете и сърцата си от всичко, което осквернява човека, и което Библията нарича **грях**. Тогава ще можем да кажем заедно с псалмопевеца "...устата ни бяха пълни с веселие, и езикът ни - с пение; тогава между народите се говореше: "**Велико** нещо извърши Господ над тях!... които са сели със сълзи, ще жънат с радост. Който с плач е носил семе, с радост ще се върне, носейки своите снопи" /Пс. 125:2,5,6/. Господ говори: "**Аз съм Алфа и Омега**, началото и краят: на жадния **Аз** ще дам даром от извора на живата вода. Който побеждава, ще наследи всичко, и ще му бъда **Бог**, и той ще Ми бъде син" /Откр. 21:6,7/.

- А сега нека се изправим за молитва и ще помоля брат Камен да ни води, с което ще завършим.

Всички се изправиха с наведени глави. Камен вдигна ръце нагоре и бавно изговори думите на молитвата: "Господи, Господарю на Вселената, погледни милостиво към нашата малка родина България и чуй тази наша немощна молитва и изпълни я със сила, изпрати Светия Дух и **докарай до покаяние нашия народ!** Това молим в името и достойнството на Твоя Единороден Син, Който е нашия Господ и Спасител! Амин.

- Амин! - отговориха след него присъствуващите.

- Братя и сестри, довиждане! Господ да бъде с вас! Помнете думите на молитвата - "докарай до покаяние нашия народ!" - каза Павел.

Мария тихо запя: "Господ с вас, довиждане..."

4.

Беше сряда, 3 март 1977 година. В Първа Евангелска църква имаше молитвено събрание. В проповедта не се каза нито дума за 3 март - освобождението на България

от Османско робство. Някога този ден беше национален празник, но днес е работен ден. Колко бързо забравихме няколко стотин хиляди, които проляха кръвта си и оставиха костите си в земята на България за нейното национално освобождение.

Една жена тихо и монотонно се молеше. Павел не чуваше думите на молитвата й. Той стана и я чакаше да свърши. Когато тя каза “Амин”, той силно извика в малкото салонче. В началото гласът му потрепери, но след това се стабилизира и като че ли удряше слушателите в ушите: “Господи, ние сме се отдалечили от Теб. Отпаднали сме от силата Ти поради греха и беззаконието си. Превърнали сме се в книжници и теоретици на християнството, а в Твоите очи сме като варосани гробници. Но ние те молим в името на Достойния, Който единствен между човешките синове е праведен, да чуеш молитвата ни и да изпълниш волята Си върху народа ни. Докарай до покаяние българския народ! Изкорени греха от него и привлечи го към Себе Си! Помилвай и освободи го от робството на страха, греха и антихриста! В името на Отца, Сина и Светия Дух молим това. Амин!”

Веднага след него стана брат Найден. За него мнозина казваха, че е силен молител. Миряните се съживяваха и възкликваха на молитвите му, но ръководителите в църквите постоянно го упрекваха,наскърбяваха и унижаваха. Той знаеше, че го правят от страх и затова не се съобразяваше с тяхното мнение. Той се молеше със силен глас и високо вдигнати ръце. Тази вечер започна молитвата си тихо и бавно: “Господи, благодарим Ти, че си наклонил стъпките ни към този храм. При Тебе е изворът на живота. Ти имаш думи на вечен живот. Но Ти виждаш какво представлява Твоя народ - прояден от болести, от страхове, грижи и съмнения. Такива ли искаш да бъдат Твоите синове и дъщери, Господи?” - Тук Найден силно повиши глас и мнозина от навелите глави богомолци се изправиха и го погледнаха, но той не намали силата на гласа си, а дори с още по-силен глас продължи - “Не, Отче Святий, Ти не желаеш църквата Ти и народа Ти да бъдат такива. Но може би ние не сме Твои люде и Твоя църква. Твоята църква е пълна с мир, радост, изцеление и спасение - мощна и авторитетна да разреши всеки проблем и да отговори на всяка нужда. А ето, че нашите болни, каквито влизат в църквата, такива си и излизат. Ти си все същият, вчера, днес и вовеки - готов да помогнеш, но грешката е в нас. Затова Те молим, Господи, помогни ни да дойдем до мярката на одобрението. Одобрение, не от човеци, а от Тебе, Иисусе. Дай ни молитвен дух и покайни сълзи! Докрай първо нас, а после и народа ни, до искрено покаяние! Дай едно мощно изливане на Духа Си в църквите и сред народа ни!”

Пастирът започна да поглежда часовника си. Явно, брат Найден се увлече и удължи молитвения час. Поведението на пастира бе забелязано от богомолците, и те престанаха да възкликват на молитвата с одобрителни възгласи. Найден забеляза това, постепенно понижи тона и спря. Пастирът се помоли Божията благодат да придружава присъствуващите и предложи събранието да завърши с молитвата “Отче наш”, за да вземат участие всички присъствуващи.

В двора на църквата Найден дойде при Павел.

До тях се приближи пастирът. Поздравиха го, Павел му рече: “Благодарим ви за събранието, което се състоя миналата събота”.

Усмивката на пастира изчезна. Като се изчерви, той каза гневно:

- Ако знаех, никога нямаше да позволя да се прави такова събрание. Някои са използували моето отсъствие, и без мое знание са го направили. А за такива неща на главите на пастирите трият сол.

- Не се ли чувствувате по-силен от това? Аз исках да обясня на брат Найден, че винаги когато съм бил хулен, унижаван, заплашван или гонен за Господа Иисуса

Христа и Неговото Евангелие, тъкмо тогава съм чувствувал един необикновен прилив на сили и някакъв особен духовен подем. Мисля, че това е духовен закон - ако искаме да бъдем силни, трябва да бъдем гонени заради Христа!

- Е, да-а, да... Христовата църква винаги е била гонена - съгласи се пасторът.

- Някой е казал, че Христовата църква е като наковалнята. Много чукове са удряли по нея и всичките са се разбили, а тя стои.

- Така е, но ние трябва да се съобразяваме при какви условия, и в какви времена живеем. Ако някъде се провежда събрание на Единната организация - трябва да се уведоми милицията, а камо ли за едно такова събрание. Ние сме задължени да се съобразяваме с това, и никакви извънредни събрания!...

- Ако апостолите се бяха съобразявали, Евангелието нямаше да стигне до нас - прекъсна го Найден.

- Всеки да постъпва така, както Господ го учи - каза бързо пасторът и се отдалечи от тях.

- Брат Найдене, би ли ме придружил до Адвентната църква? Имам малко работа там.

- Разбира се. Да побързаме, за да ги заварим. А каква е работата, ако не е тайна?

- Имам едно откровение. Един човек е тежко болен. Светият Дух ме предупреди, че ще оздравее, ако се намерят християни от всички вероизповедания и деноминации, които да се молят за него. Предложих нуждата му в почти всички религиозни общности. Някои обещаха да се молят и дори да постят за него, независимо, че той не е от тяхното вероизповедание. Остават само адвентистите. Искам да предложа и на техните пастири тази нужда.

- Тогава да побързаме.

Пред вратата на адвентния дом срещнаха Евгений и Иван. Поздравиха ги и Павел попита:

- Можете ли да ме свържете с вашите пастири?

Иван ги заведе в двора и там ги представи на висок мъж.

- Това са мои приятели, които искат да говорят с Вас.

Мъжът беше елегантен, с буйна прошарена коса и симпатично лице. Павел си помисли: “Изглежда интелигентен човек”, а после каза гласно:

- Идвам при вас с една молба. Един християнин е на смъртно легло. Имам откровение, че той ще бъде изцелен, ако се намерят християни от всички вероизповедания и деноминации, които да се помолят за неговото оздравяване. Някои се молиха усърдно, други обещаха. Бихте ли ми позволили да предложа тази нужда на ваше молитвено събрание?

- Вижте какво, ние не познаваме този човек и не знаем дали не е враг на адвентното учение.

- Но нали Господ Иисус Христос ни е заповядал да се молим за враговете си. Аз не вярвам да ви е враг, но дори и да е, Господ ви е разрешил (и дори заповядал!) да се молите за него.

- Да, това е много хуманно, но видите ли, при нас няма такъв ред. Ние се молим за изцеление (само!) за членове на нашата църква.

- Значи вашият ред е по-добър от Божия ред, и думите на Господа Иисуса Христа нямат никаква стойност за вас? - едвам сдържаше гнева си Найден.

- Но моля Ви, разберете ме! Не мога да ви разреша!

- А вие бихте ли се молили за неговото изцеление? - попита Павел.

- Не! - твърдо отговори пасторът.

- И вие сте едни варосани гробници... - не издържа Найден. - Хайде Павле да се махаме от тях, за да не ги оскверним...

- Довиждане - усмихна се Павел, - тази вечер научих нещо интересно за адвентното учение.

- Ако искате да научите повече, заповядайте на нашите събрания. Дори, ако искате да беседваме по въпросите на вярата, елате в канцеларията.

- Друг път може би ще дойда, но сега по-важно е да отидем при болния.

На вратата ги спряха Евгений и Иван.

- Какво стана?

- Нищо. Не можахме да се разберем.

- Елате вътре в канцеларията да говорим с други пастири.

- Нямам време. Трябва да отида при болния. Става късно.

- Няма да се бавим, само за няколко минути.

- Добре. А ти брат Найдене?

- Аз си отивам. Довиждане.

В канцеларията имаше няколко души, с които пастирите говореха. Един от тях веднага се обърна към Павел:

- Вие за първи път ли идвате между нас?

- Не, за трети или четвърти път.

- Харесват ли ви нашите събрания?

- Да. Имате ред, издържани проповеди, разнообразни съобщения, добър хор, но ми се струва, че ви липсва молитвен дух.

- Защото не сте присъствували на наши молитвени служби. На тях присъствуват само посветените.

- В какво се състои посвещението?

- Адвентни християни, означава чакащи, будни християни. Господ иде и ние Го чакаме със запалени светилници. Той ще вземе само един малък остатък от днешните християни и това сме ние, адвентните християни. Не бихте ли се присъединили към нас?

- Какво трябва да направя, за да стана член на вашата църква?

- Ще изкарате един тримесечен курс по изучаване на Библията, и ако покажете добър успех, ще приемете водно кръщение. Съгласен ли сте да станете член на нашата църква и заедно да чакаме Христовото пришествие?

- С най-голямо удоволствие, но ако ми отговорите на един въпрос.

- Кажете въпроса - с нетърпение попитаха няколко души едновременно.

- Може ли с името на адвентното учение да се възкреси мъртъв човек?

- Как така с името на адвентното учение?

- Ето така: Ако апостол Петър беше казал на мъртвото тяло на Тавита: “Тавито, тебе казвам в името на Адвентното учение стани!” - дали щеше да възкръсне?

Всички се умислиха и умълчаха. Иван и Евгений леко се подсмихнаха. Най-възрастният каза: “Не, няма да стане”.

- Тогава и аз не мога да стана член на вашата църква. Името християнин ми е достатъчно, тъй като в Христовото име тия неща стават.

- Вие сте интересен човек - каза възрастният, - заповядайте и друг път да поговорим.

- Ако ще Господ и ако съм жив и здрав.

5.

Павел се прибра в къщи. Той продължаваше да мисли за разговора с адвентистите. Съблече се бавно, като се стараеше да пази тишина. Отвори вратата на стаята си, запали лампата, седна на масата, взе Библията, но не я разтвори. “И те се мислят за най-прави - разсъждаваше Павел - единственият малък остатък. Ето го фарисейският квас, за който Господ предупреди апостолите, че трябва да се пазят от него. Той е заквасил всички деноминации и вероизповедания. Проявява се като прекалена деноминационна привързаност, а в действителност е егоизъм и тесногръдие. Едва ли има в България, а може би и в целия свят секта, която да не се счита за най-права. Каква лъжа! Какво нахалство! Ние сме най-прави”. Павел стана, започна да се разхожда из стаята, представяйки си че говори пред голяма тълпа народ: “Докато не се откажем от фарисейската си гордост, ние ще бъдем врагове на Бога. Сектантското тесногръдие ограничава Божията любов и воюва против нея, а и Бог се противи на горделивите. Такъв тесногръд фанатик беше и Савел преди да срещне Господа пред Дамаск, макар, че беше много образован. Можеше ли Господ да го употреби преди да го обърне, за изцеление на болни, за прослава на Божието име? - В никакъв случай! Савел беше тръгнал да преследва християните в Дамаск, а ти си се опълчил против всички християни, които не са от твоята деноминация. Разликата не е голяма. Някои стигат много далече в озлобението си против братята и сестрите от другите деноминации, като наричат храмовете им, където се извършват богослужения в името на Отца, Сина и Светия Дух, идолски капища, а християните, които не са от тяхната секта - с най-различни епитети. Големи и страшни грехове! Господ Иисус Христос казва: “... който пък каже “безумнико” /на брата си без причина/, виновен ще бъде за геената огнена” /Мат. 5:22/. Господ е обещал, че е на всяко място, където са събрани в Негово име двама или трима. Дават ли си сметка такива хулители, че хулят и Този, Който (макар и невидим) е на богослужението, което те хулят? Нима такива тесногръди фанатици Господ ще може да употреби за духовното пробуждане на народа ни? Тъкмо те се нуждаят от събуждане. Да, заспалият не може да събуди никого, дори и себе си. Ето защо: “Прекаленият светец и Богу не е драг”. Прекалената църковна привързаност е църковна гордост, а гордостта, каквато и да е оскверняват сърцето. Светият Дух не може да работи с осквернени служители”.

Павел се спря и се опомни: “В коя църква ще ми разрешат да говоря така? Веднага ще ме изхвърлят”. После си представи, че се намира пред престола на живеещия в непристъпна светлина и разговаря с Него: “Господи, благодаря Ти за светлината, която ни изпращаш. Вярвам, че Ти говориш на сърцето ми. Ти искаш да ни използуваш като канали, по които да потече изобилно благословение за народа ни, но ние сме задръстени канали с най- различни боклуци, сред които е и сектантската гордост. Моля Те, изкорени от сърцата и мислите ни този плевел!”

Тази нощ Павел спа неспокойно. Сънуваше, че хората бягат в някакъв панически ужас без да знаят накъде отиват. Срещу прозорецът му беше блокът на активните борци. От всички входове излизаха хора и бягаха. Един мъж стоеше пред тях и викаше с цяло гърло: “Къде бягате нечестивци, крадци и разбойници?” След това се обърна към блока на военните и пак извика: “Блудници и прелюбодейци, грехът ви ще ви намери!” Павел погледна към слънцето. То беше червено като кръв. “Ето един от белезите за последното време - слънцето ще потъмнее”- помисли той. Така се събуди. Беше 4-ти март 1977 година. “Какъв ли ще е този сън? Нещо има да става. И защо нарече активните борци “крадци и разбойници”? Може би мнозина от тях са станали “активни” заради пенсиите, а пред Бога такива пенсии са крадени пари,

защото за тях са се трудили други, но не са ги получили. А колко ли крадци и разбойници има в нашата страна?

Павел реши да прекара деня в почивка. Напоследък се чувствуваше много изморен. Не му достигаше въздух. “Откакто стреляха в гърба ми, все по зле и по-зле ставам. Може би съм отровен с бавно действуваща отрова. Но нали Господ казва: “Ще изпият нещо смъртоносно и то няма да им навреди”. Днес ще направя няколко отводни бани и компреси, за да опитам силата на водолечението”.

Около девет часа вечерта направи последната отводна баня. Изведнъж водата във ваната се разклати. Той се олюля. Помисли си: “Сигурно ми става лошо. Трябва да изляза от водата”. В този момент чу силен шум. Около него всичко скърцаше и пукаше. Навън се чуха много гласове. Лампата угасна. Разбра - става земетресение! Той бързо напипа халата, заметна го и коленичи в банята: “Господи, предавам духа, душата и тялото си в Твоите ръце. Спаси ни, Боже! В този град има повече от седем хиляди, които не познават десницата от левицата си. Заради тяхната невинност спаси града ни!”. Люлеенето престана. По стълбището глъчката се усили. Хората продължаваха да напускат жилищата си. Павел излезе от банята, облече се и влезе в стаята на майка си. Завари я на колене. Тя се молеше... “Колко ли българи са извикали в този момент към Господа? Библията казва: “Призови Ме в ден на напаст, и аз ще те избавя, и ти ще Ме прославиш”. Някой почука на прозореца. Чуваше се припрян глас: “Брат Павле, не се страхувайте! В момента бяхме на молитва и Господ каза чрез едно тълкувание: “Изненада! Изненада! Не бойте се. Не мърдайте от мястото си и не бягайте, защото и косъм няма да падне от главите ви”.

- Господ е жив! Вярвам ти сестра. Прибирай се да не настинеш.

- Господ ще ни опази, брате. Бъдете спокойни.

- Кой знае, дали ще ни опази - обади се един мъж от горните етажи.

- Ще ни опази, ще ни опази! - отговори сестрата, като гледаше нагоре. Той е Бог и щом е казал, че ще ни опази, значи - ще ни опази!

Павел се замисли: “Атеистите напоследък постоянно говорят, че християните били страхливи. Може би Господ иска от нас да не напускаме жилищата си, за да им покаже, че те са по-големи страхливци от нас”. В този момент Павел си спомни думите, които изговори на това място миналата събота: “Ще ги нападне страх, но не от човеци”. И думите на молитвата на Камен, които снощи той повтори в църквата: “Господи, докарай до покаяние българския народ”. И думите на Запрян: “Има само два начина за очистването на греха: искрено покаяние и Божия гняв. Значи Господ започва пробуждането”.

Някой позвъня. Павел отиде да отвори. Пред вратата имаше група. Една жена попита: “Павле, можем ли да влезем и да постоим малко?”

- Разбира се... Заповядайте!

Хората насядаха. Той ги попита:

- Уплашихте ли се? Защото аз се уплаших...

- Щяхме да се изпотрепем по стълбите.

- Страшно е, бате Павле, и затова дойдохме у вас - рече младо момиче.

- Че каква е разликата? - учуди се Павел.

- Вие сте вярващи хора. Вас, Господ ще ви опази. Затова мислим, че у вас е по-сигурно - рече една от жените.

- Какво пише в Библията за земетресенията? - попита друга жена.

- Пише, че поради греховете, беззаконията и престъпленията на човеците, в последно време земята ще се люлее като пияна.

- И тя се люлее - рече Златка. -Син убил баща си, друг заклал майка си заради долари, майка убила децата си...

- Господ вече не може да ни търпи - рече възрастен мъж.

- Развърти се народът и Господ ще ни изтреби. Пишат, че около тридесет хиляди извънбрачни деца се раждали годишно в България, а само за един ден в София били подадени над три хиляди молби за развод. Това е морално падение на нацията.

- Арабите ни донесоха тия придобивки - обади се един младеж.

- Не са ни виновни арабите - рече Павел. - В Библията пише, че Господ ще съди народите. И когато съди българският народ, няма да можем да се оправдаем с арабите или с която и да е друга нация. Факт е, че народът ни се развърти и от това имат полза враговете ни, ако ни нападнат ще ни смажат, защото Господ ще ни предаде в ръцете им, ако те са с по-здрав морал. Бедата е в това, че никой няма спирачки. Ни млад, ни стар. Някога учехме вероучение. В гимназиите се изучаваше Библията. Хората имаха що годе познания за Бога и страх от Него. Това ги възпираше да крадат, да лъжесвидетелстват, да блудстват. По телевизията питаха някакво момиче от девети клас не се ли срамува да блудствува, а то нахално отговори: “Че това е естествена нужда”. Но знаете ли как са изкоренявали този грях някогашните евреи? Убивали са ги с камъни, а ако са син или дъщеря на свещеник - живи са ги изгаряли.

- Това е много жестоко, но за народ като нашия не може да се приложи. Това ще означава да избием всички жени - каза усмихнат един от съседите.

- В Библията има един случай, когато евреите довеждат при Иисуса Христа една жена, хваната в прелюбодействие. Понеже знаеха, че Той е милостив, доведоха я при Него за да Го изпитат. Те бяха я осъдили на смърт (според Моисеевия закон) и в ръцете им имаше камъни, за да я убият. Иисус започнал да пише нещо по земята. Някои богослови предполагат, че Той е писал греховете на заобикалящите Го евреи, като например: “Моше, спомни си какво си правил със слугинята си”; “Давид, ти изнасили едно невинно момиче” и т. н. След това Господ Иисус Христос им казал: “Който от вас е безгрешен, нека пръв да хвърли камък върху нея...” И евангелистът съобщава, че всички си отишли. Жената останала сама. Тогава Иисус я попитал: “Жено, никой ли не те осъди?” Тя отговорила: “Никой, Господи”. Тогава Той й казал да си отиде, но да не съгрешава вече. Това е волята Божия - “да оставим нечестивите си пътища”, ако искаме да живеем в мир и да ни бъде добре. Ако пък не искаме да слушаме Божието Слово и да изпълняваме заповедите Му, Библията казва, че тогава меч ще ни пояде. Тоя меч може да бъде атомен, водороден, неутронен, огнен или земетръсен. Господ бащински ни предупреждава: “Спрете се! Опомнете се! Оставете беззаконията, кражбите, лъжите, разврата, иначе ще очистя земята от вас”. И така вярвате ли, че в земетресението има Божий пръст?

- Разбира се - отговориха няколко души вкупом.

- Тогава нека коленичим и да Му благодарим, дето ни запази живи и здрави.

Всички се подчиниха и коленичиха, а Павел вдигна ръце нагоре и започна: “Господи, благодарим Ти, че ни запази живота. Ние не заслужаваме това, но поради заслугите на Твоя Син, Иисуса Христа, Те молим, приеми нашите молитви! Чуй ни Господи! Успокой душите ни! Дай ни Твоя Мир! Дарувай ни спокоен сън тази нощ и чрез действието на Твоя Дух ни помогни да се замислим за спасяването на душите ни. В Твоите ръце оставяме себе си, домовете си, народа си и целия свят. Амин.”

* * *

По време на земетресението Запрян вървеше по “Оборище”. Леката кола, която идваше срещу него, започна да криволичи по улицата ту към единия, ту към другия тротоар. Той се провикна: “Тоя е пиян” - и бързо застана до едно дърво. В този момент забеляза, че дървото се люлееше в ръцете му. Той също се олюля. Чу глъчка. От кооперациите излизаха хора и бягаха накъдето им видят очите. Запрян се досети: “Земетресение!” Той се облегна на дървото и извика със силен глас:

- Къде бягате нечестивци? Натиснете копчето! Копчето натиснете! - Никой не му обръщаше внимание. Но ето, че един охранен мъж се спря и го попита злобно:

- Какво си се развикал бе? Не видиш ли че загиваме?

- Викам... да натиснете копчето - рече Запрян.

- Какво копче?

- Ами това, дето с него щяхте да победите природата.

Дебелакът се обърна и с тръст се насочи към градината.

Запрян си помисли: “Какъв се е охранил! Сигурно е някой директор... Ако го боднеш ще експлоадира...” - Той също отиде към градинката, спря се пред тълпата и силно извика:

- Няма къде да избягате. Грехът ви ще ви намери!

* * *

Следващата вечер се събраха в дома на Павел. Разговаряха разпалено. Някаква вътрешна радост бликаше в душите им. Човек би помислил, че всички се радват на станалото земетресение.

- Бяхме на гости в едно християнско семейство на петнайсетия етаж. Изведнъж започнаха да падат книги върху главите ни. Падна и една ваза. Добре, че не удари някого. Страшно беше. Половината от колежките ми са получили тахикардия - каза Виктория.

- Рано сутринта, около седем и половина, в църквата влезе един офицер, коленичи пред олтара, вдигна високо ръцете си и започна да се моли. Гледах го и си мислех: “Пробуждането започна” - радостно каза Стамен, който беше църковен певец в една православна църква.

- Аз пък сънувах, че един мъж дойде и ми каза: “Молитвите на всички, които са се молили по време на земетресението са записани.”

- Сигурно е вярно, Ели, но защо търсим Бога само когато сме в опасност? Иисус казва: “Търсите Ме за хляба и рибата....”

- Брат Запряне, аз пък мисля, че Господ не е недоволен от това. Той казва: “Призови Ме в ден на напаст, и Аз ще те избавя, и ти ще Ме прославиш”. И понеже ни избави - каза Виктория - предлагам тази вечер да Го славим с песни. Хайде да се изправим и да изпеем: “Вдигни ръце към Господа...”

Всички станаха и запяха.

“Вдигни ръце към Господа
И пей хвала, и пей хвала.
Вдигни святи ръце сега
И прослави Христа”.

Като свършиха песента, Павел попита:

- Ако някой има нова песен, нека я изпее и да я научим. Имаме повод да се радваме. Господ чу молитвите ни и започна пробуждането по един необикновен

начин. Вярвам, че много хора в момента мислят по-скромно за себе си. Терористите виждат, че не са чак толкова неуязвими, а угнетените и унижени християни разбират, че Онзи, Който е потопил Атлантида, е силен да ги защити. Сега разбирате ли колко верни са думите на Светия Дух, казани на сестра Мара Димова: “Има само два начина за очистване на греха: искреното покаяние и Божият гняв”. И ако ние не искаме да падне Божия гняв върху народа ни, трябва усърдно да заработим за покаянието му. Ако всеки християнин доведе през годината поне един човек при Христа, само за една година ще се удвоим. По силно занижени данни на атеистичната пропаганда, в България живеят около два милиона вярващи от различни вероизповедания.

- А снощи сигурно са станали осем - прекъсна го Запрян. - Но само за няколко дни, и отново ще се върнат в греха, както свинята в локвата кал и кучето на бълвоча си.

- Осем може да не са, но вярвам, че са се удвоили. А това, което казва брат Павел - да се удвоят вярващите за една година, Господ го прави за една минута - рече Стамен.

- Имаме повод да се радваме. Нека посветим тази вечер на радост и хваления. Имат думата поетите и певците.

- Братя и сестри, знам нова песен. Ще я изпея и ако ви хареса можете да я научите и вие - каза Мария. Поизкашля се и като преодоля смущението запя:

“Аз бях грешен и отчаян.
Нямаше щастие за мене тук.
Чух, че Иисус за мене пострадал,
На Голгота на кръст бил разпнат.

Вдигнах очите си аз към Него
И Той плени ме със Свойта любов.
Сега ще пея и ще Го славя -
Няма за мене скръб и печал.”

Всички харесаха песента. Изпяха я няколко пъти с Мария и я научиха. После стана Стамен и каза най-новото си стихотворение “Нашата молитва”. Камен помоли да го повтори и Стамен искрено се зарадва. Усмихна се и каза: “Щом ме карате да го повторя, не е чак толкова лошо”.

“Щом повярвахме в Иисуса, вместо с хората да спорим,
За християнското единство - нека всички да се молим:
“Господи, благослови ни, с ум Христов ни изпълни.
И единство подари ни, любовта ни допълни.
Да те следваме послушни и с небесна чистота.
Братолюбие нек’ пълни наш’те мънички сърца.
И смирено като ходим в градове или села,
Твой’та истина да свети в наш’те думи и дела”.

Камен стана и разтвори Евангелието:

- Моля ви за внимание! Имам на сърце да ви прочета от 17 глава от евангелие на Иоана: “И не само за тях се моля, но и за ония, които по тяхното слово повярват в Мене, да бъдат всички едно: както Ти, Отче, си в Мене, и аз в Тебе, тъй и те да бъдат в Нас едно, - та да повярва светът, че Ти си Ме пратил. И славата, която Ми бе дал, Аз давам тям, за да бъдат едно, както Ние сме едно; Аз Съм в тях, и Ти в Мене, за да

бъдат в пълно единство, и за да познае светът, че Ти си Ме пратил, и си ги възлюбил, както Мене възлюби" /Иоана 17:20-23/.

- Братя и сестри, вярвате ли че тези думи на Спасителя ще се изпълнят, и християните ще бъдат едно - в съвършено единство? Аз вярвам! Господ Иисус Христос не би се молил за невъзможни неща. Нека всеки провери себе си и да види дали помага, или пречи за изпълнението на тези Христови думи.

- Четох едно пророчество от Уилкерсон, автора на книгата "Кръстът и героите на ножа". Той казва, че в последно време ще се образуват две църкви. Една Супер църква, която ще обедини всички църкви и деноминации. Тя ще бъде формална, с едно външно, театрално -музикално служение и ще представлява средство за забава на номиналните християни. Дори в нейните салони ще се изпълняват модерни, еротични, танцови мелодии и ще се танцува, за да се задоволяват плътските, душевни нужди на плътски християни. Другата църква ще бъде нелегална. Супер църквата ще я преследва, но колкото по-жестоко е гонението, толкова по-голяма благодат и сила ще й дава Господ.

Елисавета много бавно изговори последните думи, за да подчертае закрилата на Бога.

- Значи, не може да има единство на Супер църквата, чиито ръководители са антихристи, лъжехристи и предатели и нелегалната Христова църква? - попита Запрян.

Камен се изправи бавно, обгърна с поглед събранието и заговори:

- Ние трябва да се стремим към единство на възгледите, като изповядваме, проповядваме и изпълняваме Христовите думи така, както са записани в Библията. Възможно е много искрени християни да бъдат заблудени и се озоват в лъжливата Супер църква. Ние сме задължени да им отваряме очите и да мислим не само за нашето, но и за тяхното спасение. А как ще сторим това, ако не общуваме с тях.

- Всеки да си отваря очите! - рече Евгений - Господ ни заръча: "Бъдете будни! Бдете и молете се!"

- Според мен нямаме основание за безпокойство от появата на Супер църквата. Господ Иисус Христос ни предупреждава, че в църквата ще има и жито, и бурени - и овци, и кози. Овците познават гласа Му, те чуват и слушат Неговия глас, а гласа на чужденците не искат да слушат. Бог допуска Супер църквата, за да отдели овците от козите, житото от бурените. Ако в Супер църквата говорят чужденци, овците ще разберат и ще излязат от там и ще намерят Христовото стадо - каза Иван.

- Ако има заблудени овци, Иисус обещава, че ще ги търси и ще ги намери, но за търсенето им може да употреби и нас. Затова трябва да бъдем на Негово разположение - допълни Сашо.

- Получих интересно анонимно писмо, в което пише: "Брат Павле, минавайте в нелегалност! Във всички църкви и деноминации се вършат предателства. Църквата на дявола е в съюз с активните борци. Имат решение всички активни християни да бъдат унищожени! Всички пенсионери от армията и милицията са задължени да им помагат. Клисарите по църквите са техни хора. Във всички по-големи църкви, като Ал. Невски, св. Неделя, Св. Петка, Петдесятните църкви, Баптистката църква, Адвентната, Конгрешанската, Методистката и др. има скрити камери, с които ви наблюдават. От започването на богослужението, до заключването на вратите, всичко се записва на магнетофони. Внимавайте с кого се срещате и какво говорите! Пазете новоповярвалите, защото към тях са най-настървени! Пазете се от пастирите и не се доверявайте на свещениците! Предупреди приятелите си да пазят себе си и Божия народ! Не влизайте в спорове с провокатори! Ние вярваме във вас! Вашето дело е

Божието дело и то ще успее! Предателите са осъдени на смърт. Предупредихме ги, но те не са се покаяли. Унищожи писмото!!! От Нелегалния Комитет за защита на християните в България."

- Не ми харесва това, че осъждат някого на смърт. Нашата борба не е против кръв и плът - веднага реагира Камен. - Иде време за голямо духовно пробуждане и съживление в България. Трябва да застанем в усърдна молитва и пост пред Бога. Но ние не трябва да се обвързваме с никакви Комитети и съмнителни организации. Сърцата ни трябва да бъдат напълно свободни и да имаме неутрална позиция към всичко, освен към Бога. Това е първото условие, за да бъдем употребени за събуждане на духовно спящите, за възкресяване на духовно мъртвите, за спасяване на погиващите, за освобождаване на потъналите в робството на греха, мерзостта и беззаконията наши сънародници; за изцеряване на безнадеждно болните; за развързване и освобождаване на беснуемите - демонично натоварени и обладани нещастни хора... Нима има по-голяма човечност и братолюбие от това? Та дори да изгорим в огъня на това съживление, както изгоряха мнозина от възрожденците ни през миналия век, нима не е по-велико и по-прекрасно, отколкото да живеем угнетявани и унижавани от антихристите - слуги на дявола, от греха и страха?

Мария тихо запя:

"Който носи мъжко сърце и българско име
да препаше остра сабя, знаме да развее...

Очите на хората пламнаха, всички запяха.

Дойде време ставайте, от сън се събуждайте.
Стига робство и тиранство, всички на оръжие!"

Павел се усмихна, стана и като вдигна ръка - прекъсна ги.

- Хубава е тази песен, но тя се отнася за друго. Ние няма да правим революции...

- Революция ли е, еволюция ли е, не ме интересуват купешките ви приказки. Нещо трябва да правим, иначе и народът ни и ние заедно с него ще погинем. Не видите ли, че народът ни е тръгнал от развала към провала? - прекъсна го Запрян.

- Брат Камене, продължавай! - рече Павел.

- Наистина трябва знаме да развеем. Но това знаме трябва да бъде на Божията любов и благовестието сред народа ни. Господ търси знаменосци, които да понесат това знаме. Кой ще приеме поканата Му?

Господ търси мъже и жени, които да очистят сърцата и ръцете си, за да станат проводници на спасителната и изцелителна сила на Светия Дух, та чрез тях, като по мощни канали да се излее благодатта и силата Божия върху мнозина, които дремят в тъмнината на полухристиянството. Господ търси проповедници и свещенослужители, които да огради с огъня на Светия Дух, чрез жезъла на които да се пресуши "Червеното море" и Божият народ да мине като по сухо към спасителния бряг.

Господ търси младежи, които да тръгнат след невидимия Гедеон, без да обръщат внимание на капризите и трудностите да разнасят живата вода сред народа ни.

Господ търси родители, които да възпитават децата си в твърда вяра и непоколебимо доверие в живия Бог, по примера на света София.

Господ търси деца, които да употреби за прослава на името Си.

Господ търси благовестители, които да затръбят след вожда си Иисуса, уверени че крепостите на Ерихон, в които се крие антихриста ще рухнат и Ханаан ще бъде завладян. **Ще бъде**!

- Нека се изправим за молитва - подкани Павел.

Изправиха се с наведени глави. Павел започна: “Господи, моля Те да ни упазиш от заблудителен път, от лъжебратя, от лъжехристи, от лъжепророци, от лъжепастири. Не ние, а Ти ще извършиш пробуждането на народа ни, но Те молим и нас да употребиш за това Твое свято дело. Изкорени от нас всякакво влияние на духа на антихриста. Изкорени го от сърцата ни, от домовете ни, от църквите ни и от народа ни. Освободи българския народ от властта на антихристите. Това молим в достойното име на Твоя Син, Иисус Христос. Амин.”

- Сядайте, сядайте... Нека се движим на малки групички и бъдем по-внимателни по автобусите и трамваите - каза Любен.

- Ти май си се уплашил? Не бой се, Любене! Изразът: “Не бой се!” е записан на около 400 места в Библията.

- Не се страхувам, Виктория, но и бабаитите и безумните не ги считам за герои.

- Братя и сестри, предлагам в неделя да отидем на Витоша. Господ е навсякъде. Можем да посетим църквата и манастира в Драгалевци, и да съчетаем богослуженията с чистия въздух. Нека се съберем на Хладилника.

- Добре, Виктория. Който е съгласен - в неделя, в осем часа на спирката. Можете да поканите и други, но само ако желаят. Не настоявайте. В нашата работа агресивните действия са абсолютно забранени. Внимавайте, като каните да не раздразните ръководителите на църквите. Може да подготвите някой разказ или стихотворение, но най-желани са песните. Тимотей, би ли взел китарата? - рече Павел.

6.

Тази неделя автобусите не можеха да извозят хилядите туристи, които се трупаха на спирката при Хладилника. Времето беше слънчево и тихо. Някои губеха търпение - Павел и Камен закъсняха. Ели предложи да се наредят на опашката, та като дойдат закъснелите, да се качат заедно с тях, но Сашо я прекъсна “Ние сме християни и нека се учим на дисциплина. Никое дело не може да има успех без дисциплина”.

- Слушайте да ви разкажа един случай - намеси се в разговора Стамен. - В село Долно Камарци живеел дядо Никола Качамаков. Той бил вярващ човек. Веднъж дошъл в София и влезнал в една гостилница. На една маса обядвали двама офицери и дядо Никола ги попитал дали може да седне до тях. Разрешили му и той поставил храната си на масата, свалил си шапката, и преди да започне да се храни се прекръстил три пъти. Един от офицерите бил полковник, а другият - лейтенант. Последният се усмихнал и гледайки към дядо Никола, който вече се хранел, рекъл с подигравка: “Още има невежество в нашата страна”... Другият нищо не отговорил. Усмихнал се и дядото, погледнал ги пък рекъл: “Господа офицери, армия без дисциплина и народ без вяра са боклук” - и продължил спокойно да се храни. Полковникът станал от масата, подал ръка на дядо Никола и рекъл: “Прав си дядо. Поздравявам те! Ти си истински българин!”

- Офицерчето е мислело да се подмаже на полковника - рече Сашо.

В това време Павел слезе от автобуса и Камен (пристигнал с трамвая) идваше към спирката.

- Здравейте! Здравейте!

- Здравейте, но защо закъснявате? - попита Виктория.

- Простете ми, братя и сестри, напоследък започнах да се успивам - може да е от годините.

- Прощаваме ти, брат Павле, но не е от годините, а е от мързела - ухапа го Виктория.

- И на мен ми простете, приятели!

- Прощаваме ти и Господ да ти прости, брат Камене - обадиха се няколко души.

- Има едно предложение - каза Стамен - къде ще се катерим сега по планината? Днес е неделя, ден за църква, ден за Господа. Хайде да отидем на богослужение в Перник. Там ще бъдат и младежите от “Бачо Киро”, а след това ще се поразходим из планината.

- Стамене, ти през цялата седмица си на чист въздух, а ние дишаме отровите на заводите и застоялия въздух в канцелариите. Мисля, че и това е една от причините много от вярващите да са болни - защото в неделя са на църква и не могат да излязат всред природата да подишат чист въздух.

- А какво ти пречи след църква да отидете и да подишате чист въздух?

- Пречи ни това, че няма кой да ни организира.

- Че ти малка ли си, мила сестро?

-Това е мъжка работа - намеси се Запрян.

- Браво, брат Запряне! Не очаквах тъкмо ти да ни защитиш. Винаги съм смятала, че си враг на нежния пол.

- Враг не съм. Нежния пол се нуждае от повече внимание и повече грижи.

- Я виж ти! Още не сме стигнали планината, а тя вече предразполага грубия пол.

- Дали съм в планината или в равнината - това няма значение, но щом нежният пол започне да си придава важност и се опитва да се налага - това ме дразни, защото представлява грубо нарушение на Божия ред и хармония в природата, а всяко такова нарушение е грях.

- Ти да не си богомил?

- Защо да съм богомил? - учуди се Запрян.

- Защото поп Богомил учел, че мъжът е сътворен от Бога, а жената - от дявола. Да не би и ти да мислиш така?

- Кой знае дали поп Богомил е учел така или враговете му са му приписали това учение, за да привлекат нежния пол към себе си и да го отблъснат от него.

- Видя ли какво е значението нежният пол да бъде на твоя страна, а ти винаги се стараеш да го пропъдиш. Няма ли тук някой католик?

- За какво ти е католик?

- Да ни разкаже за ордена на бенедиктинците.

-А какво правели те?

- Когато до някой от тях се докоснела жена, те изгаряли това място на тялото си. Дори веднъж един одрал кожата от рамото си, защото една жена неволно го блъснала.

- У-у-у, какви фанатици.

- Браво, брат Запряне. И аз така мисля. Ето, че най-после стигнахме до единомислие.

- Стига сте се препирали. Спорът е неугоден на Бога -рече Любен.

- Какво да правим? Има предложение да отидем в Перник - обади се Павел.

- Все някой ще се намери да ни разедини - с престорено сърдит глас каза Елисавета.

- Аз само предложих... Не искам да се налагам - започна да се оправдава Стамен. - Ако мислите, че е разумно - да отидем, ако не - съгласен съм с колектива.

-Или по-точно с Ели. Защо хората не са по-искрени? Брат Камене, ти на какво мнение си? - попита Виктория.

- Моето мнение е без значение. Мисля, че в решаването на спорни въпроси не бива да се налагаме, а да действуваме според принципа “Един за всички - всички за един!”. Нека не дирим своята полза, а ползата на другите. Ще имат ли полза вярващите в Перник от нашето посещение?

- Ясно ми е какво искаш да кажеш. Но ти да не си от отбора на Левски. Все намираш повод да ни напомниш някой от принципите на Дякона. Сигурно много го обичаш?

- Всичко е вярно, което казваш... Дори Аспарухов ми беше твърде симпатичен играч, защото ми се струваше, че беше един от най-скромните. Но ме измъчва мисълта, че аз съм виновен за неговата гибел.

- Как ти можеш да бъдеш виновен за смъртта на Аспарухов?

- Една вечер се молих усърдно, Господ да събори идолите на българския народ и да го подготви за служение с дух и истина. На другия ден в бригадата дойде един шофьор и каза: “Котков и Аспарухов загинали. Минах преди малко през Витиня и видях... Блъснали се в резервоара на един товарен автомобил, запалили се и изгорели “. Почувствах се като убиец на двамата футболисти. Учудих се, че така бързо Господ изпълни молитвата ми, и не очаквах, че ще започне от тях. А народът обичаше и двамата.

- “Блажен оня, който не осъжда себе си в това, което одобрява”, казва апостол Павел в посланието си до Римляните. Виновни за смъртта им са всички, които са направили от тях идоли, защото Бог не търпи идоли. Чувал съм да скандират: “Гунди е Бог!” Точно те го убиха. Ние имаме грешна представа за Бога, Който ни е представен от лъжеучителите само като всеопрощаваща любов и безкрайна милост. Истината е, че Бог е любов и милост, но и огън пояждащ. И който не се съобразява с тази истина, може да изгори в този огън.

- Брат Запряне, нали те не са направили себе си богове?

- Но сигурно им е било приятно да ги наричат така. Защо не са се възпротивили на това безумно величаене? С тяхното събаряне Господ показва на запалянковците, че има Един, Който не търпи идолите и не се съобразява с крясъците на тълпите. Жал ми е за тези мъже, но се радвам, че Господ се е заел с народа ни. Той ще събори и други идоли, щом някои се опитват да ги създават. И след събарянето на идолите ще излее Духа Си на определеното от Него време. И така, брат Камене, както си се молил усърдно Господ да събори идолите на нашия народ, както се молихме да го докара до покаяние, така сега трябва да се молим да излее Духа Си на благословение и чрез дарбите на Духа Светаго да заработи в мащаби, които са свойствени само за Всемогъщия. Да не губим време. Аз съм на страната на Стамен.

- А Стамен е на страната на Елисавета, а тя пък е на моя страна - да отидем на Витоша.

- Виктория, не съм казала такова нещо.

- Днес сте неузнаваеми. Е-е, предавам се. Да отидем в Перник. Има ли някой против? Само аз бях, но вече не съм.

Слязоха на Красно село. На спирката спря автобус, от който се чуваха песни.

- Това са нашите. Да се качваме! Има достатъчно място. Жените - напред - изкомандува Стамен.

Седалките бяха заети. Повече от половината пътници бяха младежите от Петдесятната църква. Водеше ги един дякон.

Автобусът потегли и младежите запяха “Радост блика в моето сърце...”, но така, като че ли се надвикваха. Някои от възрастните пътници започнаха да се обръщат и да поглеждат с недоволни лица. Младежите не спираха...

- Брат Камене, това е едно непринудено благовестие.

- Не, Стамене. На останалите пътници те не правят по-добро впечатление, отколкото скандиращите тълпи запалянковци от Левски и ЦСКА. Друг е въпросът, ако са поискали разрешение от пътниците да попеят. Но по изражението на лицата им се разбира, че това не е така.

- Според мен, няма значение. Важното е, хората да видят и да чуят, че в България има вярващи младежи.

- Не си спомням точно кой светия - Иероним или Антоний - беше казал, че от всички добродетели на християнина, най-важно е благоразумието. Всички останали дарби, употребени по неблагоразумен начин, може не само да не принесат полза, но даже и да навредят.

- Умни хора са били светиите, макар, че протестантите не ги почитат.

- И това е голяма тяхна грешка. Страхуват се да не бъдат издигнати в идоли, а това наистина е грях. В едно интервю, на въпроса “Кои хора могат да направят най-много за опазване на мира и живота на планетата?”, зададен на съветски академик, той отговорил: “Има хора, които са по-ценни от нас академиците. Те са по-ценни и от политиците, и от учените, и от военните, и от поетите и писателите, и от мъдреците. Това са светиите!”

- Но интервюто не било публикувано?

- Не! Излязло в печата, само че без този пасаж.

- В университета имахме среща с един много известен киноартист. Няма да спомена името му, за да не му навредя. Може да има микрофони, с които да ни подслушват. Задаваха му най-различни въпроси. Аз станах и го попитах направо : “Вярвате ли в Бога?” Той се усмихна и отговори без да се притесни: “А как иначе?”

- Тогава защо се страхуваш за него? Той не се страхува!

- Който не се страхува да изповяда вяра в Господа - да го прави, но аз не мога да казвам за този или онзи, че е вярващ. Това ми намирисва на предателство. При това е човек от страна, в която вилнее антихриста.

- За съжаление всред българската интелигенция се шири антисъветско настроение. Ние християните не бива да се поддаваме на това.

- С такова изказване ще те помислят за комунист.

- Вече ми го казаха. Нарекоха ме “болшевишки агент” и “комунистическо куче”.

- Според други пък си “англо-американски шпионин”. Кой те нарече “болшевишки агент”?

- Веднъж един петдесятен християнин говореше против комунистите с явна омраза. Попитах го: “Те врагове ли са на християните?” - “Има си хас да са приятели” - отговори той. “А какво ни е заповядал Господ да правим с враговете си? - Да ги обичаме и да се молим за тях, нали?” (Бяхме в един дом. Имаше и други вярващи. Предложих им да се молим за комунистите Господ да ги докара до покаяние, за да спасят душите си).

- И какво? Той моли ли се?

- Не. Излезе си, казвайки: “От това овчедушие страда църквата ни”. След няколко дни при завършване на богослужението, ме посочи на брат Трайчо и каза: “Тоя човек е болшевишки агент, комунистическо куче”.

- А Трайчо?

- Кресна му в лицето: “Да се покаеш!”

- Ха-ха-ха. Защото те познава. Но ако беше някой, който не те познава щеше да му повярва. Не е ли по-добре да си премълчаваме при подобни случаи?

- Не, Стамене! Нашата борба не е против кръв и плът! Има комунисти които, ако узнаят по някакъв начин истината, ще приемат Бога и ще се отрекат от комунистическата утопия.

- Вярно е. Познавам няколко партийни членове, които вярват и се молят, но тайно.

Младежите спряха да пеят и двама от тях се опитаха да проповядват, като взаимно си задаваха въпроси от съдържанието на Библията, но нищо не се получи. Тогава един младеж започна да разказва високо (за да го чуят пътниците).

- В нашето училище имаше събрание против религията. Говори един професор по анатомия, който се опитваше да ни убеди, че сме произлезли от маймуните. След като свърши беседата си, попита: “Има ли въпроси?” Едно малко момче (от осми клас) стана: “Другарю професор, прочетох в едно списание, че черепите на всички бозайници са цели кухи кутии, а само черепа на човека се състои от отделни свързани плочки, които са назъбени така, че зъбците на едната плочка влизат в междузъбието на другата - и обратно (както при зъбните колела). Хирурзите отварят черепа на човека, като изваждат някоя от плочките и след операцията отново я поставят. Вярно ли е това?” Професорът отговори: “Вярно е!” - “Значи, другарю професор - продължи ученикът - Този, Който е сътворил човека е знаел, че ще трябва да му се правят операции на мозъка и е улеснил хирурзите. А може да го е направил, за да ни докаже, че има голяма разлика между човека и маймуната. И така, моят въпрос е: “Защо, щом сме произлезли от маймуната, нашите черепи не са кухи кутии?” - Настана гробна тишина... Професорът не можа да отговори на ученика. Изведнъж го попита: “Ти от кой клас си?” - “Това няма никаква връзка с въпроса ми” - отговори ученикът. Тогава директорът на училището излезе напред и каза: “Закривам събранието!”

- В нашето училище дойде едно момиче, чиито родители живеят в Канада. Тя каза на класната, че вярва в Бога. Класната се опита да й обясни, че хората са произлезли от маймуните и накрая я попита: “Разбра ли?” - Момичето отговори: “Разбрах!”, а класната пак я пита: “Какво разбра?” Тогава то каза: “Разбрах, че вие сте произлязла от маймуните, а аз съм сътворена от Бога”.

Пътниците започнаха да се поусмихват и да следят с интерес разговора. Един млад човек се обърна назад и попита: “Може ли да ви разкажа и аз нещо?” - “Да, разбира се “ - отвърнаха няколко души.

- Миналата седмица направиха атеистично събрание в село Кладница. Аз съм от там. Понеже на поканата не се отзова почти никой, дойдоха в ресторанта и насила ни закараха в салона. Докладчикът говореше против Библията. След беседата (на която почти всички дремехме) той попита за въпроси. Един човек, който беше учил в семинарията, го попита: “Вие казвате, че Библията учи хората на лошо, но аз съм я чел и знам, че в нея пише да се не краде, ни лъже, ни убива и т.н. Това според вас лошо ли е, и в обратното ли е доброто - да лъжем, да крадем и да убиваме?” Докладчикът отговори: “Не, разбира се. Библията е книга, в която има много добри и поучителни неща, какъвто е законът на Моисей (за който вие казвате) и който е основа на всички законодателства в целия свят. Докладчикът се увлече и започна да разказва за добрите страни на Библията. Един пийнал младеж го прекъсна: “Абе, като сте ни довели на черкова, защо не ни дадете и свещи да запалим?”

- А знаете ли защо се е получило така? - попита вярващият младеж.

- Не знам, но голям смях беше. Вместо атеистична проповед - получи се реклама на Библията.

- Защото Библията не е обикновена книга. Тя е живото Боже слово и Бог я пази. Някога Волтер казал: “След сто години хората ще унищожат Библията и от нея няма да остане нито един екземпляр”. И знаете ли какво се случило след сто години? Открита била печатарската машина и в неговия дом се печатали Библии. (Библията била преведена на 1200 езици и диалекти).

- Но истина е и това, че малко хора вярват и ходят на църква - каза непознатият младеж.

- Така ви се струва, защото мнозина вярват, но се крият и тайно се събират на богослужения. Е, има и учени - недоучени, които се страхуват да прочетат Библията, за да не ги сметнат за прости. А какви велики учени са вярвали и вярват в Бога... Великият Нютон при произнасянето на думата “Бог” е заставал мирно и е свалял шапка. Ами Блез Паскал, Луи Пастьор, Айнщайн, д-р Браун, физиологът Павлов и стотици и хиляди учени в миналото и наши съвременници изповядват вярата си в живия Бог. Иисус казва, че “дяволът е лъжец и баща на лъжата”. Чудно ли е, че неговите служители лъжат хората, че всички учени били невярващи?

- Вие можете ли да докажете, че има Бог?

- Когато вярата ни бъде доказана, тя престава да бъде вяра и става знание. Аз имам духовни опитности и не само вярвам, но и знам, че има Бог. А за да узнаете и вие, трябва да получите такива опитности и свидетелства от Бога.

- Вярно ли е, че в Библията пишело, че жълтата раса ще победи света? - попита една жена.

- Такова нещо в Библията не пише. Прочел съм я от кора до кора няколко пъти.

- А вярно ли е, че в две хилядната година щял да настъпи края на света? -пак попита жената.

- То, както се стягат и едните, и другите, май до там ще я докарат - намеси се в разговора възрастен мъж.

- Господ Иисус Христос казва, че края никой не знае; нито Той, нито ангелите, а само Бог Отец. Той посочва белезите на последното време, а те са записани в Евангелията.

- Тия неща може да ги пише у вечний календар - рече възрастна жена.

- Ние не вярваме във вечния календар. Той е написан от окултисти и астролози. В Библията казва, че Бог е против астролозите, които гадаят по дванадесетте съзвездия, и изобщо е против всички гадатели.

- А какви са белезите на края - попита възрастния мъж.

- Ще се появят много лъжливи учения, за да заблудят хората; слухове за войни, размирици и безредици по целия свят; природни бедствия, глад, мор, земетресения. И това ще бъде само началото на края. Човеците ще се развратят и ще бъдат горделиви, надменни, богохулници, себелюбиви, сребролюбиви, хулители, непокорни на родители, неблагодарни, нечестиви, без семейна обич, непримирими, клеветници, невъздържани, свирепи, неприятели на доброто, предатели, буйни, надути, повече сластолюбиви, а не боголюбиви. Ще се появят много развратници, доносчици и предатели.

- Они са се появили - рече старата жена.

- Не остана честен човек в България, когото да не са оплюли - добави един мъж.

- Поради увеличаването на беззаконията, любовта у мнозина ще охладнее и мнозина ще се намразят, и едни други ще се предадат - продължи вярващият младеж.

- Едва ли е имало някога толкова много лъжци и крадци в България - каза младежът от Кладница.

- Не всички са крадци - обади се и друг възрастен мъж. - Ако са селяни или работници, и са откраднали нещо малко - те са крадци! Но ако са от чорбаджиите и са откраднали много - не били крадци, а само злоупотребили с финансовата дисциплина.
- Пладнешки айдуци! Та казваш хората нямало да се обичат. Не само, че не се обичат, но и срам нямат! Старите хора казват, че по полето растяло едно цвете, което се казвало посрамиче, но вече било изчезнало, защото и срамът у хората изчезна.

- Да, има и едно предупреждение, че безсрамници ще влезнат в Божия храм и ще учат хората на морал. Библията ги нарича "мерзост на запустението, седнала на свято място". Но преди това, Господ Иисус Христос ни предупреждава, че Неговото Евангелие ще се разпространи по целия свят. Ще се появят и много лъжехристи, които ще вършат много чудеса.

- Според вас петричката врачка от Бога ли е? - попита една жена.

- Според Библията всички врачки са от дявола и чрез него вършат чудеса. И Ванга не прави изключение.

- Ама тя имала икони и се изповядвала при епископ Партений... Нали човек, който се изповядва и причастява е Божий човек?

- Днес се изповядва и причастява, а утре отново влиза във връзка с умрелите и бесовете, което е абсолютно забранено от Бога. Нима Иисус е казал на апостолите: "Ако някой се нуждае от утешение или изцеление, нека спи на захарче, и да го занесе на някоя врачка, която пита мъртвите, и да му гадае по него". Няма такова нещо в християнството! Това е дяволско учение!

- Вие да не сте от някоя секта? - попита младежът от Кладница.

- Християни сме, евангелисти. Ако искате, елате с нас на богослужение и ще видите какви сме.

- Сега съм тръгнал по работа, но знам къде е евангелската църква. Някой ден може да отида, но ми е малко неудобно...

- Няма нищо неудобно. Във всички евангелски църкви входът е свободен, така, както и в православните. Нищо няма да изгубите, ако отидете, а много ще спечелите. Ще спечелите живот, и то - вечен!

Автобусът се движеше по улиците на Перник. Хората се надигнаха от местата си и започнаха да се приготвят за слизане.

- Пристигаме - рече дяконът - като слезете, не се пръскайте! Отиваме направо в църквата. И по-бързо, за да не закъснеем.

Богослуженията се извършваха в малко салонче. Перничани бяха около петдесет души, но гостите напълниха салона и стояха прави и навън пред вратата. Службата се ръководеше от възрастен проповедник, който учуди гостите с живия си темперамент. Той даде знак на присъствуващите да станат, разтвори Библията и зачете: "Иоан на всички отговори и рече: "аз ви кръщавам с вода, но иде по-силният от мене, Комуто не съм достоен да развържа ремъка на обущата; Той ще ви кръсти с Дух Светий и с огън. Лопатата Му е в ръката Му и Той ще очисти добре гумното Си, и ще събере житото в житницата Си, а плявата ще изгори с неугасим огън " /Лука 3:16,17/. - Почака докато хората насядат и се умирят, затвори Библията и започна проповедта.

- Ако внимателно четем Библията от Битие до Откровение, ще разберем, че всички водачи на Израил и на Църквата, бяха хора, които се ръководеха пряко от Бога. Изключение няма! Винаги, когато Бог изоставяше някой ръководител, той и хората които ръководеше, търпяха поражения. Имаше, има и ще има, обаче, един Ръководител, Учител и Наставник, Който никога не бе изоставен, и няма да бъде изоставен от Бога. Това е Неговия Единороден и Възлюблен Син, за Когото свидетелства Иоан Кръстител: "Той ще ви кръсти със Светия Дух и с огън". Слава на

Бога! Някой ще каже, че на Голгота Иисус бе изоставен от Своя Отец. Не, братя и сестри, не! Нито за миг Бог не отстрани погледа Си от Него. Но на Голгота Божият Син се натовари с греховете на целия свят. Той взе и моите и вашите грехове, за да бъдем свободни от тях и да бъдем победители във всички трудни и дори невероятни обстоятелства над света, греха и сатана. Но това ще стане, ако го приемем за наш Господ и личен Спасител, ако не се срамуваме и страхуваме да Го изповядаме, ако не се съмняваме в думите Му. Отец, Син и Светият Дух са едно. Сега е диспенсацията на Светия Дух. Той е същият, Който е говорил чрез пророците и ръководеше апостолите. Светият Дух е Бог. Той е третото лице на Божеството. Всички човеци, които са били ръководени от Него, са били победители, защото Бог е винаги победител. Писанието казва: “Където е Бог, там е победата”. Иисус е “пътят, и истината, и живота”. Хората са хукнали да търсят щастие и благоденствие, радост и изцеление, но освен пътят Иисус, никакъв друг път не може да заведе при спасението. Без Началника на живота, няма радост, щастие, здраве и спасение. Както е казал един писател, всички останали пътища водят до едно и също място и то се казва разочарование.

Някой от вас може да желае да стане църковен ръководител, проповедник, пастир или епископ. Апостолът казва, че такъв - добро нещо желае. Но аз го предупреждавам, че ако не бъде кръстен и ръководен от Духа Светаго - колкото и умен, силен, мъдър и способен да е - няма да бъде полезен нито за хората, нито за себе си. Такъв ръководител ще води хората от поражение към поражение и от падение към падение. Църковен или държавен ръководител без Христа е като сляп кормчия, чийто кораб рано или късно ще се разбие в подводните скали или ще заседне в тинята. Проповедник, без ръководството и помазанието на Светия Дух, колкото и способен да е, си остава слаб, пълен с противоречия, съмнения, колебания, страхове. Такъв не може да се издигне по-високо от нивото на жалките моралисти, които проповядват висш морал, а животът им е пълно отрицание на това, което проповядват. Той не ще може да издигне и никой от слушателите си по-високо от своето ниво. Това, което Петдесятната църква трябва да проповядва, е кръщение с Духа Светаго и с огън. Днес всички се нуждаем от нова Петдесятница, която да раздвижи духовете и да събуди спящите полумъртви християни. “Стани ти, който спиш и възкръсни от мъртвите, и ще те осветли Христос” - казва словото Божие. Божият работник трябва да бъде движен от Духа Светаго. Слава на Бога! Имат думата гостите.

Напред излезе дяконът, поизкашля се и започна:

- Скъпи братя и сестри, всички съществуващи в страната ни деноминации са с претенции, че тъкмо те са апостолската църква. Но ако това е така, и делата на апостолите трябва да виждаме между тях. Изцеряване на безнадеждно болни, изгонване на бесове, говорене на други езици, тълкуване на езици, пророчески видения, възкресяване на мъртви и други велики дела. Защо тези неща не стават между нас? - Защото се подценява кръщението и изпълването със силата на Светия Дух. - Някои богослови твърдят, че дарбите на Светия Дух били прекратени. Вярно, в техния живот може и да са прекратени, но Писанието казва: “Иисус Христос е същият вчера, днес и вовеки” /Евр. 13:8/. Никой да не ви заблуждава. Докато Светият Дух е на земята и дарбите Му ще действуват. Те ще се прекратят с вдигането на Светия Дух, а това ще стане, когато се изпълни числото на спасените от езичниците, а еврейският народ приеме Господа Иисуса Христа, Който казва: “Вярвайте Ми, че Аз съм в Отца, и Отец е в Мене; ако ли не, то на самите дела вярвайте в Мене. Истина, истина ви казвам: който вярва в Мене, делата що Аз върша, и той ще върши, и по-големи от тях

ще върши; защото Аз отивам при Отца Си. И каквото поискате от Отца в Мое име, ще го направя, за да се прослави Отец в Сина" /Иоана 14:11-13/. Господ иска да се изявяват делата на Светия Дух по същия начин, както чрез апостолите, така и чрез днешните християни, само че за тази цел Бог търси човеци, които да очистят сърцата си от греха чрез кръвта на Божия Агнец. Бог ще ги роди чрез Духа Си, ще ги изпълни със силата Си и ще започне да ги ръководи. Библията казва, че всички водени от Духа са синове Божии, а воденето е чрез дарбите. Днес някои говорят, че дарбите били отменени, опасни, ненужни, защото в последно време Господ говори само чрез Словото Си, а точно То казва: **"... показвайте ревност за духовните дарби"** /I Кор. 14:1/. Какво да правим с човеци, които са против духовните дарби? Апостолът ни съветва: "Не участвайте в безплодните дела на тъмнината, напротив, изобличавайте ги". Това трябва да правим с всички врагове на дарбите. Бягайте от плътските християни и прилепявайте се към духовните, за да се укрепите във вярата, надеждата и любовта. Слава на Бога! Братя и сестри, приемете най-сърдечни поздрави от Петдесятните църкви в София. Подготвили сме малка програма за вас.

Докато младежите излизаха, възрастният пастир каза: "Благодарим за поздравите и за насърчителните думи. Братя и сестри от Пернишката църква, нека да изпратим поздрави на братята и сестрите от софийските църкви". - Богомолците вдигнаха ръце и помахаха за поздрав.

- След приключването на службата - продължи той, - ще имаме възможност да проявим нашето християнско гостоприемство. Всеки може да покани за обяд братя и сестри, а след обяда ще се съберем на хълма Кракра, за да прекараме целия ден заедно. А сега - нека уважим гостите.

Младежите запяха неуверено, но постепенно се съвзеха:

"Иисусе мой, при Тебе ида!
Ти утоляваш жаждата.
От буря зла при Теб се крия -
Честит, че Теб намерил съм!"

Слушателите започнаха да припяват на хористите. На последния припев пастирът се изправи и цялата църква запя. След това, сестра Вяра рецитира стихотворение за вярата. Щом програмата свърши, пастирът предложи всички да се изправят и да изпеят "Благословени потоци". Всички запяха с особено въодушевление.

Благословени потоци
Нам обещава Господ:
"В последни дни ще изливам
Духа Си на всяка плът.
Живи потоци
Чакаме; Бог обеща.
Капчици падат, но просим
Потоци от небеса."

След обед, много перничани се събраха заедно с гостите на хълма Кракра. Младежите организираха футболен мач, а девойките насядаха в кръг и пееха християнски песни. Камен седна настрана от всички. Скоро го заобиколиха възрастни перничани и неговите приятели.

- Господ е обещал, че делата които Той е вършил и ние ще вършим, а защо чрез нашите ръце не стават такива дела? - попита възрастен брат.

- Обърнахте ли внимание как започна проповедта си тази сутрин пастирът: “Водачите на Израил и на Църквата бяха човеци, които се ръководиха пряко от Бога. Изключения няма”. - Аз също вярвам, че всички апостоли, дякони и служители в древната църква са били пряко ръководени от Бога. Всички без изключения. А днес не вярвам да има деноминация в България, ръководителите на която да се ръководят пряко от Бога, чрез дарбите на Духа. Затова повечето от тях са противници на дарбите и хората, които те ръководят търпят поражения в борбата с греха, света и сатана.

- Има и други причини - обади се Запрян, - страхуват се от изобличение. Апостол Петър казва за себе си, че сребро и злато той нямал. Могат ли да повторят думите му днешните папи, патриарси, кардинали, владици и председатели на съюзни евангелски църкви? Кой апостол или дякон е получавал заплата като тях?

- Иуда Искариотски - отговори Сашо.

- Но нали ние нямаме право да ги осъждаме и критикуваме? - попита Виктория. Тя бе напуснала компанията на момичетата и се присъедини към мъжете, за да слуша разговора им.

- Разбира се! Ако търсим причината за летаргията на християните в България, най-напред трябва да я потърсим в себе си. Както казва Господ, да не търсим сламки в очите на другите, а да извадим първо гредите от собствените си очи.

- Камене, не бъди толкова снизходителен към тях. Рибата се вмирисва от главата, а ние сме опашката.

- Снизходителен съм, защото вярвам, че един ден и ти ще бъдеш глава, брат Запряне.

Мнозина от футболистите напуснаха играта и дойдоха при разискващите. Дяконът също дойде и рече: “Разтурихте ни мача. Значи службата продължава. Доволни ли сте от нашето богослужение?” - обърна се той към Камен и Павел, които седяха един до друг.

- Доволни сме - отговори Павел.

- Един наш петдесятен пастир в една проповед каза: “Християните в България приличат на чаша с мляко. Най-отдолу са православните и католиците, над тях са конгрешаните и методистите, по-горе са баптистите и каймакът сме ние - петдесятните”.

Всички се засмяха.

- Защо се смеете? - попита учуден той.

- Защото веднага след изказването си, този пастир е бил лишен от Божията благодат и е станал противник на Бога; защото Бог се противи на горделивите, а на смирените дава благодат - отговори му Павел.

-Квас, брате, фарисейски квас е гордостта - рече Сашо. - Такива изказвания се правят от лицемери, които искат да се представят за големи светци.

Камен забеляза, че едно русо симпатично момиче имаше голямо желание да се намеси в разговора, но все не му се отдаваше случай. Той се обърна към него и го попита: “Като че ли искате да ни кажете нещо?”

- Вие кръстени ли сте със Светия Дух?

- Кръстени сме - отговори Павел вместо Камен, - и брат Камен сигурно говори на други езици много повече от мнозина петдесятници.

- Не съм ви виждала в нашите църкви, а един духовно кръстен християнин не бива да ходи по други църкви.

- Така ли ви учат? - не се сдържа Запрян, - след като научите истината, да я заровите в земята или да я скриете от другите в петдесятните си скривалища.

- Един духовно кръстен човек не може да бъде нахранен духовно в друга деноминация.

- Но той може да нахрани други - каза Камен.

- И все пак, не може един петдесятник да посещава богослуженията на православните и католиците.

- Защо ? - попита Павел.

- Защото те имат духът на николаитите, който дух Господ мрази, както се казва в "Откровението".

- Николаитите са учели християните да блудстват и да ядат идоложертвено. Занимавали са се с прозетилизъм. Завербували са души чрез съблазни. Нито православната, нито католическата църква се занимават с подобни неща. Така че, не съм сигурен, че в тия вероизповедания има николаитски дух; но съм сигурен, че във вас има фарисейски квас. Може би вие се молите: "Господи, благодарим Ти, че не сме като католиците и православните".

- И наистина Му благодарим - рече с голямо самочувствие русото момиче.

Всички се засмяха.

- Защо се смеете? - попита докачено то.

- Защото приличаш на фарисеина, мила сестро, който като се молил, казвал: "Боже, благодаря Ти, че не съм като другите човеци" - опита се да й обясни Сашо.

- Фарисеинът не беше лош човек - рече Камен. - Той постеше два пъти в седмицата; даваше десятък от всичко що придобиваше и строго спазваше Моисеевия закон. Ние не можем да се похвалим, че по-стриктно изпълняваме Божиите заповеди от него. Но той направи същата грешка като вас.

- Каква грешка съм направила?

- Мислите ли, че като членка на Петдесятния съюз и кръстена със Светия Дух, вие сте по християнка от една католичка, православна...

- Разбира се! И то не само от една, а от всички православни, католици, баптисти, методисти, конгрешани и всички други, които не са кръстени със Светия Дух; защото най-малкият в Христовото царство е по-голям от най-големия пророк, който беше Иоан Кръстител; и Словото казва, че той е по-малък от ония, които имат Царството Божие, а това царство е Святия Дух - Духовното кръщение.

- Значи вие сте по християнка от св. братя Кирил и Методий, от св. Иван Рилски, патриарх Евтимий, св. Георги Софийски, св. Тихон Задонски, св. Серафим Саровски, св. Иоан Кронщадски, блажената Бернадета от Лурд, св. Вероника, св. Доротея, св. Ерменесий (убит по заповед на баща му за това, че не се е отказал от вярата си в Иисуса Христа), Тома Кемпийски, Блажения Августин, св. Григорий Богослов, св. Василий Велики, св. Иоан Златоуст, Мартин Лутер, Луй Куне, Калвин, Цвингли, братята Уесли, Джон Бънян, Спържън, Джипси Смит, Били Греъм, Муди, Саду... и може би няма да ни стигне цял ден да изреждаме ония мъченици и светии от различните вероизповедания, които прославиха Спасителя с живота си и се издигнаха като колоси на вярата. Струва ми се, че ние с вас изглеждаме като духовни джуджета пред тях, а вие казвате, че от всички тях сте по-голяма...

- Но те не са знаели за Петдесятното движение, иначе биха приели кръщението със Светия Дух.

- Не вярвам, че Господ е извършил толкова чудеса на изцерения (и дори възкресение) чрез молитвите и служението на православния свещеник Иоан Кронщадски, ако той не бе движен и ръководен от Светия Дух. Не се знае, дали

светиите безсребърници Козна и Дамян са говорели други езици, но се знае, че са имали изцелителни дарби. Точно това е грешката ви. Вие сравнявате себе си с онези непросветени християни от различни вероизповедания, които са се уплели в разни суеверия и предразсъдъци, но не се сравнявате с много по-великите мъже и жени от същите вероизповедания. Фарисеинът благодареше на Бога, че не е като другите човеци. Но ако той беше казал на Бога, че му благодари, понеже не е като човеците Моисей, Авраам, Яков, Давид, Соломон, Самуил, Йов, Данаил, Ной, пророците Илия, Исая, Езекил, Ездра и други, щеше ли да изглежда по-голям от тях? Това е грешката на всички фанатици - превъзнасяне на собственото, плътско “аз”.

- Не защитавам себе си, а правотата на моята деноминация.

- Не искам да ви наскърбявам, но трябва да ви кажа истината. Вие не защитавате вашето плътско “Аз”, а неговото множествено число “Ние”.

- Нели, казах ли ти да не се захващаш с тези хора. За всеки въпрос те имат готови отговори - опита се да прекъсне разговора Виктория.

- Та нима може един православен християнин или католик да се сравнява с един новороден и кръстен със Светия Дух петдесятен християнин. Тогава защо Словото изисква от нас да бъдем новородени и кръстени - не се предаваше Нели.

- Ще ви разкажа един действителен случай: “По време на Втората световна война в гр. Ленц, Франция живеели двама млади, които много се обичали. Те били вярващи католици. Сгодили се, но преди сватбата годеникът бил мобилизиран в армията. Любимата му годеница го изпратила, подарявайки му един медальон с образа на Св. Богородица, и му казала винаги да го носи със себе си. Немците настъпили във Франция и завладели град Ланц. В дома на годеницата докарали тежко ранен германски офицер. Френският местен лекар казал на момичето, че животът му е на косъм и за да бъде спасен, на всеки половин час ще трябва да му дава по една доза лекарство и сменя компресите. Офицерът бил в безсъзнание. В полунощ той изстенал, отворил очи и като видял надвесеното над него момиче, тихо проговорил на френски език: “Аз си отивам, но искам да ви помоля за една услуга”.

- Вие няма да умрете. Лекарят каза, че тази нощ кризата ще премине и утре ще бъдете по-добре. Не трябва да говорите, за да не се уморявате.

- Не, не. Много ви моля да ме изслушате. Това е много важно.

И офицерът започнал своя разказ: “Преди да нападнем Франция, аз получих заповед, с едно отделение войници, да се промъкнем до френските окопи и безшумно да премахнем охраната. Беше тъмна, непрогледна нощ. Бавно пропълзяхме до окопите. Аз се скрих до едно дърво, и когато войникът от френската охрана се изравни с него, изскочих и забих ножа в сърцето му, а с лявата ръка запуших устата му, за да не издаде никакъв звук. Паднахме на земята... Почувствувах, че от устата на жертвата ми потича топла кръв. Освободих устата му... Тогава той съвсем тихо каза: “Имам голяма молба към вас... Ако превземете град Ленц, предайте това...” - Това бяха последните му думи. Той издъхна в ръцете ми. Хванах лявата му ръка и в нея намерих един медальон. Той не можа са каже на кого да го предам... Затова ви моля, съобщете всичко това на жителите на града... може би ще се намери притежателят”...

Офицерът отново изгубил съзнание. Момичето разтворило ръката му с треперещи пръсти. Страшно предчувствие стискало гърлото му. То взело медальона и бързо изтичало в другата стая, погледнало пред лампата и нещо страшно го блъснало в лицето. Изгубило съзнание. Като дошло на себе си, огледало медальона и видяло инициалите - на годеника й и нейните инициали. “Майчице Богородице, какво да правя с убиеца на моя любим? - изстенала годеницата. “Господи, защо ме наказваш така?” - Погледнала часовника. Времето за лекарството е минало. Нима ще спасява убиеца

на своя годеник? “Майчице, какво да сторя?” Един властен, вътрешен глас й отговорил: “Обичайте враговете си и се молете за тях!” - “Господи, това не е по силите ми. Как да се моля за тоя убиец! Няма да му дам лекарството и той ще умре. Така ще си отмъстя”. - Гласът отново заговорил: “Обичайте враговете си и молете се за тях... Не отмъщавайте възлюблени...” Момичето протегнало треперещите си ръце към лекарството и отишло в другата стая. Офицерът бълнувал... То се надвесило над него, стиснало зъби и тихо прошепнало през задавящите го сълзи: “Господи, изпълнявам Твоята заповед”.

На сутринта лекарят пристигнал рано и казал на майката на годеницата: “Раненият е спасен, но трябва да говоря с дъщеря ви, за да й дам някои наставления”. - “Сигурно спи” - отговорила майката, - цяла нощ е дежурила”. - “Събудете я” - казал лекарят. В този момент вратата на стаята на момичето се отворила и те ахнали от изненада. На прага стояла и ги гледала кротко осемнайсетгодишната годеница със снежно бели коси.

Някои от слушателите преглъщаха сълзите си, но Нели не се срамуваше. Тя ги избърсваше от лицето си.

- Радвам се за вас - каза Камен, като я погледна в лицето. - Днес стана вашето пробуждане.

- Защо?

- Защото обикнахте католичката от град Ленц, която е ваша духовна сестра. Преди малко не обичахте католиците, защото духовният ни враг бе успял да ви настрои против тях, но сега вярвам, че ги обичате. Сълзите по лицето ви свидетелстват, че имате добро сърце.

- Вие католик ли сте?

- Не, не съм.

- А откъде знаете този случай?

- Чух го в една проповед в храма “Св. Александър Невски”.

- Че има ли проповеди в православните църкви? -попита един възрастен перничанин. - Те не се ли занимават само с умрелите?

- Някои се занимават с умрелите, а други с живите. Жалко, че нищо не знаете за православните християни, а дедите ви са били такива. Протестантството е дошло в България малко преди освобождението, а до тогава всички българи са били православни (и католици тук там в България). Нима можете да повярвате, че нито един от тях не е спасен. Мислите ли, че ония българи, които са отказали да вземат чалмите и фесовете и да целунат корана, а са целували Евангелието и кръста и умирали за вярата си, са по-лоши християни от нас?

- Те са умирали от инат - рече дяконът.

- Това е кощунство! - скочи срещу него Запрян. Ти сигурно не си българин?!

Нели се вгледа в Камен и си мислеше: “Какъв човек! Все още има истински българи”. - Камен се обърна към нея. Погледите им се срещнаха. Той се усмихна, а тя наведе виновно глава, уплашена да не разкрие мислите й.

- Не бива да мислим много високо за никой човек, но и никого да не осъждаме и да не презираме - каза той.

- Вие да не сте дъновист? - продължаваше да любопитствува Нели.

- Не. Защо?

- Казват, че някои дъновисти можели да четат мислите на други хора.

- Християнин съм. А Господ Иисус Христос знаеше мислите на човеците, без да е дъновист. Не сте ли чели в посланието до Коринтяните, че между другите дарби има и една, която се казва “разпознаване на духовете”?

- А вие имате ли такава дарба?

- Тя не е моя, а на Светия Дух и Той я употребява когато и както желае. Някои неправилно питат: “Имате ли Светия Дух”?

- А как трябва да питаме?

- Приехте ли Светия Дух?

- Не е ли все едно?

- Когато питаме: “имате ли?” - това означава, че Той е ваша лична собственост. Някои забравят, че Светият Дух е третото лице на Божеството. Когато питаме: “приехте ли Светия Дух?” - Това означава, дали Го приемаме като пълен Господар на живота ни. И тогава Той започва да ни води, като се проявява в живота ни като Утешител, Учител, Наставник, Изобличител, Ръководител, Изцерител, Бърз Помощник и Избавител в ден на напаст и т.н., но винаги като добър наш Приятел и Баща, Който никога не може да бъде изравнен с човека. Някои мислят, че Светия Дух е само една способност да се говорят чужди езици.

- Чрез какъв човек може да стане кръщението на християнин със Светия Дух? Може ли некръстен да се моли за кръщението на друг и Господ да го кръсти?

- Сам си отговорихте, като казахте: И Господ ще го кръсти ли? Иоан Кръстител казва: “Аз ви кръщавам с вода, но иде по-силният от мене, Комуто не съм достоен да ръзвържа ремъка на обущата; Той ще ви кръсти с Дух Светий и с огън”. /Лук. 3:16/. Ето Кой кръщава със Светия Дух. Да се молят за духовно кръщение за себе си, имат право всички християни. Един брат има откровение, в което Светия Дух му казал: “Всички, които са живели и живеят духовен живот, имат право да полагат ръце за изцерение и благословение”. В думата благословение може да влиза и духовното кръщение.

- В коя църква ходите на богослужение? - попита Нели.

- Във всички църкви.

- Защо не посещавате нашите? Ние се молим за дарбите. В Подуенската Петдесятна църква много хора постят и се молят Господ да облече пастирите с изцелителни дарби и вярваме, че това ще стане.

- Напразно се измъчвате - обади се Павел.

- Защо?

- Преди години Светия Дух ми заповяда да отида и да ви предупредя да спрете да се молите и да постите за тази дарба, защото няма да ви се даде, докато не се научите да изпълнявате условията за изцелението на болните записани в посланието на апостол Иаков пета глава, шестнадесетия стих. И да се изпълнява, без каквито и да е тълкувания и умувания.

- А какви са тези условия?

- “Изповядайте един на друг греховете си, и молете се един за друг, за да оздравеете”.

- Казахте ли го на църквата?

- Пастирите ми забраниха. Един каза, че съм искал да ги правя православни или католици, а друг - рече: “Ние не си знаем греховете и се хапем, пък ако ги знаем - ще се изпоядем”.

- Защо трябва да изповядваме греховете си? Нали Господ ги знае?

- Защото Този, Който ги знае е заповядал да ги изповядваме, за да ги научат и човеците, та пред тях да се признаем за грешни и виновни и да се смирим. Без смирение няма изцерение.

- Вие можете ли да полагате ръце за изцеление на болни? Пастирите казват, че никой няма право да прави това, освен одобрения и ръкоположен от църквата за такова служение.

- Иисус казва: “А повярвалите ... ще полагат ръце на болни и те ще бъдат здрави”. Той не казва одобрените, избраните и ръкоположени, а повярвалите. Така че аз призовавам всички повярвали в Господа Иисуса Христа да използуват това Негово обещание.

- А ако болният не оздравее?

- Да се търси причината. Ако положите ръце на сто болни от неизлечими, според медицината, болести и от тях оздравеят десет, ще се прослави ли Господ чрез тези изцерени болни? Но ако не положите ръце върху нито един - всички ще умрат.

- А кой има право да помазва с масло в името на Светата Троица? Само пастирите и свещениците ли?

- Словото Божие казва “болният да призове презвитерите да го помажат с масло в Господното име”. Презвитер е гръцка дума и на български означава старейшина. В древната църква са били считани за старейшини всички мъже, навършили петдесет години, които пряко са били ръководени от Светия Дух.

- Имам болна сестра. Помазаха я пастирите, молихме се за изцелението й, но няма резултат. Бихте ли дошли да се молим за нея.

- Разбира се. Ние сме задължени да се молим за всички, за които ни поканят. Не бива да гледате на нас като на чудотворци, а на Христови слуги, които вършат това, което са задължени да извършат.

- Кой ден през седмицата ви е най-удобно?

- Не бива да отлагаме. Да отидем в понеделник.

- Добре. В понеделник ще ви чакам на последната спирка на трамвай No 3, в “Захарна фабрика” в шест часа вечерта. Имате ли нещо против да изпеем една песен. Например “О, блажен е”.

- Не, ако вие я започнете.

Нели се усмихна, изкашля се и запя.

О, блажен е, преблажен,
Онзи, който е измит.
И престъпник опростен,
Чийто грях е веч покрит.

- Братя и сестри, време е да тръгваме за богослужението. Ако някой иска да остане на богослужението в Перник - да остане, но който е за София - да тръгва, за да не закъснеем за вечерните служби - рече дяконът - Добре ... Елате и вие, братя, на нашите богослужения!

- Ние ще останем в Перник - каза Павел.

- Тогава, до утре вечер. Довиждане - рече Стамен и тръгна с петдесятния дякон.

Младежите от Петдесятните църкви в София си тръгнаха. Заедно с тях бяха Елисавета, Сашо и Виктория. Виктория остана назад и повика Павел.

- Брат Павле, заповядайте у нас в събота! Една група от Баптистката църква се събираме тайно... и разглеждаме Словото Божие. Покани и брат Камен. Не можем да поканим всички.

- Добре, Виктория. Благодаря за доверието и за поканата.

- Довиждане. Емануил!

- Емануил!

В това време един перничанин попита Камен.

- Брат, вие спасен ли сте, завинаги спасен?

- Зависи от това дали ще устоя докрай, защото Иисус казва: “Който устои докрай, спасен ще бъде”. Да се проповядва, че щом като човек има някои опитности, като новорождение, кръщение със Светия Дух или,че чрез него действуват една или няколко дарби на Духа, той е завинаги спасен - е опасно и заблудително. Такова учение противоречи на Светото Писание и приспива хората. В посланието до евреите ап. Павел напомня казаното от Светия Дух: “А праведният чрез вяра ще бъде жив, ако пък се отклони, душата Ми няма да благоволи към него” /Евр. 10:38/. Това означава, че ако някой се е покаял и Господ го е очистил от греховете и беззаконията му чрез Христовата кръв, и чрез него действуват дарбите на Духа, той е станал праведен чрез Христовата жертва и чрез вярата си ще бъде жив. Но, ако след като е преминал различните духовни опитности и в него е действувала Божията благодат чрез дарбите на Духа, той се е отклонил и е започнал да върши грехове и беззакония; немарлив е към духовната си чистота и се осквернява с грехове като зли помисли, завист, гордост, гняв, омраза, прелюбодеяния, сребролюбие, идолослужения, окултни престъпления, разпри, партизанства, ереси, разколи, пиянства, предателства, убийства и други такива; апостол Павел казва в посланието си до Галатяните, гл. 15, ст. 3, че които вършат това, няма да наследят царството Божие. Бог не благоволява в такъв човек, независимо от безупречната му духовна характеристика в миналото. Нещо повече, Светият Дух ни предупреждава, че такъв го грози по-голяма опасност дори и от невярващите. Писанието казва: “Затова ония, които веднъж са се посветили, вкусили са от небесния дар, станали са причастници на Светаго Духа и, като са вкусили от добрата реч Божия и от силата на бъдещия век, са отпаднали, - не е възможно пак да бъдат обновени за покаяние, докато те повторно разпъват в себе си Сина Божий и Го хулят” /Евр. 6:4-6/.

И пак казва: “Защото, ако ние, след като познахме истината, своеволно грешим, не остава вече жертва за грехове, а някакво си страшно очакване на съд и яростен огън, който ще погълне противниците” /Евр. 10:26/. Ние често цитираме: “Бог, прочее, като презря времената на незнанието, сега заповядва вредом на всички човеци да се покаят” /Деян. 17:30/. Това е точно така, но то не ни дава право да мислим, че Бог ще презре и времето на знанието. Точно това ни предупреждава Светия Дух чрез стиховете от Писанието, цитирани по-горе, че Бог държи сметка за времето на знанието. Господ Иисус каза на фарисеите: “... но сега казвате, че виждате, затова грехът ви остава” /Иоан. 9:41/. Така че, заблудително е да се мисли и проповядва, че щом някой е изживял духовни опитности, той не може да греши и е абсолютно сигурен, че си е осигурил небесното царство. Животът на християнина е непрекъсната духовна борба, и тя продължава до самия му край.

- От разговора с момичето разбрах, че сте против сектантския дух. Аз също съм против него, но мисля, че петдесятните християни са най-близко до пълнотата на Евангелието, и следователно са най-духовни - рече перничанинът.

- Защото сте петдесятен. Ако бяхте адвентист, сигурен съм, че щяхте да мислите и говорите, че адвентистите са най-духовни. Това е духовна гордост. Когато ние се гордеем с нашата църковна принадлежност, за нас се отнасят думите на Спасителя: “Вие представяте себе си за праведни пред човеците, но Бог знае вашите сърца; защото, което е високо у човеците, то е мерзост пред Бога” /Лука 16:15/. Ако искате Бог да ви употреби за духовното пробуждане и съживление на народа ни, и Светия Дух да действува във вас за спасение и изцеление на мнозина, трябва да проповядвате Словото на Истината такова, каквото е, без да допускате да ви влияе

изопачаването му от което и да е вероизповедание и деноминация, а това ще означава, че трябва да се откажете от фанатичната си привързаност към вероизповеданието си. Всички деноминации в България са отстъпили от някои части от Христовото учение и учението на апостолите, поради криво тълкуване на Божието слово и Божията воля. Ако всички ги тълкуваха право, както имат претенции, щяха да бъдат едно, защото Божията воля е една, и Словото Му е едно. Иначе Бог би вършил големи чудеса и знамения, според обещанията Си.

- Говори се, че ще събарят църквата в Перник - каза друг перничанин.

- Не се страхувайте от това! Стойте си в църквата, в която сте духовно родени, но бъдете готови винаги да я напуснете заради Господа и Неговото Евангелие. Бог може да допусне църквите да бъдат затворени и християните разпръснати всред народа ни, ако ние доброволно не отидем всред него. Той допусна Йерусалим да бъде разрушен и християните разпръснати по целия свят, за да се разнесе Евангелието чрез тях всред много народи. И ако това стане и с нас, ние трябва спокойно да го приемем, като Божий пръст и средство за духовното пробуждане и съживление на народа ни. Малко преди катастрофата в Хирошима и Нагасаки, Бог подбудил Японските управници да обвинят християните в предателство, и те били изселени на петстотин километра от градовете - достатъчно разстояние, за да бъде спасен животът им. Така че, в Хирошима и Нагасаки не загинал нито един християнин. Ако все пак съборят църквата в Перник, направете домовете си църкви и работете за Господа и за съживлението на народа ни.

Вечерното богослужение в Пернишката църква започна в шест вечерта. Проповядваше същият пастир. Той попита слушателите: “Кой е най-добрият проповедник?” Един казваше Муди, друг Спържън, трети Иисус. Като ги поизчака, проповедникът каза: “Най-силният проповедник е смъртта. Тя е неумолим проповедник. Дали хората я признават или не, дали искат да мислят за нея или не, тя помита човешки животи всяка минута. Статистиката твърди, че всяка минута в света умират по 250 души. Рано или късно и ти, и аз ще влезнем в това число, въпреки че почти никой не желае да попадне в него. Тя идва и покосява млади и стари, учени и прости, войници и генерали, министри и президенти. Тя не се церемони с никой. Пред нея нищо не струват парите, славата, репутацията, красотата, знанията, мъдростта, силата. Тя е неподкупна и покосява всичко, което се е родило рано или късно. За мнозина е жестока и страшна. За някои е избавление от непоносими страдания. Други мислят за нея, като за врата към неизвестното. Ние християните вярваме, че тя е вратата към вечността. За едни - вечен живот, а за други - вечно осъждение и вечен мрак.

- Скъпа душо, готова ли си да прекрачиш прага на вечността? Къде ще я прекараш? Имам длъжност да те предупредя, че ако смъртта те намери неизправна или в момент на грях, ще изгубиш вечния си живот, и то за нищо.

Затова помнете предупреждението на Словото Божие, че с твърдостта си ще придобиете душите си. Внимавайте на себе си. Има християни, които проповядват, че при смъртта на нашите близки, трябва да се радваме и да пеем. Ако са спасени - добре; но ако са осъдени - представяте ли си мъките им? В книгата “Откровение” четем, че има втора смърт, където ще бъдат хвърлени душите на осъдените. Спиш ли спокойно, когато децата ти ги грози втората смърт, когато братята ти, сестрите ти, родителите ти, приятелите ти, ги грози вечно осъждение? Ако ти е все едно, ти добър човек ли си? Добър християнин ли си? Правете всичко, което е по силите ви: постете, молете се, увещавайте, канете на църква и на проповед, - направете всичко възможно, за да спечелите душите им! Един християнин ми разказа, че е направил

списък на всичките си роднини и приятели, и постоянно се моли за тях, Господ да ги привлече към Себе Си и да ги спаси. Те били около хиляда души, а вече около сто са приели Господа и са повярвали. Когато отивал да се срещне с някой от тях, той предварително викал към Бога в усърдна молитва: “Господи, моля Те, подари ми тоя човек и го направи мой брат и Твое чадо”. - Вземете пример от този човек. Господ Иисус Христос предупреждава, че всяко дърво, което не дава плод се отсича и хвърля в огъня.

- Една християнка, която се мислела за много благочестива, понеже била членка на най-правоверната (според нея) деноминация, сънувала, че умира. Явила се пред вратата на Божия рай и там един ангел погледнал в книгата на живота и казал: “ Само шума, без никакъв плод. Хвърлете я в бездната”.

- Тя се събудила и разбрала, че е загубена, защото през целия си живот само е говорила и нищо от Христовите заповеди не е изпълнила. Разбрала, че вяра без дела е мъртва и твърдо решила да не се мисли за много праведна, а да се залови за работа, за да придобие и някой плод за Христа.

Братя и сестри, работете за Господа, а не за това, което ще стане храна на ръждата, огъня, молците и червеите. Работете докле е ден, защото иде нощ и тогава няма да можем да работим. Слава на Бога! Ако някой от гостите има да ни каже нещо, моля!

Павел излезе, застана до амвона, наведе глава и почака докато салонът напълно утихне. Погледна слушателите и започна:

- Благословен да бъде Господ, Бог наш, Който ни привлече към Себе Си и ни направи Свое наследие. Винаги трябва да помним с каква цена сме изкупени. Когато някой се съгласи да бъде изкупен от света, греха и сатана, и дойде в подножието на Христовия кръст, на небето е радостен празник, както е празник във всеки дом, когато се роди дете. Но на небето има и траурни дни - когато някой християнин много евтино се продава и погива. Какво може да има по-голяма цена от живота? Нищо. И ако този временен, земен живот е безценен, колко повече - вечният небесен живот. Бог Отец имаше единствен Син и цялата Вселена беше Негова, но нейната цена не струваше колкото Синът Му. И Той Го даде откуп за твоята и моята душа.

Господ Иисус Христос ни предупреждава, че ако се страхуваме да не изгубим земния си живот, ще изгубим и вечния, и земния. Ако се освободим от всичко земно, което ни сплита и връща назад, за да не работим за Господа, тогава нашият духовен враг използува още едно оръжие - страха. Страх, че ще останем без работа, без храна, облекло и пари, ако продължаваме да работим за Господа, ако изповядваме вяра в Иисуса Христа. Страх, че ще бъдем гонени, унижавани, съдени, интернирани, осъдени и затворени, ако проповядваме Христовото Евангелие. И като най-силно оръжие той използува страха от смъртта.

Когато човек е духовно просветен, но с нещо е съгрешил, сатана се старае да му внуши страх, че Господ го е изоставил. Кой баща ще се откаже от сина си, ако той е съгрешил? Колко повече милостивият Бог няма да отхвърли синовете и дъщерите Си, за които даде Единородния Си Син. Този, Който е умрял за нас, няма да ни остави. На всеки един от нас може да се случи да съгреши. Апостол Иоан ни предупреждава, че имаме Ходатай при Отца. Той винаги е готов да ни приеме, когато застанем под кръста и искаме прошка за извършеното престъпление, като признаем вината си. Такива синове и дъщери Бог винаги е готов да приеме и милва. Затова, щом съгрешиш, бързай под кръста на Голгота и искай прошка, за да бъдеш винаги в изправност.

Дяволът внушава на православните християни, че ако влязат в католическо или протестантско богослужение ще се осквернят, но когато ги поканят на богохулно събрание, не им внушава този страх. Протестантите също се страхуват да прекрачат прага на католическа или православна църква, да не би да се оскверният. А апостол Павел не се уплаши да се разхожда из идолските капища на Атина. Дяволът обаче не внушава страх в протестантите, когато някой от тях си отваря устата да похули тия, за които Господ Иисус Христос е умрял. Колко ловко сатана си играе с това оръжие между християните, и колко малко се проповядва за него.

Духът на пророчеството е отредил място на страхливите в огненото езеро заедно с блудниците, убийците и магьосниците. Светият Дух не може да работи за спасение и пробуждане на страната ни със страхливци, които при най-малката опастност треперят и хукват да бягат. Винаги, когато Светият Дух иска да употреби такива човеци, те се вслушват във внушенията на дявола, който им показва големи опасности и ги връща назад. Представете си една армия от страхливци, които при гръмването на първата пушка се разпръскват и бягат на където им видят очите. Как ще се чувствува нейният командир? А нима Иисус се нуждае от такава армия?

Страхът е резултат от грях. Само чрез греха сатана има достъп до сърцето ни. Словото Божие казва: “В любовта страх няма, но съвършената любов пропъжда страха, защото в страха има мъка. Който се бои, не е съвършен в любовта” /I Иоан 4:18/.

Нека видим кога се е появил страхът. Когато Адам и Ева съгрешиха, Бог повика Адам, а той отговори: “Чух гласа Ти в рая, и ме <u>достраша,</u> защото съм гол, и се скрих” /Бит. 3:10/. Ако Адам не беше нарушил Божията заповед, щеше ли да бяга и да се крие от Бога?

Страхът е присъщ на грешните и нечестивите, и колкото един човек е по-грешен - толкова е по-страхлив. Почти всички, които страдат от страхови неврози, се оказва, че са извършили смъртни или окултни грехове. А окултните грехове също са смъртни. Често страхливите маскират страха си с жестокост и заплахите са любимото им оръжие, понеже мислят, че както те се страхуват - така ще уплашат и другите. Смелите не заплашват, а на тях е присъща милостта.

Съвестта на грешника, ако е атеист, го кара да трепери и да чака възмездието на природата или провидението, ако пък е вярващ - Божието отмъщение. Библията казва: “От каквото се бои нечестивецът, то ще го и постигне, а желанието на праведниците ще се изпълни”. И още: “Нечестивият бяга, когато никой го не гони; а праведният е смел като лъв” /Пр. 28:1/.

Ние, християните няма от какво да се страхуваме. Всемогъщият Бог ни обича и Собственият Си Син е дал заради нас. И ако Неговите врагове ни заплашват или мъчат, това е сигурен белег, че сме Негови чада. И колкото по големи заплахи и мъчения ни прилагат враговете ни, толкова по-голяма и по-сигурна ще бъде нашата награда при Отца. Господ Иисус Христос казва: “Не бойте се от тях; защото няма нищо скрито, което да не се открие, и тайно, което да не се узнае” /Мат. 10:26/. Ако съвестта ни е чиста, от какво да се боим? От лъжливи клевети и заплахи ли? Но те ни приближават до Бога и ни изпълват с радост, защото Господ е казал: “Радвайте се и веселете се, защото голяма е наградата ви на небесата”. По какъв повод каза Господ тези думи? Когато ни хвалят и величаят ли? Кога трябва да се радваме? Не. “Блажени сте вие, когато ви похулят и изгонят, и кажат против вас лъжовно каква и да е лоша дума заради Мене. Радвайте се и се веселете, защото голяма е наградата ви на небесата; тъй бяха гонени пророците, които бяха преди вас” /Мат. 5:11,12/. Думата блажен е по-силна от щастлив. Земното щастие е мираж и мнозина разбират това

едва пред прага на смъртта. След всяко земно щастие винаги следва разочарование. Не е така с онзи, който е станал блажен.

Враговете ни се чудят защо се радваме, когато съчиняват против нас най-гнусни лъжи и клевети. Това е така, защото сме християни и точно тогава ние ставаме блажени (понеже техните клевети и лъжи свидетелстват, че Духът на Отца е върху нас). И когато от тяхна страна се хули - от наша се прославя. Същите хулители биха ни превъзнасяли до небесата, само ако се откажехме от нашия Господ. Те никога не ни хулят, докато не научат, че вярваме в Господа Иисуса Христа, макар че сме същите. Докато не знаят, че сме християни, те ни хвалят и превъзнасят, мислейки, че благодарение на самите нас ние сме носители на християнски добродетели, и тогава техните похвали свидетелстват против нас. Как би се чувствал един християнин в присъствието на Господ Иисус Христос, ако сатана го хвали и величае? Хулите на атеистите свидетелстват, че ние наистина сме чада на живия Бог. Веднъж попитах един атеист дали обича Иисус Христос, а той отговори: “Мразя вашия Христос!” Ако ние сме истински християни, атеистите трябва да ни мразят така, както мразят и нашия Спасител. Истинският християнин, когато го хвалят, че е добър, скромен, кротък, дисциплиниран, търпелив и т.н. трябва да каже, че всичко това е плод на Светия Дух и на вярата му в Бога. И тогава сам ще се убеди, че втори път същите атеисти никога няма да го похвалят; защото този, който е в тях, не желае да се прославя Бога.

Искам да насърча всички, ръководени от дарбите на Светия Дух: едно от доказателствата, че са чада Божии и Светият Дух почива върху тях, е отрицателното и враждебно отношение на безбожниците и богопротивниците към тях, без за това да има каквато и да е причина. Клеветите, лъжите, заплахите и хулите им са сигурно доказателство, че те се борят против живеещият в сърцата на християните жив Бог. Атеистите се опитват да унищожат духът на Евангелието, но както казва поетът: “Не се гаси туй що не гасне”. Този Дух е безсмъртен и вечен. Някога нероновци се опитаха да Го унищожат, и погубиха себе си. Вече две хиляди години богопротивниците се самоунищожават по този начин. Чуват се слухове, че комунистите са решили да унищожат християнството в България. Ако се опитат, това ще бъде края на комунизма в България.

Каква заплаха може да има против тия, с които е Господ на Силите, Всемогъщият Бог, Творецът и Господарят на Вселената? Той казва чрез пророк Исая: “Послушайте Ме, вие, които познавате правдата, народе, който в сърцето си имаш Моя закон! Не се бойте от укора на човеците, нито се страхувайте от злословието им.” /Ис. 51:7/.

Апостол Петър ни съветва: “Имайте добра съвест, та с това, дето ви корят като злосторници да бъдат посрамени ония, които хулят добрия ви в Христа живот” /I Петр. 3:16/.

Лъжите, хулите, клеветите, заплахите и омразата се използуват от слугите на сатана, за да сплашат христовите последователи и да ги върнат обратно в греха, за да се погубят душите им. Но ако четем внимателно Библията ще видим, че това с което са били заплашвани верните и истинните, не само че не ги е постигнало, но Бог го е обръщал върху главите на враговете им.

Фараонът се опита да унищожи Божия народ, но сам загина с армията си в Червено море.

Двама похотливи старци съчиниха клевета срещу вярната съпруга Сузана, и поради техните лъжесвидетелства тя бе осъдена на смърт, но Бог чрез пророк Данаил разкри клеветниците, промени присъдата и вместо нея - уби лъжесвидетелите.

Клеветници подведоха царя да хвърли Данаил в ямата при лъвовете, за да бъде разкъсан от тях, но Бог затвори устата им. Но когато извадиха Данаила и хвърлиха клеветниците, те начаса бяха разкъсани.

Аман приготви бесилка за невинния Мардохей, но царят като узна истината, заповяда на същата бесилка него да обесят.

Такава е участта на клеветниците и Господ ги предупреждава, че ако не се покаят, ще бъдат хвърлени в огненото езеро. А който е предал живота си в ръцете на Бога, Той знае как да го избави, пък и дори да страдаме като вършим добро (ако е такава Божията воля), блажени сме, както казва ап. Петър.

Изразът "Не бой се!" е употребен от Светия Дух в Свещеното Писание около 400 пъти. Това, което е казал на преминалите - казва го и на съвременните християни: "Не бой се!" А ето и думите на нашия Господ Иисус Христос: "Мир ви оставям; Моя мир ви давам; Аз ви давам не тъй, както светът дава. Да се не смущава сърцето ви, нито да се плаши" /Иоана 14:27/.

Господ каза някога на пророк Езекийл: "Ти, сине човешки, не бой се от тях, и не се плаши от думите им, ако и те бъдат за тебе тръни и бодили, и да живееш между скорпии" /Езек. 2:6/. Тези думи се отнасят за теб и за мен днес.

В заключение на всичко това разбираме, че ние, християните, нямаме право да се страхуваме. Страхът е грях. Той ни е забранен. И все пак, ако някой изпитва страх, той трябва да потърси причината - извършения грях - да го занесе в подножието на кръста Христов, за да бъде премахнат от живота му чрез Христовата жертва, да бъде очистено сърцето му и изпълнено с радост, мир и любов към брата - човек и към всемогъщия Бог.

Оръжието (против гонителите и хулителите ни), което сигурно ще ни опази от страха е: да се молим за тях; да благославяме ония, които ни кълнат; и да обичаме и се молим за всичките си врагове. Това е най-мощното оръжие, което преобрази света. То събори империи, надживя инквизиции, победи силни, посрами надменни и горделиви. Всичко друго ще премине, но любовта ще остане - без начало и без край. Всичко друго ще бъде победено, но любовта ще тържествува. Какво оръжие може да се измисли против нея? Ето нейните качества: "Любовта е дълготърпелива, пълна с благост; любовта не завижда; любовта не се превъзнася, не се гордее, не безчинствува, не дири своето, не се сърди, зло не мисли, на неправдата не се радва, а се радва на истината, всичко извинява, на всичко вярва, на всичко се надява, всичко претърпява. Любовта никога не отпада..." /I Коринт. 13:4-8/.

Ние можем да проверим себе си дали сме в любовта, като поставим името си на нейно място. Например: "Мария е дълготърпелива, пълна с благост и т.н.

Пастирът се изправи пред амвона и запя. Богомолците последваха примера му.

"Бог е любов, о, най-сладки думи!
Бог е любов, Той нас възлюби.
Нек всеки радостно пее и слави,
Него да слави - Бог е любов...

- Тъй като времето напредна - каза пастирът - ще трябва да привършваме. Ще помоля другият брат от гостите да ни води в последната молитва.

Камен почака да стане тихо и започна: "Господи, благодарим Ти, че си ни дал възможност да идваме при Тебе и като от неизчерпаем източник да черпим всички блага, от които се нуждаем. Но най-вече Ти благодарим за оная надежда, която имаме чрез името на Христа - да участвуваме на сватбената вечеря на Агнеца Божий. Молим

Те, помогни ни, тук присъствуващите да устоим докрай, за да бъдем всички заедно и на сватбената Ти вечеря. Разпусни ни с Твоя мир, и Твоята благодат да ни придружава винаги и навсякъде. Благослови жителите на град Перник и дай да се умножават спасяващите се, както от родните и приятелите на присъствуващите, така и от враговете им вземи люде за Твое наследие. Благослови България. Молим Те за едно духовно пробуждане и съживление всред народа ни. Върни отпадналите при Себе Си. Дай сила на немощните и слабите, вяра на обезверените, мир на наскърбените, радост на отчаяните и на всекиго това, от което най-много се нуждае. Това е по силите Ти и възможностите Ти, Господи, защото ние вярваме, че за Тебе всичко е възможно и никой, и нищо не е в състояние да Те затрудни. Благословено да бъде името Ти между народите. Слава, чест и поклон на Светата Троица! Амин.”

* * *

Духаше ураганен вятър. Камен и Павел току що бяха слезли от трамвая, когато забелязаха, че към тях бърза Нели. Те също тръгнаха към нея.

- Закъснях ли?

- Не. И ние току що идваме. Здравейте - поздрави Камен.

Нели се ръкува с двамата и после тръгна напред. Те я последваха.

- У нас ще бъдат брат Найден и брат Петър. Живеем в един блок до МВР. Но всички от семейството са вярващи, до един. Не бойте се!

И двамата се усмихнаха.

- От какво да се боим? Нима отиваме да вършим престъпление? - попита Павел.

- Мнозина се страхуват от думите МВР. Не е тайна, че служителите им са враждебно настроени против християните. Разбира се, има и изключения. Например двамата милиционери от Петрич.

- Какви милиционери? - попита Камен.

- Един офицер - брат Димитър и един старшина - брат Иван Бабулев. Повярвали в Господа и открито изповядват вярата си.

- И продължават да служат в милицията? - попита учуден Камен.

- Не, разбира се. Сега са строителни работници, но са много живи християни, макар, че тук в София ги посрещнаха с недоверие. Някои казват, че са поставени лица, но аз им вярвам, макар да са от баптистите.

- Ще има ли невярващи при болната? - попита Павел.

- Не. Всички ще бъдат вярващи (освен ако дойде някой непредвиден посетител). Според вас, какво най-много пречи на Божествените изцерения?

- Липса на вяра, смирение и послушание, както на болния, така и на молещите се за него - отговори Павел.

- Имах откровение, в което Светият Дух ми каза: “Най-много пречат на Божествените изцерения гордостта и осъдителният дух”. Библията казва, че Бог мрази гордостта и тя е начало на всеки грях. “Ето шест неща, които Господ мрази - дори седем, които са гнусота за душата Му: **очи горделиви,** език лъжлив и ръце, които проливат невинна кръв, сърце, що кове зли кроежи, нозе, които бързо тичат към злодейство, лъжесвидетел, който надумва лъжи и оня, който сее раздор между братя”. /Пр. 6:16,17/. Разбира се, това, което каза брат Павел е много важно. От опит знам, че когато болният се смирява пред Господа, признае греха си и изповядва вяра в Господа Иисуса Христа, почти е сигурно изцелението им. Смиреният не осъжда, и не се гордее. За съжаление рядко се срещат смирени хора. Този свят е пълен с гордост, и тя е едно от най-силните оръжия на лукавия. Чрез нея той опълчва човеците против

Бога, защото “Бог се противи на горделивите”. Така сатана лишава човеците от най-скъпия подарък, който Бог им е приготвил - вечния живот, а вярващите - от Божествено изцеление и победоносен християнски живот. Сатана знае, че горделивият става противник на Бога, и затова прави всичко възможно да накара човека да се възгордее. Той използува материални и духовни придобивки, религиозни санове и държавни или обществени длъжности, физическа сила, красота и умствени способности, знание, мъдрост, богатство, както и всички добродетели, за да нашепне на човека, че той е нещо повече от другите. И тъй като във всеки човек може да се намери нещо, което да е повече, отколкото в друг, точно това сатана използува като ключ за отваряне на човешкото сърце и настаняването му в него чрез гордостта. Горделивият си мисли, че има много придобивки, с които може да се гордее и хвали, но Библията ни учи, че горделивият, след като изгуби всичко, ще отиде в погибел. Писанието казва, че горделивият вместо спасение и изцеление ще получи наказание: “Всеки горделив по сърце е гнусота пред Господа: можеш се обзаложи, че той не ще остане ненаказан” /Пр. 16:5/.

- Можем ли да приемем, че всички безбожници са горделивци? - попита Нели.

- Гордостта пречи на хората да потърсят Бога и да намерят спасение на душите си и изцеление на телата си. Мисля, че всички атеисти са пленници на сатаната чрез гордостта - отговори Павел.

- Библията казва: “В своята гордост, нечестивецът пренебрегва Господа и казва: “не дири сметка”; във всичките си помисли дума: “Няма Бог” /Пс. 9:25/.

- Слушайте да ви разкажа какво се случи в деня на гибелта на космонавта Комаров - започна разказа си Павел. - Баща ми (малко пийнал), започна да ме убеждава да се откажа от вярата си в Бога: “Учените провериха в Космоса и доказаха, че няма Бог. И сега в небето лети един съветски космонавт, а и Гагарин каза, че е летял в Космоса и не е видял Бога, нито престола Божий”. - Отговорих му, че Бог не е някакъв немощен старец, седнал на някой облак, за да могат да го видят космонавтите. Той е Всемогъщият Творец и Господар на Вселената. Той е Дух и истина”. Тогава му прочетох един пасаж от пророк Авдий: “Гордостта на твоето сърце те е заблудила: ти живееш в скални пукнатини, на високо място и говориш в сърцето си: “Кой ще ме свали на земята?” Но макар и като орел да се издигнеш високо и сред звездите да устроиш гнездото си, и там ще те сваля, казва Господ” /Авдий 1:3,4/. Баща ми, след като изслуша всичко внимателно, каза: “Не може да го свали”. После отиде в другата стая и пусна радиото, за да чуе новините. Не мина и минута, той застана на вратата и възкликна учуден: “Комаров е загинал. Свали го!”

- За Гагарин знам, че е говорил против Бога, но за Комаров не знам нищо - каза Нели.

- Видях Гагарин по телевизията. Беше 12 април, деня на космонавтиката. На една дълга маса бяха насядали всички съветски космонавти. Гагарин беше прав и говореше. Той се обърна към зрителите и каза: “Летях в космоса, но не видях Бога - нито престола Божий. Вярвам, че и моите колеги не са Го видели”. После се обърна към космонавтите и ги попита: “Нали колеги?” Забелязах, че всички наведоха глави с изключение на един, който беше близо до Гагарин. Предполагам, че е бил Комаров. Той каза: “Да, да, разбира се”. Гледах това предаване у сестра ми. Тя каза: “Гагарин, Гагарин, симпатичен човек си и цялата планета те обичаше, защо сложи жар на главата си?” След една година, на пети април, Гагарин загина и не можа да празнува следващия ден на космонавтиката. Както цитира брат Камен, цар Давид е бил много по-мъдър от космонавта Комаров и космонавта Гагарин, защото е знаел, че Бог дири сметка за всяка неправда, камо ли за богохулна дума.

- Може да са го накарали нарочно да каже тези думи, като атеистична агитация. Носят се слухове, че по време на полета му се явил Господ Иисус Христос и му казал: “Гагарин, ти трябва да свидетелствуваш за Мене, че съм жив и възкръснал”. Той разказал всичко това на жена си, но тя го заклела да мълчи, а след смъртта му, плачейки нареждала: “Аз съм виновна, защото те спрях да свидетелствуваш за Господа” - каза Нели.

- Може да е истина... И той като се е уплашил, че може да изгуби славата и кариерата си, е изговорил думи на лъжа, но с това загуби живота си. Иисус казва, че който се страхува да не загуби живота си, ще го загуби.

- Ако беше смирен човек - рече Павел - Гагарин нямаше да се съгласи да каже тези думи. Пророк Данаил каза на цар Валтасар: “Царю, Всевишният Бог бе дарил на баща ти Навуходоносора царство, величие, чест и слава; и поради величието, което му даде, всичките народи, племена и езици трепереха и му се бояха; когото искаше убиваше, и когото искаше опазваше жив, когото си искаше, въздигаше, а когото си искаше унижаваше. Но когато сърцето му се възгордя и духът му се ожесточи до дързост, той биде свален от царския си престол и лишен от славата си” /Дан. 5:18-20/.

- А мислите ли, че само защото Комаров се е съгласил с Гагарин, е достатъчно, за да бъде осъден от Бога на смърт?

- Това само Господ знае - рече Павел. - Той е Бог и прави каквото иска. Предполагам, че чашата на греховете му е била вече пълна и тези думи са я препълнили. Познавам стринката на Комаров. Катя Комарова, която живее на Опълченска 35. Тя ми разказа, че нейният мъж и бащата на космонавта Комаров са рождени братя. Съпругът на Комарова бил белогвардеец по време на революцията в Русия, а брат му бил болшевик. Произхождали от дворянско семейство. Една нощ червените, водени от бащата на Космонавта нападнали имението, в което живеели роднините му. Брат му скочил от втория етаж и със счупен крак успял да се скрие в една купа сено. Откарали всичките му роднини, качили ги на един кораб и ги удавили в морето. Тя счита, че космонавтът е загинал заради греховете на баща си, като цитираше Библията: “Бащите ядоха кисело, на децата оскоминеха зъбите” /Еремия 31:29/.

- Винаги ли децата биват наказвани заради греховете на родителите си? - попита Нели.

- Не винаги, а само когато децата намразят или похулят Бога, и когато родителите са убивали или предавали сираци, вдовици, или деца на Бога. Когато се опитаха да ме убият, Светият Дух ми каза, че ще порази със смърт децата на убийците ми и убийците на активните християни в Съветския Съюз и България. Голяма част от болните от неизлечими болести деца, се оказва, че са деца на активни борци и антихристи.

- И получават ли изцеление?

- Ако родителите им повярват в Бога и изпълняват Неговите условия.

- А какви са условията за изцеление на болен чрез вяра в Бога?

- Вяра, покаяние, изповядване на смъртните и окултните грехове, смирение, молитва за изцеление с полагане на ръце и помазание в Господното име.

- Ако знаете точно кой се е опитал да ви убие, и ако детето му е болно, ще се молите ли за изцелението му?

- Разбира се! Убиецът не е толкова виновен. Той е само палач, който изпълнява варварските заповеди на своите началници.

- Но тяхната организация е доброволна и той може да не изпълни заповедта на началниците си, щом го карат да стане убиец.

- Светът е пълен със слепци.

- Вече пристигаме - каза Нели.

Посрещна ги усмихната жена.

- Заповядайте братя. Очакваме само сина ми Янко и брат Пешо.

Някой позвъни на вратата.

- Сигурно са те. Вървели сме един след друг - рече Нели.

Влязоха двама мъже. Единият беше нисък на ръст, а другият - среден, който веднага започна да разказва.

- Брат Янко малко пострада, а мен Господ ме избави по чуден начин. Вървяхме по улицата. Задуха силен вятър. Изведнъж някаква сила ме изхвърли на два, три метра пред брат Янко. И точно в този момент нещо силно изтряска и го удари по рамото. Беше етернитово платно от съседния покрив, което при удара в рамото на брат Янко се счупи.

- Боли ли те? - попита майка му, сестра Мария.

- Понаболява ме - усмихна се Янко. След това отиде в кухнята и се съблече. Беше получил малка рана, но рамото му бе посиняло. - Добре, че не ме удари по главата.

- Сатана е целил мен, но пострада брат Янко. Ако не бях изхвърлен напред (понеже съм малко по-висок, а платното летеше косо от горе към моята страна), щеше да ме удари точно по врата и можеше да ме нокаутира или убие. Благодаря на Господа, че ме изхвърли напред, за да ме спаси. И знаете ли какво означава това?

- Означава, че ти си изправен пред Господа, а синът ми не е в изправност. Така ще бъде и при грабването на църквата. Който е изправен отлита, а който не е - остава. Затова, Янко, внимавай в живота си и застани както трябва пред Господа - каза майка му.

- Аз пък мисля - рече Петър, - че сатана е разярен и се опитва да попречи на молитвата за изцелението; но от друга страна съм уверен, че щом като Господ ме избави и опази, Той сега е тук между нас и е дошъл да изцери болната.

- Амин - казаха няколко души.

- Нека някой от братята да прочете нещо от Словото, и да се молим - предложи домакинята.

Камен стана и като разтвори Библията рече: “По пътя говорехме за гордостта, която пречи на изцелението, защото Бог се противи на горделивите. Това ще видим от стиховете, които ще ви прочета и ако има гордост в нас, нека да се смирим: “Ето, Аз съм против тебе, о, гордост, казва Господ, Бог Саваот; защото дойде денят ти, времето на твоето посещение” /Иеремия 50:31/. “Защото иде денят на Господа Саваота против всичко горделиво и високомерно и против всичко превъзнесено, - и то ще бъде унизено” /Ис. 2:12/. “Аз ще накажа света за злото, и нечестивците - за техните беззакония; ще премахна високоумието на горделивите и ще унижа надутостта на притеснителите” /Ис. 13:11/.

Камен затвори Библията и продължи.

- Няма такъв случай в Светото Писание и в историята на църквата, когато Господ да е изцерил някой горделив и надменен човек. Нито има случай да е употребил такъв за изцелението на други болни. Затова, нека всички присъствуващи да отстъпим от гордостта. Да престанем да мислим високо за себе си, за деноминацията си, за вероизповеданието си, за дарбите, способностите и претенциите си, а да мислим скромно, но с надежда, вяра и упование в Онзи, Който е над всички и над всичко. Само ако смирим себе си, Господ ще се възвеличи между нас.

- Предлагам да направим една очистителна молитва - рече Найден. - Всеки да се моли за очистване от греховете и беззаконията си, между които е и гордостта и

високомерието, а след това ще се молим за изцелението на болната, както и за други нужди, ако има такива.

Коленичиха из стаята, кой където намери свободно място. Всеки шепнеше молитвата си пред Спасителя за прошка и очистване. Всеки се молеше за себе си и не се интересуваше от съседа си, а се стараеше да установи духовна връзка с Бога, за да получи силата и увереността, че е чута молитвата му. Когато шепотът от молитвите утихна Камен извиси глас: “Господи, Ти търпя заради нас. Остави се да бъдеш предаден от един твой ученик и когато Те хванаха, всички Те изоставиха. Вързаха Те на един стълб и Те биха, поради нашите престъпления. Плюеха Те, удряха Те и Ти се подиграваха, като Те питаха: “Познай кой те удари?” Положиха трънен венец на главата Ти. Сложиха на гърба Ти тежкия кръст и Те поведоха към Голгота. Там заковаха нозете и ръцете Ти на кръста, и Те изправиха срещу горещото южно слънце. И когато кръвта Ти се стичаше по кръста и ужасна жажда те мъчеше, вместо вода, дадоха Ти оцет и жлъчка. На Тебе, Който изцеляваше болните, развързваше беснуемите, очистваше прокажените, правеше слепите да виждат, глухите да чуват и немите да говорят. На Теб, Който възкреси сина на вдовицата, дъщерята на Яира, брата на Марта и Мария. И Ти, Който си участвувал в сътворението на Вселената и човека, се остави Твоето творение да извърши всичко това над Теб, за да можем ние, грешниците, да идваме в подножието на кръста и да намираме спасение на душите си и изцеление на телата си. Нека капчица от Твоята Божествена, жертвена кръв да очисти сърцата на всички присъствуващи от греха и беззаконието, от неправдата и пороците ни, за да можем очистени, да викнем към Твоя и нашия небесен Отец: “Отче наш, заради името на Твоя Единороден и Възлюбен Син, Който е нашия Господ и Спасител, заради Неговото име Те молим, чуй нашите немощни молби и изпълни ги със сила отгоре според Твоите възможности. Молим Те, Отче Святий, чуй всяка гласна и мислена молитва на това място. Господи Иисусе Христе, изпрати ни Светия Дух според обещанието Си. Действувай Святи Душе, Утешителю наш, според волята и благоволението Си. В името на Отца, Сина и Светия Дух молим и просим всичко това. Амин.

Постепенно присъствуващите се надигнаха и насядаха из стаята.

- Почувствувах посещението и силата на Светия Дух - рече сестра Мара.

- Аз също - потвърди една възрастна сестра, - това е белег, че Господ ни очисти. Като електрически ток мина силата Му през цялото ми тяло.

- Нека прочетем част от шеснайста глава на евангелието от Марка и ще положим ръце върху болните, както ни учи Господ - предложи Найден.

Павел взе Библията, намери търсения пасаж и зачете: “Най-сетне се яви на самите единайсет, когато вечеряха, и ги смъмри за неверието и жестокосърдечието им, че не повярваха на ония, които Го бяха видели възкръснал. И рече им: идете по цял свят и проповядвайте Евангелието на всички твари. Който повярва и се кръсти, ще бъде спасен, а който не повярва ще бъде осъден. А повярвалите ще ги придружават тия личби: с името Ми ще изгонват бесове, ще говорят на нови езици; ще хващат змии, и, ако изпият нещо смъртоносно, няма да им повреди; на болни ще възложат ръце, и те ще бъдат здрави” /Марка 16:14-18/.

- До тука- прекъсна го Найден. - “На болни ще възложат ръце и те ще оздравяват”. Нека изпълним това Божие слово.

Една след друга бяха представени нуждите за изцерение: язва, бъбреци, безсъние, базедова болест... Една сестра от Видинския край беше пристигнала в София за операция на жлъчката.

- Господ лекува със силата Си всички болести - рече Петър. - Той е универсален Лекар за всички болести и за всички времена.

Мъжете застанаха около първата болна. Всеки протегна една ръка към главата на болната, а другата вдигна нагоре. За всяка болна се молеше един от мъжете, а другите придружаваха молитвата му.

По време на молитвата Павел видя във видение, че над болната имаше една черна лента. Тя се стесняваше и разкъсваше по време на молитвата. Това се повтаряше с всяка болна. Виденията му даде увереност, че злото е победено и болните изцерени.

При всяка молитва Камен си представяше величествения образ на Иисус Христос, на Когото се даде всяка власт на небето и земята. Той Го виждаше в представите си като любящ Баща, Който слуша молитвите на децата Си. След това си представяше, че Той вдига ръцете Си за благословение, и от мястото на непристъпната светлина, от прободените Му ръце излизат и политат към земята сноп изцелителни лъчи. Те прорязват космическото пространство и се насочват към Земята. На Европейския континент се очертава територията на нашата малка България. Лъчите летят към град София. Слизат над града и се спускат над болните, които са коленичили в жилищния блок в квартал Захарна фабрика. Ето, тези невидими лъчи, извиращи от раните на Господа Иисуса Христа, трептят сега като електромагнитни вълни и преминават през телата на всички присъствуващи. В името на Христа болните получиха изцеление Това, за което се молиха, е вече получено.

След една седмица се установи, че и петте болни за които се бяха молили, получиха опитността на божественото изцеление Те бяха съвършено здрави! Павел си спомни разговора с Найден: “Ако се молим за десет болни и един бъде изцелен, ще се прослави ли Божието име?” А сега се молиха за пет болни и петте бяха изцерени. След спасението на душата, здравето е най-ценно. Какво ще даде човек, за да откупи живота си? Здравето е живот, а болестта води към смърт. Срещу нея трябва да се воюва с всички сили. Изцерението не може да се скрие. Той ще бъде свидетел на Божията сила и любов. Трябва да се образуват повече молитвени групи за изцеление на болни. Свидетелствата на изцерените ще окрилят вярващите и ще утвърждават вярата на новоповярвалите.

8. Осъдителен дух.

Петър и Найден застанаха пред вратата на голяма триетажна къща.

- На първия етаж живеят двамата братя - рече Петър.

- Тогава да влизаме.

- Предлагам преди да влезнем да помълчим една минута и да помолим Господ да влезне преди нас.

Свалиха си шапките и се помолиха... Позвъниха. Посрещна ги Виктория.

- Заповядайте! Ние вече започнахме. Павел и Камен също са тук.

- Какво работят домакините? - попита Петър.

- Зидаро-мазачи. Това са две прекрасни семейства. Доволни са, защото имат Иисуса, макар, че не могат да практикуват това, за което са учили.

От коридора влязоха в стаята. По столовете седяха възрастните, а децата бяха насядали на килима. До прозореца стоеше млад мъж, който говореше. Гостите поздравиха и седнаха до него. Службата продължи без да се прекъсва.

- Един цар дал на сина си съд, пълен с благовонно масло, и му казал да мине с него през целия град, като внимава да не разсипе маслото. Царят го предупредил, че ако разлее дори една капка, ще бъде убит. Синът концентрирал вниманието си върху

съда, и нищо друго не го интересувало. Той минал по всички улици, като внимавал да изпълни заповедта на царя. Върнал съда пълен, а царят го попитал: “Какво видя из града?” - “Нищо!” - отговорил синът. Ние, християните трябва да приличаме на този син, ако искаме да останем живи. Нас не трябва да ни интересува света, нито каквото е в света. Ние нямаме работа със светските хора. Светът е силен и той привлича. Който погледне към него ще се съблазни и ще погине, защото няма да опази маслото, което е нашата вяра. Излезте от света и не се събирайте със светски хора, които са затънали в грях.

Петър наблюдаваше децата. Той си помисли: “На лицата им е изписан **страх**”. Този човек проповядва страх от греха, но дали е прав с царя и сина?

- Това е което имах да кажа. Ако някой иска да сподели нещо, нека говори - подкани младият проповедник.

Виктория се обърна към гостите:

- Ако братята искат нещо да ни кажат, нека не се стесняват. Вярваме, че ще бъде за насърчение.

- Един човек заминал за чужбина - започна Петър. - Той оставил жена и многобройна челяд, като им заръчал да го чакат. Когато дошъл момента да се върне, майката извела децата на пътя и казала: “Вижте, по пътя идва баща ви. Тичайте да го посрещнете!” И децата се затичали. Най-бързо тичал първородният. В това време, минала каруца и едно от децата се метнало на разтоката. То първо пристигнало при баща си. Очаквало, че баща му ще му се скара, за гдето е постъпило така. И наистина, той му се заканил с пръст, но като видяло усмивката на бащиното лице, то се хвърлило се в прегръдките му. След малко пристигнал първородният и казал: “Татко, аз пристигнах пръв”. “Виждам” - отговорил бащата. Последно тичало едно малко момиченце, което едвам дишало от умора. Бащата оставил непослушното момче, а прегърнал и целунал мъничката си дъщеря. Като пристигнали у дома, бащата разопаковал багажа и започнал да раздава подаръците. Най-близо до него било непослушното момче, затова и първо взело подаръка си. След това бащата дал подаръка на момиченцето, което пристигнало последно. Тогава първородният син казал: “Тате, този мой брат тичаше неправилно и не заслужава награда, а тази ми сестра пристигна последна, а пък аз пристигнах пръв”. Бащата го погледнал учуден и казал: “Ако има някой из между децата ми, който да не заслужава подарък - това си ти; защото е жестоко сърцето ти, затова те лишавам от подаръка”. Наскърбили се децата и помолили бащата да даде подаръка и на най-големия им брат, но той отговорил: “Вие имате подаръци, можете да му ги отстъпите, но неговия подарък няма да му дам”. Занесло непослушното момче подаръка си и казало на брат си: “Аз наистина съм непослушен и не заслужавам подарък, вземи го, батко!” Занесло и малкото момиченце подаръка си в краката на брат си, и казало: “Аз наистина пристигнах последна и моят подарък се пада на теб. Вземи и него”. Разбрал грешката си горделивият син, паднал в краката на баща си и през сълзи рекъл: “Тате, съгреших против брата и сестра си, и против тебе. Моля те, прости ми!” Бащата погалил смирилия се син, дал му подаръка и всички деца отново заиграли радостни и щастливи.

Павел забеляза, че младият проповедник погледна с явна омраза към Петър, но децата от килима го гледаха със светнали очички. “Ако не станете като децата, няма да влезнете в небесното царство”, спомни си той и като се обърна към младия проповедник, рече:

- Прощавайте, брат, но аз не вярвам да има по лицето на земята разумен баща, който да убие сина си затова че е нарушил една негова заповед. Той може да го

накаже или да го лиши от някоя награда, според вината му, но да го убие - не вярвам. И ако злите бащи не могат да направят това, колко повече милостивият наш Отец ще прояви разбиране към онези Негови синове и дъщери, които съзнават вината си. Никога не трябва да забравяме, че името на нашия Бог е любов.

- Но вие пък забравяте, че освен любов, Бог е и огън, който пояжда.

- Да, за противниците и враговете Му. Но аз мисля, че в този дом няма нито един враг на Бога. Не искам да ме разбирате зле, че аз поощрявам греха, но страхът е също грях. Новозаветните вярващи трябва да се освободим от всякакъв вид грях. Апостол Иоан казва, че който се бои, не е съвършен в любовта, че съвършената любов пропъжда всеки страх.

- Страхът измъчва хората, а любовта ги окриля - намеси се Найден.

Всички присъствуващи гледаха усмихнати, като че ли са освободени напълно от страха.

- Мога ли да кажа моето свидетелство? - попита един младеж.

- Кажи, кажи - обадиха се няколко души.

- Отидох си на село и казах на майка ми: “Изхвърли тези неми идоли от къщата”, а тя в отговор попита: “От кога си станал безбожник?” Отговорих й: “Аз вярвам в живия Бог, а ти се кланяш на неми идоли, изделия на човешки ръце. Иконата няма дух. Тя е дърво и боя”. После взех иконата и иконостаса и ги хвърлих в кофата за боклук. Тогава майка ми ме изгони от дома “Махай се нечестивецо! Да ти берат срама ония, които те възпитават така!”.

- Браво! Точно така трябва да постъпва новороденият християнин. Два пътя няма. Или с Бога, или с идолите - каза младия проповедник.

- Бихте ли се съгласили да унищожите още един подобен “идол”? - попита Петър.

- Разбира се! Кажете само кога и къде.

- Ще отидем в районното управление на МВР. Там в коридора има портрет на Тодор Живков. Бихте ли го счупили и хвърлили в кофата за боклук?

- Какво искате да кажете? Че иконите не са идоли, а са портрети ли?

- Да. Може да са много лошо нарисувани, но те са портрети на Божието домочадие: на Иисус, на апостолите, на Иисусовата майка - Света Богородица, на мъченици, жертвали живота си за Христовата вяра. Вие кощунствате с тях и считате себе си за голям герой. Когато Иисус каза на фарисеите (които го изкушаваха) да Му дадат една монета, Той я взе, показа им я и ги попита: “Чий е този образ?” Не ги попита “чий е този идол”.

- Но те не се кланяха на образа на кесаря, а майка ми се кланя на иконите и ако продължава ще погине, защото Бог е дух и иска да му се покланяме с дух и истина. Ние нямаме право да се кланяме на ангели и херувими, камо ли на творения на художници.

- И ако ни се яви някой ангел и ние му се поклоним, ще умрем ли? - попита Найден.

- Разбира се. Духовно умираме и се превръщаме в идолопоклонници.

- Значи апостол Иоан, любимият ученик на Иисуса Христа, е мъртъв? В Откровението четем, че когато Той видял Ангела, паднал и му се поклонил. Вярно, че Ангелът го вдигнал и му казал да стане и да се поклони на Бога, но той не го убил, а му разкрил всичко, което апостол Иоан е записал в книгата Откровение.

- Вие да не сте православни? - попита младият проповедник.

- Християни сме - отговори Камен.

- Тогава защо държите на православните?

- Защото православните са християни, и за всеки един от тях е пролял кръвта си Божият Син - отговори Павел.

- Съмнявам се. Те са затънали в суеверия и предразсъдъци. Живи слепци.

- Когато срещнете сляп човек, същите ли чувства се раждат в сърцето ви, както към православните ? Значи вие смятате, че православните са слепи, а вие виждате? - попита Павел.

- Да. Словото Божие ни отвори очите и ние виждаме и ходим в светлината, за да не се препъваме.

- Онези, които не виждат, нямат грях, защото не знаят какво правят, а вие понеже казвате, че виждате - грехът ви остава!

- Че какъв грях вършим?

- Много голям! Осъждате и презирате ония малките, които вярват в Иисуса Христа и чиито ангели непрестанно предстоят пред престола на Отца, както казва Спасителят. Той ни учи да внимаваме да не презрем един от тях, а вие презряхте всички. Иисус казва: “Не съдете, за да не бъдете съдени” /Мат. 7:1/. Съденето е много коварен грях, защото може да лиши праведен човек от благословение; човек, който си мисли, че от ревност за истината и святостта има право да съди другите, които грешат и забравя, че Съдия е само Бог. Той е праведният Съдия, защото е вездесъщ и знае всичко за човека. А ние за да издадем присъда на някого, трябва да знаем всичките мисли и подбуди, които са го накарали да съгреши. Трябва да знаем кой го е възпитавал, учил и наставил във вярата, кой го е съблазнил. Това означава, че трябва да знаем мислите, думите и делата му, и тези на заобикалящите го. Защото той може в нещо да се заблуждава и да греши, но в друго - далеч да ни превъзхожда. Това никой друг не може да знае, освен един Бог. А Неговата цел не е да осъди, а да спаси човеците. Праведният Йов казва: “Ако взема да се оправдавам, самите ми уста ще ме обвинят; ако съм невинен, Той /Бог/ ще ме признае за виновен” /Йов 9:20/. Любовта, като потърси помощта на мъдростта, винаги може да оправдае грешника, като му помогне да се освободи от греха чрез Христовата жертва, а гордостта и омразата бързат да осъдят. Няма оправдание за никой, който бърза да седне на съдийски престол. Това казва Светият Дух чрез апостол Павел: “Неизвиняем си, о човече, какъвто и да си ти, който съдиш; защото с какъвто съд съдиш другите, с него себе си осъждаш; понеже ти, който съдиш, вършиш същото “ /Римл. 2:1/.

- Сега пък аз искам да ви разкажа една приказка - каза Камен. “Живели двама братя. Единият бил пастир, а другият - мирянин. И двамата вярвали в Бога. Пастирът бил строг към себе си и съвестно изпълнявал своите задължения. Мирянинът се увлякъл по материалното, преуморил се от изнурителен труд, заболял тежко и умрял. Горко оплаквал духовникът своя брат: “Жалко за брат ми, сигурно отиде в “ада”. - През нощта сънувал, че някой тропа на вратата му. Като отворил видял един ангел, който му казал: “Тръгвай с мен, за да те заведа да присъствуваш на съда на твоя брат!”. Веднага се озовали в съда, а неговият брат седял на подсъдимата скамейка. Един херувим четял греховете на подсъдимия, и като свършил казал: “Справедливостта изисква, след като е извършил толкова много грехове, да бъде осъден и предаден на мъки”. В това време пастирът си помислил: “Ето защо брат ми не доживя и до половината от дните си”. Тогава заговорил ангелът на подсъдимия: “Съгласно обещанието на Господа Иисуса Христа, тази душа не бива да бъде съдена, защото Господ е казал: “Не съдете и няма да бъдете съдени”, а този човек през всичките дни на своя кратък земен живот **никога, никъде, никого не е осъдил**”. Тогава пред съда застанал Господ Иисус Христос, и като разтворил прободените Си ръце, казал: “Синко, понеже си опазил една от най-малките Мои заповеди да не съдиш, велик ще се наречеш в небесното царство” /Мат. 5:19/. И като прегърнал подсъдимия, продължил: “Влез в радостта на Господаря си!”. След това се обърнал

към брат му - пастира и казал: “А ти “праведнико” се готви за съд. Вярно е, че си много старателен и много си научил, но това не трябваше да те възгордява. Напоследък непрестанно съдиш другите. Ту съдиш по-горните от тебе, ту по-долните. Ту съдиш православни, ту католици, ту протестанти, а за всички тях Аз пролях кръвта Си на Голгота, за тях умрях и възкръснах, за да бъдат оправдани и спасени всички, които вярват в Мен. Да спася или осъдя, това е лично Моя привилегия и никому няма да позволя да осъди ония, за които Съм умрял. Ти не пощади дори собствения си брат. Покай се, и престани да съдиш, защото макар и много да те обичам, не мога да се откажа от думите Си: “....с какъвто съд съдите, с такъв ще бъдете съдени; и с каквато мярка мерите, с такава ще ви се отмери” /Матея 7:1,2/”.

Събудил се пастирът радостен за своя брат, но уплашен за себе си. Оттогава твърдо решил: **никога, никъде и никого да не съди.**

- Църквата Христова в София, в цялата ни страна, пък и в целия свят е една - каза братът на домакина. - В нея членуват всички верни християни от всички вероизповедания и деноминации и извън тях и ние трябва да обичаме всички, които изповядват, че Иисус Христос е техен Господ и Спасител. Саду казва, че магнитът привлича стоманата, не защото е много ценен метал, а защото има качество на отзивчивост. Златото е много по-ценно от стоманата, но магнитът не го привлича. По същия начин Бог привлича грешниците, независимо от това колко грешни са те, стига да се намери в тях отзивчивост на поканата Му и да повярват в Неговия Единороден Син, Господ Иисус Христос.

- Можем да бъдем оправдани (когато съдим), ако сме безгрешни - обади се една от жените, - но ако апостолът казва, че ние всинца много грешим /Иак. 3:2/, кои сме ние, за да си въобразяваме, че не грешим и можем да съдим другите.

- А кой може да ни каже откъде идва осъдителният дух? - попита Камен.

- От гордостта - отговори едно от децата.

- От дявола е, защото той иска да грешим - допълни друго дете.

- А ти, Виктория, как мислиш? - попита домакинът.

- Мисля, че когато човек се възгордее, вследствие на материални или духовни успехи, той е доволен от себе си и забравя, че всичко това е получил благодарение на Божията милост, а си мисли, че успехите му се дължат на личните му качества. Тогава дяволът започва да му показва недостатъците на другите човеци, и го кара да погледне с презрение на тях. Такъв човек отваря сърцето си и сатана се настанява в него, като го прави зло съкровище. Той бърза да съди. А ако друг се опита да го посъветва или да му направи забележка, той веднага се дразни. Ако пък някой се опита да му противоречи - избухва в убийствен гняв, стараейки се да наложи своето мнение. Така че, и осъдителният дух, и презрението, и гордостта, и високомерието - всички те се въртят около нашето плътско “аз” или както каза веднъж брат Камен: “около неговото множествено число “ние”.

- Децата разбраха ли защо не трябва да презираме другите хора? - попита домакинът.

- Когато презираме другите - рече едно момче, - ние настройваме ангелите им против нас. Тогава идват дяволите и ни правят лоши.

- Значи някои наши страдания може да са резултат на презрителното ни отношение към невинен човек?

- Ако оставим осъдителният дух да завладее сърцата ни - каза Виктория, - можем да стигнем до там, че да започнем да презираме учителите си, началниците, пастирите, проповедниците, благовестителите... Тогава не само, че няма да бъдем благословени, но ще бъдем притиснати от заслужени наказания.

- Аз искам да предложа друга тема - рече братът на домакина. - Вчера разговаряхме в бригадата, че хората са станали много раздразнителни и не могат да се търпят. Макар и рядко, но понякога аз виждам и християни, които лесно се дразнят и говорят с гняв. Къде е причината?

- Според мен - рече Павел, - и раздразнителността и гневът са деца на гордостта. Някои ги приравняват към проявите на бесовщината, така че към другите симптоми на демонично натоварване и обладаване, можем да прибавим и тези недостойни за християнина прояви; защото Писанието сравнява гнева с убийство, като казва, че който се гневи на брата си е човекоубиец. Да се мисли, че гневът може да бъде победен с по-голям гняв, е безумие. Той се побеждава само с кротост и мъдрост. Една турска пословица казва: “Глупавият става с гняв и сяда със загуба”.

- А сега малко препитване на децата - каза домакинът. - Кой ще ми каже какво казва мъдрецът Соломон за гнева?

- Не бивай в духа си бърз на гняв, защото гневът се гнезди в сърцето на глупавия - рече едно момче.

- Браво Емануиле, а сега Бистра.

- “Глупавият веднага ще изкаже гнева си, а благоразумният скрива оскърблението” /Пр. 12:16/.

- Благовеста, ти ще кажеш ли нещо?

- У търпелив човек разум много, лютият изказва глупости.

- Христо, ти какво ровиш из Библията, нищо ли не знаеш за гнева?

- Знам, но искам точно да го цитирам, затова ще го прочета: “Тежък е камъкът, тежък е и пясъкът; но гневът на глупака е по-тежък и от единия, и от другия” /Притчи 27:3/.

- И аз ще ви кажа един стих: “Горделивият злодей -името му е кощунник - действува в пламъка на гордостта” /Пр. 21:24/. - Тъй като Светият Дух е поставил гнева в делата на плътта /Гал. 5:20/, гневливите християни са плътски християни. Има такива, които цял живот се занимават с църковна политика, с борби, партизанства, разногласия и разпри между църквите и се мислят за много духовни, но ако им направите каквато и да е забележка, те кипват и са готови да излеят целия си гняв върху вас. Така сами свидетелствуват за себе си, че са плътски (понеже гневът е дело на плътта).

- Гневът е силно оръжие в ръцете на Сатана - рече братът на домакина. - Той използува различни хора, за да ни извади от равновесие и да ни разгневи. Гневът не върши Божията воля. Затова апостол Павел ни съветва: “Всяко огорчение и ярост, гняв, вик и хула да бъдат далече от вас, заедно с всяка злоба” /Еф. 4: 31/. “Сега и вие отхвърлете от себе си всичко: гняв, ярост, злоба, злоречие, сквернословие от устните си” /Кол. 3:8/. Библията казва за епископ да не се ръкополага гневлив човек. Той трябва да е непорочен, не високомерен, не гневлив, не пияница, не побойник, не алчен за гнусна печалба” /Тит. 1:7/.

- Хайде да изпеем една песен. Народът казва, че който пее зло не мисли - каза Виктория. - Вярвам, че който пее в същото време не може да се гневи. Когато усетя, че дяволът се опитва чрез някого да ме разгневи, веднага започвам да си тананикам някоя песен и той се маха от мен. Предлагам песента “Не в красиви речи и молби”.

- Виктория е права. От много разисквания не ни остана време за песни и молитви. Кой ще даде тон? - попита домакинът.

- Който пита - отговори съпругата му.

Всички запяха. Камен си мислеше: “Ние мислим, че като славим и величаем Бога с песните си Му служим, а в действителност, те са средства за опазване на духовния ни мир, на радостта от спасението, укрепване на вярата ни. Всичко това е за наша

полза”. - Виктория е права. Християните трябва да се научим повече да пеем и славим Бога. Православните трябва да вземат пример от протестантските църкви - всички да се научат да пеят, а не само свещениците. Напоследък и между тях се пеят някои песни, но са много малко.

- Братя и сестри, нека завършим събранието си с молитва! Кой от гостите желае да ни води в молитвата? Следващата събота, който има възможност и желание, да заповяда пак! Апостолът ни предупреждава да не изоставяме събиранията си.

Павел погледна към Камен и му даде знак да се моли.

- Господи, благодаря Ти за този дом! Помогни на всички християни в нашата страна да направим домовете си църкви като този дом, където да разсъждаваме върху Твоето вечно слово, да пеем в сърцата си, и се молим за нуждите на България. Нека словото Ти да свети в пътя ни към вечния живот. Благослови събраните на това място, и опази ни от хитростите на духовния ни враг. Благослови домовете ни, града ни, народа ни и християните в целия свят от заблудителния път на гордостта, презрението, гнева и омразата. Нека Твоята любов да царува в сърцата ни! Амин.

II. ДУХОВНА СЛЕПОТА

1. Звярът.

Тази нощ Камен сънува интересен сън. Един звяр подобен на крокодил, но с глава на човек, посягаше с лапите си към една птица. Птицата го видя, хвръкна и отлетя в небето. “Какъв ли ще е този сън?” - питаше се Камен. Закусваше, когато се позвъни. Едвам се сдържа да не издаде учудването си. На вратата стоеше “звярът” (разбира се без тялото на крокодил), но лицето бе същото.

- Добър ден! Брат Павел ме изпраща при вас, за да ми помогнете, ако можете.

Камен разбра, че лъже.

- Заповядайте, влезте!

- Не съм ви душманин - така казва народът, - щом като ви заварих на трапезата.

- Господ знае, кой на кого е душманин. Опитайте каквото Бог дал.

- Благодаря, няма да се откажа от гостоприемството Ви.

- И каква е вашата нужда? Дали ще мога да ви помогна?

- Милицията ме преследва заради убежденията ми...

- Какъв сте по убеждение?

- Християнин.

- Конституцията ви дава право да изповядвате вярата си.

- Конституцията може да ми дава това право, но варварите не се съобразяват с никакви конституции. Арестували един християнин в Харманли и той запротестирал пред дежурния офицер: “Вие нарушавате конституцията! Нямате право да ме арестувате затова, че проповядвам Евангелието. Това е нарушение и на споразумението от Хелзинки. Дежурният офицер отговорил (заеквайки): “Тук не е Хе-хелзинки, а е Ха-харманли”.

- Към кое вероизповедание принадлежите?

- Към нелегалната църква. Християните в България трябва да минат в нелегалност. Легалните християни се контролират от атеистите. Голяма част от владиците и председателите на съюзни евангелски църкви са или комунисти или агенти на комунистите. Такива са и в Съюза, и в целия социалистически лагер. Ние трябва да ги бойкотираме, като излезем от църквите и минем в нелегалност. Във всички църкви имат скрити камери и микрофони, с които ни наблюдават и подслушват. Ликвидират най-активните християни по модерен, таен начин. Нима ще се оставим да унищожат християнството в страната ни?

- Какво предлагате да направим?

- Да образуваме християнски отряди, които да посещават църквите по селата и градовете в провинцията, за да се повдига духа на вярващите. Като видят млади хора в църквата, възрастните ще се ободрят и вярата им ще се укрепи. Освен това, мисля да работим за обединението на всички вярващи в нашата нелегална църква.

- Какво разбирате под всички вярващи?

- Всички християни, мюсюлмани, будисти, дъновисти...

- Окултисти, астролози?...

- Разбира се! Представяте ли си каква огромна армия ще бъдем. Атеистите са против всички вярващи. Защо да не се обединим и заедно да водим борбата против неверието и безбожието?

- Значи вие предлагате да се обединят вярващите в Иисуса Христа с вярващите в дявола.

- Как така в дявола?

- Учението на Дънов е ерес и който го проповядва попада под проклятие (както и всички други еретически проповедници). Слушайте какво казва Светият Дух чрез апостол Павел: “Но ако дори ние, или Ангел от небето ви благовестеше нещо по-друго от това що ние ви благовестихме, анатема да бъде! Както по-горе казахме, и сега пак казвам: Който ви благовествува нещо по-друго от това, що приехте, анатема да бъде!” /Гал. 1: 8,9/. Нека запомнят тези думи дъновистите, астролозите, окултистите, теософите и други привърженици на ученията на Изтока и Запада.

- Чувал съм за вас, че се борите против тесногръдието в религията, а сам проповядвате такива качества.

- Зле са ви информирали. Боря се против тесногръдието в християнството, но това не значи, че трябва да ставам съмишленик на слугите на дявола.

- Но спиритизмът е факт. Душите на умрелите се явяват на сеансите.

- Не душите на умрелите, а падналите ангели, бесове и демони, се явяват и ви мамят. Дяволът е артист. Той може да ви имитира всеки мъртвец. Светият Дух недвусмислено забранява такава дейност!

- Библията е писана от окултисти и затова са забранили тази дейност на простосмъртните, за да могат само те да влизат във връзка с починалите и да ги използуват като помощници в земната си борба.

- Хитлер също се е ползувал от услугите им. Видяхте ли до къде го доведоха?

- Хитлер загуби, защото се опълчи против нас. Ако не бе направил тази глупост, щеше да стане световен диктатор.

- Сталин също не можа да стане световен диктатор.

- Той прекали!... Но въпреки всичко, ние ще изградим новото общество на планетата, светлото бъдеще на човечеството. А за това ще трябва да обединим около себе си всички способни, мъдри, талантливи човеци в една партия!

- На “свободните зидари” или “франк масоните”. Но това е целта на комунистите и социалистите. Те ще контролират вярващите в легалните църкви, а вие ще ги контролирате в нелегалните. Някога сте били врагове, а сега сигурно сте се обединили и си сътрудничите.

- Не! Те са наши слепи агенти и слуги, и ще бъдат такива докато установим пълна победа и контрол над цялата планета. Тогава ще ги изметем на бунището като гнила червена плесен!...

- Как ще бъдат ваши агенти, след като не ви обичат?

- Но ни служат... Ето ви тази малка книжка. Прочете я и вие ще видите колко велики хора са били масони. Голяма част от великите държавници и политици по целия свят. Някои революционери, герои на националното ни освобождение, а след освобождението: Батенберг, Фердинанд, Асен Златаров, Петко Каравелов, Петър Дънов, и почти всички министър-председатели на България.

- И фашизмът, и комунизмът, и анархизмът и много други “изми” са сътворени от вашите “мъдреци”. Значи вие сте косвени убийци на петдесетте милиона човешки жертви във Втората световна война.

- Това стана, защото хитлеристите ни измениха и се опълчиха против нас. Деветдесет процента от великите хора са наши хора. На Запад не е възможно човек да стане заместник-министър или директор на предприятие, без да е член на Масонската ложа. На изток - също. Маркс, Енгелс, Ленин, Сталин, Дзержински, Щорс и хиляди други изпълняваха мисията си на добри зидари на великото и светло бъдеще на народите.

- Това е агитация. Не вярвам, че изброените комунисти са били масони. Те бяха против масонските ложи.

- На думи, но на дело изпълняваха заповедите на централната Ложа. Не ви ли прави впечатление, че всички имат еврейска жилка. Те запалиха пожара на Руската революция, в която изгоря прекрасната руска интелигенция.

- И съветската, по времето на Сталин. И с каква цел ми правите тези разкрития?!

- Вие притежавате някакъв магнетизъм и привличате хората. Чрез вас са станали и Божествени изцерения на неизлечимо болни. Нашата организация ще ви направи мъдрец и светия.

- Мъдростта и святостта се дават от Бога. Нито мъдрецът, нито светията могат да бъдат направени от хората.

- Една лъжа повторена сто пъти се превръща в истина. Не сте ли чували как нашите агенти величаят този или онзи с едни и същи формули: "Под мъдрото ръководство на великия кормчия, на мъдрия ръководител и т.н." Огромна част от тълпите вярват, че това е точно така и приемат, че издигнатият от нас е истински мъдрец, макар, че той може да е и голям глупак.

- Такъв ли мъдрец искате да направите и от мен.

- Мъдър е онзи, който умее да се ползува от благата на този свят, а не който умее да подрежда думи и изрази.

- И какви блага ми предлагате?

- Ако се съгласите да станете член на ложата, още утре на входа ще ви чака "Мерцедес". Ще бъдете назначен за директор в провинциално предприятие, а после ще ви изтеглим в София. Предприятията могат и без директори да работят, но те са необходими като знамето на държавата. Други ще ти вършат работата. Ще се ползуваш с всички привилегии. Задължението ти ще бъде само едно - да бъдеш "послушен" и да не проявяваш никакви "инициативи"!

- Съблазнително предложение. Съжалявам, но вече се продадох.

- Кому?

- На Христос.

- Ха-ха-ха. Никой не ти пречи да си вярваш в Иисуса Христа. Разбира се, времената са такива, че не е нужно да се правят демонстрации с вярата в Иисуса Христа. Има и тайни християни, като Никодим.

- Няма да се погодим! Вземете си книжката и кажете на вашите господари, че Камен Христов предпочита да живее в мизерия, нежели да се ползува от благата, които му предлага князът на този свят.

- Не повтаряйте грешката на вашия Учител Иисус Христос. Нему също е било направено предложение да стане цар на еврейската държава, а Той отказал и стигна до кръстната смърт.

- И тази Негова смърт е изкуплението на целия свят. Чрез нея Той освободи от робството на сатана милиарди човеци. Мен не ме заплашва такава смърт. Сега не е модерно да се разпъват хората на кръст.

- Но е модерно да бъдат облъчени или нахранени с изотопи, за да умрат от инфаркт или от рак. Смъртта от радиацията не е по-приятна от тази на кръста.

- Не се боя от смъртта защото знам, че всички човеци (включително и вие), сте осъдени на смърт. Разликата е само в това, че в различно време се изпълняват присъдите. Вярвате ли в Бога?

- Разбира се. Той ми помага. Много пъти ми е помагал да се измъкна от невероятни положения.

- Така дяволът помагал на един окултист да се измъква сух от всяко престъпление. Веднъж, обаче, го заловили и го осъдили на смърт. Окултистът не се уплашил. През нощта срещу изпълнението на присъдата той повикал дявола, който веднага се явил и

го попитал: “Защо ме безпокоиш?” - “Как защо? Осъден съм на смърт и утре е изпълнението на присъдата. Викам те, за да ми помогнеш и да ме спасиш и този път”. Дяволът се изкикотил злобно и рекъл: “Моята цел е постигната. Избавях те, за да те докарам до тази присъда и да увиснеш на въжето”. Да не би същият бог да ви помага и на вас?

- Оставете тези приказки, аз не съм дете, за да ме занимавате с нравоучения. Окултизмът е наука, а само страхливците и глупците не се ползуват от постиженията на науката.

- И астрологията ли е наука? В кое училище се изучава?

- Разбира се! Дори я рекламират по радиото и телевизията.

- А магьосничеството?

- Магьосничеството е голяма работа! Но и вие сте маг и правите бели магии, като лекувате хората.

- Имате грешка! Бялата магия е да се развърже болен човек с помощта на дявола, а нашите болни оздравяват в името на Господа Иисуса Христа.

- Важен е резултатът, че болният е здрав.

- Важна е цената, която е платена за оздравяването. При магията болният плаща с душата си и се обрича на вечни мъки в ада; а при Божественото изцеление, цената е Христовата жертва.

- Нима вие вярвате, че има ад?

- Никой нечестивец няма да го избегне, ако не се покае.

- Може би вярвате, че има дяволи и ангели?

- Не само вярвам, но знам, че съществуват. Едните воюват против нас и се стараят да ни съблазняват и погубят, а другите ни помагат.

- Глупости... С пъкъла и дяволите плашат децата и невежите хора. Дяволите - това са нашите лоши мисли, а ангелите - добрите.

- А откъде идват мислите?

- Продукт са на движението на мозъчната материя.

- Значи щом мозъчните клетки на човека се поразмърдат и хоп яви му се добра мисъл, после се поразмърдат малко по-силно и хоп - лоша мисъл.

- А според вас откъде идват?

- Мислите на човека се внушават или от Бога и Неговите ангели, или от дяволът и неговите служебни духове - демоните, които могат да действуват и чрез заобикалящите ни човеци: родители, учители, приятели, неприятели и т.н. Те могат да ни се внушат чрез човеците, които могат да бъдат с положителни - чисти и добри, и отрицателни - нечисти и зли мисли. Това разбира и най-непросветеният родител. Ако в детето се посеят добри и чисти мисли, то ще стане добър човек, но ако се посеят нечисти и зли мисли, от тях ще се родят зли дела, от него ще стане лош човек. Господ Иисус Христос казва, че каквото човек посее, това ще пожъне. Ако в детето се посеят добри семена, то ще стане добър човек и обратно.

- Не съм много съгласен. Има деца, които ги възпитават при идеални условия в доброто, а те излизат престъпни елементи.

- Това е друга тема, за влиянието на наследствените грехове върху потомството, което е родено в грях и от грях. Присъствието на този грях влияе върху мислите и поведението на обременените с него.

- Как самото дело на дядото ще влияе върху поведението на внука?

- Всеки смъртен грях е съпроводен с демон, който придружава човека до смъртта, преминава в сина и във внука (ако не се покаят и бъдат освободени от него).

- Как можете да вярвате, че милостивият Бог ще допусне някакви демони да измъчват чадата Му тук и след смъртта. Нима е възможно Бог, Който е любов да хвърли чадата си в огнения пъкъл да се мъчат цяла вечност? Това никой баща не би го направил.

- Своите Той няма да хвърли, но дяволските чада, ако не се покаят, ще отидат там.

- Аз не вярвам в задгробния живот! Това са басни!

- Дали вярвате или не, това не променя нещата и ако не се покаете, ще горите като факел цяла вечност. Казвате, че сте християнин и вярвате в Бога. Щом като не вярвате в задгробния живот, за какво ви е Той тогава?

- Моля се на Бога да ми даде здраве, пари, лека и доходна работа, красива и добра жена, а след смъртта не ме интересува, както не ме интересува какво е било преди да съм се родил. Важното е да направиш себе си богат и щастлив, а аз съм такъв.

- Знам, че само си играете на такъв. Истината е, че вие нямате мир. Страдате и от безсъние и няма да има мир за вас, докато не се покаете.

Гостът злобно се изсмя.

- Вие сте пророк. Не ме познавате, а откъде това прозрение у вас? Да не сте завършили психология?

- Това е духовен закон. Хората, които служат на тъмните сили нямат душевен мир. Често страдат от главоболие и безсъние. Понякога ги нападат хулни и нечисти мисли. Обладава ги гняв. Мислят и за самоубийство. Всичко това е резултат от окултните грехове, в които са се уплели антихристите: франк-масони, окултисти, ясновидци, астролози, хироманти, гадатели, прорицатели и екстрасенси.

- Какво съм виновен, че ме боли главата и не мога да спя? Щом Бог разрешава на душите на умрелите да се явяват на сеансите, и хората са открили този закон, ще ги викат.

- Хем не вярвате в задгробния живот, хем вярвате, че душите на умрелите се явяват на сеансите. Бог е забранил такава дейност, но вие не слушате Божието слово, което ви казва истината, а дявола, който ви лъже.

- Че откъде да знам, кое е от Бога и кое от дявола?

- Ако вярвахте в Бога и търсехте истината, щяхте да я намерите. Но вие хитрувате и лъжете, че вярвате. Библията казва, че всеки, който престъпва Христовото учение, няма Бога; а вие го престъпвате и изопачавате, защото дяволът е ослепил очите ви и вкаменил сърцето ви, за да не можете да разберете; да не би да се покаете и Господ да спаси душата ви и да изцери тялото ви. Откакто свят светува, човек, който е пострадал, се оправдава като вас. Адам се оправдаваше, че жената, която Бог му дал, го накарала да съгреши, т.е. Бог е виновен, защото му дал жената. Кайн уби брат си и се оправдаваше, че не бил пазач на брат си, а вие се оправдавате, че не сте знаели, че окултните грехове са грехове. Ето, аз ви казвам, че всички тези действия на астролози, окултисти, спиритисти, ясновидци, хироманти, баячи, гадатели, прорицатели, парапсихолози, екстрасенси и други подобни ограбват душевния мир на човека и ако вие искате да оздравеете, ще трябва да се откажете от тях.

- Това е невъзможно!

- Тогава ще изглеждате щастлив, но ще си останете нещастен (и то през цялата вечност), а тя е много, много дълга. Помислете си...

- Ако вие сте истински християнин, ще се помолите за изцелението ми.

- И да се моля - няма да стане, докато не се откажете от сатана и предадете на Господа живота си. Вие сте служител на антихриста и сте представител на идещият Антихрист - второто лице на троицата на тъмнината. А какво общо може да има между

светлината и тъмнината. Мислите, че ако имате пари, жени, слава, власт и популярност - ще бъдете много щастлив.

Камен взе от масата книгата “Мир с Бога” от Били Греъм и като я разтвори, каза: “Слушайте да ви прочета нещо”.

- “Неотдавна един френски философ твърдеше: “Цял свят е в гонитба за сигурност и щастие”. Деканът на Хавърския университет казал: “Светът е в търсене на едно кредо и една песен”. Милионер от Тексас признал следното: “Мислех, че парите могат да доставят щастие, но бях ужасно измамен”. Почтена киноактриса веднъж изповядала: “Имам пари, богатство, красота и популярност. Би трябвало да бъда най-щастливата жена в света, но аз съм нещастна. Защо?” Английски аристократ казал: “Изгубих желание да живея, макар че имам всичко, което може да се пожелае. Що значи това?” Един човек отишъл при психиатър и му казал: “Докторе, чувствам се самотен и нещастен. Можете ли да ми помогнете?” Психиатърът му внушил да отиде на цирк и да види прочут клоун, който успявал да разсмее и най-отчаяните. Пациентът му отговорил: “Аз съм този клоун...” Известен гръцки танцьор неотдавна сподели: “Винаги, когато съм сам, ръцете ми треперят, очите ми се пълнят със сълзи и сърцето ми се измъчва от безумно желание за мир и щастие, които никога не намерих”. Виден държавен мъж ми каза: “Аз съм старец. Животът е изгубил стойност за мен. Скоро ще направя фаталния скок в неизвестното. Вие, който сте млад, можете ли да ми дадете само един лъч надежда?”

Камен спря да чете. Гостът седеше замислен.

- Помнете, че и при вас ще дойде този миг, когато ще направите фаталния скок във вечността. Трудно ще ви бъде без надежда. И ако не ме послушате, ще търсите мир и щастие като гръцкия танцьор, но никъде освен при Бога, няма да ги намерите.

- Но аз вярвам в Бога.

- А служите на дявола. Не сте ли чели, че и бесовете вярват, че има Бог, че и те треперят. Вие ми предлагате щастието на държавния мъж, на аристократа, на клоуна, на актрисата, на милионера, но нали чувате - те казват, че са нещастни, т.е. вие ми предлагате тяхното нещастие. Не се учудвайте, че никога няма да заменя моето щастие да бъда Христов ученик. Щастие може да има само там, където има сигурност. А тя не се купува с пари, нито с красота, нито със слава, нито с власт, нито с каквато и да е земна сила, и който ги търси в тях непременно ще пропилее живота си. Щастие и сигурност има само при Бога! И то какво щастие и каква сигурност - вечни!

- Завиждам ви. Не се учудвам, че вярвате в Бога. Стотици милиони хора вярват в Него. Чудя се откъде извира тази радост и тази увереност, когато говорите за Бога. Вие много ли сте сигурен, че сте Божи служител, и ще наследите вечен живот. Ами, ако се лъжете? Не се ли заблуждавате?

- Дори и да се заблуждавам, пак съм по-щастлив от вас. Но аз не се заблуждавам, защото знам в Кого съм повярвал.

- Вие нямате нищо, освен един Бог. Отнехме ви всичко, за да ви принудим да се съгласите с условията ни, но вие упорствате и на всичките си загуби, като луд се радвате!? На ваше място аз бих побеснял. Откъде черпите тези сили?

- Ако повярвате в живия Бог и Го обикнете (защото Той заслужава да бъде обичан), но го обикнете с цялата си душа, с всичкия си разум и с всичките си сили; ще разберете, че думите на Господа Иисуса Христа са сто процентова истина. Сърцето ви ще стане извор на жива вода, от което ще извира непрестанна радост, независимо от това, дали печелите или губите. От опит ще познаете, че не масоните, а Божиите пророци и апостоли са написали Библията.

- Блажени вярващите! - рече с ирония гостът.

- Да. Наистина сме блажени и искаме и вас да направим такива. Разболял се един цар. Лекарите не могли да му помогнат. Ясновидците дошли до убеждението, че щом никой не може да му помогне, царят ще оздравее, ако облече ризата на щастлив човек. Питали министри, генерали, царе и президенти, политически водачи и управници, принцове и принцеси, артисти и поети, търговци и кръчмари, художници и музиканти, учени и прости, бедни и богати, но никъде не могли да намерят щастлив човек. Като минавали през една планина, срещнали беден монах, който живеел в една пещера. Уморени, те се отбили да починат при него, и насядали по тревата пред входа на пещерата. Монахът започнал да им разказва за своя Бог. Изведнъж лицето му засияло с чудна светлина. Непрестанна радост бликала от думите му. Царските пратеници се смаяли. Един от тях го попитал: “Човече Божий, не си ли ти щастливият човек?” - “Да. Щастлив съм - отговорил монахът, - защото Господ, Творецът и Господарят на Вселената живее в мен и аз живея в Него. Неговата любов е в сърцето ми и ме учи да обичам всичко, което съществува около мен. Тя ми носи непрестанно и изобилно щастие”. - Тогава пратениците казали: “Веднага съблечай ризата си, за да я занесем на болния, умиращ цар. Ясновидците казаха, че ако облече ризата на щастливия човек - ще оздравее”. - “С най-голяма радост бих помогнал на царя да оздравее по този начин - отговорил загрижено монахът, - само че аз нямам риза”.

И двамата замълчаха. Камен продължи:

- “Всеки, който върши грях, роб е на греха”, а робът не може да бъде щастлив. Щастлив е само свободният. А свободен може да бъде само този, когото Синът освободи.

Гостът трепна. Той се изправи и започна да се разхожда из стаята, като заговори с въодушевление.

- Щастлив е победителят. А нашата победа е близка. Успехът на масоните е явен. Огромна част от хората изоставиха Иисуса Христа и тръгнаха към това, което масоните им предложиха: идеята за свобода и демокрация, за братство и равенство. Ние ще използуваме златото и разкоша, вярата и безбожието, политиката и морала, лъжата и измамата, тълпата и анархията, алкохола и разврата, насилието и терора, за да установим нашето право - правото на силния! Всеки човек се стреми към властта. И вие също. Може би мечтаете да станете патриарх на България, но няма да станете, защото не можете да жертвувате другите за постигането на своето господство. Това може да направи само силният. Само той може да стане властен и богат, защото е готов да жертвува благата и богатствата на другите, за да натрупа своите блага и богатства. Друг начин за трупане на богатства няма. Какво възпира хищните животни, наречени хора от правото на силния? В началото те се подчинявали на грубата сила, а после на закона, който е същата сила, само че замаскирана. Законът е на страната на притежателят на властта, т.е. на страната на силния. Правото е на страната на силния - запомнете това!

- Има Един, Който е по-силен и от най-силните, и пред Него ще се поклони всяко коляно, било то слабо или силно.

- Говорите ми за свобода. Политическата свобода може да бъде само идея, но никога не може да бъде факт. Идеята за свобода и демокрация е неосъществима, защото никой не може да ги използува с мярка. Ако някой народ успее да установи самоуправление, той непременно ще се разложи, ще превърне всичко в една разпуснатост. Тогава се появяват социалните битки и междуособици, в които изгарят цели държави, като се превръщат в пепелища (ако ние не поемем управлението им в наши ръце, установявайки деспотичното управление на силните). Задачата ни ще бъде облекчена, ако противниците ни бъдат заразени от идеята за свобода и

демокрация, и заради тях са готови да отстъпят позициите на своята мощ. Тук е тържеството на нашата теория. Пуснатата всред народите лъжа за “свобода” и “демокрация” ще отслаби управлението на народите и ние ще ги поемем в наши ръце.

- На планетата живеят около два милиарда християни. По-голямата част от тях знаят, че могат да бъдат свободни само, ако бъдат освободени от греха чрез новорождението. Тях едва ли ще можете да ги залъжете с вашата “свобода”.

- Библията казва, че всяка държава, която е разделена против себе си ще запустее. Ние ще използуваме всяка религия и всяко безбожие, за да настроим всеки народ сам против себе си; за да премахнем неговото управление чрез борбата на собствения му народ; създавайки омраза между вярващи и невярващи. Ако управлението е невярващо, така насочваме усилията си към унищожаване на вярата и физическото избиване и премахване на религиозните водачи, които тълпата ще обикне като мъченици за вярата. Това непременно ще създаде религиозни конфликти и междуособици (които отслабват силата на всеки народ) и ние ще поемем управлението на такъв народ, като ликвидираме атеистичното управление, предлагайки свобода на религията за вярващите.

- Някой е казал, че човешкият живот има не животинска, а морална цел. Къде е вашият морал?

- Политиката няма нищо общо с морала. Управник, който се ръководи от морала е неустойчив и непременно ще загуби властта си. Който иска да бъде управник трябва да умее да използува хитростта и лицемерието. Качества, като милосърдие, честност и откровеност са страшни пороци за всеки политик, понеже те са в услуга на врага и правят враговете му по-силни от него. Тези качества могат да бъдат атрибути на християните, но не и на силните наши членове. В нашата партия не могат да членуват честни и откровени хора, защото много лесно ще станат предатели. Ти, който имаш либерална душа ще кажеш, че такива разсъждения са безнравствени, но аз те питам има ли във всяка държава два врага, и ако към външния враг се вземат всякакви мерки за борба, като например тайната на числото на хората; на притежаваното тайно оръжие и неговото количество и т.н.; то защо по отношение на по-злия вътрешен враг такива мерки да са непозволени и безнравствени? Тук не може да има морал и право. Думата “право” е отвлечена и от никого не доказана мисъл. Тя означава “дайте ми това, което искам”, (за да получа доказателство, че съм по-силен от вас). Къде започва правото и къде то свършва? Когато държавата е разложена от хиляди безлични закони, правила, устави, постановления и наредби размножени от демокрацията, тя няма дълго да просъществува и ще загине, ако не се намери някой, който да измисли ново право (което да разпилее и унищожи всичките й правила и закони чрез правото и закона на силния). Силата на масонската власт е в това, че тя е тайна и ще бъде такава докато се укрепи дотолкова, щото никаква хитрост на враговете да не може да я подкопае. Само лице, подготвено още от дете за управник, ще може да изговори думи съчетани от политически букви.

Народ, предоставен сам на себе си се самоунищожава от партийни раздори, разпалвани от борбата за власт, почести и привилегии и произлизащите от тях безредици. Немислимо е управниците му да се откажат от собствените си интереси, власт и привилегии доброволно, дори добре да разбират, че повече са негодни да управляват и не могат да опазят страната от външните и вътрешните й врагове. Така те, управниците, помагат за загиването на собствената си държава. Затова най-целесъобразен метод на управление е самодържавието. Само едно лице е в състояние да изработва планове, които да не бъдат в противоречие, а да бъдат с обширна яснота. Затова е целесъобразно управлението на света да се съсредоточи в

ръцете на едно лице. Това лице трябва да притежава качествата на световен реформатор и диктатор.

- Наречен в Библията “синът на погибелта”, “мерзостта на запустението”, “нечестивият цар”, “червеният звяр”, личността “Антихрист”, който ще измами народите (но и себе си), защото ще отиде в погибел - и то вечна погибел!

Гостът не чу думите на Камен. Той продължаваше да говори като на себе си.

- Народите. Какво представляват те? Тълпа. Но тълпата е слепец. За да имаме успешни действия срещу тълпата, трябва да имаме предвид подлостта, неустойчивостта, непостоянството на тълпата. Нейната неспособност да разбира условията на собствения си живот и собственото си благополучие. Силата на тълпата е сляпа, неразумна и неразсъждаваща, ослушваща се наляво и надясно. Слепец не може да води слепеца, защото и двамата ще паднат в ямата. Водач, роден от тълпата, (колкото и гениален ум да е), не може да бъде ръководител, защото непременно ще доведе страната си до анархия. Ние ще помогнем на народите да си издигнат подобни водачи, и когато стигнат до анархията ще вземем управлението на страните в наши ръце. От временното зло, което ще сме принудени да извършим в тези страни, ще произлезе добро, непоколебимо управление, което ще възстанови правилния ход (на механизма на народния живот), нарушен от демокрацията и свободата. Целта оправдава средствата. За нас не е важно нравственото и доброто, а полезното.

- Няма по-полезно нещо за човека от душевния мир и нравствената свобода - прекъсна го Камен.

- Много хора търсят душевен мир в алкохола и го намират. А нравствената свобода и липса на семейни задължения ги правят развратници. Погледнете едно пияно животно. Годно ли е то за каквато и да е работа? Ние докарахме народите до пиянство, а младежта им е оглупяла от ранния разврат, на който я подхвърлиха нашите гувернантки, поети, писатели, учители и ръководители в местата на гоевските увеселения и дори някои религиозни водачи. /Забележка: Гой означава всеки друг човек, който не е член на масонската ложа/. Нашите платени проститутки, наречени “дами от обществото” - доброволни последователи на разкоша и разврата - успяха да покварят голяма част от младежта в целия свят, въздействувайки на най-порочните им страсти (чрез порнография, мода, извратена музика, изкуство) и всичко друго, което чрез емоции и самозабрава може да поквари човека (тютюн, алкохол, наркотици, танци) и всичко, което го води към разврат. Защото най- лесно се управлява един развратен народ, чийто водачи винаги могат да бъдат купени със злато, слава, власт, привилегии и жени. Ние ще покварим целия свят (включително и вас християните), преди да поемем управлението му в ръцете си. Насилието ни е принцип, а лицемерието - правило на всеки ръководител, който не желае да сложи своята корона в краката на друга сила. Това зло е единственото средство, чрез което ще постигнем вечното добро. Затова ние не се спираме пред подкупите, измамите, клеветите, коварството, предателството, вероломството, насилието, терора, корупцията, рекета, грабителството и заплахите, когато те трябва да послужат за постигането на нашите цели. Ние взимаме, и ще продължаваме да взимаме чуждата собственост без колебание, използувайки силата на властта, така както по-силното животно взима кокала на по-слабото. Ние, силните ще унищожим всяко непослушание и непокорство. Народите трябва да разберат, че сме неумолими и ще подчиним всяко правителство на нашето **свръх правителство,** ръководено от **световен диктатор**.

- Божието слово ви нарича “изобретатели на зло” и като ви слушам, разбирам, че точно за вас се отнася. Но Бог все още ви предупреждава, че ако не се покаете, ви

чака вечна погибел. Измамихте народите. Хвърлихте им като идейна примка три взаимно изключващи се категории: братство, равенство и свобода, и чрез тях, като използувахте тълпите проляхте реки от човешка кръв, унищожавайки всичко честно в Източна Европа и Китай. Но трябва да ви кажа, че иде ден, който ще гори като пещ, и в него ще изгорят всички нечестивци. Едва ли има разумен човек, който от опит да не се е научил, че за всяка работа идва "видов ден". И този ден идва и за вас. Няма да се укриете от него! И аз ви казвам, че има братство, но не между праведните и нечестивите, както вие го проповядвате и мамите хората.

В книгата Левит 25 глава Бог е заповядал чрез Моисей на всеки четиридесет и девет години да се връща собствеността на земята на наследниците. Който не желае да върне земята Господ ще го лиши от наследници. Затова на всеки петдесет години се разпалва Божия гняв върху планетата, а не че тя има опасност да се пренасели. Така че, ако сте заграбили чужда земя, побързайте да я върнете на собствениците.

- Не ме разбирате. Искам да ви помогна, за да разберете какво става в света и в България. Слушайте да ви прочета нещо: "Икономическа война - основни преобразувания. Показна администрация и "тайни съветници". Успехите на разрушителните социални и религиозно - еретически учения. Ролята на пресата, радиото, киното, телевизията, театъра, естрадата, културата, изкуствата и науката за моралното падение на целия свят..."

- Достатъчно - прекъсна го Камен.

- Защо? Ако прочетете тази малка книжка за свободните зидари ще разберете от протоколите им, че целият свят вече лежи в ръцете на масоните, в това число и нашата мила родина България.

- И все пак, Господ е по-силен от тях. А това което ми четете и говорите ние, християните, макар и да го знаем не се страхуваме. За нас е важно да бъдем верни на Господа до край. А вашето безумие е описано в пророчествата и Откровението. Наясно ли сте каква е вашата крайна цел?

- Установяване на една държава в целия свят с една религия и една националност - човешка, ръководена от най-мъдрите и способните, които ще възцарят световния реформатор на народите, племената и езиците. Изграждане най-светлото бъдеще на планетата - рая на земята.

- Вярвате ли, че рай на земята може да бъде изграден от грешни човеци, от пладнешки крадци и разбойници.

- Казах ви, че от временното зло ще произлезе голямо добро.

- Това е само маскировката ви. Истината е, че работите без да знаете за възцаряването на личността Антихрист, който наистина ще съсредоточи в ръцете си цялата политическа и религиозна власт на планетата, но само за три години и половина. Ангелът на откровението нарича свърталището ви Вавилон и ви предупреждава, че ако не се покаете и не го напуснете - чака ви вечно осъждение и страшна гибел.

- Не мога!... Ще ме убият!... Те са навсякъде... Кадровиците са техни хора. Няма да ми дадат работа в нито едно предприятие. Ще ме оклеветят и ще ми припишат най-мръсни и чудовищни престъпления, за да ме осъдят на смърт. Съдиите и прокурорите са масони.

- Оковали са ви с веригите на страха. В тия вериги са оковани по-голяма част от хората в България. Защо не се предадете в милицията и да им разкажете всичко. Милицията ще ви пази, а и господарите ви няма да рискуват.

- Те имат хора и в милицията, и в болниците, и в църквите. По-голямата част от евангелските пастири и владиците са масони. Някои църкви се финансират от тях и

най-кадърните младежи от евангелистите, в семинарията и в Духовната академия старателно се обработват и завербуват в определеното време. Който не желае да им служи го изпращат в лудниците и там си правят опити с него, докато го обезличат...

Гостът замълча, помисли малко и изведнъж изкрещя:

- Ах тая кучка, ще я убия! Тя ме уплете в тая мрежа!

- Успокойте се и не обвинявайте никого. Когато ни постигне нещастие не бива да обвиняваме другите, а да потърсим причината в себе си.

- Защото не знаете истината. Изпратиха ми я тайно, както изпратиха мен при вас. Дойде и се представи, че я преследва милицията. Помоли ме за прибежище. Познах я. Тя работеше като келнерка. Примоли ми се. Показах й стаята и леглото, където трябваше да преспи. През нощта дойде и легна при мен. Изгоних я. Тя отиде в другата стая и започна да пее: “Можеш ли, малай моме, мрежи да плетеш?” Като свърши песента се провикна: “Ще те оплета в мрежите си, нещастнико”. Какво е правила не знам, но ме обхвана ужасен бяс на похот за нея и пропаднах... По-късно ме научи да правя магии. От нея разбрах, че когато една жена иска да омагьоса един мъж, го захранва с разни мърсотии. Тя трябваше да дойде и да завербува и вас.

- И защо не дойде?

- Каза на шефа, че вас ви ръководи силен дух, който може да я парализира и да провали всичко. Веднъж се натиснала във вас за да ви съблазни в една църква с рамото и гърдата, но вие не сте й обърнали внимание. Вечерта получила страшни болки в рамото и гърдата. Откарали я в болницата и се наложило да я оперират, защото мястото така силно се възпалило, че болката от нищо не можела да се успокои.

- Мен ме ръководи и пази не силен дух, а най-силният Дух, Който е Светият Божи Дух, третото лице на Божеството, а бесовете треперят от Него! Вашата приятелка е окултистка. Изпратила ви е един блуден дух, който е разпалил похотта ви и вие сте пропаднали. От тогава нямате мир. Налитат ви блудни мисли против волята ви. Понякога изпитвате необясним страх. Друг път - ярост и гняв. Минават ви мисли за самоубийство.

- Така е.

- Искате ли да се освободите от този нечист дух?

- Разбира се.

- Трябва да сключите мирен договор с небето. Да обещаете пред мен и пред Бога, че няма да се занимавате с окултизъм, магьосничество, астрология и други сатанински учения, че ще престанете да служите на масоните...

- Вече ви казах, че не мога (пък и не съм убеден, че това което казвате е истина).

- Защото сте вързан от лъжите на антихриста.

- Мнозина се молят, а различно тълкуват Библията. Според вас кой е личността антихрист. Едни казват, че е Хитлер, други Ленин, Сталин, Папата, а някой, че е Мао.

- Този, който е и делата на антихриста ще трябва да върши, а те са: вършене на големи чудеса и знамения, сваляне огън от небето. Нито един от изброените от вас не е свалил огън от небето. Значи тепърва има да дойде.

- Червеният звяр не може да бъде друг освен комунист, защото техният цвят е червен.

- Казах ви, че още не е дошъл. Като дойде ще разберем кой е. Той ще нареди на всички човеци - малки и големи, богати и бедни - да се тури белег на десницата им или на челата им, за да не може никой да купува и продава, освен оня, който носи за белег името на звяра или числото на името му. Засега никъде по лицето на земята не слагат белези на челата и ръцете на хората с името на звяра... Но той иде за да

измами цялата вселена, освен ония, които са записани в книгата на живота. А масоните са тия, които ще го възцарят.

- Кои са тия, които са записани в книгата на живота?

- Всички, които повярват искрено в Господа Иисуса Христа, покаят се и полагат всички усилия да изпълняват Христовите заповеди.

- Божиите заповеди са трудни за изпълнение. Да не лъжеш, да не крадеш. Дори да не погледнеш жена с пожелание. Кой би могъл да ги изпълни?

- Всеки, който пожелае да ги изпълни и потърси помощ от Господа за изпълнението им. Кое е по-трудно: да крадеш или да не крадеш? Аз мисля, че по-трудно е да крадеш, защото трябва да се криеш, да лъжеш и да не можеш да спиш спокойно. Така е с всеки грях. “Който върши грях, роб е на греха” - казва Библията.

- Да измамиш врага си, не е грях, а преимущество.

- Врага си можеш да измамиш, но не и неговия ангел, който непременно ще ти плати за измамата, но хората не могат да разберат това, и се вайкат, мислейки че случайно са катастрофирали и пострадали. С каквато мярка мерите, точно с такава ще ви се премери.

- Съдбата на човека е предопределена и каквото и да прави, не може да се измъкне от нея.

- Подходящо верую за всички престъпници, които се заблуждават като мислят, че съдбата им не зависи от делата им. Всеки човек сам кове съдбата си с мислите, езика и делата си. Каквото човек сее - това и жъне. В това е слепотата на масоните и на целия свят. Хората обвиняват Бога, че бил виновен за нещастието им, а не виждат, че цял живот са тичали към него. Мнозина се заблуждават, че ще накарат хората да ги обичат и уважават чрез жестокост и заплахи; че като вършат зло на другите, ще се зарадват и ощастливят; че като лъжат, крадат, проливат невинна кръв, заплашват и малтретират други човеци, ще имат мир. Това е голямата ви заблуда. Това е едно страшно безумие, една страшна себеизмама на човечеството. Хората отхвърлят своя Благодетел, Бог и казват: “Не искаме да вярваме в Теб и да изпълняваме Твоите заповеди, наредби и закони, защото те са лоши и трудни. Ние искаме да мразим другите, а те да ни обичат, но Твоите закони не позволяват това и затова не искаме да ги изпълняваме.

- Може и да не ни обичат, но е важно да се страхуват от нас и да ни се покоряват като животните.

- В еврейската история има няколко Иродовци. Един от тях бил особено жесток. Той убил двамата си синове, жена си, тъщата и тъста си. Безмилостно убивал всеки, в когото се усъмнявал, че може да наследи трона му. Когато легнал на смъртния си одър и разбрал, че скоро ще умре, той заповядал да се арестуват всички почтени граждани на Йерусалим, за които имал сведения, че народа ги обича и наредил в деня на неговата смърт да бъдат обезглавени, за да не се радва народът на смъртта му, а да скърбят за добрите си сънародници. След смъртта му, тези, които трябвало да изпълнят присъдите счели, че може и да не изпълняват нарежданията на един мъртвец. И тогава Йерусалим и цяла Иудея ликували, че един тиранин, пролял кръвта на хиляди мъченици, получил справедлива заплата за делата си.

- Но нали вие вярвате, че Бог е милостив и ще прости прегрешенията на човеците?

- Да. Това Бог ще извърши веднага, щом човеците изпълнят Неговите условия - да се покаят и да оставят греха, и от пътя на омразата и злото да стъпят на пътя на доброто и любовта. Веднъж един атеист ме попита: “Ако има Бог, може ли Той да направи да се зарадвам?” Отговорих му: “Разбира се.” Той веднага ще направи това, щом изпълниш Неговото условие. Иди направи добро на някой човек и го зарадвай и

ще видиш каква голяма радост ще ти изпрати". Вървяхме по една софийска улица. Той изведнъж се спря и се върна обратно - може би отиде да занесе някому радост. Няма друг път към щастието. Ако искате да ви обичат, трябва да се научите и вие да обичате другите. Библията казва, че който иска да има приятели, сам трябва да бъде дружелюбен. Така е с всяко благо на този свят. Всичко зависи от това, какво сте посели в сърцето си и в сърцата на другите. Ако сеете омраза, заплахи, разпътство, убийства, хули, клевети, доноси, предателства, вражди, свади, магии и др. такива, знаете ли какво ще пожънете? Ще пожънете плодовете им, а те са: несигурност, недоволство, нещастие, страх, болести и вечна погибел. Това е един от двата пътя, който ви предлага животът. Другият път е предложен на човеците от Божия Син. Това е пътят на истината, светлината, правдата, вярата, надеждата и любовта, а плодовете му са щастието и блаженството. Ако ги имате в сърцето си и ги сеете всред хората, ще се ползувате и от плодовете им. Ако не опитате Божието присъствие и плода на Светия Дух, който е радост, мир, любов, дълготърпение, кротост, въздържание, милост, благост, вяра, освещение и вечен живот, още тук на земята, няма да се докоснете до тях и във вечността. Господ Иисус Христос каза на Никодим: "...ако някой не се роди свише, не може да види царството Божие...ако някой се не роди от вода и Дух, не може да влезе в царството Божие..." /Иоан 3: 3,5/. Това са двата различни пътя, по които вървят човеците. Бог е дал свободната воля на всеки човек, сам за себе си да избере своя път към съответното състояние през вечността, без каквато и да е принуда. Ето го предопределението. Всеки сам се предопределя според вярата и делата си. Вяра в греха и съблазните или вяра в Святостта. Милиони човеци мислят, че грехът ще ги направи щастливи. В това е заблуждението ви и се опитвате да заблудите и мен, като ми предлагате пътя на греха, по който вървят магьосниците, астролозите, спиритистите, окултистите, убийците, блудниците, прелюбодейците, сребролюбците, скъперниците, крадците, лъжците, предателите, мафиозите, каористите, терористите, атеистите и вие - масоните. Това е пътят към вечна погибел и вечен мрак и ако вие не се върнете от него - чака ви вечно осъждение. А вечността е много, много дълга. Тя няма край. Помислете за това!

- А защо не споменахте комунистите? Страхувате ли се?

- Не, не се страхувам, но вярвам, че има много честни хора, които са били измамени и са станали комунисти, които търсят истината. И ако искрено я търсят, то непременно ще я намерят.

- Комунизмът е утопия, дяволска религия, опиум за народите. Тоя опиум ще го употребяваме докато поробим всички човеци. А когато изтрезнеят от заблудата ще разберат, че няма къде да мърдат, защото нашата власт и сила ще бъдат над главите им и всеки, който ни се противи ще бъде заставен или да ни се поклони и покори, или да умре. Нашите другари от Политбюро проповядват братство и равенство, но получават петдесет или сто пъти по-големи заплати от тия, които произвеждат благата. Вярвате ли на тяхното братство и равенство? И вие ли мислите, че търтеите са по-важни от пчелите?

- А вие какво предлагате?

- Да се унищожат търтеите. Може би вие се молите за тях Бог да ги благослови и да им даде още, защото това им недостига? Слушах един евангелски пастир в молитвата си да казва: "Господи, благослови управниците ни..." Слушах го и си мислех: "Тоя пастир е предател, мръсен лакей на комунистите..."

- Нищо не сте разбрали от разговора ни. Изглежда, че вие ме слушате, но не чувате. Нали преди малко ви прочетох, че милионерът и държавникът не са щастливи. Защо им завиждате? На нещастието ли? Или мислите, че ако вие сте на тяхно място,

непременно ще бъдете щастливи? Богатства, спечелени по нечестен начин не носят щастие. Духовната ви слепота пречи на ума ви да разберете това, защото духовните неща, духовно се възприемат, Библията казва: “Душевният човек не възприема онова, що е от Божия Дух: за него това е безумство; и не може да го разбере, защото то се изследва духовно” /1 Кор. 2:14/. Библията казва, че князът на този свят е ослепил очите на човеците, за да не виждат и да избират пътя на греха. Можете ли да презирате, мразите и се отвращавате от слепи човеци? Те обикновено извикват у нас съчувствие, съжаление и всичко друго, но не и омраза. Невярващият не е по-различен от слепия, та бил той милионер, професор или неук, управник или роб. Те наистина са достойни за съжаление, особено богопротивниците, стремящи се да унищожат Божиите закони, благодарение на които дишат, живеят и съществуват. Такива самоубийци, които управляват народите и водят човечеството към гибел, нима не са слепци? Те се събират на конгреси, конференции, симпозиуми и парламенти за мир, но се стараят да унищожат всичко, от което зависи мира и особено ненавиждат Княза на мира, Който ги предупреждава: “Няма мир за нечестивците...” /Ис. 57:21/. Господ Иисус Христос казва: “Мир ви давам...” Ето източникът на мира. Но вие не искате Неговия мир. Вие търсите мира на протестите, бунтовете и революциите. Вие търсите мир в размириците. Мирът не може да съжителствува със злото, а бунтовете, размириците и революциите са зло.

- Но Бог ги допуска, за да накаже самозабравилите се.

- Бог допусна Кайн да убие брат си Авел, но не го похвали за постъпката му, а го прокле. По същия начин, днешните терористи убиват братята си и навличат на главите си, и главите на потомството си проклятие.

- Много от терористите и атеистите си живеят в нашата страна като принцове и не ги застрашава никакво проклятие.

- Така си мислите, защото не ги познавате по-отблизо.

- Има и сиромаси които са нещастни.

- Ако имате възможност да се запознаете с живота на големците и управниците по-отблизо ще разберете, че нещастието не е отминало нито един дом, а на тях им е много по-трудно да дойдат при извора на живота, при блаженството и щастието на вярата. Не сте ли чели, че по-лесно е да мине камила през иглени уши, отколкото богаташ да влезне в царството небесно? Ето защо пастирът се е молил за тях. Защото е разбрал, че ако не се покаят ги чака вечна гибел. За такова благословение се е молил, а не Бог да им увеличи заплатите.

- Не е тайна и за децата, че комунистите и управниците мразят християните в България. След девети септември, 57 свещеници, много пастири и активни християни са били унищожени физически, а други са изчезнали безследно, а днес християните са обект на подигравки, унижения и преследване, като най-активните от тях или ги “изселват” или ги “разболяват” от неизлечими болести и без време умират. Религиозната дискриминация е факт. Кой българин би повярвал, че в България има религиозна свобода? Само ненормален. Няма християнски календари. На разни бездарници произведенията лежат по книжарниците с години, а за календари нямало хартия. За Евангелия и Библии да не говорим. Вярвате ли на подобни лъжи?

- Не вярвам, но с подобни лъжи те злепоставят себе си.

- А вие се опитвате да ги защитавате...

- Атеистите не знаят какво правят, а които знаят, ще си платят. Но има и честни хора между тях. Апостол Павел също е преследвал християните, докато разбрал, че не е знаел какво прави, а като разбрал, станал един от най-ревностните разпространители на християнството и се трудил най-много от всички апостоли. За

него беше необходимо да прогледне с очите на вярата в Господа Иисуса Христа. Но за да се сети за това Господ временно го ослепи. С това ослепяване той разбра, че физическата слепота не е толкова страшна, както духовната. И когато Савел прогледнал духовно, той прогледна и бе изцерен и физически. Това е закон. Много хора се заблуждават, че могат да бъдат изцерени без да вярват. Дори някои "учени" твърдят, че божествените изцерения се получавали по време на "екстаз" или чрез "биотокове". Каква глупост казана от учени хора и повтаряна от невежи и безумни. Свидетел съм на божествени изцерения, но те никога не стават, докато не се изпълнят Божиите условия. В Библията се разказва за един слепороден, който бе изцерен и той прогледна. Но преди това слепият духовно бе прогледнал с очите на вярата и бе разбрал, че Давидовият Син може да го изцери и затова, когато разбра, че минава Господ Иисус Христос, той викаше с цяло гърло: "Иисусе, Сине Давидов, помилвай ме !" Другите човеци се съмняваха, не вярваха и затова му забраняваха, но той продължаваше да вика. Вярата му го караше да не се съобразява с мислите, неверието и отношението на другите към него. За него най-важното беше да прогледне. Но духовната слепота е много по-опасна от физическата и затова Господ Иисус Христос казва, че ако те съблазнява окото, по-добре е да го извадиш и премахнеш от себе си, отколкото с две очи да отидеш в геената огнена.

- Не вярвам да се е намерил такъв и сигурно няма да се намери.

- Господ не ни кара да си вадим очите, но ни дава сравнение, колко опасна е духовната слепота, слепотата на омразата.

- А защо Ботев казва да мразим силно.

- Силно трябва да мразим греха и беззаконието, а не човеците.

- Не съм съгласен. Ботев казва да мразим потисниците и поробителите, а комунистите са точно такива.

- Имало е случаи, когато Левски е бил укриван от бедни турци. Мислиш ли, че ако Ботев е знаел това, ще ги мрази?

- Тогава защо са се борили против турците.

- Ако добре ги познавате, трябва да признаете, че и двамата българи не са имали желание да заменят турския султан с руски цар, а са мечтаели за чиста и свята република, в която да няма подтисничество, нито на турци над българи, нито на българи над турци.

- Утопия. Понякога си мисля, че непременно са били масони, но слепи като комунистите.

- Предполагам, че тези мисли ви изпраща "бащата на лъжата". На мен ми се струва, че е много по-вероятно да са били предадени и убити от масоните, чиято цел е ликвидирането и разлагането на всичко свято и чисто в гоевските нации, но са се измамили, също както при разпъването на Господа Иисуса Христа. Вазов нарича бесилото "славно". Така се случва винаги при убийствата на всички невинни, чисти и святи хора... Враговете им мислят, че ще ги унищожат чрез смъртта, но вместо това ги правят безсмъртни.

- Не ми трябва тяхното безсмъртие. Цар Давид казва, че предпочита да е живо куче, отколкото мъртъв лъв. Вие вярвате ли, че ако Левски и Ботев бяха живи, щяха да създадат чиста и свята република?

- Не. Защото не всички българи сме чисти и святи, но вярвам, че иде час, когато Господ Иисус Христос ще дойде отново на нашата планета, за да основе т.н. светийско царство, на което Той ще бъде Цар и Господар, а възкръсналите пророци, мъченици, апостоли и светии - управители и ръководители. Ангелът на Откровението казва: "Блажен и свят е, който има дял в първото възкресение: над тях втората смърт

няма власт, а те ще бъдат свещеници на Бога и Христа и ще царуват с Него хиляда години" /Откр. 20:6/.

- Ние с вас вярваме в едно и също нещо, но не се разбираме. Точно за това работят "добрите зидари" - франк-масоните - на планетата Земя да се изгради едно чисто и свято царство, което да просъществува не само хиляда, но милиони години. И аз съм дошъл при вас, за да ви предложа да работим заедно за осъществяването на тази грандиозна и свята цел. Сионските мъдреци непременно ще бъдат ръководители на тази държава. Защо и вие да не бъдете между тях?

- Царството, в което ръководителите са убийци, крадци и разбойници, блудници и прелюбодейци, не може да бъде свято, макар и да се кичи с подобни титли от неговите ръководители - лъжци. В действителност всяко подобно царство е царство на сатаната, на тъмнината и лъжата, царство на престъпността и разврата, царство на греха, в което цар и господар ще бъде видимия образ на сатана, личността Антихрист, а ръководителите му всички лицемери и нечестивци. Така, че в действителност ние работим за изграждането на две съвсем различни царства.

- Нашето българско царство в момента не е ли точно такова. Това царство на крещяща неправда скоро ще бъде сринато, непременно ще бъде сринато, и върху развалините му ще изградим царството на правдата и на демокрацията. А това не може да стане от само себе си, а ще стане чрез силата на бунта, на промените. Те са временно зло, но необходима основа за появата на доброто. Това много добре разбираха и Левски и Ботев, които (струва ми се), вие уважавате и почитате.

- Един полски поет казва, че в борбата на идеите се проливат реки от човешка кръв. И до такава степен са се усъвършенствували хората, че могат да се самоунищожат.

- Не вярвам да стане термоядрена война. Нашите добри зидари създадоха това оръжие, за да сплашат и покорят народите.

- Благодаря. Сега ми отговорихте на въпроса, който преди малко заобиколихте т.е. добрите зидари не се жертвуват.

- Но шефовете им може да ги пожертвуват, ако това е необходимо за тяхната кауза - изграждане рая на земята.

- Казах ви, че рай не се създава от човеци и особено, ако са престъпници.

- Целта оправдава средствата.

- Тук е голямата ви грешка.

- Не ме разбрахте. И отровата може да бъде лекарство. Хирурзите причиняват временна болка, за да спасят живота. И за Христос е казано: "Чрез смъртта, смъртта победи".

- Странна логика. Значи вие предлагате чрез греха да победим греха.

- Разбира се. Нека вземем сексуалните страсти. Като им се отдадем, ние ги побеждаваме.

- Това е сатанинска лъжа. Можете ли чрез лъжата да победите лъжата, чрез кражбата да победите кражбата, чрез убийството да победите убийствата? Това е все едно да плашите дявола с грях.

- Но нали и вие християните вярвате, че чрез смъртта се побеждава смъртта?

- Смърт, но не чуждата, а вашата.

- Защо моята?

- Тук е разликата, която вие упорито се опитвате да премахнете и да ме убедите, че убийството е равно на саможертвата. Господ Иисус Христос пожертвува живота Си за човечеството, но кого уби? Цар Ирод убил жена си и двамата си сина, тъста и тъщата си и много еврейски първенци, а какво е пожертвувал от себе си за другите?

- И двамата са били инструменти в ръцете на провидението, за да бъдат за поука на човечеството. Ирод е бил голям грешник, но и мъдър съветник на римските императори.

- Съветите му не са били много мъдри, щом като не са довели до успех на императорите да унищожат християнството. Днес, потомците на атеисти като Ирод съветват комунистическите империалисти да повторят грешката на римските императори и да се захванат с унищожаването на християнството, за да унищожат себе си.

- Какво искате да кажете?

- Това, че Ирод е бил толкова сляп масон, каквито са и днешните му потомци.

- Знаете ли, че само за последното си изречение можете да заплатите с живота си?

- Много хора, които са били заплашвани са останали невредими.

- Мислите ли, че вие християните не сте слепи?

- Ако има слепи християни, затова са виновни онези, които са ги ослепили, като са разсекли Христовото тяло, Църквата Христова, на вероизповедания и деноминации и са ги настроили едни против други. Но и християните сме без оправдание, защото сме предупредени. Апостол Иоан пише: “Който мрази брата си, той се намира в тъмнината, и в тъмнината ходи, и не знае накъде отива, защото тъмнината е заслепила очите му” /I Иоан 2: 11/. Господ Иисус Христос е предупредил всички човеци, че съблазни ще дойдат, но горко на онзи човек, чрез когото съблазънта дохожда.

- Според вас, кой е разсякъл Църквата?

- Вие.

- Аз?

- Да. Духът на Антихриста, който от създаването на Христовата църква и до днес се старае да я унищожи, но не е успял и няма да успее. На този дух служите и вие, масоните. Църквата е била, е и винаги ще бъде една.

- Но разцеплението между християните е факт. Омразата между православни, католици и протестанти също е факт. Преди малко цитирахте, че омразата е слепота и тъмнина. Значи християнството се намира в тъмнина. Добрите зидари знаят това и ще направят всичко възможно, за да го доведат в светлината, като ги обединят.

- Възможно е някои да се съблазнят и да ви повярват, че адът е и източник на светлина, но ще има и такива, които няма да ви повярват. Един от тях съм аз. И вие трябва да признаете, че това също е факт. Ще ви повярват тези, които погиват, защото мразят светлината на Библията. А мразят Библията, защото тя изобличава порочния им живот. Нима можете да повярвате, че от лицемерите - антихристи може да дойде Христовата светлина?

- Не вярвам и затова ви предлагам да работите в нашата нелегална църква, която се стреми към обединяване на християнството.

- Странно обединение! Близо две хиляди години масоните разделят християните и ги настройват едни срещу други и изведнъж започват да ги обединяват. Многовековните врагове на християните са решили да им направят изключителна услуга. Каква ли заплата ще поискат за това “благородно” дело?

- Защо странно? Нищо ли не знаете за икуменическото движение. Просто е дошло времето за обединяване на християнството. Гласове за обединяване и единство се чуват по целия свят.

- Само хора, които никога не са имали духовни опитности, които са празни теоретици или безбожници могат да повярват, че християните ще се обединят под ръководството на антихристите и ще станат едно христово стадо с един пастир

Антихрист. За такова обединение мечтаете вие, но няма да го бъде. Антихрист ще обедини антихристите, а Христос - християните. Много масони, които сега минават за християни или техни пастири и свещеници, но в действителност са тайни членове на Масонската ложа, ще станат легални членове на икуменическата църква на антихриста, а много честни и искрени християни, които сега са легални, ще минат в нелегалната Христова църква.

- Защо ще минавате в нелегалност и ще се криете в тъмнината? Защо ще криете добрите си дела?

- Ние не крием делата си като вас, а хората си, за които има опасност да бъдат покварени или унищожени. Ако се появят вълци, овчарят няма да сгреши ако скрие овцете в кошарата, но това съвсем не значи, че овците са станали вълци и се крият в тъмнината, за да нападнат и разкъсат някого. А вие сега се криете, не защото се пазите от вълците, а защото делата ви са зли, а Иисус казва: “Всякой, който прави зло мрази светлината и не отива към светлината, за да не бъдат изобличени делата му, понеже са лоши” /Иоана 3: 20/. А който постоянно пребивава в тъмнината ослепява духовно.

- Духовната слепота е резултат на невежество. Само единици в България могат да имат вашите знания, останалите са слепци.

- Слепи са всички, които вършат зло, макар и да се имат за много мъдри и духовни. Злите и нечестивите са отстранени от Божия живот. Светият Дух не се проявява в живота им нито чрез дарбите, нито чрез плода на Духа. Господ допуска духовните слепци да бъдат мамени от дяволски служители или измамливи духове. Такъв е примерът с цар Ахав. Господ допусна заблудителен дух да влезе във всичките му пророци, за да склонят Ахав да иде и да падне в Рамат Галаадски. Същият дух е влязъл и в масонските окултисти, астролози и всички антихристи, които вършат лъжливи чудеса, за да мамят човеците.

- Вие не вярвате ли в чудеса?

- В Божиите чудеса не се съмнявам, но дяволските не ме интересуват.

- И сигурен ли сте, че безпогрешно можете да ги различавате?

- Нима Моисей и Араон и целият израилски народ в Египет не ги различаваха? Божиите чудеса стават в името на Господа Иисуса Христа. Извършва ги Светият Дух и те са: изцеряване на неизлечимо болни, изобличаване на грешници, измамници, лъжци и шарлатани, доносчици и предатели. Такова чудо е и това, че тази нощ Господ ме предупреди, че ще разговарям с един представител на идещия Антихрист и това сте вие. Затова не ви повярвах, че сте християнин. Но вярвам, че ако вие се обърнете към Господа Иисуса Христа за помощ, за прошка на греховете, за спасението на душата ви и изцеление на тялото ви, Той ще ви приеме, защото е обещал и няма да се откаже от обещанието си, като е казал: “Елате при Мене всички отрудени и обременени и Аз ще ви успокоя”. Мисля, че сте доста обременен, и в тези “всички” влизате и вие. Ако сега не можете да направите това, то в момент на ужас, безизходица, болест или преди смъртта (ако имате време), извикайте към Него! От този ваш вик на смирение пред Спасителя, ще зависи много какво ще бъде бъдещето ви след смъртта и къде ще прекарате вечността.

- Благодаря ви за съвета. Засега нямам нужда от него, но дано Бог ми го припомни в момента на смъртта. Мисля, че вършите голяма глупост, като не искате да се присъедините към нашата “космическа” религия, която ще обедини всички религии в света. Ще ви дам и аз един съвет: не се изпречвайте на пътя ни и не се опълчвайте против масоните, дори не произнасяйте това име, защото много скъпо ще ви струва. Всички, които са се опълчили против нас са били унищожени. В състояние сме да

почерним живота ви (икономически, физически и духовно). За нас е много лесно да ви унищожим.

- Икономически и физически можете да ме затрудните или унищожите, но не и духовно, защото то принадлежи на Бога и аз според съвета на Спасителя, не се страхувам от тия, които могат да убият тялото, но не могат да навредят на душата. Съветвам ви да се страхувате от Тоя, Който след като унищожи тялото, има власт да хвърли душата в огнения пъкъл.

- Костелив орех сте. Хората се продават за нищо. Треперят за нищожни служби или да не изгубят премиите си. Готови са да ни се поклонят от страх да не ги смъмрим, а вие се отказвате от такова блестящо бъдеще, от директорска служба и от мерцедеса.

- Дори заводите на Мерцедес, Фиат, Рено и Форд да ми предложите като капаро за съвместна работа, няма да се съглася, защото знам, че е невъзможно да се служи на двама господари.

Разговорът им продължи повече от дванадесет часа. Камен разбра, че не може да го убеди, но се надяваше да попадне някое семенце от Словото Божие в сърцето му, което след време да покълне и да даде плод.

- Аз си тръгвам, но предполагам, че пак ще се видим и ще говорим за много неща. Ако искате да поживеете още на тая грешна земя, съветвам ви този разговор тук да си остане.

- Бих сторил това, ако и вие изпълнехте същото. Но аз не ви вярвам. Нашият разговор ще стане достояние на вашите шефове. Затова и аз ще предам разговора ни на нашите братя - християни. И ако бъда убит от вашата мафия, да знаят кой е убиецът ми.

- Какво значение има за вас дали някой ще узнае за убиеца ви или не. Не е ли по-важно да запазите живота си?

- Който запази живота си, ще го изгуби, а който загуби живота си заради Господа Иисуса Христа - ще го намери.

- Както желаете. Благодаря ви за гостоприемството. Все някога ще разберете, че не сме чак толкова лоши хора. Ние следим всяка ваша стъпка и ако изпаднете в затруднение, ще ви се притечем на помощ.

- Както книжниците и фарисеите се притекоха на помощ и разпънаха Началника на живота.

- Ако не бяха го разпънали, ученията Му щеше да пропадне. А и как щеше да стане изкупителна жертва за спасението на целия свят? Нали казахте, че по този начин обезсмъртяваме великите хора.

- Да, Иисус отиде по Своя път, за да се изпълнят Писанията, но горко на онзи, който Го предаде и на онези, които Го разпънаха.

- Нашата цел ще бъде постигната, та ако ще и планетата да се превърне в гробница на велики хора. Довиждане.

- 2 -

Непознатият си отиде, а Камен легна на кушетката в кухнята и се замисли: “Кой може да допусне, че Антихрист ще дойде от масоните? Ако Господ не ми беше дал този сън, как щях да разбера? Трябва да пазим християните от тия вълци, облечени в овчи кожи, но също да се пазим и от омразата към тях. Възможно е голяма част от тях да са заслепени от лукавия и нищо да не знаят за своята сатанинска дейност, а да мислят, че служат на Бога, както казва и Господ Иисус Христос: “Ще ви изгонят от синагогите; настъпва дори време, когато всякой, който ви убие, ще мисли, че принася

Богу служба. И тъй ще постъпват с вас, защото не познаха нито Отца, нито Мене" /Иоан 16: 2,3/.

Чак сега Камен разбра, че жената, която му даде книгата за учението на розенкройцерите, искрено се е заблуждавала, мислейки за лъжите им, като за Божествени откровения. Телефонът иззвъня. Той скочи и вдигна слушалката.

- Ало? Камен Христов. Да. Здравейте. Свободен съм. Следобед в два и половина. Добре, ще дойда. Ако ще Господ и ако съм жив и здрав. Дочуване и довиждане.

На вратата се позвъня. "Кой ли ме търси толкова късно?" Беше брат Петър.

- Брат Камене, мога ли да преспя у вас? Баща ми ме изпъди от къщи. Утре ще си потърся квартира.

- Заповядай! Колкото време искаш, толкова живей при мен. И защо те изпъди баща ти? Да не си станал престъпник?

И двамата се усмихнаха.

- Изпит. Изправен бях пред особен избор. Трябваше да избера Иисус или баща си. Баща ми е приятел със заместник партийния секретар на района. Доведе го снощи у нас и казва: "Кажи пред тоя човек, че няма Бог", а аз му казвам: "Как да кажа, че няма, като знам, че има". А той пак настоява: "Ако изговориш тези две думи: "няма Бог", заклевам ти се пред този човек, че утре отивам в Банката, изтеглям всичките си пари и ти купувам "Волга" или "Мерцедес".

- Я виж ти? - учуди се Камен - това е организирана акция.

- Каква акция?

- После ще ти обясня, а сега ми кажи какво отговори?

- Отговорих му: "Дори заводите на "Волга" и "Мерцедес" да ми подарите, пак няма да кажа, че няма Бог, защото не искам да бъда лъжец, който се вози на "Волга".

- А той?

-Постави ми друг въпрос. Ти, казва, трябва да се откажеш от Иисус Христос или от мен и моя род. Отговорих му: "Не мога да се откажа от Иисус Христос, защото е моя Господ, Спасител и Изцерител, нито мога да се откажа от теб и твоя род, защото си мой баща и твоя род е и мой род", а той казва: "Трябва да си избереш един от двамата: "Или Христос или мен. Избирай!". Отговорих му: "Щом така поставяш въпроса, избирам Христос". Много го заболя. Стана ми жал за него, но какво да правя? После се развика, заплаши ме, че ще ме убие, прокле ме и ме изгони. Аз приех проклятието и мислено казах: "Господи, приемам проклятието на баща ми заради Тебе. Ти стана проклет заради мене, и изтърпя кръстните мъки и страдания, заради моите грехове и престъпления, а аз ще търпя проклятието заради святото Ти име. Не е ли чудно и прекрасно? Да станеш проклет, да пострадаш заради най-великия между човеците и между небесните жители, за Божия Син. Отначало не го осъзнах, но после, като разсъждавам, знаеш ли каква радост ме изпълва?

- Не бой се. Проклятието и благословението са в ръцете на Бога. Нали знаеш какво казва пророкът: "Как да прокълна тези, които Господ не проклина и как да благословя тези, които Господ не благославя?" А Соломон казва, че както е полетът на лястовицата и както врабчето хвръква и отлита, така и незаслуженото проклятие отлита и Господ няма да го изпълни в живота на невинния /Пр. 26:2/.

- Защо говориш така? Отнемаш ми възможността да страдам заради Иисуса.

- Има време да страдаш, стига да не се страхуваш. А от проклятието на баща си не се бой. Възможно е атеистите да са го посъветвали да те подложи на този изпит, и по този начин да те откажат от вярата в Господа. Аз съм сигурен, че баща ти съжалява за думите си и ще дойде ден, когато обичта му към теб ще се усили още повече. Ония,

които са му дали тоя нечестив съвет, непременно ще намрази, а твоята твърдост във вярата ще спечели баща ти за Господа.

- Мислиш ли, че може да повярва?

- Сигурен съм. По този път минават всички вярващи, когато Господ заработва в семействата им и спасява близките им. Не те, а Сатана чрез тях реагира. Господ Иисус Христос ни предупреждава, че първите врагове на повярвалия човек ще бъдат домашните му, и ако думите Му се изпълняват в твоя живот, това значи, че ти си истински вярващ човек.

- Господ знае, колко съм истински.

- И Господ знае, и ти знаеш, и аз знам, че си истински. Отказваш се от баща си заради Господа, и се чудиш дали си истински. Че кой друг е по-истински от този, който е готов да се откаже от най-близките си. Имаш ли някой друг, който да ти е по-близък от баща ти?

- Не.

- Тогава защо се съмняваш?... Вечерял ли си?

- Да.

- Ще ти оправя леглото и лягаме. Какво знаеш за масоните?

- Масон е френска дума и означава зидар.

- Какво зидат тия зидари?

- Утопии и илюзии. Надяват се така да объркат света, че един ден да станат негови господари. Може би от тях ще дойде този, който ще се опита да замести Господа и да се обяви за господ и господар на планетата.

- Не. Той няма да дойде от тях, но те ще го възцарят и ще му служат. Иисус каза на фарисеите, че Той дойде в Божието име и не Го приемат, но ще дойде друг в своето си име - него ще приемат.

- Като казваш фарисеите, отнася ли се това за всички евреи?

- Разбира се, че не. Пророците, апостолите и първите сто и двадесет души, повярвали на Петдесятница бяха евреи, но Иуда Искариотски и магьосника Елима също бяха евреи. Господ Иисус Христос каза на книжниците и фарисеите, които се мислеха за най-набожните и най-правоверни евреи, считащи себе си за чада на Авраама: “Вие сте от баща дявола... който е баща на лъжата” /Иоан 8:44/. Така че, еврейският народ е Божи народ, но всред него имаше, има и ще има и такива, които са дяволски хора.

- Библията ги нарича “отстъпници от Светия Завет, които искат да господаруват на земята, но без Бога. Днес, като че ли е по-трудно. От една страна атеисти - антихристи, а от друга - масони, които минават за вярващи, а постоянно изопачават истината и Писанията.

- Само са си сменили имената. Атеистите са садукеите, а масоните - фарисеите. И апостол Павел е бил фарисей, така че е възможно и някой масон да стане като апостол Павел...

- Познаваш ли масони между християните?

- Да. Те обикновено са пастири, владици или активни членове на различни деноминации. Винаги се стараят да бъдат лидери дори и в женските събрания.

- Значи има и жени-масонки.

- Разбира се.

- Откъде знаеш това? Тяхната организация е дълбоко законспирирана и тайната им е неузнаваема.

- Няма тайни за Бога. Господ ми ги открива. Преди няколко години масоните са имали конгрес в Михайловград и са решили да унищожат християнството в България.

Комунистите са им продали църквите, а масоните са им обещали, че ще запазят привилегиите и богатствата им при настъпващите промени в политиката и икономиката на Европа. Комунистите са обещали да мобилизират всички атеисти, активни борци против фашизма и капитализма, всички пенсионери от армията и милицията, всички комсомолци и партийни членове. Те почти са сигурни в унищожаването на християнството в България, а пък аз съм сигурен, че ще унищожат себе си. А тяхната организирана борба против Иисуса Христа, ще предизвика духовно съживление в България. Ако се върнем в историята ще открием, че винаги когато някой се е опитвал да унищожи християнството е унищожавал себе си и е предизвиквал духовно пробуждане и съживление на Христовата църква. Светият Дух ми откри, че Господ ще порази децата и внуците на масоните с неизлечими болести. И както беше в Египет по времето на Мойсей, така ще стане в България по наше време. Разликата ще бъде само в това, че децата и внуците им няма да умрат за една нощ, а ще бъдат поразени от неизлечими болести и враговете ни вместо с нас, ще трябва да се занимават с болестите на децата и внуците си.

- Съмнявам се.

- Защо?

- Бог е любов. Не вярвам, че Господ Иисус Христос ще нанесе болест на някое дете само заради това, че то е син или внук на враговете на християните.

- Греховете им ще сторят това. Както те посягат на децата на Бога, така и Бог ще посегне на децата им. Божията справедливост ще стори това. Някои обвиняват Бога за избиването на египетските деца - (първородните), но не си спомнят за заповедта на фараона да се избият всички новородени еврейски момчета, а Бог помни и въздава всекиму според делата.

- Но това е старозаветно: око за око и зъб за зъб.

- А ето и новозаветното: "...с каквато съдба съдите, с такава ще ви съдят, и с каквато мярка мерите, с такава ще ви се мери" /Мат. 7: 2/. А на друго място казва, че ръка, която пролива кръв и нейната кръв ще бъде пролята, и който откарва в плен, сам в плен ще отиде.

- Тогава къде е разликата между Стария и Новия Завет?

- Разликата е в това, че в Стария Завет човек сам отмъщаваше, а в Новия - Бог отмъщава. Много християни имат грешна представа за Господа Иисуса Христа. Те мислят, че Той е един немощен мъченик и една всеопрощаваща любов, но това не е така. Беснуемият гадаринец Го попита, защо е дошъл преди време да го мъчи. Значи Иисус е мъчител за бесовете и за нечестивите, които не искат да се покаят. Нечистите духове знаят това, и затова им внушават омраза към Него. В откровението Светият Дух говори чрез апостол Иоан Богослов и между другото в посланието до църквата в Тиатир е писано: "Но имам малко нещо против тебе задето допускаш жената Изавела, която нарича себе си пророчица, да учи и да прелъстява рабите Ми да блудствуват и да ядат идоложертвено. И дадох й време да се покае за блудството си, но тя не се покая. Ето нея хвърлям на постелка, а прелюбодействащите с нея - в голяма скръб, ако се не покаят за делата си; и чадата й ще поразя със смърт..."/Откр. 2:20-23/.

- Коя според теб е тази Изавела?

- Жената е символ на организация и много е вероятно Изавела да е символ на ложата, която се явява като лъжепророчица в църквата, или като носи духа на николаитите.

- Кои са николаитите и какво е учението им?

- В шестата глава на "Деяния на апостолите" се споменава за дякон Николай, прозелит от Антиохия. По-късно той става епископ на Антиохийската църква и

подобно на дяконите Стефан и Филип е бил пълен със силата на Светия Дух. Чрез ръцете му са ставали много велики дела на благословение и изцерения. Епископ Николай никога не е вършил делата на николаитите, точно така, както и Кронщадският свещеник Иоан, никога не е вършил делата на наречените с негово име “Иоанити” в Русия. Тъй като има сведения, че сектата на “Иоанитите” е образувана от франк-масоните, напълно е възможно и сектата на николаитите да е тяхно дело, защото и делата им са подобни. Господ не мрази делата на епископ Николай, а казва, че мрази делата на николаитите. Сигурен съм, че Господ е одобрявал делата на св. Иоан Кронщадски и е мразел делата на Иоанитите. От тук следва извода, че масоните взимат името на някой верен Божи служител; създават сатанинска секта и я кръщават с неговото име, като по този начин се опитват да се настанят в Христовата църква и там да вършат нечестивите си антихристови дела. Не е изключено (ако Бог заработи с голяма сила чрез брат Камен в България), масоните да образуват сектата на каменитите, в която да учат и проповядват точно обратното на това, в което вярва брат Камен... От това не трябва да се смущаваме. Всеки ще отговаря за собствените си думи и дела.

- Какви са делата им?

- Такива, каквито са на масоните. Още в началото на християнството масоните започнали да поставят съблазни пред християните. Те знаят, че Бог мрази греха и се стараят да докарат християните под проклятието на греха. Такава нечестива дейност вършат във всички църкви от древността до днес. Господ нарича “сатанинско сборище ония, които казват за себе си, че са иудеи, а не са, но лъжат...” /Откр. 3: 9/. Те държат учението на Валаама, който учеше Валака да поставя съблазън пред израилтяните, да блудстват и да ядат идоложертвено. Разбира се, това тяхно служение е дълбоко замаскирано. Сега николаитският дух действува чрез новобогословите (модернистите), чието учение прониква в България от Запад. Те също учат, че блудството и прелюбодеянието не са кой знае какви грехове, а естествена нужда на тялото; че всички човеци, в това число и Иуда Искариотски ще бъдат спасени и ще получат вечен живот, защото Бог е любов и Той ще помилва всички (предатели, убийци, магьосници, крадци, лъжци, лъжесвидетели, престъпници и развратници).

Освен в църквите в Мала Азия, масоните се грижат за разцеплението на всички християни по света. По онова време Христовата църква в Египет е много силна. Масоните изпращат испански евреи между живеещите там християни и успяват да образуват силна секта, целта на която била да разсече христовата църква на две, да настрои християните едни против други, да ги вкара под проклятието на греха, а които останат твърди във вярата да бъдат върнати към старозаветното богослужение на еврейската религия. Така наречената Православна църква, финансирана и ръководена от франк-масоните, предизвикала големи религиозни борби в Египет. В крайна сметка Светият Дух победил, като чрез светите Отци на вярата канонизирал Православната църква върху християнската религия, и днес тя много прилича на египетската църква на коптите. Богослуженията на двете църкви са много близки по формата и съдържанието на ритуалите и службите, но нито една от тях не учи хората да блудствуват, нито ги кара да ядат идоложертвено. Но, ако в която и да е църква или вероизповедание се намерят хора, които да поставят съблазни пред християните като ги учат, че блудството не е грях и че могат да принасят жертви на идоли - такива хора носят учението на николаитите и вършат техните дела, които Господ мрази и ние християните също трябва да мразим. Запознах се с един християнин на име Стамен. Той твърди, че блудството не било смъртен грях, защото Самсон влезнал при една блудница и веднага след това грабнал портите на филистимския град и ги изнесъл на

хълма. Така че, Светият Дух след извършения грях не бил го напуснал. Този човек или е блудник, или е масон. Той върши делата на николаитите.

- А за “Бог да прости” не е ли идоложертвено? Нима душите имат нужда от храна?

- Храната е гориво за тялото, а за душата - храна е Словото Божие. Ако душите имаха нужда от храна, трябваше да им изпращаме всеки ден и то по три пъти, а не само на задушница. Зависи как се приема поменът. Изнасянето на “помен” означава да си спомним за починалия, като ядем хляб и пием вино, както Иисус каза на учениците да си спомнят за Него, когато ядат този хляб и пият от тази чаша. Но върху някои християни имат влияние езически обичаи, като изпращат храна, алкохол или даже цигари, което е грях. Ако пък поменът се приема като старозаветна жертва за прощаване греховете на покойника, тогава цялата храна и питие трябва да се предадат на свещеника, и той да ги изгори на огън според Левит 16: 27. Но това е връщане назад в еврейската религия и изместване на Христовата жертва. Християните не могат да се откупват с подобни жертвоприношения, защото тяхната жертва е Иисус Христос, принесена веднъж завинаги и с това е прекратил жертва и принос в половин седмица, според пророчеството. Разбира се, че не бива да презираме ония, които не са стигнали до това знание. А думите “Бог да прости” не са без значение, както си мислят някои протестанти. Чрез тях ние прощаваме на покойника и оправяме отношенията си с него, като се учим на простителен дух, желаейки добро на живи и мъртви. А дали Бог ще му прости всички грехове и беззакония, ще зависи от това, дали той се е покаял и е повярвал в Господа Иисуса Христа, Който казва: “Който повярва и се кръсти ще бъде спасен; а който не повярва ще бъде осъден” /Марка 16:16/. Няма друго условие за прощаване на грехове в Новозаветната диспенсация. Който не вярва, че Иисус Христос е Господ ще бъде осъден и никакви жертвоприношения, помени и наричания не могат да му помогнат. Това е страшната трагедия на умиращите атеисти.

- Добре, Петре, а сега да спим, защото минава полунощ.

3.

В дома на Мариела се бяха събрали около десетина жени. Камен се запозна поотделно с всички и седна на предложения му удобен фотьойл.

- С какво да започнем? - попита Мариела.

- С въпроси и отговори. Имате ли някакви въпроси към мен?

- Да. Какво ви е мнението за епископ Иларион? - попита най-възрастната.

- Моето мнение е без значение. Важно е Божието одобрение на живота му. Чувал съм, че хората го уважават като голям постник.

- Нощно време спял на стол, за да измъчва плътта си, а на един богат и пищен прием взел само една бисквита - допълни млада жена.

- Но някои от слушателите не го одобряват. Не съм чул това негово изказване, но ако е вярно, това обяснява защо много от православните християни са смутени от него. В една своя проповед казал, че трябва да се молим Бог да ни изпрати болести и страдания, за да ни изпита и усъвършенствува.

- Страданията и болестите смиряват човека и го водят към покаяние и доближаване до Бога - каза старата жена.

- Зависи от човека. Някои - смиряват, а други - ожесточават. В Откровението на Иоана е записано: “Петият ангел изля чашата си върху престола на звяра; и царството на тоя се помрачи, и човеците прехапаха езиците си от болка и похулиха

небесния Бог, поради болките и раните си, ала не се разкаяха за делата си" /Откр. 16:10,11/.

- И все пак, прав е поетът: "В човека се влиза през рана", - каза сестрата на Мариела.

- Пак ви повтарям: зависи от човека. Бог разделя човеците на две категории: покаяни грешници и непокаяни грешници. Покаяните са спасени, а не покаяните - погинали, отстранени от Бога и слуги на дявола, който при всички случаи и обстоятелства ги кара да грешат. Дали страдат, или изпитват някакво удоволствие - това няма значение. Ако си останат непокаяни безверници, те погиват в греховете си, независимо от болестите и страданията им.

- Но страданията и болестите им могат да докарат някои от тях (или близките им), до покаяние - рече Мариела.

- Вярно е, че има болести и страдания, които са за Божия прослава, но не самите болести, а освобождаването от тях т.е. Божествено изцеление на страдащите, което става в името на Господа Иисуса Христа, чрез дарбите на Светия Дух. Така че Бог даде на Църквата нещо много по-добро от болестите за печелене на души и то е силата за благовестие и дарбите на Духа Светаго.

- Дарбите са за светиите, а ние сме грешници. Нима Бог ще заработи с хора като нас? - попита старата жена.

- Разбира се, че ще заработи, ако му се доверите и му позволите да работи чрез вас. Светият Дух желае да употреби всеки християнин за довеждане души в подножието на Христовия кръст, но Той не може да стори това, докато същото желание не се появи и в човека. Библията казва, че Бог избира това, което е нищо, за да посрами онова, което се има за нещо. И ако вие считате, че сте нищо в сравнение със светиите, то тъкмо чрез вас Бог иска да работи. И аз вярвам, че Той работи чрез вас, но само дотолкова, доколкото Му позволявате.

- Бог да работи чрез нас?

- Да. Той е, Който ви ръководи чрез сънища, видения, обстоятелства и ви избавя от напасти и премеждия.

Една жена на средна възраст гледаше втренчено към Камен през цялото време, но сега се усмихна, погледна към Мариела и каза: "Този е човекът на белия кон".

- Кажи, кажи, я разкажи съня си - подкани я Мариела.

- Сънувах, че в този дом влизате възседнал бял кон. Бяхте облечен като свещеник в богослужебно одеяние. Казахте, че ще трябва да извършим маслосвет. Аз се чудех какъв ще бъде този маслосвет в присъствието на кон. Това е сънят.

- Осветеното масло е символ на Светия Дух, а според Откровението белият кон е символ на силата на Божието слово. Мисля, че в този дом (на основание на Божието слово), ще трябва да се молим за духовното ви кръщение и за изпълване със силата на Светия Дух.

- Да не мислите да ни правите петдесятници? Цял живот съм била православна и такава ще си умра. Няма да си сменя тепърва вярата - рече старата жена.

- Не ви карам да си сменяте вярата, а да се утвърдите във вярата, като приемете и духовното кръщение... Такива бяха първите християни и ако ние искаме да приличаме на тях, ще трябва да последваме техния пример - да се молим за духовно кръщение и да го получим така, както го получиха апостолите на Петдесятница, вярващите в Самария, в Ефес и в дома на Корнилий. Иоан Кръстител свидетелствуваше за Иисуса Христа: "Този е, Който кръщава с Дух Светий" /Иоана 1:33/. Господ Иисус Христос обеща, че ако поискаме от Отца в Негово име, Той ще ни изпрати Светия Дух. Имайте

търпение да ви прочета онези места в “Деяния на апостолите”, където се описва слизането на Светия Дух върху вярващите, които бяха хора като нас.

Камен разтвори Новия Завет и започна да чете: “Когато настана деня Петдестятница, те всички в единомислие бяха заедно. И внезапно биде шум от небето, като че идеше силен вятър, и напълни цялата къща, дето седяха. И явиха им се езици, като че огнени, които се разделяха, и се спряха по един на всекиго от тях. И всички се изпълниха с Дух Светий, и наченаха да говорят на други езици, според както Духът им даваше да изговарят” /Деян. 2:1-4/.

“ Като чуха апостолите, които бяха в Иерусалим, че Самария е приела словото Божие, проводиха там Петра и Иоана, които слязоха и се помолиха за тях, за да приемат Дух Светий. /Защото Той не бе слязъл още нито върху едного от тях, а само бяха кръстени в името на Господа Иисуса/. Тогава възлагаха върху им ръце, и те приемаха Духа Светаго” /Деян. 8:14-16/.

“Докато Петър още говореше тия думи, Дух Святий слезе върху всички, които слушаха словото. А вярващите от обрязаните, които бяха дошли с Петра, се смаяха, че и върху езичниците се изля дарът на Светаго Духа; защото ги слушаха да говорят на разни езици и да величаят Бога. Тогава Петър каза: може ли някой да възпре да се кръстят тия, които приеха Дух Святий, както и ние? И заповяда им да се кръстят в името на Иисуса Христа...” /Деян. 10:44-48/.

“Докле Аполос беше в Коринт, Павел премина през горните страни, дойде в Ефес и, като намери там някои ученици, каза им: като повярвахте, приехте ли Светия Дух? А те му отговориха: нито сме и чули, дали има Дух Светий. Той им рече: а в какво се кръстихте? Те отговориха: в Иоановото кръщение. Павел каза: Иоан кръщава с покайно кръщение, казвайки на народа да вярва в Оногова, Който иде след него, сиреч, в Христа Иисуса. Като чуха това, те се кръстиха в името на Господа Иисуса. И когато Павел възложи на тях ръце, слезе върху им Дух Святий, и те почнаха да говорят на разни езици и да пророчествуват” /Деян. 19:1-8/.

- Аз мисля, че е рано за духовно кръщение. Ние още не познаваме Писанията. Не умеем да се молим както трябва. Не можем да се освободим от греха, камо ли да победим себе си.

- Това е вярно, Мариела. Сам човек не може да разбере Писанията, ако Бог чрез Светия Дух не му отвори ума. Сам човек не може да се справи с греха и да надвие себе си. Иисус Христос казва, че без Него нищо не можем да сторим, а апостол Павел казва, че с Него всичко може. Иисус отиде при Бог Отец в небето, а на земята бе изпратен Светия Дух, Който ще направи за нас всичко това, което ние не можем да направим. Това е първото условие за приемането на Светия Дух. Трябва да признаем, че имаме нужда от Него. Господ Иисус Христос казва: “Аз обаче ви казвам истината: за вас е по-добре Аз да си замина; защото ако не замина, Утешителят няма да дойде при вас; ако ли замина, ще ви Го пратя, и Той като дойде ще изобличи света за грях, за правда и за съд: за грях, че не вярват в Мене; за правда, че Аз отивам при Отца Си, и няма вече да Ме видите, и за съд, че князът на този свят е осъден. Имам още много да ви говоря; ала сега не можете го понесе. А когато дойде Оня, Духът на истината, ще ви упъти на всяка истина; защото от Себе Си няма да говори, а ще говори, каквото чуе, и ще ви възвести бъдещето. Той Мене ще прослави, защото от Моето ще вземе и ще ви възвести. Всичко, що има Отец е Мое; затова казах, че от Моето ще вземе и ще ви възвести” /Иоан. 16:7-15/.

- Какво трябва да направим, за да приемем кръщението със Светия Дух? - попита сестрата на Мариела.

- Трябва да постите и се молите.

- Какво разбирате под пост? - отново попита Емилия.

- Библейският пост е “ни вода ни храна - нито денем, нито нощем”.

- Както при тримирането.

- Тримирането означава пост от три мери или три мерки по едно денонощие.

- За постенето не ме е страх, но не мога да се моля за себе си в присъствието на други човеци. Предпочитам да се скрия в “скришната си стаичка”, както казва Господ - рече старата жена.

- Ако се смущавате от мен, аз ще изляза, а вие застанете на молитва така, като че ли сте в присъствието на Господа Иисуса Христа. Нали вярвате на обещанието Му, че където двама или трима са събрани в Негово име и Той е посред тях?

- Да - отговориха няколко души.

- Представете си, че гледате към Бог Отец, Който живее в непристъпна светлина, и Го молите в името на Неговият Единороден и Възлюбен Син, Иисуса Христа, да ви изпрати Светия Дух. След това се обърнете към Светия Дух и Го помолете да дойде и да направи сърцето ви обиталище и тялото ви - храм. Поканете Го да стане пълен Господар на живота ви. Да ви изпълни със силата Си и присъствието Си. Да ви ръководи през всичките дни на земния ви живот, докато ви заведе в небесното царство, в присъствието на Господа Иисуса Христа. Ако молитвата ви е искрена, Той ще я изпълни.

- По-младите, ако искат, нека се молят за такова кръщение, но аз ще си остана такава, каквато съм - православна християнка. Не се опитвайте да ме правите евангелистка или петдесятничка. Това никога няма да стане.

- В Библията се разказва за един много набожен човек, който познавал добре Писанията и изпълнявал стриктно обичаите и обредите на своята бащина вяра. Но...той бил духовно сляп. Мразел, преследвал християните и се заблуждавал, че с това служи на Бога. Този човек се казвал Савел. Вие сте възрастна жена и аз не искам да ви наскърбявам, но трябва да ви кажа, че ако има омраза в сърцето ви против евангелистите и петдесятните, разликата между вас и Савел не е голяма. Той преследвал християните в Дамаск, а вие мразите християните в София.

- Не ги мразя, но и не ги приемам. Дедите ни са умирали за православната вяра, а ние да се откажем от нея за нищо.

- Няма нужда да се отказваме. Само Савел в нас трябва да стане Павел и от врагове на останалите християни да станем приятели на всички християни от всички вероизповедания, защото за всеки един от тях Господ Иисус Христос е пролял Божествената Си кръв на Голгота. Той е умрял за православните, католиците и протестантите.

- Аз имам друг въпрос... Можем ли да се молим и да постим Бог да ни даде изцелителни дарби? Хората са болни и ако започнат да стават Божествени изцерения, много народ ще се обърне към Господа - каза Емилия.

- Можем и сме задължени да се молим за изцелителни дарби, но дарбите не трябва да бъдат цел, а средство за постигане на главната цел - спасяването на човешката душа и навлизането ѝ в онова освещение, без което никой няма да види Бога.

- Освещението се постига с духовни подвизи, с усилие, със смирение, с отричане от себе си - каза старата жена.

- Веднъж сънувах, че се намирам при телевизионната кула. На изток блестеше огромна светлина. Някои хора отиваха към нея, други се отдалечаваха. На тези, които отиваха към светлината, постепенно дрехите им побеляваха, ставаха бели като сняг. Те самите започваха да излъчват светлина и накрая се сливаха с огромния източник на светлината. - Мисля, че това представлява освещението - пътуване по пътя Иисус

към Бога. Разбира се, че са необходими усилия. Кой би могъл да изкачи висок връх в планината без усилия? Чрез това съновидение Бог иска да ме научи, че освещението се получава само, ако човек се доближава и отива към Бога, стреми се към Него, и накрая се слее с Него. А това става с четене, слушане и изпълняване на Божието слово. На други човеци, които се отдалечаваха от светлината дрехите постепенно потъмняваха, после ставаха черни като катран и накрая хората потъваха в непрогледен мрак... Мисля, че това са християните, които крият злите си дела. Те не отиват към светлината, за да не се разкрият делата им. Дори започват да мразят светлината и ония, чрез които тя идва за да разкрие злите им дела, а омразата е грях и мрак. Те постепенно потъват в тъмнината на омразата и се превръщат в лъжехристи. Апостол Иоан казва, че Бог е светлина и в Него няма никаква тъмнина и който казва, че е в светлина, а мрази брата си, той и досега е в тъмнината. Който мрази брата си, той е в тъмнината и в тъмнината ходи, и не знае къде отива, защото тъмнината е заслепила очите му /I Иоаново 1:5; 2:9,11/.

- Бихте ли ни разказали за някои чудеса на Божествени изцерения - помоли една от сестрите.

- Ние, християните не бива да гледаме на Божествените изцерения като на невероятни чудеса, а да вярваме, че те са реалност в живота на всеки, който вярва и не се съмнява в Иисусовите думи. Разбира се, ние се радваме и славим Бога за такива Негови дела всред народа ни. Това са сигурни доказателства, че Господ обича нашия изстрадал народ и иска да го събуди от летаргичния му сън, за да го доведе до извора на живота, до източника на спасението и изцеленията, да го привлече към Себе Си и да го освети.

- Труден е пътят към Бога - с въздишка рече Емилия. - Няколко месеца съм на хляб и вода. Прилагам различни видове пост и молитви, но резултатът ми е нищожен. Имам много житейски проблеми и само малка част от тях бяха разрешени и то с какви огромни усилия. Постя и се моля за една нужда почти цял месец, но нямам отговор. Къде е грешката ми?

- Грешката ви е, че се опитвате да задължите Бога да изпълни молбата ви, вместо да уповавате на Неговите обещания. Вие си мислите: “Ще постя и ще се моля цял месец и Господ е задължен да изпълни молитвата ми”. Но Той няма да се съобрази с това, защото ни предупреждава в словото Си, че не зависи от този, който иска, а от Този, Който дава. Той е казал да търсим първо Божието царство и Неговата правда и всичко останало ще ни се прибави. Но ние обръщаме нещата и искаме да ни реши първо проблемите и тогава ще търсим Божието царство. Там е грешката ви. Такава грешка допуснах и аз. Една вярваща жена се занимаваше с разпространяване на еретическото учение на розенкройцерите. Започнала да участвува и в спиритични сеанси. Но по време на един сеанс се парализирала. Господ ми показа в съновидение как ангел от Господа се докосна до нея и я парализира за това, че след като е участвувала в спиритичен сеанс, е взела недостойна причастие. След като поговорихме, тя разбра грешката си, изповяда окултните грехове, които бе извършила, унищожи окултната си литература, плака и се моли за прошка на греховете си. Направихме молитва за изцеление, но получи само малко подобрение. Въпреки усърдните молитви и пост пълно изцеление не получаваше. Това отслаби вярата й и тя се усъмни, че Бог я е изоставил и изпадна в отчаяние. Реших да се моля цяла нощ, като вярвах, че ако издържа до сутринта, Господ ще я изцери. Започнах в 18,15 часа вечерта. Към три часа след полунощ Светият Дух ми проговори: “Колко много приличаш на езичниците, които мислят, че в многословието си ще бъдат чути. Няма да я изцеря, докато предпочита приятелството с антихристите, пред това с

християните”. Сутринта й се обадих по телефона и й казах, че имам нещо от Господа и искам да й го предам, но тя ми отговори, че сега е неудобно, понеже имала гости, които били невярващи, но на които тя много държала. Нейният отговор бе потвърждение, че казаното е от Светия Дух и е истина. А Библията казва, че приятелството със света е вражда против Бога.

- Но всички ние имаме приятели и роднини невярващи, това означава ли, че трябва да прекъснем връзките си с тях? - попита Емилия.

- Апостол Иоан ни съветва да не приемаме в къщите си хора, които не носят Христовото учение и да не ги поздравяваме, защото, който ги поздравява става съучастник в делата им, а колко повече такива, които носят сатанински учения.

- Ето причината - рече Емилия, - всичките ми приятелки са атеистки, освен присъствуващите тук. Но аз искам да им помогна. В домовете им е ад. Детето на едно семейство - дъновисти е стигнало до психиатрията. Как да не общувам с тях?

- Представете си, че някой падне в кладенец и започне да се дави. Трябва ли и вие да се хвърлите след него, за да му помогнете? Пуснете му едно въже, а вие трябва да се пазите да не паднете при него. Помагайте на погиващите да намерят спасение, но внимавайте да не ви повлекат след себе си. Настанало е време - разделно и всеки от нас трябва да реши кому ще служи - на Христос или на Антихриста. Среден път няма. Или спасение - или гибел.

- Но това означава да станем отшелници. Навсякъде около нас са безбожници и атеисти. Такова е обкръжението ни, а вярващите са толкова малко.

- Така ви се струва. По силно занижени данни на атеистичната пропаганда в България живеят около два милиона вярващи, разпръснати в различни църкви и деноминации. Вие не желаете да общувате с евангелисти и католици, а не можете да се откажете от общуването с антихристи, атеисти и богохулници. И не само от тях трябва да се отстраняваме, но и от всички, които носят духа на разтлението и на греха. Светото Писание казва: “И това знай, че в последните дни ще настанат усилни времена. Защото човеците ще бъдат себелюбци, сребролюбци, самохвалци, горделиви, хулници, към родители непокорни, неблагодарни, нечестиви, недружелюбни, непримирими, клеветници, невъздържани, неукротими, недобролюбци, предатели, безочливи, надути, повече сластолюбиви, нежели боголюбци, които на глед имат благочестие, но от силата му са се отрекли; и от такива се отвръщай!” /II Тим. 3:1-5/. Такава е заповедта на Светия Дух. Който иска да му е добре - да я изпълнява, а който иска - да умува... Какво мислите за масоните?

- Какви са тия масони? - попита старата жена.

- Нито сме чули за тях - отговори Мариела.

- Това са организирани антихристи, които работят за възцаряването на личността Антихрист. Те са носители на пороците, изброени по-горе в Библията, а и Господ ни предупреждава, че лъжепророците ще можем да познаваме по плодовете им. Затова бъдете внимателни. Ако приемете Светия Дух, Той ще ви пази и предупреждава, но ако го отхвърлите - трудно ще се опазите. Време е за молитва. Ако имате някакви нужди, представете ги. Ние представяме Църквата - Тялото Христово, а Църквата има власт да развързва и изцерява в името на Господа.

- Да се молим Бог да ни помогне по-често да се събираме на молитва с брат Камен - предложи Мариела.

- И без мен можете да се събирате. Четете Божието слово и се молете. Когато четем Библията, Бог ни говори. Когато се молим, ние му говорим.

- Без вас не се получава, брат Камене. Нека определим един ден в седмицата, в който сме най-свободни.

- Добре. Нека бъде днешния ден. Съгласни ли сте?

- Съгласни, съгласни - отговориха няколко души.

- А сега на молитва. Жените да поставят забрадки на главите си.

- Задължително ли е? - попита Емилия.

- Бог е дал свободна воля на човека и никоя Негова заповед не е задължителна, но ако някой иска да изпълнява заповедите Му, това е една от най-малките заповеди на Светия Дух - когато се моли или пророкува мъжът да бъде гологлав, а жената - с покрита глава. А който изпълни една от най-малките Му заповеди, велик ще се нарече в небесното царство.

- Да се обърнем на изток - предложи Мариела.

- Това няма значение. Бог е дух и истина, и истинските поклонници трябва да Му се покланят с дух и истина, независимо в коя посока са обърнати. Посоката не ни дава никакво преимущество пред Бога.

Жените коленичиха обърнати на изток. Така коленичи и Камен. Молитвата продължи повече от час. Молиха се за духовното пробуждане на българския народ и освобождаването му от духа на Антихриста, който работи в България чрез атеистите и масоните. След молитвата прочетоха и разгледаха една глава от Евангелието. С изключение съпруга на Емилия, мъжете на останалите жени се интересували от Библията, и с интерес слушали да се чете един или друг пасаж от нея.

- Всяка вечер се старайте да вземете в ръце светата Библия и да прочетете от нея пред цялото семейство по една или няколко глави. Това трябва да ви стане навик и останалите членове на семействата ви ще свикнат и сами ще започнат да ви подканят да четете Божието слово. По-късно ще ги научите и да се молят. Така всеки от вас ще работи за създаването на домашни църкви.

4.

Вечерта Петър отново дойде при Камен. Той беше възбуден и Камен разбра, че иска да сподели нещо с него, затова го попита:

- Как мина трудовия ден? Имаше ли някакви произшествия?

- Войната против мен сигурно се води от една и съща сатанинска централа. Враждата у дома се пренесе и в завода. Тая вечер бях на богослужение в Петдесятната църква. И там се опълчиха против мен. Като че ли някой ги е инструктирал и наговорил едновременно да ме атакуват от всички страни.

- Не бой се! Тома Кемпийски казва: “Всичката човешка злоба не може да увреди оня, на когото Господ иска да помага”.

Камен взе една книга от библиотеката и я разтвори: “Имай чиста съвест и Бог ще е твоя защита... Бог няма да остави без награда никоя мъка, даже и най-малката, зарад Него претърпяна... Да не те е грижа кой е с тебе или против тебе, но гледай Бог да е с тебе във всичко, което вършиш... Каквато обида и да понесе, смиреният все си стои в мир, защото се опира на Бога, а не на света. Искаш ли нищо да не нарушава покоя на душата ти? Предай се на Бога във всяко нещо: в мъка, противоречия, препятствия казвай с Иисуса Христа: “Да, Отче, понеже така ти е било угодно”... Добрата съвест може да търпи много неща и в злочестини тя е много весела... Голямо спокойствие има в сърцето си, който не се вълнува ни от похвала ни от укор... Никъде няма да намериш покой, ако го нямаш в себе си...” Камен спря да чете, погледна към Петър и го попита “Харесва ли ти?”

- Да. Много. Каква е тази книга?

- “Подражание на Христа” от Тома Кемпийски.

- Ще ми я дадеш ли да я прочета?

- Заповядай. Какво се е случило в завода? Страхуваш ли се от уволнение? - попита Камен.

- Не. Може би това е волята на Бога.

- Щом не са те уволнили, не е волята на Бога, но ще те тормозят, за да те накарат сам да си подадеш молба за напускане.

- Това вече ми го казаха, но аз им отговорих, че ако трябва, ще чистя тоалетните на завода, но сам молба за напускане няма да дам.

Камен взе друга книга и попита: “Искаш ли да ти прочета нещо от живота на свети Василий Велики?”

- Чети!

- Св. Василий бил изправен на съд пред епарха Модест, който яростно го заплашвал да приеме арианската ерес. Ето какво отговорил Св. Василий на заплахите му: “Имането ми ли ще вземеш? Себе си не ще да обогатиш и мене няма да осиромашиш. Защото мисля, че тези мои вехти дрехи, и малкото ми книги, в които се състои всичкото ми богатство, не ти са потребни. От изгнание не се боя, защото всичката земя на която живея е моя, или по-добре да кажа, е Божия. От мъките ти не се страхувам, защото те по-скоро ще ме приведат към края, който желая, и с това ще ми направиш добро, че по-скоро ще ме изпратиш при моя Бог. Ние в други случаи показваме кротост и смирение, обаче ако някой дръзне да ни отнеме Бога и правдата Му, говорим и за нищо не се грижим”. Тогава Модест му казал: “Размисли до утре, защото ще те погубя”, а св. Василий отговорил: “Аз и утре ще бъда същия, но искам и ти да останеш непроменен на думата си”.

- Каква е тази книга?

- Житията на светиите.

- Протестантите не признават светиите и затова не я четат.

- И това е голяма тяхна грешка, която е резултат на гордост.

- Искат освен тях да няма други светци.

- Един полски поет пише: “Когато казали няма светци, няма нито един, най-много се обидили атеистите”. Имаш ли лошо чувство към тях?

- Когато за пръв път коленичих в молитва, си казах: “Да се моля за себе си - това е егоизъм. Ще се моля за враговете си - но аз нямам врагове. След тази моя декларация, не можеш да си представиш колко много врагове се появиха. Записвам ги в една тетрадка и в момента са над сто. Моля се поотделно за всеки един от тях.

- Повярва ли някой от тях?

- Не знам. Някои бяха благословени с големи материални благословения, а други пострадаха.

- Продължавай да се молиш за тях. Така Бог привлича към Себе Си тези, които иска да спаси. Като изневиделица им дава материални благословения, за да се замислят и Му благодарят. Ако не се опомнят, започва да ги наказва при всяко престъпление, за да им докаже че ги бие и наказва, както баща - децата си. Той е обикнал враговете ти, благодарение на твоите молитви за тях, защото много те обича. Мисля, че Бог има да извърши велики дела чрез твоето служение, ако бъдеш внимателен към Словото и откровенията Му.

- Ласкател подготвя падение. Не ми поставяй динени кори.

- Желал бих всички българи да бъдем Господни пророци.

- Не можем всички да бъдем пророци и апостоли.

- Но можем да бъдем Господни служители. Чуй какво казва Божието слово: “Господният раб с кротост да наставлява противниците, та дано Бог им даде покаяние да познаят истината и да се освободят от примките на дявола, който ги е живи уловил,

за да изпълняват волята му” /2 Тим. 2: 26/. Моли се твоите врагове да познаят истината. Те са пленници на Антихриста, роби на дявола. За съжаление има и между християните такива, които се намират в духовно робство.

II I ДУХОВНО РОБСТВО

Б о р б а з а ц ъ р к о в н а в л а с т.

1.

Тази неделя Камен реши да посети църквата Д-р Лонг на ул. Раковски. Още от градинката забеляза, че по тротоара се тълпят вярващи хора и се спират на групички, без да влизат в църквата. Когато доближи до тях, посрещнаха го усмихнати и една жена попита : “Помниш ли брат, какво съновидение ни разказа преди няколко месеца? - че църквата ни е на улицата”.

- Спомням си. Какво се е случило?

- Затворили са църквата и писали на вратата: “Няма да има богослужение, защото църквата е в ремонт?”

- Действително ли е в ремонт?

- Ами. Всеки ден репетира хоровата капела “Светослав Обретенов” - каза възрастен мъж, - но пастирът е написал тая лъжа.

- Сърди се, че го изобличаваме за грях, а сам се излага и лъже.

- Все едно, че е писал : “Няма да има богослужение, защото ви лъжа, че църквата е в ремонт” - рече старецът.

Хората се засмяха.

- Връчили са обвинителен акт на брат Павел - продължи старецът. - Обвиняват го в дейност против държавата. Благовествувал на четирима младежи, и те повярвали в Бога и вместо да станат пияници, крадци и хулигани, станали християни.

- Че това дейност против държавата ли е?

- Имало такъв член в конституцията на комунистите, че възпитанието принадлежи на държавата. Искат да направят от младежите червени еничари - рече възбудено жената. - През седмицата бях на една беседа за детската престъпност. Никога не съм очаквала, че има толкова малолетни престъпници в България. Говори една прокурорка. Накрая завърши с думите, че причината за увеличаване на детската престъпност идвала от това, че старите хора учели децата да вярват в Бога.

- Може би подготвят погром срещу християните в страната ни. Техните кражби и беззакония ще припишат на християните, както по времето на Нерон.

- Мисля, че причината е в това, че тази прокурорка не знае, че има вяра в Бога, но има и вяра в дявола. Детската престъпност може да се увеличава от вярата на децата в сатана. Много малко са престъпниците от християнски семейства в сравнение с тия на атеистите. Пък и не само между децата. Затворите се напълниха с комунисти и членове на техните семейства. Ако има в затворите християни, те или лъжливо са наклеветени и обвинени, или са лъжехристи. Безбожниците считат, че гледачката Ванга е християнка, но тя е слуга на дявола. Непросветените тичат при нея и после разказват чудесата й пред децата си. Обикновено тя им казва, че разговаря с някой от починалите им роднини, а те й съобщават съответните тайни, които впечатляват децата. Това е недвусмислено забранено от Бога: “Не се обръщайте към ония, които извикват мъртъвци и при магьосници не ходете и не се оставяйте да ви оскверният. Аз съм Господ Бог ваш” /Левит 19:31/. “И ако някоя душа се обръща към ония, които извикват мъртъвци, и към магьосници, за да ги последва в блудството им, Аз ще обърна лицето Си против оная душа и ще я изтребя измежду народа й” /Лев. 20:6/. Децата не знаят това, и се опитват да подражават на Ванга, демоните ги обладават и

тикат към различни престъпления, или пък, ако се съпротивляват на сатанинските им внушения, получават психически травми и пълнят нервно-психиатричните клиники.

- Синът ми е на десет години. Децата от неговия клас се събирали и викали духовете на Хитлер и Сталин, за да ги питат ще има ли война. Поканили и него на такъв сеанс, но той отказал. Нарекли го страхливец. Тогава той им казал, че това са сатанински и бесовски неща и нямат нищо общо с Бога... както го и възпитаваме. Неговата класна наставница ни извика и ни предупреди, че синът ни учел децата да се занимават със спиритизъм. Опитахме се да й обясним, но тя не ни чуваше. Какво невежество, какъв духовен мрак...

- Чрез Ванга се осквернява целия ни народ. Говорят, че правителството я използува за разузнаване и живеела в резиденцията в град Петрич. Дори разпространяват лъжливи слухове, че Господ я използувал за изцеряване на неизлечимо болни - с възмущение говореше старият човек.

- Възможно е да са получили някое подобрение и дори изцеление, но то не е от Господа и е за сметка на душите им. Важна е цената на изцерението. При Божествените изцерения цената за греховете на болния е Христовата жертва, а при лъжливите сатанински изцерения - човек плаща с душата си.

- Как така? Нима дяволът може да изцерява?

-Ако някой скъперник ви подари известна сума, ще повярвате ли, че намеренията му към вас са добри?

- Зависи - може да се е покаял.

- Но делата и животът му показват, че не се е покаял.

- Това го прави с някаква цел.

- Целта му е да ви ограби. Това прави и дяволът. Някои хора получават изцеление от муските, направени от туркини - магьосници. Между разпечатаните муски на покаяли се хора, са намерени и такива (върху листчето, увито във восък), на които пише: “Сатана, болестни душе, напусни тялото на този човек, за да бъде изцерен, а след смъртта му, душата му ще бъде твоя”.

- Договор с дявола, като Фауст.

- Нещо такова. Веднъж ме поканиха в един дом. Тези хора били болни от различни болести и получили облекчение след посещението на туркиня - магьосница в град Сливен. Но след това мъжът, жената и дъщерята се разболели от страхова невроза, а синът им претърпял тежка автомобилна катастрофа. Помощта, която бе им дал дяволът, беше за сметка на духовния им мир. Те твърдяха, че къщата им се е превърнала в ад - жилище на сатаната. Изгориха всичката окултна литература, която се намираше в дома им, покаяха се и направихме молитва за развързването им. Всички в дома бяха съвършено освободени от страховата невроза, натрапчивите, хулни и нечисти мисли и в душите им започна да цари Христовият мир. Лекарите търсят причините за нервно-психическите разстройства в децата, младежите и в целия ни народ на погрешен адрес. Причината е в окултните грехове, които се превръщат в страшна епидемия за целия невярващ свят, пък и за мнозина от повярвалите, които се одързостяват да вършат тия мерзости.

- По-тихо - каза една от жените, - тези, които идват са меверисти.

Минаха двама елегантно облечени мъже, които забавиха крачките си и наостриха уши, за да чуят нещо, но християните замълчаха. Старият мъж си тръгна и Камен реши да го изпрати до някъде.

- Защо мислите, че пастирът е затворил църквата?

- Страх го е да не му вземат амвона. Те и младежите не бяха прави, защото го предизвикаха. Нарекоха го грешник, пияница и предател. Така започна борбата за

църковна власт. Това е дело на плътта и се нарича партизанство. Нито Иисус, нито някой от апостолите са се борили за църковни амвони и духовни титли. Борбата за църковна власт разделя християните и изстудява любовта между тях. Високите заплати, леката работа, църковната слава и други "придобивки" на висшите църковници става причина за съблазън и някои християни започват борба за църковно първенствуване, като използуват позволени и непозволени средства. Тази борба съществува във всички вероизповедания и деноминации и изкуствено се подклажда от атеистите. Всеки "борец" за църковно първенствуване образува около себе си група и воюва против братята си, за които Иисус Христос е умрял.

- Възможно ли е вярващ човек да върши подобна сатанинска работа?

- Това са духовни слепци, които лесно падат в мрежите на дявола и стават роби на греха. Те правят компромиси със съвестта си, ако изобщо имат такава. Някои предлагат услугите си на доносчици и предатели, клеветят братята и сестрите си и пръскат лъжливи слухове против тях. Други лъжесвидетелствуват от амвоните на световни и европейски конференции за голямата свобода и големите грижи, на които се радват християните в България. Трети изопачават Светото Писание, за да угодят на атеистите и попадат под проклятие, озовават се в мрежите на дявола, който живи ги пленява и поробва, за да изпълняват волята му, а ги мами, че са намерили "дебелата сянка".

- Възможно ли е такива "борци" да изгубят спасението си?

- Напълно е възможно. Когато почина един председател на съюзна Евангелска църква, сънувах, че дойде един офицер, много наскърбен и с тъжен глас ми каза: "...той не можа да влезе в небесното царство. Пишеше дописки против вас, те натежаха на везните. Осъден е." Господ предупреждава: "Не можете да служите на двама господари". Това трябва да помнят всички църковни служители, ако са християни.

2. П л ъ т с к и с т р а с т и.

На спирката при Халите Камен срещна Стамен... Той си спомни мнението на Петър за него, но не бързаше да го изобличава. Чакаше сам да се разкрие. Предложи му да обядват в близката гостилница. На касата Стамен каза: "Богата трапеза ни е приготвил Господ".

- Хората не вярват в Бога - намеси се в разговора една работничка от обслужващия персонал.

- Но ние вярваме - отговори й Камен, и когато седнаха на масата продължи - тази жена е вярваща.

- Защо мислиш така?

- Ако не вярваше би казала: "Ние не вярваме в Бога..." а тя каза: "Хората не вярват в Бога".

След като се нахраниха, тръгнаха да се поразходят из София. Времето беше топло и приятно. Пролетта наближаваше. Подхванаха оживен разговор:

- Защо Бог не изцери Стефан, след като имаше "Рема" от Светия Дух - попита Стамен.

- Защото не изповяда смъртния си грях. Той е прелюбодействувал със своя роднина. Това е смъртен грях и за него е необходима изповед, за да бъде простен. Този грях е описан в Левит 20 глава.

- Прелюбодейството не е смъртен грях. Самсон след като беше влязъл при една блудница, грабна портите на филистимския град и ги изнесе на хълма. След блудството силата на Светия Дух не беше го напуснала.

- Блудството и прелюбодеянието са грехове за смърт. Писанието казва, че такива няма да наследят небесното царство. Апостол Павел предаде тялото на един прелюбодеец на сатана, за да се спаси душата му, понеже бе прелюбодействувал с мащехата си.

- А защо Иисус каза на фарисеите, че блудниците и прелюбодейците ги изпреварвали в Божието царство?

- Там ще бъде пълно с бивши блудници и прелюбодейци , които са се покаяли и са оставили греха; но онези, които умират като такива, без да са изповядали и оставили този грях, ще бъдат вън от небесното царство, макар и да се наричат християни и редовно да ходят на църква.

- Станал си съдия. Такива бяха и фарисеите. Днес слушах проповед за лицемерието. Свещеникът каза: “Някои християни са бледи от пост и жълти от злоба”. Мисля, че и ти си от тях. В теб има омраза против блудниците, а те може да изпълняват заповедта на Светия Дух.

- Има ли такъв случай в Светото Писание?

- Да. Господ заповяда на пророк Осия да си вземе жена блудница и да има чада от нея. И той послуша Бога. От всичко най-важно е послушанието.

- Прочети това място от Библията.

Седнаха на една пейка в градинката. Стамен извади от джоба си Библия, намери пасажа и зачете: “Когато Господ почна да говори на Осия, Той каза на Осия: Иди вземи си блудна жена и добий чада от блудство, защото земята с многото си блудствуване се отклони от Господа” /Осия 1:2/.

- Нима от този стих разбираш, че Господ одобрява хората, които блудствуват?

- Не. Но блудството за Него е нищо в сравнение с послушанието. Пророк Осия послуша Бога и блудството не му се вмени за грях.

- Стамене, ти си прелюбодеец и вършиш делата на николаитите, които поставяха съблазни пред израилтяните да блудствуват и да ядат идоложертвено, но Господ мрази делата им.

- Аз говоря по принцип. Самсон блудствува и Осия блудствува, но Господ не ги осъди. А ти защо ме съдиш? Знаеш ли, че Светият Дух може да каже на някого да извърши убийство и той няма да бъде виновен, ако бъде послушен.

- Божието слово казва, че в никой човекоубиец не пребъдва Бог. Слушай Стамене! Ти християнин ли си?

- Да.

- Господ Иисус Христос убил ли е някого? Казал ли е на някой от апостолите да блудствуват? Излъгал ли е някого? Кой е твоя Спасител? Иисус или Самсон?

- И-и-и... Стамен не можа да изговори името Иисус. Той се сви и от устата му излезна някакъв лаещ, кучешки звук. Постепенно се успокои. Помълча малко и на учудения поглед на Камен отговори “Епилепсия”.

- Да отидем в една домашна църква и да се молим за развързването ти.

- Нямам нищо против.

- Уплели са те масоните, които се стремят да развратят християните в България. Горко им. Господ ще порази и тях и потомството им. Аз не отричам силата на плътските страсти. За това говори и апостол Павел в посланието си до Римляните. Той съветва онези, които не могат да се въздържат, да се женят, за да не грешат, но

на ония, които могат, препоръчва да си останат така, като него. Библията свидетелствува за 144 хиляди, които не са се осквернили с жени.

- Петдесятните пастири твърдят, че това са онези петдесятни християни, които не са ходили в други църкви, защото жената е символ на църквата.

- Същата лъжа повтарят и адвентните пастири, че това са онези адвентисти, които не са стъпвали в друга църква. Но аз ти се чудя как можеш да повярваш в подобни лъжи, след като знаеш, че тези 144 хиляди девственици са от еврейски произход и са по 12 хиляди от всяко еврейско коляно.

- Медицината твърди, че човек, който не живее сексуален живот, ще се разболее психически.

- Твърдят го атеистите и антихристите, но духовният човек, който се ръководи от Божия Дух, от опит знае, че това твърдение е чиста лъжа, тъй като той се удостоява чрез Светия Дух да бъде верен и плътските страсти лесно се побеждават чрез Божия Дух. Нагонът е блуден дух и ако човек се остави да бъде обладан от него, той наистина може да се разболее нервно-психически. Психиатричните болници са пълни не с девственици, а с блудници и прелюбодейци. Разбира се девственият винаги трябва да благодари на Бога, не че е допуснал да бъде изкушаван от блудните духове повече, отколкото е силата му, и че винаги, когато е викал за помощ или е заповядал в името на Иисуса на блудния дух да го напусне, е получавал силата на Божията благодат. Много млади пропадат чрез този грях, поради неоправдания срам. Те се срамуват да изповядат греха си и да молят Господ да ги развърже от блудните духове. Така стават роби на плътските страсти, чувствуват се омърсени, нищожни и неспособни да се доближат до Бога, лишават се от дързостта на молитвата и вярата им се руши. А без вяра Бог не действува. Спасението от този дух може да стане само чрез силата на Божия Дух. Срамът в такива моменти е оръжие на дявола. Разбира се, че онзи, който е развързан, а след това сам отива в огъня, ще пропадне.

- Но така може да се атрофират половите органи и човек да стане импотентен и ако се ожени да няма деца.

- Авраам беше стогодишен, а Сара деветдесетгодишна, когато им се роди Исаак.

- Има и атеисти, които са верни на семействата си.

- Не се заблуждавай, господарят на духовните роби е Сатана, а той не може да бъде победен чрез плътски усилия. Тук е грешката на онези християни, които се борят против плътските страсти с пост. Блудният дух ги атакува веднага след поста и ако не потърсят помощта на Светия Дух - ще пропаднат. Само роденият от Бога може да бъде победител над света и похотите му. “... сега, когато се освободихте от греха и станахте роби Богу, вашият плод е святост, а краят - вечен живот”. /Римл. 6 : 22/.

- Аз съм новороден и кръстен със Светия Дух, но не мога да кажа, че напълно съм победил греха. Мисля, че само фарисеите могат да имат такова мнение за себе си.

- Не е важно кой за какво се мисли, но е много важно да е освободен от греха. А без помощта на Светия Дух това е невъзможно. Затова и един от белезите на кръщението със Светия Дух е духовната свобода.

- Петдесятните богослови твърдят, че единственият белег за духовното кръщение е говорене на разни езици. Те изкуствено са разделили тази дарба на две: белег езици и дарба езици.

- Не е достатъчно само един белег.

- Ако чрез някого действуват изцелителни дарби, а той не говори езици, не е ли кръстен със Светия Дух?

- Може и да не е. Апостолите преди Петдесятница изцеряваха.

- Тогава кой може да бъде сигурен в духовното си кръщение?

- Най-лесно се разпознават духовно кръстеният от този, който е под влияние на духа на антихриста чрез дарбата за разпознаване на духовете.

- Но ако нямаме тази дарба?

- Трябва да се молим, за да я получим. Но ако я нямаме, трябва да имаме следните белези в предвид: поне една от дарбите на Духа, които са: най-малката е говорене на непознат език, по-голяма е тълкуване на езици, разпознаване на духовете, пророчество, изцелителни дарби, вършене на велики дела, говорене със знание за Бога, говорене с Божествена мъдрост. Описани са в първото послание до Коринтяните.

- Някои богослови твърдят, че дарбите са прекратени, като се основават на думите на апостол Павел, че пророчествата ще престанат, езиците ще замлъкнат и знанието ще изчезне, а ще остане любовта.

- Дарбите на Светия Дух ще съществуват докато е диспенсацията на Светия Дух. В някои християни, общества и деноминации те може да са престанали и прекратени, но това означава, че или Светият Дух ги е изоставил, или те изобщо не са Го приели. В 14 глава на същото послание апостол Павел ни приканва: “Копнейте за духовните дарби, а особено - да пророкувате”. /I Коринт. 14:1/.

- Мисля, че има артисти, които могат да имитират както дарбите, така и плодовете на Духа.

- Но същите нямат сила за благовестие, за да бъдат свидетели за Иисуса Христа. Освен това, тях може да ги одобряват и слушат плътските християни, богопротивниците и невярващите, защото им гъделичкат слуха, а кръстеният трябва да бъде намразен от плътските, невярващи човеци. “Душевният човек не възприема онова, що е от Божия Дух, за него това е безумство; и не може да го разбере, защото то се изследва духовно” /I Кор. 2:14/. “Да бяхте от света, светът щеше да люби своето, а понеже не сте от света, но Аз ви избрах от света, затова светът ви мрази” /Иоана 15:19/.

- Теб мрази ли те светът? Какви лъжливи клевети има против теб?

- Нарекоха ме англо-американски шпионин, болшевишки агент, комунистическо куче, развратник, маниак, луд, мошеник, шарлатанин... блед от пост и жълт от злоба...

- Прощавай за последната обида!

- Прощавам ти и Господ да ти прости.

- Има ли още белези за духовното кръщение?

- Да. Когато съгрешиш, Светият Дух изобличава ли те?

- Не винаги.

- Съмнително е духовното ти кръщение.

- Как така съмнително? Аз съм го изживял с голяма сила.

- Това означава, че си бил кръстен, но Светият Дух те е изоставил. Вместо да славиш и величаеш Светата Троица, ти си започнал да поставяш съблазни пред християните и да ги учиш, че блудството не е грях. Какво ти обещаха масоните за тая дейност?

- Нищо не са ми обещали?

- Лъжеш. Ти си под проклятие, защото проповядваш еретически учения, които напоследък са модерни, но всички те са дело на масоните. Такива са: толстоизъм, дъновизъм, окултизъм, йогизъм и други такива “-изми”, както и учението на розенкройцерите.

- Ти не можеш да спреш разпространението на тези учения.

- Но мога да не ги разпространявам, а да ги изобличавам. Например Толстой учи, че болестите, страданията и злото били “благо”. Такива “блага” в небесното царство няма.

- Но те могат да доведат човека до покаяние и смирение.

- Някои може да доведат до смирение, но повечето се ожесточават.

- Иисус каза за един слепороден, че се е родил сляп за Божия слава, за да се открият делата Божии.

- Кога се прослави Божието име в живота на този слепороден?

- Когато бе изцерен и прогледна, но за да се стигне до изцелението, той трябваше да се роди сляп.

- Вярвам, че в небето ще има и слепи и прогледнали, ще има и кръстени със Светия Дух и некръстени. Зависи от делата им. Но да се подценява духовното кръщение не е мъдро. То е необходимо за служение със сила, и без него е немислимо духовното пробуждане на народа ни. Когато християните в Самария приеха Словото Божие и водното кръщение, и апостолите в Иерусалим научиха това, те не подцениха духовното кръщение, а изпратиха апостолите Петър и Иоан в Самария, за да бъдат кръстени християните и със Светия Дух. И когато апостолите полагаха ръце върху тях, Светият Дух слизаше и ги изпълваше.

- Православните богослови твърдят, че кръщението със Светия Дух се получава при водното кръщение и при помазанието с елей.

- Писанието друго казва: “...като слязоха и се помолиха за тях, за да приемат Дух Светий; защото Той не беше слязъл на ни един от тях; а само бяха кръстени в Иисус Христовото име. Тогава апостолите полагаха ръце на тях и те приемаха Светия Дух” /Деян 8:15-17/. Нито в Самария, нито в дома на Корнилий /Деян. 10:44-46/, нито в Ефес /Деян. 19:1-6/, нито на Петдесятница /Деян. 2:1-4/, християните получаваха Светия Дух, като се потапяха във вода или бяха помазвани с елей. Възможни са случаи, по време на водно кръщение Духът да слезе върху тях, но да се учи, че това е единственият случай за духовно кръщение, е чиста лъжа и такова учение е отклонение от Новия Завет.

- Някои твърдят, че търсенето на духовно кръщение е опасно и може да доведе до психическо разстройство.

- Да. То е много опасно за дявола и неговите паднали ангели, защото в огъня на духовното кръщение изгарят всичките им сатанински стрели. Опасно е за антихриста и служителите му, защото ги изобличава и демаскира, както и за всички плътски християни, които се страхуват в огъня на духовното кръщение да не изгубят плътските си пороци...

- Всяко вероизповедание си тълкува Писанието както му изнася. Кой може да познае кое е истинското тълкувание?

- Нашата привързаност към вероизповедания, повече отколкото към Господа, се използва от дявола, който ни кара да правим компромиси и отстъпления от Божието слово, за да угаждаме на човеците от съответното вероизповедание и така попадаме под проклятие според Гал. 1:8,9.

- Какви хора ще се молят за моето изцеление?

- Искрени. Но ако си извършил смъртен грях, намери човек, на който да го изповядаш, ако искаш да получиш изцеление Светият Дух чрез апостол Иаков казва: “Изповядвайте си един другиму греховете и молете се един за други, за да се изцерите” /Иаков 5:16/. Бог привежда това слово в изпълнение, само, ако изпълним нашата страна. Веднъж дойде при мен един брат и изповяда, че се намира в плен на

блудни духове. Няколко седмици след молитвата за развързването му, отново дойде и сподели, че плътските страсти нямат вече власт над него.

- А може ли болестта ми отново да се върне след изцелението?

- За да не попаднем отново в духовно робство, трябва да се съпротивляваме на дявола и да отбягваме неговите съблазни и бърлоги. Отрицателната, атеистична, окултна литература, порнографията, телевизионни и кинопрожекции на аморални филми, които се прожектират уж с възпитателна цел са мрежи на дявола, чрез които той улавя неукрепналите души. Ако извършим грях не бива да отлагаме, а веднага да го изповядаме и занесем в подножието на Христовия кръст и се молим на Господа да ни прости. Нашето отношение към греха трябва да бъде твърдо и безкомпромисно, както войникът постъпва с идещия насреща му враг. Светият Дух ни съветва: “Стойте твърдо в свободата, която Христос ви дарува, и не се поддавайте пак под робско иго” /Гал. 5:1/.

Службата още не бе завършила. Един младеж четеше нещо за фарисейския квас. Стамен слушаше с наведена глава. Камен го наблюдаваше и си мислеше: “Радостта на спасението е избягала от него. Защо? Нима е отстъпил? Или е попаднал в мрежите на масоните? Дали не го е пленила тази, която е трябвало и мен да измами, за която ми разказа “звярът”? Стана му жал за Стамен. В същия момент се появи някаква ярост против масоните. “Убийци на човешки души. Господи, защо допускаш да бъдат пленявани душите на Твоите чада?” И сам си отговори: “Не може да не дойдат съблазни, но горко на онзи, чрез когото съблазънта дохожда. По-добре би било за него да му надянат воденичен камък на врата, и да го хвърлят в морските дълбини”. Съзнават ли това масоните? По-голямата част от тях са от еврейски произход, от плътския Израил, от народа на Моисей, Иаков, Йосиф и другите патриарси, пророци, апостоли, на народа от който се роди Божият син, Спасителят на човеците. Прав е Иисус като казва на фарисеите (които се хвалеха, че са Авраамово потомство), че те са от баща дявола, който е баща на лъжата. Какво мога да сторя за тия нещастници, освен да се моля. Господи, докарай масоните до покаяние, макар вече да си ги нарекъл отстъпници от Светия Завет. Изобличавай и наказвай ги. И ако Стамен е от тях, нека той да стане първият плод, спечелен за Христовата църква от тях.

По време на молитвата Стамен се молеше усърдно Господ да го освободи от робството на греха и Сатана. След молитвата той бързо стана и напусна събранието, а останалите разговаряха за милостите, които Бог е показал към тях, като ги е изцерил от тежки (неизцерими според медицината) болести и страдания, след като са изпълнили условията, които се изискват в Божието слово.

3. С в е т с к а г р и ж а.

Петър сънува сън. Един висок рус човек водеше черен кон и влезна с него в дома на Павел. След това дойдоха още трима черни мъже. Единият извади шарена мишка от пазвата си и нещо му говореше.

Когато влезна в квартирата на Павел, намери го доста отслабнал. Разбра, че е в продължителен пост. Разказа му съня. Павел му благодари и рече : “От Господа е. С мустаци ли беше русият?”

- Да. С големи руси мустаци.

- Верен е Господ. Идва и русият, идваха и черните. Един от тях има предсказателен дух, а русият предполагам, че е масон. Благодаря на Господа, че те изпрати, за да потвърди това, в което се съмнявах. Как живееш брате? Чух, че са се опитали да те отровят.

- Вследствие на отравяне получих сърдечна и бъбречна недостатъчност. По време на боледуването спестяванията ми се стопиха. Имах един квартирант, от когото

получавах чист доход 24 лева. Това бе единственият ми доход. Годишните ми разходи по апартамента са около 500 лева. Когато здравословното ми състояние се подобри, реших да потърся работа, но Светият Дух в няколко откровения ме предупреди, че Той ще се грижи за мен. Оставих четиридесет лева в Спестовна каса за евентуалното ми погребение и останах с един лев. Тогава казах: “Господи, Ти си казал да не се грижим за утрешния ден и аз оставям грижата си на Теб”. На следващия ден една жена ми даде пет лева, които ми дължеше. Срещнах един приятел, който ми каза, че някога съм му купил книга на стойност около пет лева и също ми даде тези пари. Посетих една бедна, болна и стара вдовица, която отдавна не бях виждал. Като ме видя, тя много се зарадва и побърза да ми каже: “Бях сложила в един плик 50 лева, които ми даде преди години да си купя електромер. Ти си забравил, но аз не съм. Казах на съседите, ако умра, тези пари в плика да ти ги дадат когато ме потърсиш, за да мога спокойно да застана пред Страшния Божи съд”. Наистина бях забравил и отказах да ги взема, като казах, че съм й ги подарил, но тя се разплака и така настояваше, че аз ги взех. Когато ги свърших един бивш колега ми донесе 25 лева, които ми дължеше. Когато свърших и тях, сестра ми, ми даде 20 лева, като настояваше да не й ги връщам. След няколко дни тя получи премия от 200 лева и ми донесе още двадесет. Разбира се надявам се да й ги върна. Една вярваща от православната църква ме заговори след богослужение и рече: “Моят светия на когото непрестанно се моля е св. Иван Рилски. На празника му го сънувах и той ми каза, като те посочи: “Този човек е стъпил здраво на пътя за спасението. Той ще ти каже какво да правиш, за да се спасиш. Купи му и му занеси един комплект анцуг с парите, които си приготвила за празника ми и му кажи: “Не се отказвай от този подарък, защото той ти е от Господа”. Вземах пакета и си спомних, че само преди няколко дни си бях помислил: “Добре е да си купя един анцуг, за да не се износват дрехите ми в къщи, но нямам пари”. И ето, че Господ го пращаше. Когато отново свърших парите, получих писмо без подател. В него имаше чист бял лист и двадесет лева. След него получих писмо от един свещеник от провинцията с 40 лева. Той ми пишеше, че Господ му е открил да ми изпрати тези пари, които били Господни. Получих една кутия бонбони като подарък за именния ми ден. В нея имаше 120 лева. На другия ден пристигна съобщение, че трябва да платя в съвета 115,60 данък. И така за шестте месеца на 1981 година, аз получих като подаръци 500 лева, които се оказаха достатъчни за поемане на всичките ми разноски. Верен и жив е Господ. Това е една опитност, която ме държи толкова близо до Бога, че аз Го чувствувам, като че ли Той винаги ме държи за ръка, както баща - сина си, или както казва о. Иоан Кронщадски: “Господ е по-близо до мен от дрехите, които са върху тялото ми”.

- Веднъж бях на село и ми се дояде риба. Излязох в градината и гледам - в тревата до пътеката скача средно голяма жива риба. Хванах я и забелязах, че до главата беше ранена. Навярно голяма птица е хванала тая риба и когато е прелитала точно над градината ми, за да я занесе на пиленцата си в гнездото, Господ й е заповядал да си отвори човката и рибата е паднала на пътеката ми. И ако Бог изпълни желанието на мене, грешника, чудно ли ни се вижда, че е заповядал на една врана да носи храна на св. пророк Илия?

- В историята на коптите (християни в Египет), чието богослужение по форма е много близо до това на източноправославните християни, има една случка. Когато мохамеданите се опитали с огън и меч да ги накарат да приемат мюсюлманската религия, коптите избягали навътре в пустинята. Мохамеданите ги оставили, като си мислели, че те ще умрат от жажда и глад. Но какво било учудването им, когато някои пътешественици ги открили живи и здрави. Над стана на коптите валял дъжд, заедно

с риби. Учените се опитват да обяснят това явление, като предполагат, че циклон е вдигнал водата и рибата от река Нил и ги е изсипал над стана на коптите.

- Преди няколко години се появи съобщение в пресата, че в една северна страна се случило подобно явление - валял дъжд с риби. Обяснението беше същото.

- Да приемем, че обяснението е вярно. Но откъде е знаел циклонът, че точно там се намират гладните и жадни копти, за да ги напои и нахрани? Затова учените пазят мълчание, а атеистите казват: "Случайно"... Няма нищо случайно!

- От тези опитности са лишени богатите и преситените, и затова са по-далече от Бога. От опит познах колко верни са думите на Спасителя: "...не се грижете за душата си, какво да ядете и да пиете, ни за тялото си какво да облечете. Душата не струва ли повече от храната и тялото от облеклото? Погледнете птиците небесни, че не сеят, нито жънат, нито в житници събират; а вашият Отец небесен ги храни. Не сте ли вие много по-ценни от тях? Пък и кой от вас може да придаде на ръста си един лакът? Защо се грижите и за облеклото? Взрете се в полските кринове, как растат: не се трудят, нито предат; а казвам ви, че нито Соломон във всичката си слава не се е облякъл тъй, както всеки един от тях; и ако полската трева, която днес я има, а утре се хвърля в пещ, Бог тъй облича, колко повече вас, маловерци!" /Мат. 6:25-30/.

- Винаги, брат Петре, когато слушах или четях думите: "И Словото стана плът, и живя между нас, пълно с благодат и истина" /Иоан. 1:14/, си представях Иисуса Христа, как в Неговия живот действуваше словото Божие. Но сега вярвам, че Господ иска християните да се оставят в ръцете на Светия Дух, за да изпълни словото Си и в техния живот - в живота на Църквата Христова. Трябва да престанем да гледаме на Божието слово като на религиозна философия или наука, а да ходим и живеем така, както личността ни т.е. душата ни използува тялото докато е в него. Словото Божие е Дух и живот и ако ние позволим на Светия Дух да го направи плът и кръв в нашата работа, говор, мисъл и чувства, тогава то ще живее между нас точно така, както живя Иисус между апостолите - пълно с благодат, истина, сила и авторитет.

- Веднъж се молихме за изцелението на едно обладано момиче. Светият Дух ми рече: "Няма да я изцеря, докато тя и майка й не се покаят". Казах им да изповядат греховете си и да ги оставят. След време ми казаха, че са изповядали греховете си, но не могат да ги оставят. Отново се молих Господ да я изцери, но Светият Дух ми рече: "Няма да им позволя да тъпчат закона Ми". Светият Дух не може да направи нищо, което противоречи на Божието слово, защото Бог Отец, Бог Син и Бог Свети Дух са едно и между тях цари пълно и съвършено единство.

- Иисус казва, брат Петре, че небето и земята ще преминат, но Неговите думи няма да преминат. Ако Светият Дух бе изцерил болната, Той би застанал против думите на Иисуса, Който казва: "...ако не се покаете, всички тъй ще загинете" /Лука 13:5/.

- Трябва често и с благодарност да си припомняме Божиите обещания. Ето едно от тях: "Всичките си грижи Нему възложете, защото Той се грижи за вас" /I Петр. 5:7/.

- Едно от най-големите препятствия, което пречи на Божието слово да стане плът и кръв в живота ни и да принася много плод, са грижите на тоя век за примамливото богатство. Не случайно Господ ги нарича тръни... А ония, които Го следват и работят на Божията нива, ще ги придружават и Божиите обещания, като: "Сам Господ ще тръгне пред тебе, Сам ще бъде с тебе, няма да отстъпи от тебе и няма да те остави; не бой се и не се ужасявай" /Втор. 31:8/; "През води ли ще минаваш, Аз съм с тебе; през реки ли - те няма да те потопят; тръгнеш ли през огън, няма да се изгориш, и пламъкът няма да те опърли" /Ис. 43:2/; "Които се борят с тебе, ще бъдат като нищо, съвършено нищо; защото Аз съм Господ, Бог твой; държа те за твоята дясна ръка, казвам ти: "не бой се, Аз ти помагам" /Ис. 41:12,13/. В това обещание някои може да се

измамят. То се отнася за верните Божии чада, а не за ония, които воюват против тия, за които Иисус Христос е умрял. Някои стоят на страната на неправдата и като нейни адвокати постоянно я защитават, и се чудят защо Господ не изпълнява тия обещания в живота им.

- Земните грижи свидетелствуват, че обичаме света повече от Бога. "... ako някой обича света, той няма любовта на Отца. Защото всичко що е в света - похотта на плътта, похотта на очите и гордостта житейска, не е от Отца, а е от тоя свят; И светът преминава и неговите похоти, а който върши Божията воля, пребъдва до века" /I Иоан. 2:15-17/. Апостол Павел съветва онези, които могат да се въздържат да не се женят, за да са свободни. "Пък аз искам вие да бъдете без грижи. Неженените се грижи за Господните работи - как да угоди Господу" /I Кор. 7:32/. Ти твърдо ли си решил да не се жениш?

- Мислех да направя такъв оброк и да го съобщя официално в някоя църква, но Светият Дух ми рече: "Не съм ти казал, че не трябва да се жениш". Изглежда, че Господ има някакъв план с мене и може би ще се оженя в напреднала възраст. Засега изпълнявам съвета на апостол Павел, който казва, че ако не си свързан с жена - не търси жена! А що се отнася до плътта, с Божия помощ мога да живея и без жена.

- Житейските грижи могат да ни станат примка и да изгубим вечния живот. Живеем в усилно време. Всяко семейство е отрупано с грижи. Уж многото открития на науката се впрягат да облекчат труда ни и да ни намалят грижите, а се получава точно обратното - от ден на ден грижите се увеличават и времето никому не стига. И ако искаме да бъдем употребени от Господа за духовното пробуждане на народа ни от летаргичния му сън, трябва да се откажем от грижите за земното и да се погрижим за небесното и вечното - как да работим за духовното съживление в България.

- Познавам много човеци, които са натрупали богатства, но знам, че са нещастни. Житейските им грижи и трудове да натрупат неправедни богатства са обезобразили и характера, и мислите, и чувствата, и делата им. А нещастията ги сполетяват едно след друго като изневиделица. Познавам и сиромашки семейства на вярващи хора. Когато отида у тях не ми се напуска, а когато си тръгна, нещо ме кара да пея и да славя моя Спасител. А когато напусна дома на богатия безбожник, чувствувам се ограбен и подтиснат. Чудя се защо е така и понякога си мисля, че поднесеното на трапезата на богатия безбожник може би е крадено и в него има проклятие... Много ми е приятно да се назидаваме в този разговор, но трябва да си тръгвам.

- Какво правят от църква Божия след запечатването на салона им и изгонването им от църквата Д-р Лонг? Къде си черкуват?

- Имат нов девиз: "Духовен Израильо, по шатрите!" Събират се по домовете и се назидават един друг, както ние с теб тази вечер. Събират се роднини по плът. Милицията не може да ги преследва. "Брат ми със семейството си е дошъл на гости и ние като вярващи пеем духовни песни, молим се на Бога и разискваме върху Светото Писание". Сметките на атеистите излязоха криви. Разпръснаха една голяма църква, за да се родят много малки църкви, които рано или късно ще порастнат.

- Няма ли опасност да прекъснат връзката помежду си?

- От време - на време те отиват в провинцията и излизат на общи богослужения сред природата. Ние също започнахме да се събираме по планините и в неделя сме в Средна гора на Шиндарска поляна. Едни ще пристигнат от Долно Камарци, други от Макоцево, трети от Байлово, а четвърти от Смолско. Шиндарска поляна се намира на границата между тези четири села. Ако искаш, заповядай в шест часа на Централна гара.

IV. НЕРАЗУМИЕ

Камен, Петър и Павел слязоха на гара Макоцево. От тук пътя до Шиндарска поляна е най-дълъг. Богослужението трябваше да започне в десет часа. Беше осем и половина сутринта. Решиха да тръгнат по пътя, който следваше течението на реката. Времето бе слънчево, но хладно. Пътниците поемаха свежия и хладен въздух с пълни гърди, сякаш се готвеха да се качат на ринга в решителния рунд с невидимия противник. Изведнъж се чу познат сигнал. Някой свиреше мелодията на песента “Не в красиви речи и молби”.

Спряха се. На около стотина метра след тях идваше нова група.

- Да ги изчакаме - предложи Павел.

Спряха. Павел седна на един камък, а Камен го попита: “Знаеш ли приказката за камъка и змията?”

- Знам я, но често се случва да я забравям, пък и да ме ухапе, няма да се довърши светът.

- Самоубийството е непростим грях. Някога самоубийците не са погребваха в гробищата, а болшевиките са ги наричали: “дезертьори от живота”.

- Нямам нищо общо с болшевиките. Нима имам вид на самоубиец?

- Ние не принадлежим на себе си.

- Но това са дребни работи.

- Дяконът е учил комитетските хора нищо да не считат за дребно и маловажно... Ако не беше се закачил на плета, може би, щеше да избяга от турците...

- Ако бях дъновист, щях да вярвам, че Левски се е преродил в Камен.

- Благодаря за комплимента, но друг път не прави такова сравнение. Мисля, че това е кощунство.

- И все пак, мислиш ли, че ако спечелим - ще спечели цял народ - а ако изгубим, ще загубим само себе си?

-При нас е по-различно. Ако спечелим - ще спечели цял народ, но ако изгубим - себе си няма да изгубим, но ще изгуби цял народ.

- Мислиш ли, брат Камене, че ако съживлението в България не успее, Господ няма да ни държи сметка за това?

- Пред Божия съд отговорността е лична. Всеки ще отговаря за собствените си мисли, думи и дела. Баща не ще понесе вината на сина, нито сина - вината на бащата.

- Ще ти припомня, че комуто много е дадено, от него много ще се изисква. Веднъж слушах едно тълкувание. Тълкувателят казваше добрите и лоши дела на говорещият друг език и накрая завърши: “Ако устоиш верен до край, спасен ще бъдеш”. Но когато стигна до пастира, повиши глас и каза: “А ти ще бъдеш спасен, ако църквата ти устои до край и ако опазиш Божия народ в чистотата на Евангелието”.

- От Господа е било тълкуването. И апостол Павел казва, че има длъжност към разни народи. Нашата длъжност е към собствения ни народ. Не бива да забравяме да се молим за всички народи, но понеже Господ е наредил да се родим в България, тук и ще работим за Неговото дело.

- А мислиш ли, че е възможно Бог да изпрати някой от нас мисионер в друга страна?

- Ако човек е негоден да работи в собствената си страна, как ще се справи в чужда?

Петър се ръкуваше с настигналата ги група. Павел и Камен се върнаха малко назад и срещнаха усмихнатите младежи. Водеше ги Запрян. Както винаги, така и сега той беше в словесен двубой с Виктория. Нели изглеждаше замислена и сериозна... Камен

се опита да срещне погледа й, но тя извърна глава... Тогава той отиде при нея, стисна й ръката и тихо каза: “Радвам се, че ще бъдем заедно!” Нели се усмихна тъжно и тихо проговори: “Не сте ли ни забравили, брат Камене? Толкова отдавна не сме се виждали. Вие като че ли се страхувате да дойдете в нашата църква. Не бойте се! Няма да ви завербуваме за Петдесятния съюз. Или, може би, сте разочарован от нашия фанатизъм?”

- От лично вашия фанатизъм - не, но изобщо от фанатично настроените християни, наистина съм разочарован, и мисля , че почти всеки фанатик носи на хората разочарования.

- Ние няма да угаждаме на хората - намеси се Запрян.

- Не се заяждай с човека! - прекъсна го Виктория. - Здравейте, брат Камене! Слава на Бога! Не обръщайте внимание на брат Запрян, той е винаги контра.

- Някой беше сънувал, че дяволът учел един пастир да проповядва на хората за любов и постоянно да ги хапе, за да нямат мир. Изглежда, че сега се е преселил на ухото на Виктория.

- Не му споменавайте името и не му правете реклама. По друг начин се опитайте да ме уязвите, без да търсите неговата помощ.

- Прощавай, Виктория. С теб на глава не се излиза.

- Чака ни път. Нека да вървим и да приказваме. Шиндарска поляна не е много близо - подкани ги Петър.

Групата вървеше равномерно и не много бързо, но Камен и Нели изостанаха на известно разстояние след тях.

- Има някаква промяна във вас, Нели. Имам ли вина за това?

- В какъв смисъл е промяната? В положителен или отрицателен?

- Ще бъда откровен. Усмивката ви е изкуствена. Вие не сте същата. Нещо е станало с вас. Много сте тъжна. Да не се е случило някакво нещастие?

- И аз ще бъда откровена. Брат Камене, мили, брат Камене...

Нели се задави. Опита се да преглътне сълзите, но не можа.

- Като жена разбирах, че вие не сте безразличен към мен. Аз ви обикнах при първата среща в Перник. Но после... после всичко рухна...

- Нищо не е рухнало. Напротив. Точно сега започна да се изгражда. Ако двама души се обичат взаимно, какво може да ги раздели? Любимата ми песен е “Неразделни”. Спомняте ли си песента: “Стройна се Калина вие...” Тях смъртта не може да ги раздели, а ние сме все още живи.

- Казах ви, че ще бъда откровена. Миналия месец бяхме на бригада. Бяхме на квартира с една колежка. Веднъж, след полунощ, се почука на вратата. Не отворихме, но след малко вратата бе откачена от пантите и върху нас се хвърлиха непознати мъже. Викахме: “Помощ, помощ!” Никой не ни се притече на помощ. Започна жестока борба, в която мъжете победиха. Опорочиха ни. След това ни направиха предложения за женитба. Единият бе син на офицер, а на другия баща му беше председател на АПК. Бащите им били приятели. Те им казали, че ние двете сме девици. Предварително разхлабили пантите на вратата, а хазайката била съучастничка с тях. И двамата били студенти и аз се чудя, как са могли да повярват, че ние ще се съгласим да се омъжим за такива животни.

- Но...какво от това? Вие сте викали за помощ и не сте виновни. Божието слово ви оправдава. Това е като да са се опитали от засада да ви убият, но само са ви наранили.

- Убиха ни, мръсниците. Ако бях казала на баща ми, щеше да ги застреля. Разказах всичко това на Виктория, а тя ми разказа, че в общежитията в кв. Дървеница, по

подобен начин били изнасилени много студентки - девици. Изглежда, че съществува варварска организация, в която са включени лекари, които водят статистика на девиците и после ги препоръчват на варварите - атеисти... Развратиха народа, а на тях им се иска да имат непорочни съпруги. Животни...

- Така постъпват и с младежите. Един от Подуенската църква го заключили с една дъщеря на атеисти, за да го накарат да се ожени за нея, но той разбил вратата а тях публично ги изобличил. От провинцията една учителка се вмъкнала между вярващите. Тя имала сестра в София и когато един вярващ студент от техния град тръгнал за столицата, тя го помолила да занесе на сестра й малък колет. Той пристигнал на посочения адрес. Посрещнала го сестра й по пеньоар, и като затворила вратата след себе си, поканила го да седне на леглото, свалила пеньоара и се хвърлила съвършено гола на врата му. Работата била подготвена, но той се измъкнал, макар да била много красива...

Камен се замисли: “Масоните. Това е техен почерк. Значи “Звярът” е прав. Те са сключили съюз със Сатана, но и с антихристите, които са негови служители, като са им обещали известни придобивки. Това ще счупи главите и на едните, и на другите. Нищо не може да остане скрито. Как не могат да разберат тия глупаци, атеистите, че ще докарат България под проклятие чрез моралното падение”. После тихо промълви: “Жалко за тоя малък и изстрадал народ и особено за младите...”

- Моралът в България катастрофално девалвира по всички линии и това няма да мине без наказание от Бога.

Камен погледна към Нели, усмихна се и каза:

- Ако сега някой, скрит зад храстите, плисне кал върху вас и ви изцапа, нима мислите, че ще ви изоставя? Нели, аз също ви обикнах още при първата ни среща на хълма Кракра. Обичам ви такава, каквато сте и ви предлагам да ме приемете за ваш съпруг...

- Не. Аз също ви обичам и ще ви обичам като брат... докато съм жива... но няма да стана ваша съпруга. Вие сте повече от свещеник. А жената на свещеника трябва да бъде девица. Не разведена, не вдовица, не опорочена... Не се опитвайте да ме убеждавате.

- Но аз не съм свещеник. А това, което казвате се отнася за първосвещеника в Стария Завет.

- Вие имате апостолско призвание за спасяването на българската нация. Има няколко откровения, че ако българите не се покаят, ще изчезнат като държава. България ще бъде разсечена на четири и територията й раздадена на съседните държави. За да бъде спасена родината ни са необходими жертви. Дадох оброк пред Бога. Принесох любовта си в жертва за духовното пробуждане и съживление на българския народ.

- Мъжът има право да отмени оброка на съпругата си.

- Нима сте съгласен да замените духовното пробуждане на народа ни, при което ще бъдат спасени стотици хиляди погиващи души, заради мен?

Сега Камен си спомни за собствения си оброк: “Господи, събуди народа ни, пък тогаз, ако искаш, вземи и моята душа” ... Така ще бъде по-добре. Ако се оженим, тя рано или късно ще остане вдовица”.

- “Божиите пътища не са като нашите пътища”, брат Камене.

- Вие мислите, че Бог е допуснал изнасилването ви?

- Да. Бях определена за най-добра в бригадата и Председателят ми връчи грамота. Когато я поех от ръцете му си помислих, че и между атеистите има справедливи хора

- оцениха труда ми. А тя каква била работата... Мръсникът давал грамота на “бъдещата си снаха”.

* * *

Основната група се бе спряла срещу едно свлачище и Петър разказваше:

- Веднъж един българин тръгнал да се катери по това свлачище, но не успял. Той паднал и започнал да се търкаля надолу. Приятелите му го чували да вика: Ма... ма... ма... Когато се свършил насипа и той се изтърколил в реката, те чули цялата дума: “Мамо-о-о”.

- Брат Петре, да не сте вие, този българин? - попита Виктория.

- Не съм, но и аз съм закъсвал на свлачището. Тръгнахме с братовчед ми (като деца), да го изкачваме. Стигнахме на два метра от гората, но не можехме да се измъкнем от насипа. Добре, че наблизо имаше войници.

- А защо не се върнахте назад?

- Връщането назад е много по-трудно. А за нас, децата, беше невъзможно.

- Така е и в духовното изкачване - каза Павел. - Връщането назад е много по-трудно и дори невъзможно. И ако се появят непреодолими трудности, Бог изпраща някой от своите войници - ангели, и макар да не ги виждаме, те ни помагат и ние се справяме с невъзможното.

- Брат Павле, кое човешко качество според вас е най-лошото? - попита Виктория.

- Глупостта.

- И въпреки това, светът е пълен с глупци.

- Защо мислите така?

- Защото Бог е приготвил прекрасен подарък за всеки човек - равноангелски вечен живот, ако изпълнят Неговото условие - да повярват в Единородния Му Син, а те предпочитат да живеят 70 - 80 години като животните и после да потънат в непрогледния мрак.

- Но според притчата за десетте девици, там ще се окажат и някои от нас, вярващите.

- Девици в пъкъла!?

- Да! Така казва Господ, а Той не лъже. В Стария Завет блудниците са ги избивали с камъни, а ако е била дъщеря на свещеник - изгаряли са я жива. Новият Завет само предупреждава, че блудниците и прелюбодейците нямат наследство в небесното царство. Разбира се, става въпрос за онези, които не са се покаяли и не са оставили този грях.

- А защо пет от девиците няма да влязат в небесното царство. Какво означава това, че маслото в светилниците им се е привършило?

- Няма да влезнат поради неразумието си. Господ ги нарича неразумни девици. - рече Петър. - Хайде да спрем, и да дочакаме Камен и Нели, защото пътят тук се разклонява - на север тръгва за Долно Камарци, а на изток към Шиндарска поляна.

- Брат Петре, намери Матея 25 глава и прочети притчата за десетте девици.

Насядаха на полянката и докато Петър търсеше притчата, на пътя се появиха и изостаналите.

- Чакайте малко, нека се съберем всички - рече Виктория.

- Няма какво да чакаме. Ще ни домързи. Нека Петър да чете, а като вървим нагоре ще разговаряме. Ето, събрахме се всички.

- Брат Запряне, ако аз бях направила това предложение, сигурно, щеше да предложиш да седнем.

- Не настоявам. Ако сте изморени - сядайте, а Петър нека чете!

- Предлагам почивката да не бъде повече от десет минути. Сега слушайте: “Тогава царството небесно ще се оприличи на десет девици, които взеха светилниците си и излязоха да посрещнат младоженеца; пет от тях бяха мъдри, а пет неразумни. Неразумните, като взеха светилниците си, не взеха със себе си масло; а мъдрите, заедно със светилниците си, взеха и масло в съдовете си; и понеже младоженецът се бавеше, всички задрямаха и заспаха. А посред нощ се чу вик: ето, младоженецът иде, излизайте да го посрещнете. Тогава всички тия девици станаха и приготвиха светилниците си; а неразумните рекоха на мъдрите: дайте ни от вашето масло, защото светилниците ни гаснат. Мъдрите пък отговориха и казаха: да не би някак да не стигне и нам и вам, по-добре идете у продавачите и си купете. А когато те отидоха да купят, пристигна младоженецът, и готовите влязоха с него на сватбата, и вратата се затвори. После дохождат и другите девици и викат: господине, господине, отвори ни! А той им отговори и рече: “Истина ви казвам, не ви познавам” /Мат. 25:1-12/.

- Някои твърдят, че девиците са символ на деноминациите - рече Виктория. - Вярно ли е това, брат Павле?

- Не, защото по времето, когато Господ разказваше тази притча, църквата беше една, а притчата се отнася и за тогавашните и за днешните християни. Освен това във всички вероизповедания и деноминации има както разумни, така и неразумни души. А да се вярва, че всички членове на дадена деноминация ще бъдат спасени, защото са предпочели точно нея, е явно безумие.

- Според мен - рече Нели, - десетте девици са десет души, които може да не са девици, но които се стремят да получат спасение и вечен живот, за да присъствуват на сватбената вечеря на Младоженеца, Който е Господ Иисус Христос, а Неговото идване - второто Му пришествие. Разликата между разумните и неразумните беше само в това, че неразумните не бяха взели достатъчно масло със себе си. Те не бяха предвидили, че то ще свърши, а мъдрите всичко бяха предвидили. Според мен маслото е Духовното кръщение със Светия Дух, която опитност утвърждава вярващите и ръководството на Светия Дух свети в живота им до пристигането на Младоженеца. Разумните приеха духовното кръщение, а неразумните го подцениха и не го приеха.

- Тълкуването на Нели не е вярно - рече Петър. - И разумните и неразумните имаха и светилници и масло в тях, и те светеха, но точно в критичния момент, маслото се привърши в светилниците на неразумните. А да се отрича кръщението със Светия Дух, също е неразумно. Според мен маслото е символ на постоянна трезвеност и будност...

- И това не е вярно - обади се Запрян. - В притчата е казано, че на всички им се доспа и те заспаха.

- Брат Камене, според вас какво е маслото? - попита Виктория.

- Аз също мисля, че маслото е Светия Дух, но не само една опитност на духовно кръщение или някоя дарба, действуваща от време - на време, а постоянно изпълване с Духа Светаго, Който гори и свети в живота на всеки човек, който в усърдна молитва и пост търси неговия огън и сила. Апостол Павел казва: “Духът не угасяйте” /I Сол. 5:19/. Огънят на Светия Дух може да се поддържа само чрез водене на духовен живот, чрез действието на Божията сила и благодат. А появата им се предшествува от един живот на очистване и освещение. Не е възможно в днешния прелюбодеен и развратен свят да се опази някой чист и неопетнен от греха, без да води един сериозен, пълноценен и постоянен молитвен живот. Нашата човешка природа е покварена, зла и дива. Коренът ни е такъв, и е резултат на посеяните в нас наследствени грехове,

недостатъци и пороци, а молитвата е която ни облагородява. Господ Иисус Христос по цели нощи се усамотяваше в молитва. И ако Той имаше нужда от нея, колко повече ние, простосмъртните. Когато Светия Дух започне да ръководи някого, той от опит знае как гори сърцето му, при всяко свидетелство на Духа в живота му. При всяко изпълнение със силата и присъствието на Светия Дух. Също и онези, които свидетелстват на невярващите за Господа, чувстват необясним духовен подем в себе си, който ги изпълва с непрестанна радост. Тази радост е плод на Светия Дух, Който обитава у всеки искрено желаещ да служи на Бога човек. Библията казва, че ние можем да станем победители над Сатана чрез силата на своето свидетелство. Обърнете внимание на думата "своето"! Има християни, които обичат да слушат чужди свидетелства, чужди опитности, но никога в живота си не пожелават да разкажат своето свидетелство на вяра в Господа Иисуса Христа. На такива, когато настане нощ, светилниците им започват да гаснат и когато отидат да си купят чужди опитности и свидетелства, може да останат отвън.

- Значи ли това да не слушаме чужди опитности и свидетелства? - попита Запрян.

- Разбира се, че не значи. Но всеки християнин трябва да има лична опитност, лично свидетелство, лична увереност, че му е простен всеки грях и Бог го употребява в многоразличните дарби и служения. Затова първо ние, а после и всички искрени християни в България трябва да застанем в усърдна молитва за изпросване помазанието и ръководството на Светия Дух в живота ни. Ако това стане, опитностите ни ще следват една след друга, и светилниците ни няма да угаснат. Ще бъдем в непрестанна връзка с Господа и Светият Дух непрестанно ще ни изобличава, поправя, насърчава, учи и утешава. Това именно е духовен живот. Живот в Духа. Той няма нищо общо с ходенето на кино, театър, опера, концерт, балет или писане и слушане на стихове, пеене, свирене, танцуване, хороиграене и други такива. От това безсъмнено се нуждае нашата душа -нашата личност, но това в никакъв случай не е духовен живот, както се опитват да ни заблуждават атеистите, които наричат душевния, плътски живот "духовен". Не се заблуждавайте, духовен живот се живее само чрез Божия Дух. Роденото от плътта е плът и то не може да претендира за духовен живот, нито може да го проумее. Всеки християнин, който живее живот в Духа, постоянно се изпълва с Божието присъствие и ръководството на Светия Дух свети в живота му. Той има помазанието на Отца и носи постоянно в себе си достатъчно духовно масло, което му дава сили да вижда и побеждава себе си, света и греха, както и да свети и помага и на другите в тази борба. Радостта на спасението, Христовият мир, любовта Божия и другите плодове на Духа - дълготърпение, кротост, благост, милосърдие, вяра, въздържание, себеобуздание - са постоянни негови спътници. И при всички обстоятелства той е готов да даде отговор за предмета на своята вяра, надежда и любов. Той е продал каквото има и е купил онова съкровище, от което е в състояние по всяко време на денонощието да вземе толкова масло, колкото му е необходимо, за да усили светлината на своя светилник. Неговият светилник не гасне, защото е мъдър човек, построил е къщата си на канара и както в безоблачен ден, така и по време на буря, той е спокоен, защото вятъра, дъжда и наводнението не могат да го поклатят. За хората от този свят, той може да изглежда глупав, но за Бога и своето спасение е мъдър и разумен. Той обича поука и знание. Съвестта му е чувствителна и забележката е достатъчна за коригирането му. Вижда злото отдалече и се отклонява от него. Думите му са кротки и с тях укротява гневливите. Въздържа езика си от зло, от гнило, нечисто и лъжливо говорене, и не се намесва в чужди работи, свади и препирни. Милостив е и мъдро обмисля как да помогне на вдовицата, сирачето, сиромаха, болния, немощния и дори на врага си. Не

се мисли за мъдър и не се надява на себе си, а изслушва внимателно съветите на другите, всичко изпитва и проверява, но върши доброто. Никога не бърза да отговаря преди да е изслушал събеседника си. Не се срамува да изповядва вярата си в Господа Иисуса Христа и храни с духовна храна всички, в чиито очи вижда вяра, и в поведението и думите им разум. Още от тук чувствува в сърцето си блаженството и предвкусва радостта на живота в Божия рай.

Камен свърши. Всички мълчаливо чакаха да продължи. Той се усмихна и каза с тих глас: “Увлякох се и ви изнесох цяла проповед. Може би ви отегчих. Прощавайте!”

- Сетих се! - извика Нели. Маслото е мъдростта, а мъдростта е присъствието на Светия Дух в мислите, думите и делата на човека. Как не се сетихме отначало. Пет от девиците са мъдри.

- Брат Камене - каза Петър, - много ви моля да продължите. Мен ме интересуват неразумните девици, защото има опастност да съм от тях. Какъв е техният живот и поведение?

- Да не закъснеем за богослужението?

- Има време. Шиндарска поляна е близо. Ако вървим не всички ще те чуваме - рече Петър.

- Продължавайте, продължавайте! - обадиха се няколко души.

- Какъв е животът на неразумните? Те се оплакват, че нямат време за молитва, за четене и слушане на Божието слово и особено за неговото привеждане в изпълнение в живота им. Отхвърлят ръководството на Светия Дух и вярват на лъжеучителите, че то било необходимо само за апостолите, а сега е опасно и било забранено от атеистичните власти. Присмиват се на опитностите на другите християни, защото в живота си никога не са имали свои. Отхвърлят дарбите на Духа и предпочитат високоумствуването и препирните, вместо послушанието. Превръщат църквите си в театри или места за забава и развлечение или в клубове за набожни теоретици на християнството. Никога не се опитват да приложат наученото от Евангелието на практика, а го използват само за спорове и словесни двубои.

- Брат Запряне, тука сме ние с вас - обади се Виктория.

- Не прекъсвай човека! Продължавайте брат - каза Запрян.

- Неразумните се смеят над греха, но не могат да избегнат от злото. Мразят изобличение и презират мъдра поука. Твърдят, че притежават дарбата “мъдрост”, а устата им водят към свади и разпри. Изпълнени със завист, те с удоволствие пръскат клевети против мъдрите и с гордост осъждат невинните. Обичат хората да ги хвалят, и разчитат да имат мир и сигурност от натрупаните богатства. Мислят, че всичко знаят и отговарят, преди да са изслушали въпроса. Смеят се на всяка глупост. В споровете употребяват нецензурни думи и наричат тия, за които Иисус е умрял “безумни”, без да си дават сметка, че се осъждат за геената огнена, според Матей 5:22. Оправдават се, че не могат да приемат странника, да нахранят гладния, да посетят болните, защото са много заети с обществена или църковна работа. Но светилникът им започва да гасне. Тогава те отиват да си купят масло от продавачите: свещеници, пастири, проповедници, църковни ръководители, екстрасенси, ясновидци, астролози, окултисти, теософи, йоги, гадатели, прорицатели и магьосници и съвсем потъват в тъмнината, защото светилникът им е угаснал. Връщат се отново при младоженеца и при мъдрите девици, но вече е късно. Вратата е затворена. Благовремието е минало и те чуват фаталния отговор: “Никога не съм ви познавал”. Тогава си спомнят думите на Писанието: “Аз съм Господ, Който... пропъждам назад мъдреците и знанието им обръщам на глупост” /Ис. 44:24,25/. И чак сега разбират, че знанието и мъдростта им са били плътски, но вече е късно. А защо не искат да си спомнят предварително и да

станат мъдри за Бога? Страхуват се да не им се смеят хората, и да не загубят земните си придобивки, но забравят, че не може да се служи на двама господари. Господ ни предупреждава: “Мъдростта на този свят е безумство пред Бога...” /I Кор. 3:19/. Нека да проверим себе си - от разумните ли сме или от неразумните. И ако ходим в пътя на неразумните (а хитруваме и обвиняваме другите, че са неразумни, мислейки себе си за мъдри), никак да не се учудваме, че Бог не ни употребява за съживление и духовно възраждане на народа ни, за спасение на погиващите, за изцеление на болните и страдащите. А сега да ставаме и да вървим, че път ни чака.

2.

На гара Долно Камарци слязоха Найден, Сашо, Мария, Крум, Елисавета. Пресякоха линията и тръгнаха по пътеката през боровата гора, за да се изкачат на билото на Гълъбец, а от там на юг се вижда Шиндарска поляна. Движеха се в колона по един. Найден вървеше напред и мълчеше. (Той по природа си бе мълчалив. Рядко вземаше думата). След него идваха Крум и Мария, които наскоро се бяха оженили, а след тях годениците Сашо и Ели. Тази пролет беше сушава и на много места в Северна и Южна България есенниците бяха изорани и насадени с други селскостопански култури, но в Камарското поле всичко бе зелено. Тук, макар и рядко, валеше дъжд. Встрани от пътеката се червенееха първите горски ягоди. Найден се отби, откъсна няколко и учуден рече: “Я-а-а! Толкова близо до селото! Не са ли ги открили децата?”

- Сигурно ги знаят, но ако са ги обрали вчера, тази сутрин други са узрели - отговори му Сашо.

- Сутринта отидох много рано на гарата - започна Найден. Седнах на пейката и един пътник, който идваше от Вършец (бил от някакво село до Кърджали) ми разказа нещо интересно. Искате ли да го чуете?

- Искаме, но ако може по-високо, че ние не чуваме - рече Ели.

- Той е турчин - мохамеданин. В тяхното село била такава суша, че всичко изпогоряло. В селото живеели и българи, християни. Свещеникът и ходжата били приятели. Те решили да направят общ молебен за дъжд и поканили на него и християни, и мохамедани... Излезнали на полето, като всеки носел или пита хляб, или кокошка за курбан. Направили молебен, в който служели последователно ту свещеникът, ту ходжата. Направили обща трапеза. Докато обядвали, слънцето така препичало, че едва не изпопадали от горещината. Започнали да роптаят и да говорят за тръгване, но ходжата ги успокоил: “Потърпете малко. Не бойте се. Аллах ви вижда”. След като се наобядвали, отново застанали на молитва, че откъде се взели тези облаци, че като заплискал един дъжд... Хората се надигнали, но свещеникът извикал: “Не мърдайте от местата си. Няма да ви размие. Земята има нужда от дъжд. Ако станете дъждът ще спре”. Дъждът проникнал до тялото им, но те стояли и викали с благодарни и радостни сърца - мохамеданите към Аллах, а християните към своя всемогъщ Бог. “Всички разбрахме, че християнският Бог и нашият Аллах, всъщност е един и същи, само, че на турски или по-право на арабски се нарича Аллах, а на български - Бог” - рече турчинът, и завърши разказа си с думите: “Когато си тръгнахме, всички бяхме мокри като пуйки”.

- Изглежда, че по техния край има повече пуйки от кокошки, затова и сравнението е такова - рече Крум.

- Единството и разбирателството между религиите не може да бъде противно на Бога, а е условие за благословение - рече Мария.

- На мен пък, не ми харесва този турчин. Не ми харесва, и не ми се вярва, цялата тази история. Струва ми се е съчинена.

- Сашо, не очаквах това от теб. Говориш като атеист. Нима си против единството на вярващите!? - учуди се Ели.

- Не може да има единство между Христос и Антихриста.

- Но мохамеданите не са антихрист. Те почитат и Иисус и Неговата майка Мариам.

- Но само като пророк и светия, а не като Син Божий, а според Библията всеки, който не изповядва, че Иисус е Син Божий е антихрист.

- Но нали Антихрист тепърва ще дойде? - попита Ели.

- Духът му съществува преди да се е родил Господ Иисус Христос в плът. Апостол Павел казва, че Христос е видимия образ на Бога, а антихрист ще бъде видимия образ на сатаната.

- Брат Найдене, вярно ли е, че в Карнобат са разкрили църква на дявола? - попита Ели.

- Не знам - рече Найден, - но няма да се учудя, ако се появят такива църкви и в България.

- Какво представляват тези “църкви”? - попита Мария.

- Молят се на дявола да им даде власт над петте стихии: земното притегляне, материята, в лицето на огъня, водата, въздуха, за да могат да вършат чудеса. Искат да имат контрол над третото измерение чрез Сатана, който е от четвъртото измерение. Те употребяват всички забранени от Бога окултни действия и учат хората, че блудството и прелюбодеянието не е грях. Задачите им са да развратят народите, за да могат да ги покорят, но сами стават роби на покварата и не могат да се измъкнат от робството на Сатана.

- Дали си дават сметка кому служат тия сатани? - попита Мария.

- Разбира се - отговори Найден. - Четох в едно списание, че се кланяли на образа на дявола, а по стените на църквите им имало икони на Каин, на Иуда Искариотски - според тях - първия революционер. В Америка църквата на дявола вече наброявала над пет милиона души. Нейният дух навлиза и в българските църкви. На окултисти и астролози се дава свободно да проповядват. Може би този въпрос ще се разгледа и на днешното събрание.

Като се изкачиха на билото, Найден простря ръката си и посочи на юг към Средна Гора.

- Ето я там, Шиндарска поляна.

- Не е много близо - рече Мария.

- Но не е и много далече - допълни Крум.

3.

Четирима души пристигнаха в с. Байлово у едно вярващо семейство, и с бодри стъпки тръгнаха на север към Опор. Алипия и Данаил вървяха напред, макар и да не познаваха пътя. Стамен пак нещо доказваше на Петромир, а последният се усмихна и рече:

- Стамене, гледай, гледай каква природа. Стига си философствал! Какъв поет си щом не забелязваш красотите на природата?

- Яд ме е, че всички сте като замаяни. Съживление, та съживление! За какво ви е това съживление, когато ни управляват антихристи. Пастирите и свещениците заради кефа си са готови на всякакви компромиси и предателства. Ще ни избият като мухи, но няма да позволят това, за което се молите.

- Теб май те е страх. Който се бои от вълци, да не ходи в гората!

- Не ме е страх! И за какво ще правим това събрание? На някои им се иска да минават за светии и всичко каквото правят, ако е добро - да бъде забелязано и отчетено, а и да бъдат похвалени не е престъпление.

- Какво искаш да кажеш?

-Това, че някои искат да ги хвалят човеците.

- Завист, брате, завист. Защо завиждаш на тоя, който е по-добър от теб? Ти защо пишеш стихове? Не го ли правиш, за да те похвалят човеците?

- Ни най-малко. Пиша стихове, за да кажа на хората истината.

- Можеш да им я кажеш и без стихотворна форма - направо, без рими и ритми. Защо не вземеш да изгориш всичките си стихове, за да не те хвалят човеците?

- Плът и кръв сте вие, нищо не разбирате от духовните неща. Да съм изгорил стиховете си. Знаеш ли как съм ги раждал? Коя жена ще хвърли в огъня децата си?

- И сега, сигурно пак си бременен с нови стихове?

- Не се смей! Стиховете първо се зачват в мисълта, минава известно време на узряване, и после се раждат на листа. А поетът се радва така, както майката се радва на новороденото. Тази закономерност е открил и пастир Чо, но той говори за раждането на вярата, а тя се отнася и за поезията и за музиката и за изобретенията и за много други неща.

- Според мен всички поети сте несериозни хора. Или ви липсва по нещо, или се вдетинявате.

- Глупости! Поетите са най-сериозните хора. Те са съвестта на народа и солта на живота. Във всеки поет има и пророчески дух. Само че, не всеки стихоплетец е поет. Рафтовете на книжарниците са пълни с поеми, които никой не поглежда, защото превъзнасят до небесата управляващата върхушка. Защо преследват Радой Ралин?

- Защото се заяжда с управниците.

- Не се заяжда, а смело им казва истината в очите и ги осолва със сол, за да не се разкапят.

- Всички поети ли са горделиви като теб?

- Защо да съм горделив?

- Камен проповядвал не както трябва, Найден се молел като фарисеите, поетите не пишели както трябва. А ти си съвършено и безпогрешно създание, нали така?

- Не съм безпогрешен, но това което ти казвам е вярно. Найден какво си въобразява? Хората да не са глухи, че крещи когато се моли? И каква е молитвата му? Най-напред започва да поучава себе си, след това тези, които са около него, после проповедника, от чиято проповед е недоволен, оборва предишния молител, отговаря на въпроси, които никой не му е задал, и накрая дотам се увлича, че започва да поучава и Бога, и превръща молитвата си в проповед. Молитвата е необходима за да молим от Бога благословения за себе си и за другите... и като ги получим, да Му благодарим. Молител, който я използува за други цели, не само, че няма да бъде чут, но е възможно и да бъде наказан. Протестантите понякога се забравят. “Вижте ме значи, колко хубаво се моля”.

- Ако има такива, наистина молитвите им са лицемерни, но защо слагаш между тях брат Найден? Сигурно от завист. Когато той се моли, цялата църква се запалва и съживява, а когато ти се молиш, никой ти не обръща внимание.

- Вярно е, че на много места не ме приемат, и то е защото не могат да ме разберат. А не могат да ме разберат, защото са плътски християни.

- Така е, само че не се знае кой е плътския. Ти или тоя, който те слуша.

- Ако духовен човек се опита да обясни духовните неща на плътски, той само ще си загуби времето. Затова не приеха Иисуса Христа, нито мене приемат.

- Не си ли много самонадеян, като се сравняваш с Иисуса?

- Иисус живее в мен и аз - в Него.

- Ами ако е обратно?

- Как така обратно?

- Представи си, че плътски човек се опитва да обясни духовните неща на духовен човек. Какво ще се получи?

- Нищо. Ще стане смешен.

- Точно това се получава с теб. Ходиш от църква на църква при духовни човеци, за да им обясняваш духовните неща, които те знаят и разбират много по-добре от теб, и затова навсякъде ставаш смешен. Слушай, Стамене, в теб има нещо гнило. Знаеш Писанията и в същото време така ги изопачаваш, че трудно човек може да те хване. Лично аз чувствувам, че макар и да цитираш Божието слово, нещо ме дразни.

- Щом като те дразни Божието слово, гнилото е в теб.

- А когато същото слово цитират Камен, Петър, Павел, Найден или някой друг от братята, не се дразня, а ме изпълва сила и радост.

- Искаш да кажеш, че съм беснуем. Внимавай, това може да бъде хула против Светия Дух. Фарисеите казаха на Иисуса Христа: “Бяс имаш”. И тогава Той им каза, че Който похули Светия Дух, ще бъде виновен за вечно осъждение.

- И все пак, ние с теб не сме на един дух.

Данаил и Алипия се бяха позабавили и се вслушаха в разговора им. Данаил се обърна назад и попита:

- Стамене, помниш ли какво се случи в квартирата ми?

- Не си спомням.

- Тогава аз ще ти припомня.

- Няма нужда. Няма какво да ровиш в миналото.

- Защо се дразниш? Искам да ти помогна.

- Нямам нужда от вашата помощ.

- А знаеш ли, че един от симптомите на демоничното натоварване е непреклонното държание, каквото имаш сега ти.

- Вие сте врагове на Светия Дух. Не сте го приели като личност, а само като влияние, като дарба “говорене други езици”. Духът на този свят е във вас и в църквите ви и затова не можете да ме търпите. Църквите ви са под контрола на Комитета по вероизповеданията, който е институт на антихриста.

- Ние не сме членове на никакви църкви и не се контролираме от комитети и институти. Нашият контрольор е съвестта ни. Защо изместваш разговора? Ще те предложа да се молим за теб в събранието.

- Нямам нужда от вашите молитви.

- Чуваш ли се какво говориш? Само сатана е против Божието благословение, което се изпросва с молитва.

- Нямам нужда от демонстративни молитви. Ако искате да се молите за мен, молете се тайно, без аз да знам. Иисус казва: “И когато се молиш не бъди като лицемерците, които обичат да се спират по синагогите и по кръстопътищата да се молят, за да се покажат пред човеците. Истина ви казвам, те вече получават своята награда. А ти, когато се молиш, влез в скришната си стая и като заключиш вратата, помоли се на твоя Отец, Който е на тайно; и твоят Отец, Който вижда в скришно, ще ти въздаде наяве”. /Мат. 6:5,6/.

- Тука си прав. Ако искаме да имаме успешен молитвен живот, той трябва да бъде таен, за който да знае само Бог.

- А кой от вас (дето се перчите, че работите за духовното съживление на България) има такъв живот? Всичко у вас е явно. Хвалите се като партийците. Това ще направим, онова ще направим... но след двайсет години. Минат годините, а те нищо не са направили от това, което са обещали и мислят, че хората са забравили и пак проглушават ушите ни с нови и нови програми, които никога няма да изпълнят. Ако искаме съживление, трябва да се молим и работим за него тайно.

- Значи ти не си против съживлението?

- Че кой ти е казал, че съм против? Аз съм за, но съм уверен, че съживление в България няма да има.

- Нищо, и апостол Тома е бил като теб. Като видиш, ще повярваш!

Четиримата излязоха на връх Опор. Оттам на север се откриваше чудна гледка. Пред тях беше целият Гълъбец, а зад него - Стара Планина.

- Там, вляво е Арабаконашкия проход, насреща е връх Звездец, а вдясно най-високият е връх Баба - рече Стамен!

- Забили сме се по заводите като къртици и не можем да видим красотите на милата ни родина. Гледайте! Гледайте! Каква красота! Не си давам България нито за Съюза, нито за Америка - възхищаваше се Петромир.

4.

Първата група пристигна и се установи в най-високото място в края на поляната. Приближаваше и втората група. Настигна я мотоциклет с кош с трима души. Те бяха: Пламен, Трайчо и Тихомир.

- Брат Найдене, - каза Трайчо - от църква Божия няма да дойдат. Считат, че са се появили много провокатори и предатели, които може да дойдат на събранието.

- Да заповядат! Тук никъде не виждаме табелки “Вход забранен”.

- Накараха ме да подпиша декларация в милицията, че няма да ходя на църква - рече Пламен.

- Тогава къде си тръгнал? - попита Найден.

- Тук, в планината, няма църкви.

- Карай Пламене. Те ще ни настигнат. От края на поляната ни ръкомахат - рече Трайчо.

Моторът изрева и се заклатушка по неравния път. Скоро и четирите групи се събраха, шумно се поздравиха и всички насядаха по тревата.

- Чакаме само хората от Смоско - рече Павел.

- Те няма да дойдат. Заминаха за Плевен с хората от църква Божия - каза Трайчо.

- Където са събрани двама и трима в Господното име и Той е между тях. А и всичко съдействува за добро на ония, които обичат Господа. Часът е десет. Нека се изправим и да започнем с молитва - рече Павел.

След молитвата всички отново насядаха по тревата... Павел стана и заговори с променен, тържествен глас. От думите му бликаше въодушевление и необяснима радост.

- Мили, в Господа братя и сестри, аз ви благославям и Господ да ви благослови! Благословен да бъде Господ Бог, Който е направил небето и земята и тези планини около нас! Той да ни помогне да поставим основите на едно движение, което да бъде чисто и свято, като учението на нашия Господ Иисус Христос. Това движение ще залее страната ни и ще се разпространи и извън нея. Как да наречем новата църква?

- Църква на пълното Евангелие - предложи Стефан.

- Такава има в Корея. Това е църквата на пастир Чо. Ние не бива да подражаваме на никого.

- Аз предлагам - рече Петър - църквата ни да се казва така, както в Евангелието. Навсякъде в Новия Завет тя се нарича Христова Църква. Веднъж в чужбина ме попитаха от кое вероизповедание съм. Попълваха някакъв документ и там имаше такава графа: "Вероизповедание". Казах: "От Христовото", а те ми казват: "Не можем да пишем такова вероизповедание. Ще те пишем "Ортодокс" т.е. православен. Затова предлагам църквата ни да се казва Христова, вероизповеданието ни - Христово, а ние - християни и нищо повече.

- Има ли други предложения? - попита Павел. - На мен това ми харесва.

- И на мен... и на мен... - обадиха се няколко души.

- Тогава да гласуваме... Всички, с изключение на Стамен. Стамене, ти друго ли предложение имаш?

- Хората са с различни манталитети и затова трябва да има различни църкви, вероизповедания и деноминации, които да бъдат според манталитета, едно или друго възприемане на заобикалящата ни действителност, интелигентността, емоционалната нагласа, умствените способности и т.н и т.н.

- Стига с тия купешки думи - сряза го Петромир. - В първата църква да не е имало хиляда секти? Разделението на църквата е дело на антихристите.

- На вас не ви се угажда. Ако говоря за обединение бил съм масон. Техният девиз бил: един Бог на небето и една религия на земята с един господар - Антихрист. Ако говоря за различни вероизповедания и деноминации - разделял съм християните.

- Че какво ти пречи да се наричаш християнин? Имената на деноминациите са издигнати в идоли и засенчват и изместват Христовото име, а уставите им изопачават Евангелието.

- Аз съм християнин и Христос живее в мен.

- Стига си се хвалил, Стамене - рече Алипия. - Ако Христос живее в теб, Христовите дела би вършил...

- Върша ги.

- Вършиш ли? Можеш ли да възкресиш мъртъв човек?

- А ти можеш ли?

- Престанете - прекъсна ги Павел. - Ако сега Господ Иисус Христос застане пред вас, така ли ще се препирате? Помнете, че Той е наистина между нас и внимавайте какво говорите.

- Предлагам да направим програма за действие, за да знаем какво ще работим - рече Павел.

- Не. Това противоречи на думите на Господа: "Не мислете за утрешния ден..." Господ ни съветва да постим и се молим тайно, та постоянно да бъдем заредени със силата на Светия Дух, когато проповядваме или се молим за изцерения, а Той ще ни ръководи, не по наша, а по Негова програма.

- Може ли да прочета нещо от Библията? - попита Елисавета.

- Може, може. Чети!

Ели се изправи и започна да чете: "Затова, братя, погрижете се да изберете измежду вас седем души с добро име, изпълнени с Дух Светий и с мъдрост, които да поставим на тая служба; а ние постоянно ще пребъдваме в молитва и в служба на словото. Това предложение се понрави на цялото множество; и избраха Стефана, мъж изпълнен с вяра и Дух Святий, Филипа и Прохора, Никанора и Тимона, Пармена и Николая, прозелит от Антиохия" /Деян. 6:3-5/. И по надолу: "А Стефан, изпълнен с

вяра и сила, вършеше големи чудеса и личби между народа...” /Деян. 6:8/. И от осма глава: “Народът единодушно внимаваше на това, що говореше Филип, понеже чуваха и гледаха какви чудеса вършеше: нечисти духове с голям вик излизаха от мнозина, които бяха хванати от тях, а мнозина разслабени и хроми се изцериха” /Деян. 8:6,7/.

- Какво искаш да кажеш с тези думи от Словото? - попита Стамен.

- Интересува ме как да се изпълним със Духа и силата, и да заработим като дяконите и апостолите.

- Затова има условия - започна Камен. - Първото условие е да приемем христовите последователи като ученици на Господа, Който казва, че ако приемем ученик в името на ученик, награда на ученик ще получим, и ако приемем пророк в името на пророк, награда на пророк ще получим. Ако между нас дойде някой скромен и смирен човек и Светият Дух заработи чрез него, а ние му се присмеем или не го приемем, Духът се наскърбява и няма да изпълни желанието ни и молитвата ни. А второто много важно условие е да изпълним Господната заповед и да стоим в молитва, докато се облечем със сила отгоре, което се отнася до духовното кръщение със Светия Дух.

- Брат Камене , а не може ли да служим на Бога и без духовно кръщение? Мнозина твърдят, че то не е необходимо.

- Брат Круме, и аз ще те попитам нещо. Представи си, че си един от апостолите и присъствуваш на раздялата им с Господа преди възнесението Му. Той казва: “...идете по цял свят и проповядвайте Евангелието на всички твари. Който повярва и се кръсти, ще бъде спасен, а който не повярва, ще бъде осъден” /Мар. 16:15,16/. Ти Го прекъсваш и казваш: “Господи, а не може ли да бъде спасен и без да повярва и се кръсти?” Но Иисус продължава наставленията си: “И Аз ще изпратя обещанието на Отца Ми върху вас; а вие стойте в град Иерусалим, докле се облечете в сила отгоре” /Лука 24:49/. Ти пак питаш: “Господи, не може ли и без това обещание и сила отгоре да Ти служим?” Мисля, че Иисус би ти отговорил: “Може, но няма да бъдеш Мой послушен ученик”.

- Да, приятели, сатана се старае да омаловажи или отмени Христовите заповеди. Ева знаеше Божията заповед, но дяволът я накара да я омаловажи и после да я наруши. Така и ние, днешните християни, знаем Христовите заповеди, но врагът ни нашепва, че може и без покаяние, може и без изповядване на смъртните и окултни грехове и оставянето им, може и без новорождение, може и без водно кръщение, може и без духовно кръщение... Чрез подобни внушения дяволът разделя християните, които често враждуват помежду си, за това какво може и какво не може. Баптистите вярват, че не може без водно кръщение, а някои казват, че може. Петдесятните вярват, че не може без духовно кръщение, а останалите - че може.

- Но ние не можем да насилваме християните от различните деноминации да приемат опитностите на други, против убеждението им. Това е грях.

- Задължен съм да напомням на хората Христовите заповеди, а тези, които не са стигнали до убеждението, че трябва да ги изпълняват, старая се да им разяснявам Писанията, за да се убедят. Но, ако някой, като знае Христовите заповеди, не желае да ги изпълнява, това си е за негова сметка. Не вярвам, че апостол Петър е извършил грях, като заповяда на вярващите в дома на Корнилий да се кръстят във вода.

- Брат Камене, моля те да продължиш с условията за получаването на силата на Светия Дух! - рече Ели.

- Третото условие е да вярваме, че делата, които Господ Иисус Христос е вършил и ние ще ги вършим. Ако внимателно четем книгата Деяния на апостолите, ще видим, че дяконите и апостолите вършеха тези дела. А ги вършеха, защото не подценяваха думите на Господа, а ги изпълняваха. И четвърто условие е да помним, че Бог избира

това, което е нищо, за да посрамва това, което се мисли за нещо, т.е. ние не бива да вършим нищо от тщеславие, за да ни хвалят хората, а всичко да правим за Божия слава. Тази е една от причините в нашата страна да стават малко Божествени изцерения, защото ония, които се молят за това, обикновено имат силно желание хората да им кажат: "Браво!" Разбира се тези условия трябва да бъдат придружени от един усърден, скрит в Бога, духовен живот на пост и молитва, както ни учи Господ Иисус Христос.

- Да, но лицемерието в нашите църкви е стигнало до такива размери, че е невъзможно човек да стане член на която и да е деноминация, без да доказва своята праведност, набожност и лоялност. И това е защото искаме другите да мислят за нас, че сме от най-праведната и най-духовната деноминация, което е лицемерие. А Господ казва: "Гледайте да не проявявате своята праведност пред човеците, за да ви видят, инак няма да имате награда при небесния ваш Отец" /Мат. 6:1/.

- Вярно е, брат Запряне, но това не бива да ни спира да работим за духовното пробуждане на народа ни.

- Аз мисля, че първо трябва да събудим заспалите християни, като им припомним пълното и чисто Евангелие, макар, че в нито една деноминация няма да ни приемат - рече Запрян.

- Това не се знае - отговори му Стамен.

- Иди в която и да е протестантска църква и им кажи, че трябва да изповядват греховете си. Може да им цитираш Светото писание: "Изповядвайте си един другиму греховете и молете се един за други, за да се изцерите..."/Иаков 5:16/. Ще ви отговорят, че не един на друг, а на Господа трябва да ги изповядат и ще ви кажат, че искате да ги правите православни или католици. Идете след това в която и да е православна или католическа църква и им кажете, че те трябва да се молят за кръщение със Светия Дух. Можете да им разкажете за Петдесятница, за дома на Корнилий, за кръщенията в Самария и Ефес или да им прочетете цялата 12 глава от първото послание на апостол Павел до Коринтяните за дарбите и служенията на Светия Дух. Ако изобщо ви изслушат, ще ви отговорят, че сте сектант и искате да ги направите петдесятници.

- Не бива да мислим за това, брат Запряне. Може да се намерят и хора, които да ни послушат - каза Петър. - Веднъж разговарях с един млад човек, който наскоро завърши Духовната академия и иска да работи за Господа. След като обиколил и опознал всички съществуващи вероизповедания и деноминации в България, той дошъл до убеждението, че е невъзможно да проповядва пълното Евангелие и да служи вярно на Господа в която и да е от тях, тъй като всяка се е отклонила от пълнотата на Евангелието. А ако той заговори за това отклонение, в никакъв случай няма да бъде приет. И за да бъде приет, ще трябва да угажда не на Бога, а на човеци и да се нарича с име, което Господ не ни е дал: православен, католик, петдесятен, баптист, конгрешанин, методист, адвентист и т.н. Молих се за този младеж и Господ ми каза да му предам краткия и верен отговор: "Да се нарича **християнин** и да полага старание да бъде **Христов**". Може да се намерят и други искрени души, като него.

- Този отговор се отнася за всички християни - каза Павел.

- Когато се наричаме **християни**, колкото и грешни да сме, Бог ще ни приеме, защото вярваме и изповядваме Неговия Единороден Син. Само когато проповядваме пълното и чисто Евангелие, тогава и обещанията записани в него ще се изпълняват в живота ни. Но за да стигнем до там, трябва да се откажем от хорското одобрение и човешките похвали.

- Искам да допълня още нещо за обличането в сила - рече Камен. - Трябва да помним, че ще отговаряме пред Бога за всяка дума. Напразно изговорената дума е напразно изгубена духовна сила. А всяка лъжлива, осъдителна, самохвална, хулителна и нечиста дума ни свързва с дявола и ни отдалечава от Бога. Не случайно ап. Иаков ни съветва говоренето ни да бъде: Да, да или не, не /Иак. 5:12/.

- Ние чакаме обещанието от Отца и вярваме, че ще го получим, но как ние изпълняваме нашите обещания? - започна Павел. - Понякога си мисля да направя нещо добро, но нищо не върша. Този начин на живеене ми се струва безопасен - нали никому не съм причинил зло? Имал съм прекрасни намерения, но по една или друга причина не съм ги изпълнил. Нима за това съм виновен? Библията казва: "Да". Защото всеки, който знае да прави добро и не го прави - грях му е. Често се случва добрите ни мисли да ни харесват и в нашите очи да ни издигат като праведници. Неусетно, за да покажем и на другите какви добри хора сме, започваме да изказваме мислите си гласно. После започваме да даваме и обещания на човеците, които с голяма надежда и радост очакват изпълнението им. Например, че ще постим и ще се молим за тяхното изцеление, че ще ги посетим в болницата или у дома им или ще им обясним някои трудни за разбиране пасажи от Божието слово. И когато от обещанията си не изпълним нищо, тези, на които сме ги дали, остават излъгани, разочаровани и наскърбени. Но тъй като Господ казва: "... доколкото не сте сторили това на едного от тия най-малките, и Мене не сте го сторили" /Мат. 25:45/. Значи, ние сме излъгали, наскърбили и разочаровали Господа Иисуса Христа. А когато Той е наскърбен от нас, редно ли е да очакваме, Той да изпълни обещанията Си към нас.

Всички се замислиха. Запрян се изправи и каза:

- Когато брат Павел говореше, спомних си, че преди месец една новоповярвала жена ни помоли да я посетим. Тя беше парализирана. Обади се по телефона. Молихме се за изцелението й, но не се получи. Когато излизахме от дома й, тя ни благодареше и между другото рече: "Напълнихте ми душата. От този разговор като че ли ми поникнаха крилца". Обещахме й, че отново ще я посетим, и ето че измина цял месец, а ние още не сме изпълнили обещанието си. Тя сигурно ни очаква или вече е разочарована от нас. Искам да изповядам, че забелязвам в мен един подъл начин да се застраховам чрез Божието слово, като казвам: "Ако ще Господ и ако съм жив и здрав ще дойда". И въпреки, че съм жив и здрав, и много добре знам, че е Божия воля, аз не отивам... Отказвам да изпълня обещанието си поради немарливост и мързел. И сега разбирам защо силата ми е малко - защото като отлагам да изпълня обещанието си, и Бог отлага обещанието Си да ме изпълни със силата Си. Молете се за мен! Господ да ми помогне да изпълнявам навреме обещанията си.

- И ти за нас! - рече Петър. - Един стар брат ми разказа, че една сутрин станал с твърдото намерение през този ден да послужи на Господа. Целия ден мечтаел и се молел Господ да го употреби за довеждане души в подножието на Голготския кръст за покаяние и спасение на безсмъртните им души. Вечерта като се нахранил, пак коленичил на кревата и като се помолил казал: "Господи, употреби ме за Твоя прослава и за спасението на човешки души". Тогава чул нежния глас на Светия Дух: "Чадо, как да те употребя на кревата до печката?" Като чул тези думи, братът скочил, облякъл се и излязъл на улицата. Там срещнал един отчаян човек и го заговорил. Благовествувал му и той приел Спасителя. Така че когато се молим, трябва и да тръгнем, а когато е за болен - да го посетим.

Мария дъвчеше някаква сламка, и гледаше някъде далеч към билото на Стара Планина. Човек би помислил, че не чува разсъжденията на другите. Но изведнъж тя се изправи, хвърли сламката и заговори:

- Мнозина си мислят, че неблагодарността не е грях. Нейното присъствие в живота ни, отдалечава Божиите благословения и Светия Дух от нас, и ни съединява с нечестивите. Един от белезите за последното време е, че човеците ще бъдат неблагодарни /2 Тим. 3:2/. Колко бързо забравяме доброто, направено ни от нашите близки, приятели и роднини по плът и по дух. И колко лесно се одързостяваме да говорим против тях. Тогава приличаме на Сатана, който бил сътворен от Бога със съвършена красота и носел името Луцифер - преносител на светлината. Но като забравил на Кого дължи всичко, и като проявил неблагодарност към Бога, разбунтувал се и станал враг на своя Творец и Бог. Опитвал се да отплати за доброто със зло. И ако някой отплаща за доброто със зло, то той прилича на него. Някой е казал, че да се връща на доброто със зло е бесовщина, присъща на Сатана, бесовете му и неговите поклонници. Да се отвръща на злото със зло е присъщо на зверовете и на всички зли човеци. Да се отвръща на доброто с добро е присъщо на добрите човеци. Но да се отвръща на злото с добро - това е божествено и е присъщо на Господа и на Неговите верни служители. Той е благ и към злите и към неблагодарните. Ние също сме задължени да обичаме не само добрите, но и злите и неблагодарните, и опърничавите. Тогава ще бъдем Христови ученици, ако изпълняваме Неговата заповед: “Но вие обичайте враговете си и правете добро, и назаем давайте, без да очаквате нищо; и ще ви бъде наградата голяма и ще бъдете синове на Всевишния; защото Той е благ и към неблагодарните, и към злите” /Лука 6:35/.

- Щом е така, моята неблагодарност и злоба, не могат да попречат на Бога да ме благослови - рече Стамен.

- Но Бог казва: “Който отплаща зло за добро, злото няма да напусне къщата му” /Пр. 17:13/.

- Тези думи са от Стария Завет, Виктория.

- Ето ти и от Новия Завет: “... нали десетимата се очистиха а де са деветте? Как не се намериха и други да се върнат, за да въздадат Богу слава, освен тоя другородец” /Лука 17:17/. Деветимата очистили се прокажени се оказаха неблагодарни и Господ не ги похвали за това.

- Като Син Божий не е възможно да не е знаел, че те няма да се върнат да Му благодарят, и все пак им направи добро - очисти ги.

- Стамене, слушай да ти разкажа нещо - рече Петър. - Веднъж Господ изцери една жена от безсъние (може да я познавате - сестра Минка). Когато я срещнах след няколко години, тя ми каза: “Всяка сутрин и всяка вечер благодаря на Бога и казвам: “Господи, благодаря Ти за онзи миг, в който Ти се докосна до мен и ме изцери от безсънието”. Колко по-хубаво ще бъде и ние с теб да последваме примера й, вместо да високоумствуваме.

- В едно свое стихотворение в проза Тургенев описал вечеря, на която Бог поканил всички добродетели - започна Виктория. - Добродетелите били представени като красиви жени. На вечерята само две от тях не се познавали. Те били Благодеянието и Благодарността...

- Сестра Нели, няма ли да ни кажеш и ти нещо? Днес си много мълчалива - подкани я Павел.

- Едно момиченце си играело на улицата. Върху него изведнъж връхлетяла каруца с изплашени коне. Случаен минувач скочил, грабнал детето и го изхвърлил в страни, но сам попаднал в краката на конете и бил прегазен от колелата на каруцата... 16 години по-късно, на входа на един храм, майка и дъщеря видели един разкривен инвалид, който просел милостиня. Дъщерята с погнуса казала: “Майко, кой е този

мръсен и грозен инвалид?” - “Това е твоят спасител - отговорила майката. - Той стана грозен и нещастен, за да бъдеш ти здрава и красива”.

- Такава е неблагодарността на днешното човечество към нашия Спасител и Господ Иисус Христос, Който умря за нас - злите и неблагодарните. А ние благодарни ли сме Му? - попита Павел.

- Съществува предание - рече Камен, - че болният от тридесет и осем години, когото Иисус изцери при къпалнята Витезда, като оздравял станал слуга на първосвещеника. И когато Пилат предал Иисус на поругание, той ударил плесница на своя Изцерител и казал: “Познай кой те удари?”

- Това ми се струва невъзможно - рече Петромир.

- И ние сме като него - обади се Алипия, - когато презираме и мразим ония, за които Господ е умрял, защото не мислят като нас. С това нанасяме удари по лицето на техния Спасител, Който е казал: “Доколкото сте сторили това на едного от тия Мои най-малки братя, на Мене сте го сторили” /Мат. 25:40/.

- Аз пък мисля - рече Данаил, - че Сатана ми пречи да изказвам благодарността си към Бога пред човеците, като ми внушава страх от нечестивите. А това означава, че ми липсва силата на Духа. Когато ме питат: “Как си?” - вместо да отговоря: “Слава на Бога”, казвам: “Горе-долу”. Или, ако отивам на църква и някои познати ме попитат: “Къде отиваш?” - не смея да им кажа истината, а лъжа: “На разходка” или “на събрание”.

- А защо лъжеш? Защото не знаеш или не вярваш в Божиите обещания - рече Запрян. - Слушай: “Аз съм ваш Утешител. Кой си ти, та се боиш от човека, който умира и от човешки син, който е също както е тревата, и забравяш Господа, своя Творец, Който е прострял небесата и основал земята; и непрестанно всеки ден се плашиш от яростта на притеснителя?” /Ис. 51:12,13/

- Един християнин имал духовна дарба - видения - каза Крум. Поканили го на гости в християнско семейство. Като сложили трапезата, стопанинът се нахвърлил върху яденето без да се моли, и поканил и останалите. Тогава християнинът имал видение. Един дявол казал на ангела на стопанина: “Защо твоят християнин не се моли преди ядене?” - “Той е много гладен” - опитал се да го оправдае ангелът. След като се нахранили, се отместили, а домакинята разтребила и почистила масата. Християнинът пак видял във видение как дяволът попитал ангела: “А сега, след като се нахрани, много ли е гладен, та не благодари на Бога?” Ангелът не можал нищо да отговори.

- Това е често явление у нас, българите, - рече Павел. - Някои християни се молят преди ядене, но почти не се срещат такива, които да благодарят на Бога за храната, след като са се нахранили. И ако за най-малките неща нямаме навик да благодарим, такива ще сме и в големите.

- Няма ли да привършваме тоя разговор? - попита Стамен.

- Отегчихте ли се? - обади се Павел.

- Не, не. Напротив - отговори Найден.

- Не сме се изморили - рече Стамен, - но няма ли да бъде по-добре, ако има и псалми, и песни, и молитви, като на истинско богослужение. А ние само умуваме.

- Не умуваме, а се учим, Стамене - отговори му Найден.

- Много съм доволна от този разговор - рече Елисавета. - Благодаря ви. Сега съм убедена, че кръщението със Светия Дух е заповед от Господа Иисуса Христа към всички Негови последователи. Аз искам да се моля за духовно кръщение. Уверена съм, че то ми е необходимо.

- Радвам се, че си стигнала до това убеждение Ели, и мисля, че ако всички съвременни християни последват примера ти, добре ще сторят.

5.

Срещата на Шиндарска поляна завърши със следното решение:

1. Избира се Национален Комитет за защита на християните, духовно пробуждане и спасение на България, който да установи нелегална връзка с всички вероизповедания и деноминации в градовете и селата. Връзката да не се установява с комунистическите църковни ръководства, а с верни и искрени християни, които са свободни от сектански дух и тесногръдие; имат желание да работят за обединяването на християните в България в една църква Христова, с един ръководител Христос; а всички останали са братя и сестри в Христа Иисуса.

2. Всеки член на Христовата църква се задължава да работи за организиране на домашни църкви, като се стреми всеки дом да стане църква и всяка душа - храм на живия Бог. Домовете на християните трябва да се превърнат в резиденции на Светия Дух и нищо нечисто да не се допуска в тях.

3. Да се посещават всички богослужения, извършвани в Божието име и с кротост да се разясняват Писанията на новоповярвалите, без агресивност.

4. Всеки член на Христовата църква се задължава да уважава, да се моли и обича всички християни, независимо от убежденията им и църковната им принадлежност. Той няма право да се съгласява с изопачено или криво тълкувано Евангелие от когото и да е.

5. Уставът и правилникът на Христовата църква са Новият Завет, без никакви изменения.

6. Всеки член на Христовата църква се задължава да работи за националното и духовно пробуждане така, както Светият Дух го ръководи и учи.

7. Комитетът одобрява на годишно събрание седемдесет души с одобрен характер, пълни с вяра, които имат ръководството и свидетелството на Светия Дух в живота им, за апостоли.

8. Всяка църква да има групи за бързо реагиране, състоящи се от по двама или трима души - за бърза духовна, физическа, морална, материална и медицинска помощ, като на практика прилага Христовите заповеди.

9. Всеки член на Христовата църква се задължава да се моли за лично ръководство на Светия Дух.

10. Да се обърне внимание на изцелителните служения и дарби, чрез които Господ съживява и събужда народа Си.

11. Всяка проява на първенствуване, проповядване на ереси или разколи безмилостно да бъдат изкоренявани, дори чрез анатема.

12. Всеки християнин да положи максимум усилия - благовестие, пост и молитва, за да доведе при Христа поне един човек през годината.

Събранието разпространи възвание към всички християни от всички вероизповедания и деноминации в България. В него се казваше:

“Възлюбени в Господа, братя и сестри, от всички църкви и вероизповедания на Христовата вяра, обединявайте се срещу общия ни враг - Антихриста, чийто дух действува не само в света, но и в църквите. Времето се изпълни и царството Божие наближи. Покайте се! Събудете се! Излизайте всред народа и събуждайте духовно заспалите и възкресявайте духовно мъртвите! Младоженецът иде! Запалете светилниците си и бъдете готови да Го посрещнете! По църковните амвони вече сяда мерзостта на запустението. Когато видите това, излизайте от там и не ставайте

съучастници на предатели и антихристи. Не бойте се, но помнете, че Бог е винаги победител и Той е мощен да извърши съживлението и пробуждането в България, което ни е обещал. Никой и нищо не може да го спре. Победителят иде! Станете, славете Христа! Любовта Божия, Христовият мир, силата и могъществото на Светия Дух да бъдат с всички верни Христови чада. Амин.

V. НЕПОСЛУШАНИЕ

Влакът бе претъпкан. Наложи се до София да стоят прави в коридора. На гара Подуене срещнаха един вярващ от църква Божия. Той ги покани на богослужение в един дом, където се събираха вярващи от малцинството. Камен и Павел решиха да отидат.

Домът на брат Асен беше пълен с хора. По-възрастните седяха на столове, а младите и децата бяха насядали на пода. Всички пееха християнска песен на циганси език. Очите им светеха от радост. Когато свършиха песента, домакинът представи гостите. Една възрастна, слабичка жена се изправи и каза: “Видях във видение двамата непознати мъже, още преди да дойдат. Първият /той бе Камен/ държеше в ръцете си голяма погача, а вторият носеше шише с олио”.

- Братя, тази вечер ще ни послужите. Такава е волята на Светия Дух. Този, който е носел погачата ще ни послужи със словото, а братът, който е носел маслото, ще помоля след молитвата да помаже болните за изцеление, но преди това ще кажа нещо.

Братя и сестри, няколко дни поред гледам филмите по телевизията. Те не са за нас, нито за децата ни. Чрез тези филми сатана се опитва да развърти и тези, които са се отдръпнали от живеещите в нечестие и разврат. Затова, ако сте истински християни и мислите доброто на децата си, изхвърлете телевизорите от домовете си, защото казвам ви, те ще помогнат на мнозина да прекарат вечността в огнения пъкъл. Телевизията предлага нечиста духовна храна за децата и душите ни /брат Асен има шест деца/. Тя е отрова, която може да погуби мнозина.

Има думата братът да ни послужи както Господ му дава. Внимавайте, защото Господ ще говори чрез този човек. Ние вярваме, че видението на сестрата е от Господа.

Камен взе Библията, намери търсения пасаж и зачете:

“И ето, по словото Господне, дойде един Божи човек из Иудея във Ветил в онова време, когато Иеровоам стоеше пред жертвеника, за да покади. И произнесе към жертвеника слово Господне, думайки: Жертвенико, жертвенико! Тъй казва Господ: ето на Давидовия дом ще се роди син на име Осия; той ще принесе върху тебе в жертва оброчните свещеници, които кадят върху тебе, и ще изгори върху тебе човешки кости. И в оня ден той показа личба, думайки: ето личба, че Господ е казал това: ето, тоя жертвеник ще се срути, и пепелта, що е на него, ще се разпилее. Когато цар Иеровоам чу словото на Божия човек, произнесено към жертвеника във Ветил, простря си ръката от жертвеника и каза: хванете го. Тогава ръката му, що бе простряна към него, се вдърви и не можа да я дръпне към себе си. И жертвеникът се срути, и пепелта от жертвеника се разпиля, според личбата, дадена от Божия човек чрез словото Господне. И цар Иеровоам каза на Божия човек: умилостиви лицето на Господа, твоя Бог, и помоли се за мене, та ръката ми да може да се дръпне към мене. И Божият човек умилостиви лицето Господне и ръката на царя се дръпна към него и стана както по-преди. Тогава царят каза на Божия човек: дойди с мен у дома, подкрепи се с ядене и ще ти дам подарък. Но Божият човек отговори на царя: да ми даваш и половината от дома си, няма да отида с тебе, няма да ям хляб и няма да пия вода в това място, защото тъй ми е заповядано чрез словото Господне: не яж там хляб, не пий вода и не се връщай по пътя, по който си вървял. И той тръгна по друг път и се не върна по оня път, по който бе дошъл във Ветил.

Във Ветил живееше един пророк - старец. Синовете му дойдоха и му разказаха всичко, що бе направил оня ден Божият човек във Ветил; те разказаха на баща си и

думите, които той бе говорил на царя. И баща им ги попита: по кой път си отиде? И синовете му казаха по кой път тръгна Божият човек, който дохожда от Иудея. И той каза на синовете си: оседлайте ми осела. Те му оседлаха осела, и той го възседна. И тръгна след Божия човек, и го намери да седи под един дъб, и му каза: ти ли си Божият човек, който дохожда от Иудея? Оня отговори: аз съм. И му каза: дойди при мене у дома и си похапни хляб. Оня отговори: не мога се върна с тебе и да дойда у тебе; няма да ям хляб и няма да пия вода у тебе на това място, защото чрез словото Господне ми е казано: не яж хляб и не пий вода там, и не се връщай по пътя, по който си вървял. Той му каза: и аз съм такъв пророк като тебе, и Ангел ми говори чрез словото Господне и каза: върни го у дома си; нека похапне хляб и пийне вода. - Той го излъга. И оня се върна с него, похапна хляб в къщата му и се напи с вода. Когато те още седяха на трапезата, биде слово Господне към пророка, който го бе върнал. И той изговори към Божия човек, който беше дошъл от Иудея, и рече: **Тъй казва Господ задето се не покори на устата Господни и не спази заповедта**, която бе ти дал Господ, Бог твой, а се върна, яде хляб и пи вода на онова място, за което Той бе ти казал: “Не яж хляб и не пий вода”, тялото ти няма да влезе в гробницата на бащите ти”. След като оня яде хляб и се напи с вода, той оседла осела за пророка, когото бе върнал. И оня си замина. На пътя го срещна лъв и го умъртви. Тялото му лежеше захвърлено на пътя; оселът пък стоеше до него, а лъвът стоеше до тялото... и отидоха, та разказаха в града, в който живееше пророкът-старец. Като чу това пророкът, който го бе върнал от пътя, каза: това е оня Божий човек, който не послуша устата Господня; Господ го предаде на лъв, който го смачка и умъртви, по словото Господне що му бе казано. И рече на синовете си: оседлайте ми осела. И го оседлаха. Той отиде и намери тялото му захвърлено на пътя; а оселът и лъвът стояха до тялото; лъвът не беше изял тялото и не беше смачкал осела. И пророкът дигна тялото на човека Божий, тури го на осела и го занесе назад. И пророкът-старец тръгна за града си, за да го оплаче и погребе. И положи тялото му в своята гробница и плака за него: горко, брате мой! След като го погреба, той каза на синовете си: кога умра погребете ме в гробницата, в която е погребан Божият човек, до неговите кости положете моите кости, защото ще се сбъдне словото, което по заповед Господня той произнесе за жертвеника във Ветил и за всички капища по оброчищата в самарийските градове. И след това събитие Иеровоам се не отби от лошия си път, а продължаваше да поставя оброчищни свещеници от народа: който пожелаеше, него посвещаваше, и той ставаше оброчищен свещеник. Това водеше Иеровоамовия дом към грях, към погибел и към изтребването му от земното лице” /3 Царе 13 глава/.

Камен затвори Библията, предаде я на брат Асен и започна:

- Мили мои, братя и сестри в Господа, тази глава от Светото Писание няма нужда от коментари и тълкувания, но тя може да ни послужи за предупреждение, когато ни проповядват други учения, друго слово, други пророчества, които са нещо по-друго от Христовото учение или са противни на него. Не слушайте тези пророци, учители, проповедници, свещеници и чудотворци, които изопачават Евангелието, за да не ви сполети съдбата на Божия човек. Не се страхувайте от тях, независимо от дарбите, претенциите и сановете им, но бъдете твърди, защото “с твърдостта си ще придобиете душите си”. Последно време е. Пророчествата за последното време се изпълняват едно след друго, а Господ Иисус Христос ни предупреждава, че в последно време ще се появят много лъжепророци и лъжехристи, които ще покажат големи личби и знамения, за да прелъстят, ако е възможно и избраните. Такива лъжехристи и лъжепророци се подвизават по всички църкви в страната ни. Някои от тях може и да седят на “светите места”. Други може да ни предложат да не

изпълняваме словото Божие така, както е записано в Библията, а да ни предложат техни тълкувания или забранените от Бога окултни действия... Нека съдбата на Божия човек ни бъде като обица на ухото и при всички случаи на съблазни от когото и да е, да оставаме твърди и верни на Христовите заповеди. Така ще се опазим от заблужденията на антихристите, които се стараят да ни отклонят от пътя на вярата, за да ни накарат да се поклоним и послужим на сатана. Не забравяйте, че който се поклони на антихриста, ще пие и от чашата на Божия гняв.

Братя и сестри, Бог иска да работи всред всеки народ и племе. Не е Божията воля да погине нито една човешка душа, но всички да дойдем до покаяние и да наследим вечния живот в Христа Иисуса. Но Той работи само с послушни и верни служители. Често се случва Светият Дух да започне да работи с някоя душа, но поради непослушанието й Той я изоставя... Затова, ако Светият Дух ни ръководи чрез някоя дарба, бъдете точни изпълнители на водителството Му, за да може да извърши чрез нас великите Си дела, като ви направи канал за благословение, спасение и изцеление на много погиващи души.

Непослушанието на словото Господне и на откровенията на Светия Дух е причина за много страдания на някои вярващи и на цели народи. Апостол Павел в посланието си до евреите казва: “Изреченото чрез Ангела слово излезе вярно, и всяко престъпление и непослушание получи праведна отплата” /Евр. 2:2/.

Наказанията за непослушание на Божието слово и Неговите заповеди се отнася не само за вярващите, но и за невярващите. Спомнете си за непослушанието на Фараона и какъв беше неговия край, защото не послуша Божието слово. Библията казва: “Фараонът отговори на Моисея и Аарона: кой е тоя Господ, та да послушам гласа Му и да пусна синовете на Израиля? Аз не зная Господа и няма да пусна Израиля” /Изх. 5:2/. Вие знаете как той се удави заедно с войските си в Червеното море.

Бог не гледа на лице. Заповедите Му са задължителни за всички човеци. Някои си мислят, че понеже са вярващи, Господ ще бъде по-снизходителен към тях. Непослушанието на израилтяните стана причина Иерусалим и храмът Господен да бъдат разрушени, а страната да падне под властта на цар Навохудоносор. И когато всичко това се изпълни, Бог попита народа чрез пророк Иеремия: “Има ли мъдрец, който да обясни защо загина страната? И рече Господ: затова че оставиха Моя закон, който бях наредил за тях, **не слушаха гласа Ми** и не постъпваха според него, а ходиха по упорството на сърцето си и след ваалovци, както ги научиха бащите им. Заради това тъй казва Господ Бог Израилев: ето ще нахраня тия люде с пелин, ще ги напоя с вода и жлъчка” /Иеремия 9:13-15/.

Поради непослушанието на Адам и Ева целият човешки род попадна под проклятие, а послушанието на Господа Иисуса Христа до кръстната смърт, вдигна проклятието от всички, които вярват в Него и са послушни на заповедите Му.

Четете светата Библия и това, което прочетете изпълнявайте го в живота. Ето, това Господ иска от нас. Ако нещо не ви е ясно, допитвайте се един до друг и в молитва искайте Светият Дух да ви научи, защото Господ дава мъдрост на всички, без лицеприятие, стига с вяра да искаме.

Господ да ви благослови и да ви даде здраве, радост, мир и послушание на волята Му! Ако някой има въпроси и иска да пита нещо - нека пита.

- Идваха гости от Югославия, които казаха, че били единствените верни Господни свидетели. Наричат се Йехови сведоци. Твърдяха, че думите на Иисус Христос се отнасяли само за апостолите. Само те можели да се молят за Светия Дух, за изцерения на болни, да участвуват в Господната трапеза - каза една пълничка жена

на средна възраст. - Заплашиха ни да не полагаме ръце за изцеление на болни, защото това служение било от дявола. Вярно ли е това?

- Ако обичаш, брат Асене, прочети от Евангелието на Марко, 13 глава, 37 стих!

Брат Асен намери посоченото слово и зачете: “А каквото вам говоря, говоря го на всички: будни бъдете!”

- Тези думи на Господа Иисуса Христа днес се отнасят не за апостолите, а за нас, които живеем в последно време. Тия думи изобличават лъжите на йеховистите. Някои братя имали откровения, че всички учения, които окончават на - изъм са изфабрикувани от една и съща сатанинска централа и задачата им е да разделят християните на враждуващи секти и да унищожат християнството. Ще могат ли?

- “Портите адови няма да надделеят на църквата” - рече един младеж.

- Такива учения са: атеизъм, материализъм, социализъм, фашизъм, анархизъм, комунизъм, йеховизъм, дъновизъм, национализъм и други такива. Не им вярвайте и не се присъединявайте към тях. Не се наричайте с имената им, а се наричайте християни, което име обединява всички, които вярват, че техния Спасител и Изкупител от света, греха и сатана е Господ Иисус Христос. Слава на Бога!

VI. ЧУВСТВО ЗА НЕВИННОСТ

В понеделник групата се събра в дома на сестра Мария. Когато Камен влезе и поздрави, Петър разказваше какво се бе случило в Петдесятната църква. Пастирът изнесъл много хубава проповед за Христовите страдания, но допуснал една голяма грешка, като заявил в края на проповедта, че страданията пречистват човешката душа. С това Петър не бе съгласен.

- Запомнете, братя и сестри! Няма друго средство на планетата и във Вселената, чрез което да може да се пречисти човешката душа, освен Христовата жертва и Неговата свята Божествена кръв. Веднъж сънувах, че всеки християнин си има градина, в която е насадил определена селскостопанска култура. Но градините, вместо плодове и зеленчуци, бяха родили само шипки и трънки. Баща ми стоеше в края на нивите и държеше в ръцете си бяло агне. Попитах го защо нивите ни са родили не това, което сме очаквали, а той ми отговори: “Защото почвата е дива. Всяка почва се облагородява, само ако се поръси с кръвта на Агнеца”. Но нека да ви разкажа какво стана с проповедника. Няколко дни след декларацията му, че страданията пречистват човешката душа, съпругата му почувствала страшни болки в тялото. Пастирът откарал съпругата си в болница, където започнали изследвания, прегледи, снимки, но... никакво заболяване не могли да открият. Адските болки от нищо не се влияели. Търсил пастирът помощта на известни професори, специалисти и народни лечители, но от никъде не идвала помощ. Тогава съпругата му предала напълно живота си в ръцете на Господа, и била изцерена. Пасторът получил добър урок - да не учи хората на това, което нито той, нито родините му биха изпълнили. Лесно е да се каже, че страданията пречистват душата, но когато дойдат никой не остава да страда, за да пречисти душата си, а бърза да се отърве от тях.

- А предишният пастир на същата църква - рече брат Найден, - преди десетина години в една своя проповед многозначително заяви: “Братя и сестри, молете се Господ да ни изпрати изпитания”. Наскоро след това го връхлетяха такива изпитания, че още не са престанали, и ми се струва, че той никак не ги издържа.

Вратата се отвори и в стаята влезе Павел. Поздрави и седна на едно малко трикрако столче.

- Откъде идваш, брат Павле? - попита Мария.

- Бях при една болна. Повикаха ме баптистите. Изписана е като “безнадежден случай”. Отваряли й черепа и нещо са я повредили. Много е слаба. След молитвата получи подобрение, но не вярвам да бъде изцерена.

- Ти ли казваш това? - попита Елисавета.

- Разбира се, за Бога всичко е възможно. Но има условия, които ако не изпълним, няма да получим Божествено изцеление. Мен не ме интересува физическото й състояние, а духовното. Мрази свекърва си. Няколко пъти я карах да повтори изречението: “Господи, Ти, Който си сътворил небето и земята и си дал живот и здраве на човека, моля Те, прости греховете и беззаконията... - до тука повтаряше, но щом добавех думите: “На свекърва ми”, въздъхваше дълбоко и казваше: “Не, не мога да й простя”. Изцерението не се получава преди прошка на греховете, а който иска да получи прощение на греховете, трябва сам да прости на всички свои длъжници”. Или с други думи Господ Иисус Христос иска да ни каже, че Божието прощение към нас ще бъде пропорционално на нашето прощение към нашите ближни. И след като сме простили, молитвата продължава: “...и ни избави от лукавия...”. Това означава, че прощаването е необходимо и се изисква от Бога, преди Той да ни избави от злото - било то болест или сатанинско нападение.

- И аз я посетих - рече Петър. - Изброих й смъртните грехове, а тя ми отговори: “Не си спомням да съм съгрешавала”.

- Чувство за невинност - рече Запрян. - Това е лъжлив дух, който трябва да бъде изгонен от нея.

- Как? - попитаха няколко души.

- Първо трябва да бъде изобличен, като й се каже, че лъже. Бог казва, че няма праведен нито един, а виждате ли, тя е изключение.

- Попитах я дали вярва, че Иисус Христос е Божий Син. Тя отговори: “Да”, но Светият Дух рече: “Лъже”.

- Трябваше да й кажеш, че лъжците са в огненото езеро.

- Често ми се случва - рече Петър, - когато предупредя някой болен да изповяда греховете си, за да оздравее, понеже Светият Дух така заповядва: “Изповядвайте си един другиму греховете и молете се един за друг, за да оздравеете” /Иаков 5:16/, болният да каже: “Че какви грехове съм сторил? Чуло ли се е нещо за мен между хората?” Тогава им казвам: “Между хората може и да не се е чуло, но на небето се е и чуло и видяло”. И като ми открие Господ греховете им и ги изоблича, те започват да се вайкат и да отиват в другата крайност - чувство на вина, - че Бог никога няма да им прости.

- И чувството за вина е от Сатана, и то пречи на грешника да повярва в Божието милосърдие и прощение - обади се Запрян. - Ако човек е съгласен с този лъжлив дух, който го лъже, че греховете му са толкова големи, че Бог не може и няма да иска да му прости. Такъв човек не може да бъде благословен, нито изцерен.

- Веднъж, докато се молех за болен човек, Светият Дух ми рече: “Който мисли себе си за праведен, не може да бъде изцерен”. Но как може да се признае за грешен този, който се мисли за невинен? - попита Найден.

- Като бъде изобличен, че е лъжец - рече Запрян.

- Бях при едно болно дете - започна Петър, - молихме се за изцелението му и предупредих родителите, ако вършат смъртни грехове да ги изповядат и оставят, между които е и прелюбодеянието. Тогава бащата се развика: “Че тези заповеди да не ги е написал Бог? Човеци са ги измислили!”

- А ти какво му отговори? - попита Запрян.

- Нищо. Замълчах, станах и си излязох.

- Не си си свършил работата докрай. Трябваше да му кажеш: “Устата ти говорят против теб. Ти си виновен детето ти да е болно, защото си прелюбодеец”.

- Нямах откровение, че е такъв.

- Щом е реагирал така, ясно, че е такъв.

- Една възрастна християнка ми разказа - намеси се Камен, - че в една православна църква се случило следното: Доведени били двама младоженци да бъдат венчани. Когато се изправили пред свещеника и венчавката започнала, една жена извикала с висок глас: “Спрете венчавката, защото са брат и сестра”. Майката на булката припаднала, а като дошла в съзнание признала, че жената казва истината. Младоженците били деца от две майки, но от един баща.

- Може би майката на булката си е мислела: “Че какъв грях имам, за да го изповядам? Какво толкова съм сторила? Чуло ли се е нещо за мен между хората? Божиите заповеди да не ги е написал Господ? Човеци са ги писали...”.

- Има много жени, които раждат като ученички и не знаят съдбата на децата си - каза Павел . - След омъжването си имат законни деца, но те могат да се срещнат със своите братя или сестри, да се обикнат и оженят. Дават ли си сметка онези, които насърчават извънбрачните деца, в какво страшно кръвосмешение стават

съучастници. От такива бракове се раждат недъгави и нещастни деца, а майките се имат за невинни и дори обвиняват Бога, че допускал да се раждат изроди. Дават ли си сметка онези, които учат, че при най-висшата форма на човешкото развитие - комунизма, семейството щяло да се разпадне и хората да се размножават като добитъка, до какво падение ще стигне човешкият род.

- Човешкият род, брат Павле, вече върви натам. И както по времето на Ной човеците се развратиха и потопът завлече и изтреби люде и добитък, така ще бъде и с тоя извратен и прелюбодеен род. Днес хората вярват в различни чудеса като: руско, китайско, индийско и какви ли не чудеса, като жен-шен, мумийо и други такива. Но могат ли те да помогнат на непокаян човек, след като в тялото му са започнали невъзвратими биологични процеси?

- Могат да бъдат стимулатори - рече Мария, - но да вършат чудеса не вярвам. Ако небето осъди някой на смърт, поради извършените от него смъртни грехове - нищо не може да го спаси! Ако болният не се покае, стимулаторите на биологичната регенерация няма да могат да му помогнат. А за да се покае, ще трябва да се признае за виновен, да изповяда и остави греховете си. Всяка декларация на който и да е човек, че е напълно невинен и безгрешен е богохулна лъжа.

- Някои заявяват, че след като са се покаяли и са кръстени със Светия Дух, не могат да грешат. Когато се разболеят и им кажа да изповядат греховете си, те отговарят: “Аз съм кръстен със Светия Дух. Как така ще изповядвам греховете си?” - рече Найден.

-Благодарим Ти Господи, че сме новородени и кръстени със Светия Дух, и не сме като другите човеци и като тоя митар.

- Не е малко нещо новорождението, брат Запряне.

- Не подценявам нито новорождението, нито кръщението със Светия Дух, брат Камене, но мисля че и духовната гордост е демон, който приспива и заслепява вярващия човек, за да го погуби.

- Ако новороденият отстъпи и умре, той умира като грешник, защото е писано: “Който устои докрай, спасен ще бъде”.

- Мисля, че много се разприказвахме, а “в многото говорене грехът е неизбежен” - рече Найден.

- Искам да ви разкажа нещо - предложи Петър, - а след това, ако искате да застанем на молитва. Миналия понеделник се събрахме в един дом. Дойде един Божи работник от провинцията. Изглеждаше много смирен. Все повтаряше: “Аз съм от най-малките Христови последователи”. Разказа ни много опитности на Божествени изцерения из провинцията, но в мен имаше някакво съмнение и недоволство против него. Самоосъждах се и казах: “Господи, какво правя? Да не би да завиждам?”. Разказа ни, че бил клисар в православна църква и там се кланял на “немите идоли”, но след като се покаял разбрал, че Света Богородица не може да му помогне, нито да го спаси; а конгрешаните от сто години не можели да проумеят, че трябва да приемат кръщението със Светия Дух. Враждебното чувство в този човек към православните и конгрешаните усили негодуванието ми против него и аз се молех тайно в сърцето си, Господ да ме освободи от това лошо чувство против тоя работник. Той предложи да се моли за нас и ни помаже с масло за изцеление За да се смиря (макар и да нямах нужда) и за да дам пример на другите да не се страхуват, предложих да ме помаже. Съгласиха се и останалите. Въпреки молитвата му за мен и помазанието ми, враждебното чувство в сърцето ми си оставаше. Никога не бях виждал този човек. Нищо лошо не беше ми сторил. Напротив, моли се за мен и ме помаза в Господното име, говори за любовта между петдесятните християни.

- Любимата тема на предателите. Иуда предаде Иисуса Христа с целувка - обади се Запрян.

- Млъкни и остави човека да разказва - рече Найден.

- Прибрах се у дома, но неприятното чувство не се махна от мен дори след молитвата преди лягане. Помолих се Господ да ми открие какъв е този човек. Сънувах, че сме войници. Идва и той облечен в същата униформа; поздравява ни и казва, че много ни обича, но след това ни напсува на майка. Тръгнах към него да го ударя и се събудих.

- Какво мислиш за този човек? - попита Павел.

- Мисля, че е християнин, защото е облечен като нас, но допуска грешки, като говори против другите деноминации и хули Христовата църква, която е духовната ни майка.

- Правилно - рече Камен. - Иисус попита народа, казвайки: “Коя е майка Ми и кои са братята Ми?” и като посочи народа рече: “Който слуша словото Ми и го изпълнява, той ми е брат и майка”. И ако някой чете Христовото Евангелие и го изпълнява, той е много по-сигурен член на Христовата църква, отколкото да е записан в регистрите на всички вероизповедания и деноминации. Но и всеки християнин, от която и да е деноминация или вероизповедание, който слуша Христовото евангелие и го изпълнява, също е от Христовата църква.

- Според мен има и друго тълкувание - продължи Петър. - Той каза думи с ирония по адрес на Света Богородица, а аз не реагирах. С този сън Господ искаше да ми каже: “Когато безчестят паметта на твоята майка - ти скачаш да се биеш, а когато безчестят паметта на Моята майка - ти мълчиш. И ако Моят небесен Отец е и твой Отец, Моята земна майка е и твоя майка, както беше майка на апостол Иоан.

- На четвъртия вселенски събор е провъзгласена анатема към всички, които безчестят Иисусовата майка и учат да не се нарича Света Богородица - рече Камен.

- Но ние не можем да я наричаме спасителка, като православните - каза Мария. - Библията казва, че няма друго име дадено на човеците, чрез което да можем да се спасим, освен името Иисус.

- Иисус дойде в плът чрез Дева Мария. Тя роди Спасителя и Светият Дух я нарече “блажена между жените”. Този сън не е случаен. Много протестанти имат, едва ли не, враждебно отношение към Света Богородица. Като чуят името ѝ се дразнят, забравяйки, че е писано: “Който обича родителя, обича и родения от него”. Мисля, че който хули нея - хули Светия Дух, Който беше върху нея. И мисля също така, че поради тая причина мнозина протестанти са болни. Има хора, които се мислят за непогрешими светци които всичко знаят, и ако Светият Дух заработи с дарбите си в някой смирен (но според тях нищожен човек), те започват да негодуват и да го хулят, без да си дават сметка, че хулят Светия Дух. Тази опасност грози най-вече църковните ръководители като владици, свещеници, пастири, дякони, които се изпълват с гняв като научат, че Светият Дух действува чрез някои миряни, които в техните очи са нищожни. Те забравят, че Бог избира това което е нищо, за да посрами онова, което се има за нещо. Брат Петър е прав. Ние сме осиновени от Отца чрез вяра в Иисуса Христа, и Неговият Отец е и наш Отец. А защо Неговата майка да не е наша майка. Който не желае да бъде неин син, не може да бъде брат на Иисуса Христа, защото не желае да изпълни Неговата заповед, която той отправи до Иоан, но и до всички Негови последователи: “Ето майка ти!”

- Тогава според вас трябва да почитаме и светиите? - попита Мария.

- Господ Иисус Христос каза: “Който Ми служи, Отец Ми ще го почете”. Ние с вас по-големи ли сме от Отца?

VII. ЧУВСТВО ЗА ВИНА

В Арменската Евангелска църква имаше събрание за изцеление на болни. Събранията започваха след вечерното богослужение, за да могат да идват нуждаещи се от всички деноминации. Преди молитвите за изцеление някой от братята изнасяше кратка беседа, като посочваше онези неща, които пречат на християните да получат Божествено изцеление Тази вечер салонът беше пълен. Наскоро бе изцерена от рак Цветанка Харизанова и това не остана скрито от християните в София. Сега Петър се стараеше да насърчи болните и да им помогне да се освободят от чувството за вина.

- Когато Бог ни отвори очите и ние се видим такива, каквито сме, духовният ни враг се стреми да ни тикне в блатото на отчаянието, за да не можем да повярваме, че колкото и да са големи греховете ни, могат да бъдат простени и вината ни премахната от Спасителя на безсмъртните души. Когато човек е обладан от чувството за невинност, той не вижда греховете си и сатана го кара да се превъзнася, да хули и осъжда другите. Дори му внушава да похули Светия Дух та да се самоубие, и така сам да затвори вратата на небесното царство за себе си. Но щом грешникът се опомни, тогава му внушава отчаяние и дори мисли за самоубийство, понеже Сатана поначало е човекоубиец.

Онзи, който вижда себе си грешен, вече се е доближил до Бога. И нека всеки грешник добре да запомни думите на Спасителя: “Не съм дошъл да призова праведници, а грешници към покаяние” /Мар. 2:17/. А на всички, които мислят, че греховете им са много големи, Светият Дух казва чрез апостол Павел: “Бог, прочее, като презре времената на незнанието, сега заповяда вредом на всички човеци да се покаят” /Деян. 17:30/.

Докато човек не повярва, че Бог иска да му прости греховете (колкото и големи да са те), той си остава непростен и погинал. “Който повярва и се кръсти ще бъде спасен, а който не повярва, ще бъде осъден” /Мар. 16:16/. Жертвата на Божия Агнец е вседостатъчна да очисти греховете на всички (съществували, съществуващи и които ще дойдат в съществуване) човеци на планетата Земя. Някой е казал, че Христовият Кръст се оказа достатъчно мощен лост и Голгота - опорната точка, чрез които Бог издигна падналото човечество до висините на небесния рай. От нас се иска да признаем греховете си и да повярваме, че Иисус Христос е платил цената за тях, като е понесъл върху тялото Си наказанието за вината от тях, вместо нас... Винаги трябва да пропъждаме мислите от лукавия, че няма да намерим милост пред Бога, с думите на Спасителя: “Казвам ви, че тъй и на небесата повече радост ще има за един каещ се грешник, нежели за деветдесет и девет праведници, които нямат нужда от покаяние” /Лука 15:7/. “Такава радост, казвам ви, бива пред Ангелите Божии и за един каещ се грешник” /Лука 15:10/.

Светото Писание учи, че колкото и голяма да е вината ни, Бог не желае нашата гибел. “Нима Аз искам смъртта на беззаконника? - казва Господ Бог. Нали това искам - той да се обърне от пътищата си и да бъде жив” /Иезекил 18:23/. “...Аз не искам смъртта на умиращия, казва Господ Бог; но обърнете се - и живейте!” /Иезекил 18:32/. “Кажи им: жив съм Аз, казва Господ Бог: не искам Аз смъртта на грешника, но да се отвърне грешникът от пътя си и да бъде жив. Върнете се, върнете се от вашите лоши пътища; за какво да умирате...” /Иезекил 33:11/. Ето Божията воля. Мнозина болни се питат дали е Божията воля да оздравеят. Нима не е ясно от цитираните думи на Писанието, че Бог иска да изцери умиращия? - ясно е, но само, ако болният изпълни Божиите условия - да се върне от лошите си пътища, и да остави злите си помисли, за да бъде жив, независимо от това колко на брой и колко големи са греховете му.

Много често чувството на вина се поддържа от лъжеучители, които лъжат хората, че са недостойни и не могат да се доближат до Господа Иисуса Христа в молитва. Те ги пращат при други ходатаи и ги отклоняват от пътя на спасението. Нека такива учители да знаят, че проповядват лъжа, защото сам Господ Иисус Христос кани малки и големи грешници: "Дойдете при Мене ВСИЧКИ отрудени и обременени, и Аз ще ви успокоя" /Мат. 11:28/. Ако царят ви е изпратил лична покана, не е ли глупаво да търсите други пътища да стигнете при него? Който търси друг ходатай не вярва на думите на Спасителя, че Той го кани и ще го успокои. А който не вярва на думите Му, не може да отиде при Него.

Не вярвай, че вината ти е толкова голяма, че Господ да не може да те приеме и утеши, изцери и спаси. Точно затова Иисус Христос умря на Голгота, на кръста, защото вината ни беше много голяма, но Той плати много скъпа цена за нея. Иди при Него на Голгота, под Кръста и Му кажи: "Господи, вината ми е много голяма, но идвам при Тебе, защото си казал на всички обременени като мен, да дойдат при Теб, за да ги успокоиш. Аз съм обременен с много и големи грехове, беззакония, страхове, болести, съмнения и колебания. Моля Те да ме освободиш от всичко това и да го замениш с твоя Божествен мир, за да живея спокоен и честит живот".

Не си губете времето при други ходатаи, но още сега елате при Господа Иисуса Христа, защото Той ви кани: "Дойдете при Мене всички отрудени и обременени..." Не се съмнявай, ти влизаш в думата **всички!** Поканата е за теб!

Ако имате свидетелства или въпроси - имате думата.

- Миналата неделя се молихме за очите ми и сега виждам добре - каза една жена на средна възраст.

- С всеки изминат ден братовчедка ми става по-добре и по-добре - рече Иван. - Яде всичко, дори и пържоли. През първите десет дни след молитвата е наддала три килограма, а за един месец - 12 килограма. Смущава ни това, че след няколко дни, ще трябва да постъпи в болница за изследвания. Трябвало да вкарат в кръвта й няколко контрастни вещества, за да направят цветна снимка.

- Ние не можем да й забраним да постъпи в раковата болница. Нямаме това право. Тя и мъжът й имат свободна воля и сами трябва да решат. Вярвам, че щом Господ е започнал изцелението, ще го доведе до край - рече Петър.

- Но Бог може да се отдръпне, ако те започнат да прославят лекарствата и лекарите. По-добре да стои настрана от раковата болница, след като е била изписана като безнадежден случай от там, а сега изцелението й е явно, и възстановяването - несъмнено, - каза Найден.

- Нека се молим за Цветанка Бог да я опази в раковата болница (ако постъпи там) и да не допусне връщането на болестта й. Отиването й при лекарите да бъде за слава Божия и за свидетелство пред тия, с които ще се срещне и говори - предложи Петър.

- Ако някой по време на молитвата е имал откровение или видение, нека говори.

Стана една слабичка жена и каза:

- В началото на молитвата видях Иисус разпънат на кръст, а след молитвата - стоеше свободен във въздуха над брат Янко.

- Благодаря, сестра! Разбирате ли видението? Когато крием греха разпъваме Христа и Той не може да ни помогне. Но когато изповядаме греха и се откажем от него, Той е свободен и прави това, за което Го молим. Запомнете, че при всички случаи когато съзнателно вършим окултен грях, ние втори път разпъваме Иисуса Христа. Така казва Божието слово: "Защото, ако ние, след като познавахме истината, своеволно грешим, не остава вече жертва за грехове, а някакво си страшно очакване на съд и яростен огън, който ще погълне противниците" /Евр. 10:26,27/.

- Значи ли това, че ако извършим съзнателен грях, след новорождението и кръщението ни със Светия Дух, Бог няма да ни прости, дори и да Го молим за това? - попита възрастна жена.

- Апостолите Иаков и Иоан приканват християните да изповядат греховете си "един на друг". Те не се обръщат към атеистите, а към тия, които са познали пътя на спасението, но по една или друга причина са паднали и прегрешили. Апостол Павел говори за ония, които ожесточават сърцата си, отричат се от Христа или хулят Духа на благодатта.

- Възможно ли, е след като съм кръстена със Светия Дух, да бъда демонично натоварена или обладана. Нали Този, Който е в нас е по-силен от онзи който е в света? - попита сестра Веса.

- Възможно е. Цар Саул беше помазаник Божий и даже пророк, но когато се ожесточи и отклони от Бога, Господ допусна зъл дух да го мъчи.

- Но това е в Стария Завет.

- Ето нещо и от Новия Завет: "Праведният чрез вяра ще бъде жив; ако пък се отклони, душата Ми няма да благоволи към него. Ние пък не сме от ония, които се отклоняват за погибел, а от ония които вярват за спасение на душата" /Евр. 10:38,39/. Така че, ако сме станали чрез Христовата жертва праведни и сме влезли в спасението чрез различни духовни опитности, но след това своеволно грешим и се отклоняваме от пътя на вярата - отклоняваме се за погибел и Бог няма да благоволи към нас, независимо от миналата ни духовна характеристика.

- Но в Новия Завет няма такива случаи, подобни на цар Саул.

- Има такива случаи: Ананий и Сапфира, николаитите, лъжепророчицата Иезавел и всички, които ще се поклонят на духа на антихриста и на червения звяр, и на образа му - те ще пият и от чашата на Божия гняв.

- Но нали веднъж като е спасен, човек завинаги е спасен?

- Такъв израз в Библията няма. Това приспива душите. Вместо тези и други подобни заблуждения Господ Иисус Христос казва: "Будни бъдете!" /Мар. 13:37/. Той ни предупреждава, че който устои до край, спасен ще бъде.

- Аз не вярвам, че Бог ще допусне зъл дух да мъчи новороден и кръстен християнин.

- Има един много по-голям великан на вярата от нас, за който съм абсолютно сигурен, че е бил кръстен със Светия Дух и който сам свидетелствува, че му е бил даден ангел - сатанин да го бие през лицето, за да не се превъзнася, поради многото му откровения. Това бе ап. Павел. След като молил Бога три пъти да го освободи и получил отговор, че няма да бъде освободен, защото "силата Ми се показва в немощ съвършена", светият апостол се примирил с участта си. Ако има някой между нас, който да е насилван от подобен ангел - сатанин, той има право да се моли до развързването си или за получаване на отговор. Вярвам, че Господ чака нуждаещите се от освобождаване и развързване, за да ги освободи. Искам да ви припомня, че комуто много е простено, много и ще обикне. Онези, които са извършили много и големи грехове нека да пристъпят с вяра към подножието на Христовия кръст, защото Той точно за такива като тях умря. Но след като намерим милост, нека се пазим и не пронизваме Христовото сърце с тежки престъпления и грехове.

След това започна молитвата за изцеление на болните. Изцелителните събрания завършваха в полунощ.

VIII. СЪМНЕНИЕ

Следващата неделя отново се събраха на изцелително събрание.

- Често ще ви напомням какво най-много пречи на Божествените изцерения. Това са гордостта и осъдителния дух - започна Петър. - Като правило трябва да помним, че ако в болния има смъртен или окултен грях, който той не е изповядал и оставил - изцелението е невъзможно. Когато изпълним Божиите условия за изцелението, то става един нормален духовен процес. Тази вечер ще говорим за съмнението, което също пречи на Божественото изцеление

Когато слушаме някой нечист разговор или гледаме нечист филм, след време нечистите думи, изрази и картини оживяват в мислите ни и ние започваме борба против тях. Едни се молят Господ да ги освободи от нечистите и натрапчиви мисли и желания, други призовават Христовата кръв, трети направо заповядват на нечистите духове в Христовото име да ги напуснат. Но едва ли има разумен християнин, който да остави нечистите мисли да го завладеят и той да застане в сърцето си на тяхна страна.

Не е така при поява на съмнението. Малко са християните, които се борят със съмнението като с нечисти мисли и нечист дух. Писанието казва: “...който се съмнява, прилича на морска вълна, издигана и размятана от вятъра; такъв човек да не мисли, че ще получи нещо от Господа. Човек двоедушен във всичките си пътища е неуреден” /Иаков 1:6-8/.

Като знае този духовен закон, духовният ни враг използува съмнението, за да руши вярата ни. Ето как върши това: Днешният християнски свят е пълен с тълкувания на всеки стих от Светото Писание. Често тези тълкувания са противоречиви, но затова пък са много оригинални и интересни. Когато решим да изпълним някоя заповед на Евангелието, Сатана ни припомня някое оригинално тълкувание на тази заповед, след това ни предлага друго и трето тълкувание, за да ни отклони от изпълнението й и да разруши вярата ни. Христовите заповеди са толкова ясни и прости, че са еднакво разбираеми и за учени, и за неуки човеци. Необходимо е само да се изпълняват, но ние християните предпочитаме да ги тълкуваме, както някогашните книжници и законници тълкуваха Стария Завет. Новият Завет е задължителен за всички християни, без изключение. Христовите заповеди са неизменяеми, съвършени и вечни. Те не могат да бъдат коригирани от едно толкова ограничено същество, каквото е човека.

Когато някой е болен, сатана се вмъква в мислите му и му внушава различни причини за заболяването. Например: “Чрез тази болест Бог те усъвършенствува; значи не е волята Му да бъдеш изцелен, а да си останеш неусъвършенстван; това за изцелението чрез вяра се отнася за някогашните християни, но не и за теб; твоята болест е много сериозна и неизлечима; чрез тази болест Бог те учи на дълготърпение; ти трябва да платиш за греховете си; подложен си на изпитание като праведния Йов, затова не трябва да се молиш за изцелението си; това ти е трън в плътта, както на апостол Павел и т.н и т.н. С подобни тълкувания дяволът се старае да ни изтълкува Божията воля за нашето изцеление и го прави с единствена цел - да забравим думите на Светото Писание: “Чрез Неговата рана се изцелихте” /I Петр. 2:24/.

Модернистичните проповеди, книги, филми, музика, песни, танци, дискотеки объркват ума на някои християни и го изпълват със съмнение в словото Божие. Не се чудете, че някои от модернистите ще стигнат до умопобъркване. Отделете се и излезте от тях. Не ставайте съучастници в делата им. Върнете се при извора на

живата вода - пълното и чисто Христово Евангелие. Проповядвайте го с пълна сериозност.

Който има виждащата детска вяра - вярва на това, което казва Бог, и не се интересува от никакви други тълкувания и внушения, макар и да приличат на Божието Слово.

Друг пример. Библията казва, че през много скърби ще влезнем в небесното царство. Но лукавият заменя думата скърби със страдания, за да повярва болният, че болестите му са страданията през които ще влезне в небесното царство. Сатана не може да каже: през много болести ще влезнете в небесното царство, защото знае, че никой няма да му повярва, но чрез лъжеучители те води към тази мисъл. И ако някой му повярва, той вече не вярва в Господа, който е казал: "В света скърби ще имате, но дерзайте Аз победих света" /Иоана 16:33/. Нека се спрем на някои пасажи от Библията и да видим защо идват скърбите и имат ли нещо общо с болестите.

"Радвайте се, макар сега и да поскърбите малко /ако е потребно/ в различни изкушения, та изпитаната ваша вяра да излезе по-драгоценна от нетрайното макар и през огън изпитвано злато, за похвала и чест и слава, кога се яви Иисус Христос" /I Петр. 1:6,7/.

"...Моисей... предпочете да страда заедно с народа Божий, отколкото да има кратковременна, греховна наслада, и охулването Христово счете за по-голямо богатство, отколкото египетските съкровища; защото имаше пред очи наградата" /Евр. 11:25,26/. От болести ли страдаше Моисей?

"Вам е дарувано заради Христа не само да вярвате в Него, но и да страдате **за Него**" /Фил. 1:29/.

"Припомняйте си предишните ваши дни, когато след като се посветихте, издържахте голяма борба на страдания, ту като сами всред **хули и скърби** бивахте излагани на **позор**, ту като ставахте съучастници на ония, които също тъй страдаха" /Евр. 10:32,33/.

"Ако търпим, с Него и ще царуваме; ако се отричаме, и Той ще се отрече от нас" /II Тим. 2:12/.

За какво търпение става дума и за какво отричане? От болест ли? Коя болест след като унищожи човека прославя Бога? Може би болестта на предателя и богохулника, но нали ти не си от тях? Но дори, ако някой страда като богохулник и предател и се покае, Господ е силен да го приеме и да му прости. Спомнете си трикратното отричане на апостол Петър.

В момента в който се усъмним в това, което Бог е казал, ние Го наскърбяваме, защото Го правим лъжец. Затова е толкова опасно съмнението и Сатана знае това и го използува, за да руши вярата ни. Винаги, когато се появи в мислите ни, ние трябва да използуваме оръжията на вярата в духовната война, които са: молитва, вяра, Божието слово и Божиите обещания, кръвта и раните на Господа Иисуса Христа, силата и властта в Неговото име, дарбите и служенията на Светия Дух, както и Неговото огнено присъствие и сила.

Съмнението е сатанински дух и то трябва да бъде пропъдено от сърцата ни с решителна съпротива.

Често съмнението идва с въпроса: "Дали това е Божията воля?" Помнете, че този въпрос не си го задавате вие, а вашия духовен враг, затова му отговорете: "...болни изцерявайте, прокажени очиствайте, мъртви възкресявайте, бесове изгонвайте. Даром получихте, даром давайте" /Мат. 10:8/.

Когато се съмняваш как да постъпиш, попитай се как би постъпил Господ Иисус Христос и ще разбереш къде е истината.

Младежи попитали един духовник: “Грях ли е да се пушат цигари, какво казва Библията?” Той им отговорил, че Библията не говори нищо по този въпрос. Зарадвани, те го попитали дали така стои въпросът и с играта на карти, и когато получили същия отговор, радостно се сбогували и си тръгнали. Духовникът ги спрял и ги попитал: “Вие християни ли сте?” “Да” - отговорили те. “Можете ли да си представите Господ Иисус Христос и апостолите да пушат цигари и да играят карти?” Навели глави младежите и отговорили, че това е невъзможно и разбрали, че ако искат да бъдат истински християни, не бива да пушат и да играят карти.

На това някой ще възрази: “Но аз не съм Христос или апостол?” Библията казва, че който се нарича християнин, трябва да ходи така, както Христос е ходил (ако иска да бъде истински, а не лъжлив).

Най-доброто оръжие против съмнението е да не му вярваме или както някой е казал: “Винаги се съмнявай в твоето съмнение, но никога не се съмнявай в Божието слово”.

Съмнението в думата на Бога е лъжа съчинена от дявола, чиято задача е да ни отклони от Бога, за да ни погуби.

Бог толкова обикна света, че изпрати Своя Възлюбен Син, за да не погине нито един, който вярва в Него. И ако ти си от вярващите, но се съмняваш, че Господ иска да те спаси и изцери, мисли защо Той бе предаден, защо Го оплюха и биха, защо му надянаха трънен венец на главата, защо Го разпънаха и защо умря. Ние много добре знаем защо претърпя всичко това, но го забравяме и сатана сее съмнения и недоверие в сърцето ни към Този, Който е умрял за нас.

Всяко недоверие към думите на Иисуса е изкушение и предизвиква вътрешна борба, затова бъдете будни и внимателни, за да бъдете победители в тази борба.

Не се съмнявайте в искреното желание на другите християни да спасят душите си, и не ги подозирайте в грехове, за които нищо не знаете. Ако те се съмняват в някои думи от Писанието не ги презирайте, а им помогнете да се освободят от съмнението. Ако имате откровение или виждате, че явно се заблуждават и грешат, с кротост и любов изобличете греха и помогнете им да се освободят от робството му.

Отстранете се от атеистите, които мразят словото Божие. Божиите думи са истина, дух и живот, а думите на противниците са отрова и смърт. Те сами с гордост твърдят, че са наши идеологически врагове и врагове на нашия Господ Иисус Христос. И ако са негови врагове, докога ще се съмнявате кому служат? Някои неукрепнали християни решават да четат атеистична литература, за да я оборват, без да подозират, че се натоварват със сатанинските духове, които са вдъхновявали писателите й. Освен това, нарушавайки словото Божие попадат под анатема. Това е все едно да ядем отровна храна, за да се научим да познаваме вкуса й. Точно по тая причина мнозина “свободомислещи” заболяват от “нервно-психически” разстройства, които в действителност са демонични натоварвания и обладавания.

Тази вечер за изцеление бяха дошли само четири болни, но имаше много посетители, които носеха кърпи и дрехи на тежко болни. Братята полагаха ръце на тях и се молеха за изцеление на нуждаещите се. Брат Цветан окуражаваше присъствуващите да се доверят на Господа Иисуа Христа, да излизат напред и никак да не се съмняват, че Той може и иска да ги изцери.

IX. ЛИЦЕМЕРИЕ

Освен в Първа Евангелска църква, молитвени групи за изцеление и спасение на народа ни от духа на антихриста бяха образувани и в другите евангелски църкви. Но за разлика от първата, те работеха тайно. Имаше и няколко молитвени групи, които не принадлежаха към никоя деноминация. Някои от тях имаха нощни бдения. Те дежуреха през цялата нощ на молитва и четене Божието слово. Все още нямаше сериозни резултати. Някои се измориха и отпаднаха, други се възгордяха и погледнаха от високо на останалите християни, и така отпаднаха от благодатта. Но имаше и една трета част, които упорито продължаваха да постят и се молят за духовното пробуждане на българския народ и спасението му от духа на антихристите. Светият Дух започна да ръководи някои от тях с различни дарби. Бяха разкрити много предатели и доносчици в официалните църкви.

Някои от откровенията стигнаха и до ушите на атеистите. Сатана се активизира и озлоби срещу християните. Активизира се църквата на дявола. Окултистите навлязоха в църквите. Магьосници заливаха входовете на домовете на искрените християни с различни нечистотии. Бяха разкрити няколко магьоснически групи, които искаха да минат за пророци, но пострадаха. По църквите се появиха платени проститутки, чиято задача беше да покварят най-верните Христови служители. Някои от проститутките се изповядаха и покаяха. Продължаваха опитите за убийства на активни християни. Кой и защо вършеше всичко това?

В квартал Княжево имаше тайно събрание. Едно семейство бе отворило дома си за Божието дело. Проповядваше Запрян. Тема на проповедта беше лицемерието.

- Между нас се шири заблуждението, че лицемерие е съществувало само в еврейската религия и негови носители са били само фарисеите и садукеите. Истината е, че днешните български църкви са пълни с лицемери, приличащи на варосани гробници. У нас то е стигнало своя апогей, защото за свещеници, пастири и ръководители на християнски общности “се назначават” безбожници и богопротивници от Комитета по вероизповеданията, чиято задача е да унищожи християнството в България. Почти всички църковни ръководители (от патриарха до клисаря), се занимават с доноси и предателства и в същото време се представят за големи праведници и светци, като едни други се величаят и превъзнасят до небесата. Ако някой се представи пред тях като грешник, те гледат на него с презрение и погнуса. Как ли Господ гледа на тях?

Библията ни предупреждава да се пазим от фарисейския квас, който е лицемерие. Това означава, че лицемерието е заразително и чрез лицемерни ръководители то може да зарази цели църкви. Едва ли има друг грях, който Господ толкова да ненавиждаше и изобличаваше, както лицемерието. За съжаление то е пуснало дълбоки корени в българските църкви и продължава да се разпространява, защото почти няма мъже и жени, които като апостолите и пророците да изобличават и изкореняват проявите му. Вместо това, християните слушат говорители, които “им гъделичкат слуха” и ги превъзнасят и величаят. Представете си, че между такива “светци” и “светейшества” застане Иисус и разкрие делата им. Какво ще сторят с Него? Може би няма да Го разпънат на кръст, но ще използуват по-модерни начини и тайно ще го облъчат или нахранят с изотопи за да го унищожат. Но иде Видов ден, когато всичко ще стане явно. Когато ще ни прожектират един многосериен филм, в който ще бъде показано цялото лицемерие на антихристите.

Нека тази вечер да разгледаме проявите на лицемерието, за да проверим себе си и видим дали то не се намира и в нашия живот.

Самохвалството е лицемерие. “Фарисеинът, като застана, молеше се в себе си тъй: Боже, благодаря Ти, че не съм като другите човеци, грабители, неправедници, прелюбодейци, или като тоя митар” /Лук. 18:11/. Днешните лицемери не повтарят буквално молитвата на фарисеина. Чувал съм с ушите си, как протестанти проповядват или се молят с думите: “Благодарим на Бога, че не сме като православните или католиците, които се кланят на творения от човешки ръце”. На пръв поглед такова твърдение изглежда правилно, но то е продиктувано от самохвалство, което е лицемерие. Защо такива проповедници и молители не казват: “Господи, благодарим Ти, че сме като православните светии и мъченици, като светите братя Кирил и Методий, о. Паисий, св. Иван Рилски, св. Георги Софийски, св. Николай Софийски, св. Тихон Задонски, св. Серафим Саровски, св. Иоан Кронщадски, св. Василий Велики, св. Григорий Богослов, св. Антоний Велики или като католическите светии св. Франциск Азиски, блажения Августин, Тома Кемпийски, блажената Бернандета от Лурд (и няма да ни стигнат и сто страници, за да изброим онези православни и католически светии и мъченици за Христовата вяра, с които протестантските лицемери не биха могли да се сравняват). Защо? По същата причина евангелският фарисеин не се сравняваше с Ной, Йов, Данаил, Авраам, Иаков, Йосиф, Моисей или с някой от пророците. Поведението на православните и католически лицемери не е по-различно. Те също могат да благодарят на Бога, че не са като протестантите и като “сектантите”, но никога не дръзват да се сравняват с Муди, Саду, Джон Бънян, братята Уесли, Спърджън, Етер, Осборн, Бранхъм, Били Греъм, Йонги Чо, Бонке и други съвременни евангелизатори и апостоли, чрез чиито служения в последно време, Бог разтърсва света, като изцерява и спасява стотици хиляди погиващи и страдащи души. Затова православните и католически лицемери също мълчат.

Нека престанем да мислим за своето вероизповедание много, много високо, но да помислим не страдаме ли и ние от същата болест на лицемерно самохвалство, на което често се дължи и нашето невежество. А още по-добре да мислим откъде сме изпаднали и сме се отклонили от първата си любов към всички, за които Иисус е умрял.

Друга проява на лицемерието е користолюбието, за което Библията казва, че е корен на всички злини. “...не можете да служите на Бога и на Мамона. Всичко това слушаха и фарисеите, които бяха сребролюбци и Му се присмиваха” /Лука 16:14/.

Защо отиваме на църква? Не приличаме ли на евреите, за които Библията казва: “Те дохождат при тебе като на сборище народно, и Моят народ седи пред лицето ти, и слуша думите ти, ала ги не изпълнява; защото те в устата си правят от това забава, и сърцето им се увлича по техните користи” /Иезекил 33:31/. Не отиваме ли и ние на църква като на забава, да философствуваме след проповедта и се надвиваме в словесни двубои, или отиваме да се покажем пред хората колко много сме духовни, какви мъдри проповеди и молитви можем да изречем. И нека всеки сам пред себе си да признае - не се ли увличат сърцата ни по користи?

Лицемерите се занимават с прозелитизъм. “Горко вам книжници и фарисеи, лицемери, задето обикаляте море и суша, за да добиете един последовател; и кога сполучите това, правите го син на геената дваж по-достоен от вас” /Мат. 23:15/. Във всички вероизповедания и християнски общества има хора, които се занимават с прозелитизъм. Не сме ли и ние от тях? Не се увличайте от такава дейност, макар да си мислите, че така ще изглеждате много духовни.

Осъдителният дух идва от лицемерие. “Неизвиняем си, о човече, какъвто и да си ти, който съдиш: защото с какъвто съд съдиш другиго с него себе си осъждаш, понеже

ти, който съдиш, вършиш същото. А знаем, че Божият съд пада наистина върху ония които вършат такива дела /неправда, блудство, лукавство, користолюбие, клеветничество, омраза, ругателство, гордост, самохвалство, изобретяване на зло, непослушание към родители, безразсъдство, вероломство, недружелюбие, омраза против Бога, непримиримост, немилостивост/. Нима мислиш, о човече, че ще избегнеш Божият съд ти, който съдиш ония, що вършат такива дела, каквито и сам вършиш?" /Римл. 2:1-3/.

Ето някои от качествата на лицемерите: "Те имат очи пълни с прелюбодеяние и непрестанен грях. Те смятат за наслада всекидневния разкош; те са сквернители, безсрамници, наслаждават се със своите измами, гощавайки се с вас ... сърцето им навикнало на користолюбие; те са чада на проклятие ... те са безводни извори, облаци и мъгли, от буря разнасяни: за тях е запазен мрака на тъмнината во веки . Защото, като говорят надути празни думи, прелъстяват в плътски похоти и разпътство ония, които напълно са се отдръпнали от живеещите в заблуда" /2 Петр. 2:12-18/.

"Духът ясно говори, че в последно време някои ще отстъпят от вярата, като се предават на мамливи духове и бесовски учения чрез лицемерието на ония, които говорят лъжа и имат жигосана съвест" /I Тим. 4:1,2/.

"Оня, който Го предаваше беше им дал знак, казвайки: Когото целуна, Той е; хванете Го. И веднага се приближи до Иисуса и рече: радвай се Рави! и Го целуна" /Мат. 26:49/.

До тази най-долна постъпка Юда Искариотски достигна, защото живееше в лицемерие и двуличие. "Тогава един от учениците Му, Иуда Симонов Искариот, който щеше да Го предаде, рече: защо да се не продаде това миро за триста динария, и парите да се раздадат на сиромаси? Това каза той, не че се грижеше за сиромасите, а защото беше крадец. Той държеше ковчежето, и крадеше от онова, каквото там пускаха" /Иоана 12:4-6/. Такъв е обликът на всички предатели. Деянията им са такива, че те не могат да бъдат искрени. Предателите не могат да не бъдат лицемери. Запомнете поне това, че любимата тема на предателите и лицемерите е любовта. Помнете целувката на Иуда!

Негативните мисли и разговори по адрес на нашите ближни подготвя почвата за покълване на лицемерието. Когато говорим зло за нашия ближен, обикновено го вършим в негово отсъствие, а като го срещнем, с лицемерна учтивост се опитваме да скрием лошите чувства към тоя човек. Господ Иисус Христос казва: "Добрият човек от доброто съкровище на сърцето си изнася добро, а лошият човек от лошото съкровище на сърцето си изнася лошо; защото от препълнено сърце говорят устата му" /Лука 6:45/. Негативните мисли и чувства могат да ни бъдат предложени от клеветници, клюкари, лъжесвидетели и лъжци или да ни бъдат внушени от лукавия, като ни кара да подозираме ближния си в един или друг грях, за който нищо не знаем. Пък дори и да знаем, ако сме милостиви, няма да го осъдим.

Ако някой е блудник или предател, ако е доносчик или убиец и ти си го видял или имаш откровение, че е такъв - иди и го изобличи, но ако не знаеш, пази се от подозрителността и мълчи. Не се учете на негативно мислене. Чрез него дяволът иска да направи сърцата ни зли съкровища, от които да изнасяме зло. Нека се молим Господ да ни опази от лицемерието. Това трябва да правим при всички случаи, когато забележим неговата поява чрез когото и да е.

След молитвата Запрян попита: "Има ли въпроси?"

- Ако знаем, че някой проповедник е лицемер и предател, трябва ли да напуснем църквата му? - попита възрастна жена.

- В евангелието е записано: “Иисус отговори на народа и на учениците Си и рече: “на Моисеевото седалище седнаха книжниците и фарисеите; затова всичко що ви кажат да пазите - пазете и вършете; а според делата им не постъпвайте, защото те говорят, а не вършат” /Мат.23:3/.

- Лицемерието смъртен грях ли е? - попита един младеж.

- Иисус казва на лицемерите: “Горко вам... горко вам...” Това “горко” се отнася за всички лицемери и ако ние сме такива, ето какво ни чака: “Подбуждани от користолюбие, ще ви мамят с лъстиви думи; тяхното осъждение отдавна е готово и тяхната гибел не дреме” /II Петр. 2:3/. Не трябва да се настройваме враждебно против някой, който се проявява като лицемер, а трябва да го изобличаваме и предупреждаваме, за да му помогнем да се осъзнае, покае и избегне осъждението. Апостол Павел предупреждава иудеите: “Ето ти се наричаш иудеин, и на закона се облягаш, и с Бога се хвалиш, и знаеш волята Му, и разбираш по-доброто, понеже се поучаваш от закона, и си уверен, че ти си водач на слепци, светлина на ония, които са в мрак, наставник на неразумни, учител на младенци, който в закона имаш образеца на знанието и истината. Прочее, как ти, който учиш другиго, себе си не учиш? Който проповядваш да се не краде, крадеш? Който казваш да се не прелюбодействува, прелюбодействуваш? Който се гнусиш от идоли, светотатствуваш? Който се хвалиш със закона, безчестиш Бога, като тъпчеш закона?” /Римл. 2:17-23/.

X. ЛЪЖЕПРОРОЧЕСТВО

Камен и Петър слязоха на спирка Щъркелово гнездо и тръгнаха по пътеката вдясно. Отиваха да помогнат на Любен да покрие малката вила, в която искаше да прекарва дни и нощи на усамотение и размисъл пред Бога. За пост и молитва той не говореше, но то се подразбираше. Освен това мислеше да научи поне един запазен език. Но това беше в по-далечен план. Сега трябваше да се покрие вилата.

- Брат Камене, като знаят от Библията, че краят им е гибел, как някои хора дръзват да лъжепророчествуват?

- Водени от славолюбие, някои хора търсят начини и средства за самоизява. Лъжепророци могат да бъдат или невежи хора, или безбожници, които искат да се представят за много набожни и духовни. Те използуват авторитета на Бога, за да накарат останалите да ги слушат и да им се подчиняват. Други пък мислят, че техните мисли, мечти и представи са гласа на Светия Дух и често ще ги чуеш да казват: "Духът ми каза това и това", но когато ги попиташ: "Как ти каза?" те отговарят: "Мисля, че това и това ще стане и вярвам, че тези мисли ми ги внушава Светия Дух". Но много често, ако провериш какво говорят тези "пророци", се оказва, че е лъжа, а Бог е дух и истина, и в Него не може да има и сянка от лъжа.

- Но аз също вярвам, че някои наши мисли могат да бъдат внушени от Светия Дух.

- И аз вярвам, само че да вярваме, че всички наши мисли (между които има предложения, мечти, планове или мисловен диалог с разни човеци, както и наши спомени от миналото) е гласа на Светия Дух е заблудително. Мислите, които ни внушава Светият Дух ни изпълват с радост, защото те са откровение за нас и ние се радваме на тях, като на намерен бисер или съкровище.

- Възможно ли е Бог да използува лъжепророците като спаринг-партньори за обучението ни?

- Дяволът използува лъжепророците. За нашето духовно изпитание Бог използува пророци. "Ако се дигне сред тебе някой пророк или съновидец, и ти покаже личба или чудо, и се сбъдне тая личба или чудото, за което той ти е говорил, па и каже: "Да вървим след други богове, и тям да служим", - ти не слушай думите на такъв пророк, или на такъв съновидец; понеже чрез това Господ, Бог ваш ви изкушава, за да узнае, обичате ли вие Господа, вашия Бог, от всичкото си сърце и от всичката си душа" /Второзак. 13:1-3/.

- Не всеки знае това предупреждение и затова някои могат да се подведат.

- Затова трябва да се изучава Библията докато сме живи. Не случайно Писанието предупреждава, че народът загива от липса на знание.

- Някои сестри говорят, че знанието нямало значение, защото Бог не можел да бъде познат чрез ума, а чрез сърцето, чрез чувствата.

- Всичко е важно. Сигурен съм, че тези сестри не обичат да ги наричат безумни, а Иисус така нарече фарисеите: безумни и слепи. Знанието, което получаваме за Бога и откровенията на Светия Дух са постоянни съкровища, които не се обезценяват никога. Докато чувствата ни са променливи и често лъжливи. Разбира се, аз говоря за знанието на вярващите, а не на атеистите, които се опитват да разберат Писанията с плътските си мъдрувания. Не случайно казва Писанието, че Господ отвори ума на апостолите, "за да разберат Писанията" /Лука 24:45/.

- Мисля, че ако човек искрено търси Бога в Библията, и атеист да е - ще Го открие. Един велик писател имал приятел атеист. В споровете писателят използувал цитати от Библията, като чрез тях смълчавал своя опонент. Атеистът решил искрено да изучи Светите Писания, за да може да докаже на приятеля си верността на убежденията си.

Той се изолирал в един замък и започнал внимателно да изучава Библията. Уговорили се да се срещнат точно след една година, и когато се срещнали, атеистът подал ръката си и поздравил с думите: “Слава на Бога!”

- Неговите чувства към Бога в началото са били негативни и той Го е отричал, но знанието, което е получил от Библията, ги е променило. Предполагам, че неговият приятел се е молил за него и Господ му е отворил ума, за да разбере Писанията.

- Възможно е. Веднъж един атеист казал на един брат: “Не научихте ли я тая Библия? Какво толкова интересно има в нея? Аз я чета, но нищо не разбирам”. Братът му отговорил: “Тя се чете при особено положение”. “Как?” -попитал атеистът. “На колене” - бил отговорът.

- Ако Бог не привлече някой към Себе Си, няма да повярва нито с ума, нито с чувствата си, защото Бог е по-високо от всяко чувство и от всяка представа, но това не значи, че ние трябва да се откажем от разума и от чувствата си.

- Апостол Павел казва, че когато някой пророкува, другите трябва да разсъждават. Това разсъждение е сравнение на пророчеството с духа на Писанието, с Христовите заповеди. Всяко откровение, видение, пророчество, тълкувание, ако е от Светия Дух, ще има връзка с Христовото Евангелие, с Библията. Светото Писание е верния еталон, с който трябва да се сравняват дарбите, за да знаем кой е източникът. Ние трябва да познаваме духа на Евангелието. Лукавият може да ни цитира думи от Библията, които са изговорени от враговете на Бога и Господа Иисуса Христа, като ни ги представи за Божии думи.

- И все пак, ние сме човеци и е възможно лукавият да ни излъже и ние да изговорим лъжепророчество, като мислим, че Светият Дух ни говори, а източникът да е друг, както при ахавовите пророци. Тогава лъжепророкът може да има извинение.

- Веднъж чух една православна християнка да казва: “От Господа ли е, не е ли от Господа, не знам, но даде ми се такова откровение...” Когато пророкът се съмнява, може да постъпи като тази християнка, а останалите, както и той самият, да ръзсъждават. А що се отнася до отговорността на пророка, ето какво казва Господ: “Ако пък пророк допусне да се измами и каже дума тъй, като че ли Аз Господ Съм научил тоя пророк, то Аз ще простра против него Моята ръка и ще го премахна от Моя народ Израиля. И ще понесат вината за беззаконието си. Каквато е вината на запитвача, такава ще бъде и вината на пророка” /Иезекил 14:9,10/.

- Ако е такава отговорността на пророка, по-добре да не се молим за дарбата пророчество.

- Ако Господ иска да употреби някого с тая дарба, той не може да се скрие. Спомни си за пророк Йона. Целта на пророчеството е да разкрие беззаконието и греха, за да се отвърнат хората от гибелния път. А лъжепророците ласкаят хората и ги водят към падения. “Твоите пророци не разкриваха твоето беззаконие, за да отвърнат твоето пленение, а ти изричаха лъжливи откровения, които те докараха до изгнание” /Плач Иеремиев 2:14/. И на друго място: “От малък до голям, всеки от тях се е предал на корист, и пророк и свещеник - всички действуват лъжливо; лекуват раните на моя народ лекомислено, думайки: “Мир! Мир! а мир няма” /Иеремия 6:13,14/. “Те постоянно говорят на ония, които Ме не зачитат: “Господ рече: мир ще имате”. И всекиму, който ходи по упорството на сърцето си: “Зло не ще ви сполети” /Иеремия 23:17/.

- Според мен, който пророкува за пари е лъжепророк. В мерата на с. Долно Камарци има една местност, която се казва “Проклетията”. Старите хора казват, че някога в селото имало трима християни, които били пророци и имали изцелителни дарби. Те обикаляли околните села, пророкували, проповядвали Божието слово и

лекували болните. Селото граничи с девет села: Саранци, Чеканчево, Макоцево, Байлово, Смолско, Буново, Стъргел, Горно Камарци и Осойца. Те се събирали в една местност над селото и се проверявали взаимно дали някой от тях не е взел пари или продукти, след като е послужил на Господа. Веднъж намерили в джоба на един от тях една монета. Той отричал, че я е взел, и твърдял, че някой без той да види, му я е пуснал в джоба. Но другите двама не му повярвали. И проклели местността в която се намирали, напуснали селото и се заселили далеч от него. Проклятието се сбъднало. Тази местност била поразявана, ту от суша, ту от мана, ту от градушки. Селяните изоставили земята и тя запустяла, а местността нарекли "Проклетията". Полето често било съсипвано от градушки. Един благочестив селянин сънувал, че трябва да се направи манастир под връх Габъра и всяка година на празника Петдесятница и Свети Дух да се извършва богослужение с молебен и водосвет. Запретнали ръкави селяните и построили манастирчето, което нарекли Света Троица. И днес няма камарчанин, който да не знае, че на Света Троица т.е. на Петдесятница е празникът и събора на селото. След построяването на манастирчето, градушките са рядко явление в камарското поле. Сега местността "Проклетията" е превърната в китна градина от виладжиите, но някои от селяните вярват, че проклетията още не е вдигната и виладжиите ги грози опасност. И всичко това за някаква си пара...

- Съществува предание, че когато Господ Иисус Христос нахранил петте хиляди мъже (освен жените и децата) с пет хляба и две риби, Иуда Искариотски събирал от хората пари, докато им раздавал хляба и рибата.

- Може и да не е вярно, но не вярвам, някой от апостолите да е служил за заплата или за валута, като днешните владици и пастири.

- Но в Стария Завет има такива примери. "Главатарите му съдят за подаръци, свещениците му учат за плата, пророците му предсказват за пари, а пък се осланят на Господа, думайки: "Нали Господ е помежду ни? Беда не ще ни сполети!" /Мих. 3:11/.

- Да се познае истинският от лъжливият пророк е трудно, защото те често пророкуват за по-далечно бъдеще.

- Но когато бъдещето стане настояще, тогава ясно се вижда кой е истински и кой лъжлив. Библията казва: "...те слушат твоите думи, ала ги не изпълняват. Но кога се сбъдне - ето вече се и сбъдва, - тогава ще познаят, че между тях е имало пророк" /Иезекил 33:33/. А Иисус ни предупреждава: "По плодовете им ще ги познаете. Бере ли се грозде от тръни, или смокини от репей?" /Мат. 7:16/.

- Но често лъжливите показват мними добродетели, които трудно можем да разпознаем с нашия ум.

- Затова трябва да се молим за дарбата разпознаване на духовете. Лъжепророците понякога са окултисти и предсказват чрез предсказателен дух, но ако Светият Дух действува чрез дарбата за разпознаване на духовете, откриването им е много лесно.

В това време двамата приятели излязоха на билото, където пътят се разклоняваше. Те тръгнаха на дясно и скоро се изправиха пред портата на Любен. Той ги посрещна и им предложи да седнат на тревата и да починат.

- Не сме дошли за почивка, а да помагаме - рече Камен. - Казвай какво ще работим?

- Очаквам брат ми да докара материал - цигли и греди. Без тях нищо не можем да работим...

- Не си си организирал работата - прекъсна го Петър.

- Организирал съм я. След малко ще видиш. Я сега да ви попитам за какво разговаряхте по пътя?

- Защо питаш?

- Току-що четох от Евангелието, че Иисус срещнал апостолите и ги попитал: “За какво се разговаряхте из пътя?” а те мълчали, защото из пътя се препирали кой е по-голям. Това е злободневната тема в България - всеки се мисли за по-голям.

- Говорехме за друго - отговори Камен. - За лъжепророците и за дарбата разпознаване на духовете.

- До колкото знам Петър има такава опитност, би ли ни разказал за действието на тази дарба.

- С удоволствие!... Като бях на работа в един завод веднъж дойде едно лице при мен, но Светият Дух чрез дарбата за разпознаване на духовете ми откри, че той е антихрист. Седна той до мен и започна: “Ти си добър и умен човек, но в едно нещо се заблуждаваш. Иисус Христос не е съществувал. Човеците имат нужда от някакъв идеал, към който да се стремят. Такъв идеал е Христос, но Той е мит. Нещо като Крали Марко”. “А ти обичаш ли Го?” питам аз. Той скочи от пейката и извика със силен глас: “Мразя Го! Мразя вашия Христос!” Спокойно му отговорих: “Мразиш Го, защото е жив. Кой мрази това, което не съществува? Мрази ли някой Крали Марко? Омразата ти доказва Неговото съществуване”. Той си отиде, но дойде един колега. Светият Дух ми откри, че и той е антихрист. Той седна до мен и започна: “Петре, аз вярвам в Бога”. Отговарям му: “И бесовете вярват и треперят. Има вяра спасителна и има - за гибел”. Той продължи: “Дядо ми беше свещеник”. Казах му: “Служиш ли на антихристите, и владика да е бил, нищо няма да те ползува”. Той пак продължи: “Когато имаше причастие наяждах се с пържоли и отивах на църква. Заедно с всички деца, които постеха и гладуваха до обяд, се причестявах и аз, а Господ не ме наказваше”. Отговорих му: “Защото не си Негов син. Ти биеш ли чужди деца, които не те слушат?” Той наведе глава и замълча, а аз продължих: “Иди кажи на тия, които са те изпратили, че номерът им не мина”. Но пристигна трети. “Пешо, ние с жената сме вярващи хора. Тя е католичка”. В този момент Светия Дух ме предупреди: “Антихрист!” Питам го: “Би ли ме завел на католическата църква в неделя, или ако искаш да отидем в някоя евангелска църква”. Той ми отговори: “Зет ми е партиец, а внуците - студенти. Ако атеистите разберат, че ходя на църква, може да го изключат от партията, а тях от университета”. Отговорих му: “От когото човек е поробен - от него се страхува и нему служи. Вие се страхувате от антихристите и на тях вярвате и служите”. И той си отиде. В края на работното време дойде контрольора по качеството и като ми подаде ръка, каза: “Здравей, брат Петре!” Светият Дух ме предупреждава: “Антихрист!” Отговорих му: “Здраве желая, лъжебрате!” Всички се изсмяха, а той се зачерви като рак: “Защо лъжебрат? ... защо лъжебрат?” Отговорих му: “Ти много добре знаеш защо”.

- Винаги ли можеш да познаеш кой е антихрист? - попита Любен.

- Дарбата е на Светия Дух и Той я употребява когато и както Му е угодно. Предполагам, че винаги ме е предупреждавал, когато съм се срещал с антихристи, окултисти, астролози, магьосници, еретици и други такива, които са се представяли за вярващи.

- А защо Бог е допуснал появата на антихристи и лъжепророци? - попита Любен.

- Като не приемат истината, Бог им праща дух на заблуда - отговори Камен.

- Интересно, защо хората не приемат истинските дарби дори и в църквите? - продължи да пита Любен.

- Защото истинските дарби ги изобличават, а лъжливите - ласкаят. Апостол Павел казва: “Ще дойде време, когато човеците не ще търпят здравото учение, но водени от своите похоти, ще си насъберат учители да им гъделичкат слуха; те ще отвърнат слуха си от истината и към басни ще се обърнат” /2 Тим. 4:3,4/. Бог допуска появата на лъжепророци когато един народ или църква отстъпят от истината, а при някои

случаи ги изпраща за наказание на нечестивите. Такъв е случаят с лъжливия дух, който влезе в пророците на цар Ахав, за да го подмами и унищожи. В последно време ще се появят много лъжепророци и лъжехристи, които ще развратят човечеството, за да подготвят почвата за Антихриста, който ще се яви като “герой на своето време”.

- А знаете ли, че Светият Дух е предупредил някои вярващи, че лъжехристи ще дават цигари с наркотици на младежите и те, под влиянието на наркотиците ще виждат “видения”.

- Не се учудвам, Любене, но вярвам, че Господ е силен да запази народа Си и затова ги предупреждава. Антихристите действуват индивидуално според слабостите на човеците, за да ги развратят, но те ще навлекат на себе си “скорошна погибел”. А всеки християнин е предупреден чрез Библията: “Възлюбени, не на всеки дух вярвайте, а изпитвайте духовете, дали са от Бога, защото много лъжепророци се явиха в света” /I Иоана 4:1/.

Чу се виещ звук от автомобилен двигател.

- Идат - рече Любен. - Ще продължим разговора, след като разтоварим материалите. Искам брат ми да послуша духовен разговор. Мен не иска да ме чуе, но когато говорим с други за Бога, усещам го, че съсредоточава вниманието си да разбере разговора.

XI. ГРЯХ ПРОТИВ БОЖИЯ НАРОД

След като разтовариха колата, Любен разпредели работата. Той и брат му се качиха на покрива, а Камен изправяше леките чамови греди до първия етаж. Тук Петър ги връзваше и братята ги издърпваха до покрива. Като наредиха гредите, по същия начин качиха и мертеците, попчетата и билото. Любен бе разкроил и пресметнал всичко много точно, затова работата спореше много.

- Взимам думите си назад - каза Петър, - наистина организацията ти е без грешка.

Когато качиха и дъските, и керемидите, и всичко беше на покрива, Петър попита:

- Кой може да каже къде в Новия Завет се говори за покрив?

- Когато апостол Петър се молеше на един покрив видя видение: от небето слизаше плащаница с различни нечисти животни и чу глас, който му каза да стане, да заколи и да яде. Апостол Петър отговори, че никога нищо нечисто не е влизало в устата му, но гласът му каза, че това което Бог е очистил, той за нечисто да го не счита. В дома на Корнилий апостол Петър разбра, че видението се отнасяше за езичниците, които получиха Светия Дух, както и апостолите. А евреите, които мислеха, че Бог обича само тях, като видяха това, се почудиха.

- Те и днес мислят така - обади се Камен. - Все още покривалото им не е вдигнато и те не могат да разберат, че Този, Който ги изведе от Египет е Същият, Когото те разпнаха на кръста.

- И все пак, апостол Павел в посланието си до евреите казва, че целият Израил ще се спаси - рече Петър.

- Не вярвам - каза Любен.

- Не вярваш на Божието слово?

- Иуда Искариотски беше евреин и то от Иудовото коляно. И той ли ще се спаси? Иисус казва за него, че е било по-добре да не се е раждал. Толкова страшно ще бъде наказанието му.

- Работата е в това, че не всички, които се наричат евреи, са такива. Както и не всички, които се наричат християни, са такива. Аз мисля, че както всички истински израилтяни, така и всички истински християни ще се спасят. Така ли е брат Камене?

- Така е. Заветът на Бога с Израил е вечен. В последно време Бог ще прослави името Си чрез тях. Те също са камък за препъване и за издигане, и думите на Писанието, че който прокълне Израил, проклет ще бъде са валидни и днес. Много хора попадат под проклятие като се опълчват против еврейския народ. Това става обикновено като узнаят за тайната на беззаконието, чрез която еврейско-масонската организация се опитва да наложи световно господство. Господ ги нарича: “отстъпници от Светия Завет”, които искат да управляват света, но без Бога. В своя стремеж за световно господство те ще се поклонят на антихриста и ще го приемат като “месия”. Бог има специален план за еврейския народ, който на определеното от Бога време ще разбере, че е измамен от Антихриста и “ще се обърнат към Този, Когото прободоха” и “в един ден ще се роди цял народ”. Ние вярваме, че Библията говори за новорождението на евреите. Тогава еврейският народ и Христовата църква ще станат един народ с един Пастир - Господ Иисус Христос. Много християни забравят, че пророците, апостолите и първите християни бяха евреи.

- Еврейският народ е плътския Израил, а Христовата църква е духовния Израил. В небето те ще бъдат един народ и “ще пеят песента на Моисея, Божия раб и на Агнеца, думайки: велики и чудни са Твоите дела, Господи, Боже Вседържителю! Праведни и истинни са Твоите пътища, Царю на светиите!” /Откр. 15:3/.

- Коя църква? - прекъсна ги братът на Любен, - православната, католическата или протестантската?

- Христовата църква е една. Тя е невидима, тайна, мистична... В нея членуват всички искрено вярващи в Господа Иисуса Христа от всички вероизповедания, деноминации и нации, които Го приемат за свой Господ и Спасител и на дело изпълняват Неговите заповеди, записани в Новия Завет.

- Значи, аз мога да бъда член на невидимата Христова църква, без да членувам в която и да е секта, без да плащам членски внос и десятък като брат ми.

- Разбира се. Но Иисус иска от теб нещо много по-скъпо от десятъка, за да можеш да станеш Негов ученик - християнин.

- И какво е то?

- Сърцето ти.

Младият човек се спря, погледна учудено към Камен и попита:

- За какво Му е моето сърце?

- За да го очисти от греха и да го направи добро съкровище и храм на Светия Дух.

- А какво значи това?

- Значи да станеш нов човек и от сърцето ти да излизат добри мисли, чувства и дела, които ще идват от Бога, защото Той ще живее в сърцето ти т.е. твоето сърце ще стане храм на Бога, а в храма всичко трябва да бъде чисто и осветено.

- Нима Бог, Който е сътворил Вселената може да се побере в едно сърце?

- За Бога всичко е възможно. Иисус Христос казва, че където двама или трима са събрани в Неговото име и Той е между тях.

- Но аз съм сам?

- Ако приемеш Светия Дух, ще станете двама.

- Ще си помисля, макар да не съм много убеден. А може ли да ви задам един въпрос?

- Може.

- Казвате, че евреите са Божи народ. Значи ли това, че който е против тях е против Бога?

- Безусловно.

- Значи всички комунистически страни, включително и България сме против Бога?

- Ти сега ли го разбра? - обади се Любен.

- Но какво е виновен народът ни, че управниците ни са против евреите и против християните?

- Виновен е защото им ръкопляска, когато говорят против тях.

- А когато евреите убиват невинни старци, жени и деца от арабските народи, не са ли виновни?

- Виновните евреи, българи и араби Господ ще ги съди, а ние да се пазим да не съдим. Библията казва чрез пророк Самуил: “Господ няма да остави народа Си заради Своето велико име, понеже Господу биде угодно да ви избере за Свой народ... ако пък вършите зло, то и вие и царят ви ще погинете” /I Цар. 12:22,25/. Но ако внимателно проследим историята, ще забележим че онези, чрез които Бог е наказвал евреите или християните, също са наказвани.

- Въпреки, че израилският народ се отклоняваше от Бога и роптаеше против Него, Бог предупреди неговия водач Моисей, да не бъде жесток към синовете на своя народ и само за това, че Моисей ги нарече метежници, не можа да влезне в Обетованата земя. Ако Бог не пощади Моисей, то нас ли ще пожали, ако грешим против Израил и Църквата Христова.

- Така е Петре - обади се и Любен, - Бог е дал много обещания на Своя народ и те ще се изпълнят. Нека си спомним за Ирод, за Рим и за всички врагове на църквата Христова и на еврейския народ. Христовите мъченици и светии светят в мрака и никога и от никого не ще бъдат угасени, а враговете им отидоха на бунището на историята. Там ще се озоват и днешните врагове на Израил и на Църквата Христова. Бог предупреждава, че който ги притеснява бърка в зеницата на окото Му и че дори и космите на главите ни са всички преброени и нито един от тях не пада без Негово знание. Горко на ония, които са се опълчили против народа Божий.

- Но много често и ние сме от тях - рече Петър, - като се опълчваме един против друг. Като хулим, клеветим, безчестим или мразим който и да е християнин, за когото Иисус е умрял. Нека си припомним предупреждението Му: "... а който пък каже "безумнико" /на брата си без причина/, виновен ще бъде за геената огнена" /Мат. 5:22/. Някой може да каже, че се съмнява дали този или онзи е истински брат в Господа. Тогава е най-добре никого да не наричаме безумен, за да се опазим от това страшно наказание, което сигурно ще бъде наложено на клеветниците, които дръзко безчестят Божиите чада, които не мислят като тях и не са от тяхната деноминация. - Някои протестанти, които изговарят презрителни думи против светиите и Света Богородица мислят, че това, едва ли не, е добродетел. Непочитането на мъчениците и светиите е явно неуважение на Христовата църква.

- Че можем ли да прославяме светиите? Нали славата принадлежи само на Бога? - попита Любен.

- Ето какво казва нашият най-верен Учител, Господ Иисус Христос: "Не само за тях /апостолите/ се моля, но и за ония, които по тяхното слово ще повярват в Мене... И славата, която ми бе дал, Аз дадох тям, за да бъдат едно, както ние сме едно..." /Иоана 17:20,22/. Нека добре запомнят всички, които казват, че не бива да се прославят апостолите и светиите, мъчениците и Света Богородица: "Славата, която ми бе дал, Аз дадох тям". Ако Господ ги е увенчал със слава, кой съм аз и кой си ти, за да можем да им я отнемем? Неотдавна слушах един протестантски пастир да говори за делото на светите братя Кирил и Методи и заслугата им за оцеляването на българската нация. Между другото пастир Гавриил Цветанов каза, че в близкото минало самозвани водачи на българския народ решили да детронират светите братя Кирил и Методи и да им отнемат званието светия. Напоследък същите самозванци се изказват, че трябвало да се реабилитират светите братя и да им се върнело званието светии. И проповедникът се провикна: "О, нищожни човечета, кои сте вие, за да реабилитирате великите славянски просветители? Нито вие, нито ние можем да им отнемем или дадем славата и величието. Но ако ги признаваме и прославяме, ние се нареждаме на страната на разумните и благодарни българи, но ако не ги признаваме, а отхвърляме титлите им светии, се нареждаме в числото на неблагодарните и нечестивите". Мисля, че тези думи на пастир Цветанов могат да се отнесат и за всички апостоли, мъченици и светии. Който се старае да им отнеме титлите светии и да ги обезслави е неблагодарен и нечестив.

- Но прославянето им може да доведе до идолопоклонство. Някои ги призовават на спиритични сеанси, а и никой от тях не би могъл да замени Спасителя, защото Библията казва: "...защото под небето няма друго име, на човеци дадено, чрез което трябва да се спасим" /Деян. 4:12/. Има хора, които отговарят на тези думи така: "Може, може и светията да те спаси". А така правят ап. Петър лъжец и грешат против Светия Дух и Неговото Слово.

- Много е важно Любене с какъв тон ще им цитираме Божието слово - рече Петър.

- Какъвто и да е тона, щом се цитира Светото Писание, задължени сме да се съгласим с него.

- Много хора не са просветени и с тях трябва да се работи внимателно и кротко, за да могат за разберат грешките си, а не да ги амбицираме и озлобим, като се опитваме да им доказваме, че знаем повече от тях. Но не мога да се съглася с някои протестанти, които се страхуват да нарекат светиите - светии и апостолите - апостоли. Когато цитират някои от тях, те казват: “Павел, Петър, Иаков и т.н.” Кой е този Павел? Има много хора, които носят това име. Но ако кажем светият апостол Павел, ясно е за кого става дума. Те подражват на комунистите, които не искат да наричат светиите светии, понеже им се иска да изглеждат по-големи светци от тях, но няма да им мине номерът. Веднъж пастир Русинов в една проповед каза, че някои петдесятни християнки дотам са стигнали в своята гордост, че са започнали да хулят и безчестят Иисусовата Майка, Света Богородица. И това обикновено правят само жените. И той силно извика от амвона: “Питам всички присъствуващи на това молитвено събрание жени: има ли някоя от вас, която да е по-достойна за почит и уважение от Иисусовата Майка, да е по-голяма светица от нея? Ако има такава, нека да стане, за да я видим всички!” Настана гробно мълчание. Никоя от жените не смееше да се помръдне.

- Мисля, че трябва да уважаваме светиите, но не и да им се покланяме и боготворим.

- Иисус казва: “Който Ми служи, нека Ме последва: и дето съм Аз, там ще бъде и Моят служител. И който служи на Мене, него ще почете Моят Отец” /Иоана 12:26/. Ако Отец ще почете светиите и ще ги прослави, защо аз да не ги почитам и прославям?

- Тази почит и слава те са получили в небесното царство.

- Непочитането на светиите води до грях. Веднъж една петдесятна християнка ми каза: “Откъде накъде ще почитам някой си свети Георги Софийски”. Едва ли ще се намери някой разумен човек, който да й повярва, че тя е по-голяма светица от този мъченик, който е бил жив изгорен на кладата в София заради вярата си и верността си към Господа Иисуса Христа. За такива като нея се отнасят думите на Ян Хус: “О, свещена простота!” които е изговорил на кладата, виждайки една бабичка да пъха малко дръвца в горещия огън, та и тя да имала дял в изгарянето му на кладата. И макар, че такива добре познават и могат да цитират Светото Писание, те си остават духовно слепи, заслепени от духовна гордост, която ги води към грях, независимо от това, че може да са и кръстени със Светия Дух.

- Тя може да не е по-голяма от свети Георги Софийски и пак да не го почита.

- Разбира се, ако е червена еничерка - атеистка, но ако е българка християнка ще го почита.

- Слизайте да обядваме и да починем, пък после ще продължим - каза Любен и с това отклони разговора.

- Какво ще продължим - попита брат му, - работата или разговора?

- И двете.

XII. ГРЯХ ПРОТИВ ВЛАСТИ И НАЧАЛСТВА

“Страшно и скоро ще ви се яви Той, - и съдът над управниците е строг, защото малкият заслужава милост, а силните ще бъдат силно мъчени... но управниците ги очаква строго изпитание”/Прем. 6:5,6,8/.

Беше Томина неделя. Петър току що се върна от църква, когато на вратата се позвъни. Беше Стамен. Той седна на масата, усмихна се и започна да разказва.

- Сънувах сън. Чух глас от небето, който каза: “Иди при Петър и му кажи, че трябва да вземете влака и да отидете в село Лютиброд, да благовествувате на жителите, които са готови да приемат Евангелието”. И тъй какво ще правим?

- Ще вземем влака и ще отидем.

- Но ако сънят е от дявола?

- След като си направим разходка, ще се върнем.

Вагонът беше с отделни купета. Настаниха се при трима мъже. Единият слезе на Александър Войков, а другите продължиха. Стамен попита по-младия:

- За къде пътувате?

- За Искрец. Болен съм от туберкулоза и отивам в санаториум.

- А защо пушите, като сте болен? - попита го Петър.

- И да не пуша, от смъртта не мога да избягам. Уж лекуват туберкулозата, но казват, че се появили някакви устойчиви щамове, които не се поддавали на лечение. Може и моята да е от тях. Вече четири години ме лекуват, а никакъв резултат. Нашата медицина е “гола вода”.

- Медицината не е виновна - рече Петър, като го погледна в очите. - Може и да ми се обидите, но аз ще ви кажа истината, която може да ви помогне. Виновен сте вие. Вярвате ли, че има Бог?

- Не съм безбожник. Заобикалящият ни свят, не може да бъде дело на слепия случай. Вярвам, че има някаква сила, която управлява Вселената. Хората казват, че тази сила е Бог, но нима Той ще се занимава с мен?

- Разбира се, че се занимава. Той е Вездесъщ Творец на Вселената и се грижи за всичките Си творения. Неговият Син, Господ Иисус Христос казва, че без Божията воля, не пада нито едно врабче, а вие сте много по-ценен от врабчетата.

- Тогава защо не ме изцерява?

- Ще ви изцери, ако изпълните Неговите условия.

- Какви са тия условия?

- Първото Му условие е да повярвате, че Господ Иисус Христос е Син на Бога.

- Вярвам, че Христос е историческа личност.

- Не е достатъчно.

Другият пътник се ухили някак грозно, и рече:

- Как може, млади хора да се заблуждавате и да мислите, че има Бог.

- Не само мислим, но знаем, че има Бог и Той сега слуша нашия разговор и за всяка дума, всеки един от нас ще дава отговор в деня на Неговия страшен съд.

- С тия басни плашат децата.

- И вие ли така мислите? - обърна се Петър към болния.

- Не. Аз мисля, че ще отговаряме за делата си. Даже ми се струва, че вече съм започнал да плащам за греховете си.

- На колко сте години? - попита другият непознат.

- На двайсет и четири.

- Че какви толкова страшни грехове си сторил?

- Моята слабост са жените. Имам хубава, добра жена и две деца, но аз съм голям мръсник. Непрестанно й изневерявам.

- Ето, че стигнахме до второто условие. Сам разбирате, че за да получите изцеление, трябва да се откажете от изневярата.

- Не мога.

- Тогава ще умрете.

Вратата се отвори и на вратата застанаха силно гримирани, но увехнали красавици с мини жуп.

- Другари, има ли две свободни места?

- Има. Заповядайте - каза болният, като хищно опипваше с погледа си кършещата се снага на влизащата.

Жените седнаха до вратата една срещу друга, запалиха цигари и кръстосаха разголените си крака.

- Искате ли да се молим за вас, Бог да ви освободи от блудния дух и да ви даде сили да пазите занапред съпружеската си вярност.

Жените избухнаха в неудържим смях, а болният смутено отговори: “Не знам”.

- Вие да не сте светец от онзи свят? - изкряка към Петър една от жените. - Животът ни е даден, за да го живеем, а не да се отказваме от него...

- Вие сте нещастна жена! - прекъсна я Стамен.

Жената изхълца, захлупи глава в скута си и зарида. После стана и излезе в коридора.

- Какво направихте? - обърна се към Стамен другата. - Тя наистина е нещастна. Мъжът й я напусна и замина в друг град с друга жена.

- Не е само тя - рече непознатият. - Във всеки дом огън гори.

- Такива са плодовете на неверието - рече Петър. - Рядко явление е разводът между вярващите.

- Защо не си намери някой друг мъж и да се омъжи за него? - попита болният.

- Трудно е. Мъжете като чуят, че е разведена, използуват я за развлечения, а после бягат от нея - отговори жената.

- Не случайно народът е казал: “Разведена жена - нахапана чушка” - рече Стамен.

- Но сега това е модерно. Всички по-големи учени, управници, артисти, художници, певци, писатели, изобщо много голяма част от хората на науката и изкуството се развеждат и то по няколко пъти. Ако беше толкова лошо нещо разводът, те нямаше да го правят.

- Управниците са виновни - рече непознатият. - Рибата се вмирисва от към главата. Това, което казвате е вярно, но ако майка ви е артистка и се е развеждала десет пъти и продължава да живее с други мъже, как ще се чувствувате като нейно дете?

Жената нищо не отговори. Стана, излезе и тръгна да търси приятелката си, а непознатият изпсува след нея:

- Човешки отпадъци, боклуци... и оправдание си имат.

- Жените не са виновни - рече Петър. - Те са обладани от сексуални духове. България е пленена от три нечисти духове. Дух на разврат, на предателство и на кражба.

- Само това ли е? - попита непознатият. - От малък до голям всички лъжат. Радиото лъже. Телевизията лъже. Вестниците лъжат. Всички крадат. И на мене да ми падне не прощавам. Ако не го взема аз, ще го вземе партийният секретар. А да се краде от държавата не е кражба. Нали държавата е наша и ние си взимаме само това, което ни трябва.

- Кражбата е грях за смърт - рече Петър. - Стамене, прочети от пророк Захария пета глава в началото, ако обичаш.

Стамен извади джобната си Библия, намери търсения пасаж и зачете: “И пак повдигнах очи и видях: ето хвърчи свитък. И ми рече той: какво виждаш? Отговорих: виждам свитък да хвърчи; дължината му е двайсет лакти, а ширината му е десет лакти. Той ми рече: това е проклятието, което излиза по цялата земя, защото всеки, който краде, ще бъде изтребен, - както е написано на едната страна, и всеки, който се кълне лъжливо, ще бъде изтребен, както е писано на другата страна. Аз го изпратих, казва Господ, и то ще влезе в дома на крадеца и в дома на оногова, който лъжливо се кълне в Мое име, и ще остане в дома му, и ще изтреби него - дърветата му и камъните му”.

- Вие да не сте от семинарията в Черепиш? - попита непознатият.

- Не сме, но аз съм завършил семинарията - отговори Стамен.

- А-а-а. Затова сте такива моралисти.

Като се обърна към болния, Петър му рече: “Ние ще се молим за вас, но и вие трябва да се молите. Първо за прошка на греховете ви, а после и за изцелението ви.

- Аз не знам как да се моля.

- Ето така, простичко, но искрено и резултатно: “Господи, прости ми греховете на мене грешника. Освободи ме от духа на блудството и на изневярата. Изцери болното ми тяло. Направи ме нов човек.

- Ще опитам - рече болният.

- Вие да не сте евангелисти? - любопитствуваше непознатият.

- Евангелисти са само четирима - рече Петър. - Те са написали четирите Евангелия. Това са Матея, Марко, Лука и Иоана. Ние сме християни.

- И вие ли вярвате, че всяка власт е от Бога?

- Така казва Библията, а ние вярваме, че тя не лъже.

- Слушайте да ви прочета нещо от Библията за властта - рече Стамен и започна да чете: “Господ знае как да избави благочестивите, а неправедниците да държи в мрака за съдния ден, а най-вече ония, които вървят подир плътта и нейните гнусни похоти, презират началниците, дръзки са, надменни и не се страхуват да хулят властта, докато и ангелите, които са по-горни от тях по крепост и сила, не произнасят хулна присъда против тях пред Господа”.

- Вие да не сте партиец. Народът мисли, че по-голямата част от поповете са партийци.

- За никого не е тайна - започна Стамен, - че управниците в България са настроени враждебно против християните. Това те показват с постоянните си клевети и старание да унижават безпричинно онези, които са се отдръпнали от живеещите в заблуда и нечестие. Едва ли има искрен християнин, който да се е покаял и да е изповядал, че вярва в Господа Иисуса Христа и да не е почувствувал върху себе си омразата и коварството на атеистите. И децата от детските градини знаят, че християните не са на почит в България.

- А трябва ли да вярваме, че властта на хулителите и врагове на Бога е наредена от Него? - попита болният.

- Всяка власт е допусната от Бога и Той е наредил единоначалието в света, но не всеки властник и началник е от Бога - рече Петър.

- А-а. Това ми харесва - рече непознатият.

- Най-добър ред има в казармата. Подчиненият е длъжен да се подчинява на началника, но ако последният издава противонародни заповеди, редникът може да не се подчини на генерала.

- Ако му стиска - рече непознатият.

- Един друг пример - рече Стамен. - Бог е дал власт на бащата над децата му, но не му е разрешил да убива собствените си деца, дори Божието слово казва, да не се дразнят напразно децата. Смъртен грях е за децата, ако безчестят, хулят и презират или посегнат да ударят родителите си, дори и да са виновни.

- Имам внук в девети клас - каза непознатият. - Той и още двама от класа не пушат. Всички останали момчета и момичета пушат, а на тях им викали, че са будали. Къде са учителите, нали имат власт?

- Имат - рече Стамен, - но децата не са научени да се подчиняват на учителите, а когато пораснат - и на началниците.

- Значи според вас, всички управници са Божии хора.

- Властта е дадена на управниците, справедливо да управляват страната, за добро на добротворците и за наказание на злосторниците, но ако започнат да я употребяват обратно, Господ може да им вземе властта и да я даде на по-добри управници. След като цар Саул ожесточил сърцето си, Библията казва, че Бог му отнел властта на цар и я дал на Давид, който бил по-добър от Саул. Ние християните сме задължени да изобличаваме беззаконията на властниците. Грешката ни е, че не правим разлика между изобличение на греха и клеветата и одумването, което също е грях.

- В историята има много случаи, когато зли човеци са заграбвали властта и са претендирали, че им е дадена от Бога.

- Но винаги идва “видов ден” и те плащат за хитростта си. Библията казва, че никой от пророците и апостолите не са се стремели към земна власт, но винаги са изобличавали нечестиви управници и за такава дейност обикновено са заплащали с живота си. Иоан Кръстител изобличи Ирод и заплати с главата си. Такива са и мъчениците Христови, които са устоявали на убежденията си, без да се страхуват да изобличават лъжата, нечестието и покварата на езическите управници. Нима те са съгрешили против властта? - Не. Ние грешим тогава, когато оправдаваме греха и замазваме беззаконието, независимо дали се върши от подчинен, началник или управник, свещеник или пророк. Тогава ставаме съучастници в беззаконието, защото поддържаме на власт престъпници т.е. властта, която е от Бога, я предаваме в ръцете на нечестиви човеци. Библията предупреждава, че който каже на виновния - невинен си, него народите ще прокълнат.

- Интересни хора сте - рече непознатият, - но трябва да се сбогувам. Довиждане.

- Довиждане! Бог да ви благослови! - рече Петър.

- Благодаря.

Непознатият напусна купето и в него останаха трима.

- Интересно говорите. Къде могат да се чуят такива неща? - попита болният.

- В проповедите и беседите във всички християнски църкви. Търсете ги и ще ги намерите. - отговори му Стамен.

- А когато ни карат да работим в събота и неделя извънредно, трябва ли да се подчиняваме на началниците?

- Не. Не сме задължени да изпълняваме такива заповеди, освен при бедствени положения.

- Но който не им се подчини, те се озлобяват против него, наказват го и го преследват...

- И особено, ако е християнин - прекъсна го Петър. - но това не бива да ни смущава. Бог бе допуснал фараоновите разпоредници да налагат тежко бреме на плещите на еврейския народ, за да се събуди и да извика към Господа. И когато Господ го поведе, той беше готов да тръгне след Моисея, за да напусне Египет. Те не

биха тръгнали, ако добруваха. Също така, ако апостолите не бяха подгонени от Иерусалим и разпръснати, как щеше да се разнесе Евангелието по целия свят? Така и днес, ако някои управници и църковни ръководители постъпват вероломно и коварно с християните, вярвайте, че Господ допуска това, та като ни каже да напуснем църквите, да го направим с готовност и радост, и да отидем всред народа като благовестители. А да се изобличават началниците, управниците и свещенослужителите е опасно, ако не знаем истината и ако не ни е пратил Светия Дух, защото може да сгрешим.

- Страх ли те е? - попита Стамен.

- Страх ме е, но не от хората, а от Бога. Страхувам се, че изобличението лесно може да мине границата и да се превърне в осъждение и омраза.

- Ако ние изобличаваме лицемерието на управниците, свещениците и пастирите, но без да ги мразим, няма да съгрешим.

- Но поради тяхното вероломство и предателство, лесно можем да ги намразим и тогава ще направим сърцето си зло съкровище.

- Не мога да обичам лицемерите. Не вярвам да има искрен човек, който да вярва в Господа Иисуса Христа и да обича Иуда Искариотски. Говорят от амвоните за любов към враговете и пълно и безпрекословно подчинение на властите, защото знаят, че проповедите им се записват и предават в доброволния отряд и в милицията.

- Никой не те кара да обичаш предателите, но ако ги мразиш падаш до тяхното ниво, защото който мрази не е от Бога.

- Писанието казва, че който мрази брата си не е от Бога, а предателите не са ми братя.

- Единственото нещо, което можем да мразим е греха. Вярвам, че по тази причина Господ Иисус Христос не откри на апостолите кой е Иуда Искариотски и какъв е. Те веднага биха го намразили и бързият апостол Петър би го и ликвидирал. Но Господ предупреди апостолите и нас предупреждава, че злите помисли оскверняват човека. При всички случаи когато мразим, одумваме и осъждаме началници, свещеници и пастири, които са Господни служители, ние грешим, защото съдим чужди слуги, които като падат, пред своя си Господар падат и Той е силен да ги вдигне. В такива моменти Бог не може да ни употребява за почетна употреба, за благословение, спасение и изцерения, защото каналът на благословението е задръстен със зли мисли и чувства, които пречат на протичането на доброто.

- Библията казва: “Който казва на виновния: “прав си” - него народите ще прокълнат, него племената ще мразят; а които изобличават ще бъдат обичани и върху тях ще дойде благословение” /Пр. 24:24/.

- Но има и друго слово Божие: “Не роптайте един против друг, братя, за да не бъдете осъдени; ето Съдията стои пред вратата” /Иаков 5:9/.

- Но ако началникът изобличава работника, генералът - войника, свещеникът - миряните и президента - народа, грешат ли срещу властта?

- Ако изобличават не грешат, но ако обвиняват невинни - грешат, защото е писано, че който обвинява невинен е мерзост пред лицето на Господа. Освен това някой войник, мирянин, работник или който и да е от народа може да има по-голяма власт от президента и генерала, от началника и свещеника.

- Как така?

- Библията говори за девет вида власт: Божеството на Светата Троица - Отец, Син и Светия Дух имат върховната власт. Следват херувими, серафими, престоли, власти, началства, сили, архангели, ангели, човеци. И ако на някой човек е дадена власт, ангелите се страхуват и не произнасят хулна присъда, макар да са по-силни от него. И

ако някой мирянин, работник или войник е кръстен със Светият Дух, патриархът, генералът и президентът могат да сгрешат против духовната власт като похулят човека, чрез когото действува Светия Дух, защото ще хулят не човека, а Духа, който е върху него. Който е по-високо от всички степени на власти и началства.

- Тогава ние сме загубени!? Колко хули и клевети се разнасят по адрес на вярващите?

- Сега разбираш ли защо Господ Иисус Христос ни предупреждава: “Който пък каже /на брата си без причина/ “безумнико”, виновен ще бъде за геената огнена”. /Мат. 5:22/.

- Да-а-а... Език мой, враг мой... Езикът е голямо зло.

- Иисус Христос казва, че човеците се делят на две: чада на Бога и чада на лукавия. Не бива да забравяме, че когато вероломни човеци ни гонят, хулят и злословят, зад тях се крие господарят им сатана, чиято цел е и ние да им отговорим по същия начин, за да паднем до тяхното ниво и да му послужим, за да попаднем под осъждението на по-горе цитираното слово и да ни направи врагове на Бога и негови, на дявола слуги.

Стъмни се и от прозорците на влака не се виждаше нищо. Разговорът продължаваше.

- Когато някои хора повярват и научат, че за всичкото зло на планетата е виновен грехът и неговия носител и вдъхновител сатана, се озлобяват против дявола и започват да го кълнат, пустосват и така попадат под осъждение или биват свързвани от сатана в неравната борба с него. Ако и да е победен от Господа Иисуса Христа враг на вярващите, той има власт над грешните и не може да бъде победен от кръв и плът. Той е херувим, духовно същество с голяма сила и власт и хората, които не се съобразяват със законите на духовната борба или вършат съзнателно окултни грехове, или сключват договор или завет с дявола, като му се покланят, могат да получат сила от него и чрез дявола да вършат чудеса и знамения. Но такива хора стават негови слуги и роби. Той ги свързва, обладава и демонизира.

XIII. ГРЯХ ПРОТИВ САТАНА И НЕГОВИТЕ СЛУЖИТЕЛИ

Влакът спря на някаква гара и Петър отвори прозореца, за да попита дали не е Лютиброд.

- Следващата е Лютиброд - рече Стамен. - но да си дойдем на думата. Защо Иисус каза на апостолите, че е видял сатана да пада като светкавица? Значи той е победен враг, а ти ме плашиш с него.

- Защото Иисус даде власт на апостолите над цялата сила на сатана. Така че властта, която имаха те, беше по-голяма от властта на дявола. Едно вярващо дете или вярващ старец могат да бъдат победители над дявола, но само с името и кръвта на Господа Иисуса Христа, а това новоповярвалите или не знаят или забравят. Понякога чувам стари вярващи да гонят сатана от тялото на някого, но без да му казват "в името на Господа Иисуса Христа". Това е много опасно и някои са пострадали, защото в желанието си да освободят обладания, те започват и да го хулят. А Божието слово предупреждава: "А Михаил Архангел когато се препираше с дявола за Моисеевото тяло, не посмя да произнесе хулна присъда, а рече: Господ да ти забрани" /Иуда 1:9/. Ние не можем да хулим и кълнем и дяволските служители, каквито са всички окултисти, магьосници и антихристи, но не можем да ги развързваме и освобождаваме от дявола без тяхното отричане от сатана и съгласието им. Сатана има власт над тях, когато те доброволно му служат. А оръжието на което той се надява, за да ги запази като свои служители са греховете им и свободната им воля.

- Значи да се оставим окултистите и магьосниците да съсипят България. Атеистите да ни гонят и избиват, а ние да мълчим и да ги благославяме.

- Спокойно, Стамене! Още малко и ще ги прокълнеш.

- Заслужават го!

- Проклятието може да ги стигне, но ако ги прокълнеш, ти ставаш зъл работник, а злите работници нямат наследство в небесното царство. Проклятието е злобно желание и поразява този, който го изговаря.

- Не вярвам, че апостол Павел е сгрешил, като ослепи временно магьосника Елима. Атеистите много се увличат. Обраха парите на църквите и може би ги употребяват за терористична дейност. Развратиха народа ни. Безбожниците се увеличават, а християните намаляват.

- Това не е вярно. Аз съм уверен, че с всяка изминала година християните в България стават все повече и повече. В Библията има описан един случай когато един пророк пита ангела, защо праведните са толкова малко, а нечестивите - толкова много. Ангелът му отговорил, че и златото е по-малко от калта, но това не го прави по-малко ценно. Ние трябва да търпим, дори когато сме напълно невинни, да благославяме ония, които ни кълнат, да правим добро на тия, които ни пакостят, да се молим за ония, които ни унижават, гонят и хулят /Мат. 5:44/. Всички, които изпълняват тези заповеди на Спасителя, от опит знаят, че стават повече от победители над сатана и лукавите му служители. Но ако ние постъпваме като тях, с какво ще сме по-добри. Когато християнинът избере злото и омразата за свои оръжия, той е станал слуга на дявола, независимо от това, че се нарича християнин, защото не знае на какъв е дух. Спомни си за синовете на гърма. И така всеки, който кълне сатана и людете, които му служат, попада под осъждение и става сатанаилов зъл служител. Бог е Творец и на атеиста и на християнина и ние нямаме право да хулим никого, защото ако хулим, ще похулим Твореца му.

- Чудя се защо Бог е допуснал сатана да бъде обвинител на душите пред Божия съд. В храма “Св. Ал. Невски” има една картина на Страшния съд. Сатана е написал всичките грехове на душата, която стои пред Божия съд и я обвинява като прокурор.

- Много християни мислят така. Такова е било разбирането и виждането на художника, но то не е библейско.

- Защо да не е библейско? Наскоро слушах един пастир да проповядва по този въпрос. Той каза, че когато душата се яви пред Божия съд сатана ще прочете всичките й грехове. Ако душата е вярвала в Господа Иисуса Христа, Той ще я защити и ще каже: “Да Отче, но Аз умрях на Голгота за тази повярвала душа и с кръвта Си платих цената на нейните грехове”. И като покаже раните на тялото Си ще продължи: “Аз й прощавам всички грехове и беззакония на основание на нейната вяра”. Тогава Бог Отец ще каже на вярващата душа: “Понеже си повярвала на думите на Моя Единороден и Възлюблен Син, Който е Спасителят на човеците, че който повярва на Неговото учение и се кръсти в Неговото име ще бъде спасен, прощават ти се греховете. Влез в радостта на Господаря си...” Това обяснение ми харесва.

- Дали ти харесва или не, това няма значение. И това обяснение на протестантския пастир не е библейско. Намери и прочети двайсета глава от Откровението!

Стамен поразрови джобната си Библия и замълча.

- На глас - рече Петър.

- “Видях, че от небето слизаше Ангел, който имаше ключа на бездната и голяма верига в ръката си; той хвана змея, древната змия, който е дявол и сатана - и го завърза за хиляда години; след това го хвърли в бездната и го заключи, като тури печат върху му, за да не прелъстява вече народите до свършека на хилядата години, след което той трябва да бъде пуснат за малко време. И видях престоли и седналите на тях, на които бе дадено да съдят; видях и душите на обезглавените за свидетелството Иисусово и заради словото Божие, и ония, които се не поклониха на звяра, нито на образа му, и не приеха белега на челото си и на ръката си. Те оживяха и царуваха с Христа през Хилядата години; останалите пък от умрелите не оживяха, докле се не свършиха хилядата години. Това е първото възкресение. Блажен и свет е, който има дял в първото възкресение: над тях втората смърт няма власт, а те ще бъдат свещеници на Бога и Христа и ще царуват с него хиляда години. А когато се свършат хилядата години, сатанатата ще бъде пуснат от тъмницата си...”

- Достатъчно! Разбра ли, че сатана е вързан и се намира заключен в бездната, докато бъдат съдени вярващите?

- Но той може да е обвинител на невярващите, защото ще бъде пуснат.

- Прочети останалата част от същата глава!

- “А когато се свършат хилядата години, сатана ще бъде пуснат от тъмницата си, и ще излезе да прелъстя народите по четирите краища на земята, Гога и Магога, и да ги събере за война; броят им е колкото морският пясък. Те възлязоха по ширината земна и заобиколиха стана на светиите и възлюбения град; падна от Бога огън небесен и ги погълна; а дяволът, който ги лъстеше, биде хвърлен в огненото и жупелно езеро, дето е звярът и лъжепророкът; те ще бъдат мъчени денем и нощем вовеки веков. И видях голям бял престол и Седящия на него, от Чието лице побегна земята и небето и за тях се място не намери. След това видях мъртвите, малки и големи, да стоят пред Бога; отвориха се книги; отвори се и друга книга - книгата на живота; и съдени бяха мъртвите по записаното в книгите, според делата им. Морето върна мъртвите, които бяха в него, смъртта и адът върнаха мъртвите, които бяха в тях; и съден беше всякой според делата си; и смъртта и адът бидоха хвърлени в огненото езеро”. Това е двадесетата глава от Откровението.

- Разбра ли, че сатана, антихриста и лъжепророкът ще бъдат хвърлени в огненото езеро, преди Бог да започне да съди живи и мъртви?

- Много пъти съм чел тази глава, а не съм обърнал внимание на това.

- Водим се често от проповедници и тълкуватели, а трябва повече да четем Писанията и да разсъждаваме върху тях.

- Наскоро четох една брошура, че Бог иска да открие тайните си на човеците, за да познаят волята Му за всяко нещо, но човеците не Го търсят и не се интересуват.

- Не съм много съгласен с тая брошура. Библията казва, че за Бога е слава да покрива всяко нещо с тайна, а слава за царя е да открива тайните.

- Но в 15 глава от Иоана Иисус казва на апостолите, че не ги нарича вече слуги, а приятели, защото слугата не знае какво върши господарят му, а приятелят знае и казва на апостолите: “Вие сте ми приятели”.

- На апостолите да, но не на света, както мисли този автор.

- Тогава къде сме тръгнали?

- Да проповядваме Евангелието в село Лютиброд, според откровението на Христовия приятел Стамен.

- Но ако те са чада на лукавия?

- Ако откровението ти е от Бога - не са.

Влакът спря на гара Лютиброд и те слязоха откъм селото и тръгнаха по шосето. Стамен се усмихна и рече:

- Дали дяволът не си направи шега с нас?

- Не бой се! Ще отидем до края на селото и ако няма нищо ще се върнем.

По пътя настигнаха една жена. Стамен рече: “Христос възкресе!”

- Наистина възкресе! - отговори радостно жената. - Вие не сте тукашни!?

- Господ ни праща в това село - рече Петър.

- Така ли!? - спря се жената и учудено ги гледаше. После продължи: - За добро или за зло ви праща Господ?

- За добро. Той ви кани да се молите за прошка на греховете, за да ви спаси душите и да наследите вечен живот.

- Вярующа съм, но не знам много молитви. Знам само Отче наш. А как да се молим, за да ни се простят греховете?

- Когато сте сама у дома, заключете вратата и коленичете. Затворете си очите и кажете: “Господи Иисусе Христе, Сине Божий, прости ми всички грехове и беззакония и ме очисти от всяка неправда, като ме умиеш с Твоята пречиста кръв, която проля за моите грехове”. - След това започнете да се молите за всеки грях поотделно, които помните от дете, момиче, възрастна и накрая извършените през последната година и месеци. Бог ще ви изпрати дух на покаяние, който ще ви припомни греховете, за които трябва да се молите да ви бъдат простени. След като сторите това - молитва за прошка на греховете, Господ ще ви даде белег, че наистина ви прощава, но ако няма такъв белег, радостта и мирът, които настъпват в душата ви или изпълването ви със сила, също са белези, че ви се прощават греховете и вие ставате Божие чадо.

- Ще опитам - рече въодушевена жената.

- Непременно го направете - настояваше Стамен.

- От това ще зависи съдбата ви във вечността. Ако се покаете ще бъдете при Бога, ако не - при дявола в бездната. А след молитвата за прошка на греховете, старайте се да не ги повтаряте, а да живеете според Божиите изисквания.

- Непременно ще го направя - рече жената, като се спря. - Тук е моята къща. Господ да ви благослови! Идете в селото и говорете! Вие сте Божии човеци и носите добро за народа.

Приятелите продължиха. Стамен се усмихна и каза:

- Може заради тая жена Светият Дух да ни е изпратил. Вече е тъмно и студено. Едва ли ще срещнем някой в селото.

- Върви Томо и не се съмнявай! Днес е Томина неделя.

Прекосиха цялото село, като вървяха по стръмната улица, но не срещнаха никой. Наближиха последните къщи и след тях междуселският път се губеше в балкана.

- Няма смисъл да вървим по-нататък. Виждаш че няма никой.

- Християнинът не бива да ходи с виждане, а с вяра. Ще отидем зад последната къща и ще повървим още малко до завоя на пътя. Там може да има и други къщи.

В двора на последната къща говореха две жени. Когато доближиха до тях Стамен извика: “Христос възкресе!”

- Наистина възкресе! - отговориха стреснати жените. - Кого търсите?

- Вас! - рече Петър.

- Нас ли!? - все така учудени попитаха жените и изскочиха на вратата. - Защо ни търсите?

- Господ ни праща при вас. Той иска да ви каже нещо чрез нас. Жените застанаха чинно и гледаха Петър в очите, готови да погълнат всяка негова дума. В това време откъм планината се доближи голяма група жени, които носеха мотики и вързопи... Една от двете жени ги спря и ги покани, като рече: “Бог е изпратил тия Божи човеци да ни говорят. Спрете се и слушайте!” От другата страна на пътя се отвори врата и една жена, може би чула разговора, също се доближи. Заобиколиха двамата приятели и тъкмо Петър се канеше да заговори, една от жените го прекъсна и рече: “Чакайте малко и не се обръщайте към пътя!” По пътя идваше мъж. Жените заговориха за свои неща на висок глас. Мъжът поздрави и замина към центъра на селото. Когато се скри зад пресечката тая, която прекъсна разговора рече: “Не е лош човек, но по-добре да не знае за какво говорим. Това е партийния секретар. Трябва да се привардваме, па и вас да вардим. Нали за народа сте тръгнали? Сега говорете спокойно. Тука всички сме наши хора”. Петър си свали шапката и започна.

- Господ ни изпраща специално във вашето село Лютиброд да ви кажем, че Той много ви обича. Ние не само вярваме в Него, но и знаем, че Той сега присъствува в нашия разговор, макар и да не го виждаме, защото е Дух и истина. Но ще дойде време, когато нашия разговор ще ви бъде припомнен и вие ще се видите като на телевизия, как стоите и слушате и как ние ви говорим за Божията милост. Господ иска да ви прости греховете и ако сте болни да ви изцери, ако изпълните Неговите условия, а те не са тежки: да повярвате, че Иисус Христос е Син на Бога, дошъл на земята чрез дева Мария и Светия Дух, за да каже на човеците Кой и Какъв е Неговия Отец, и какво иска от човеците, за да живеят мирно и спокойно на земята, а след смъртта да наследят вечния живот в небесното царство. Вие вярвате ли, че Иисус Христос е Син Божий?

- Вярваме, вярваме - обадиха се няколко жени, - как да не вярваме?

- Това е първото условие да ви се простят греховете и да бъдете изцерени от болестите.

- Какво друго трябва да направим? - попита една жена.

- Господ е направил всичко за спасението ви и за изцелението ви. Трябва само да вярвате, да се молите и да го получите.

Петър им разказваше как да се молят за да получат прошка на греховете и изцеление на тялото, а Стамен им разказа за няколко Божествени изцерения, на които беше свидетел. Минаваше девет часа вечерта. Времето беше студено и ветровито. Всички измръзнаха, но никой не си отиваше. Божията любов ги държеше при себе Си.

- Още тази нощ станете и се молете и ще получите голяма радост. Ще усетите, ще разберете, ще познаете, че Господ ви прощава греховете и ви прави Свои чада. От тази нощ зависи съдбата ви във вечността. Той ни изпрати да дойдем и ние не ви познавахме. Нас също никой от вас не ни познава. Но сърцеведецът Бог познава и вас и нас и знае, че ще Го приемете, за да ви помага, пази, утешава, и да ви подари вечния живот. Вярвайте, че това, което ви говоря е стопроцентова истина. Радвам се за вас и знам, че Господ всичко е наредил. Той нареди тази среща и от тази вечер започва изработването на спасението ви, и аз съм сигурен, че това, което Той е започнал, ще го завърши докрай.

Започна леко да пръска и приятелите си тръгнаха. Хората се разотидоха, като благодаряха и благославяха благовестителите. Стамен предложи да вървят по шосето до гара Черепиш и там да преспят на гарата или в Семинарията.

- Но, ако ни запердаши дъждът? - попита Петър.

- Върви Томо и не се съмнявай. Господ ни изпрати да извършим Неговата работа и Той ще се погрижи за всичко.

- Сега ми харесваш. Така трябва да се разсъждава и говори.

Тръгнаха по шосето, като пееха християнски песни и славеха Бога.

- Радваш ли се Стамене?

- Чудя се откъде извира тая непрестанна радост в мен?

- От Светия Дух. Плодът Му е любов, радост, мир и т.н. Мисля, че Господ е доволен от нас, защото се подчинихме на откровението Му, затова ни изпълва с радост. А представи си каква ще бъде радостта ни, когато видим Господа Иисуса Христа в царството на Отца, заобиколен от небесните ангели, пророци, апостоли, светии и мъченици.

- Ако се удостоим да Го видим...

- Стига с това “ако”. Това зависи от нас. Ако Му служим и останем верни докрай - Той е по-верен от нас.

- Но недей да мислиш, че всичките ни благовестия ще завършат така успешно. Някъде може да отнесем и голям бой от атеистите. Спомни си, какво правеха с апостолите.

- Ако Господ допусне да ни бият, то ще бъде според това, колко можем да издържим. Той контролира всичко. А ти не предизвиквай злото с негативните си мисли. По-добре мисли за успешно благовестие и гледай малко по-розово. Имай доверие в Светия Дух.

- Не ти ли се е случвало понякога да изпитваш и мъка?

- Винаги, когато се опитвам да бъде не Божията, а моята воля. Също и когато мисля зло за другите или нещо им пакостя. Но винаги, когато правя добро на хората, Господ ме изпълва с необяснима радост. Тя идва отвън и ме залива като приятна вълна. Така се случва и когато изповядам пред хората, че вярвам в Господа Иисуса Христа и Го приемам за свой личен Спасител.

- От колко много радост се лишаваме, като се крием по църквите и се препираме по улиците и кафенетата, вместо да излезем всред хората и да им занесем Евангелието.

XIV. ГРЯХ ПРОТИВ ХАРМОНИЯТА В ПРИРОДАТА И ПРОТИВ ЖИВОТНИТЕ

Над Черепиш, високо в планината живееше един отшелник, отец Киприян. Той беше бивш преподавател в Духовната академия, но атеистите го уволниха и ето вече десет години живее на билото на Стара планина. Като вървяха по шосето за Черепиш, по едно време двамата приятели се умълчаха и всеки мислеше за своите си работи и проблеми. Изведнъж Стамен се спря.

- Какво има? - попита Петър.

- Искаш ли да отидем на гости при отец Киприян? От тука е пътя към палатката му. Вярвам, че той ще се зарадва.

- Не е ли много късно?

- Късно - некъсно, когато стигнем, ще го събудим. Тръгваме ли?

- Добре. Да вървим.

Двамата приятели се отбиха вдясно от шосето и тръгнаха по стръмния и кален, коларски път. Спускаше се мъгла и ставаше все по-тъмно.

- Чудя се на глупостта на атеистите. Обвиняват ни, че във вярата ни нямало логика. А в тяхната има ли? Щели да победят природата. Как мислиш, защо правят подобни декларации?

- От простотия. Вдъхновява ги техният учител, сатана. И на него и на тях им се иска да изглеждат като богове. Кой може да промени законите на природата освен Бог. Но напоследък започнаха да се опомнят и заговориха за защита на природата.

- От кого?

- От самите тях, които искаха да я победят. Някои атеисти започнаха да разбират, че всеки опит да се изменят законите на природата води към екологическа катастрофа. Преди се хвалеха, че щели да накарат земята да ражда пет пъти повече, а напоследък бият тревога, че ако не се вземат спешни мерки, обработваемата земя ще стане пустиня. На село военните пуснали хлорна вар в реката и изтровили всичката риба. В завода, където работя, преди да оксидират и кадмират детайлите, потапят ги в киселина, за да ги обезмаслят и измият. Когато киселината се замърси много, тя се неутрализира с основа и тогава се изсипва в канализацията. Често обаче няма основа, и тогава директорът нарежда да се изсипе в канала и от там в реката. По-надолу от реката поливат градините и киселината отива върху плодовете и зеленчуците, а от там в стомасите на хората.

- Такива директори са масови убийци. Такова нареждане е грях против природата и човечеството. Бог сигурно няма да ги остави ненаказани.

- Бог пази творенията си и наказва ония, които са жестоки и към животните.

- В едно село се басирали двама пияни - започна Стамен. - Единият казал, че може да одере живо агне. Купили агне и той започнал да го дере. Агнето блеело и плачело като човек, но жестокият касапин не се умилостивил. Той одрал агнето и то умряло. Заваляло дъжд. Спечелил баса, пияният си тръгнал доволен към дома, но пред къщата му паднал гръм и го убил. Погребали го със свещеник. Когато процесията спряла по пътя за гробищата и свещеникът започнал да чете молитви, отново паднал гръм върху ковчега на умрелия и го опърлил. Погребали го и се дръпнали на сушина в страни от гроба. Тогава трети път паднал гръм върху гроба на жестокия касапин.

- Господ е против жестоките хора. Тоя човек е бил нечестивец. Библията казва: “Праведният се грижи за живота на добитъка си, а сърцето на нечестивците е жестоко” /Пр. 12:10/.

- Замърсяването на природата е косвено убийство и онези, които вършат този грях е възможно да нямат мир в душите си или са проядени от много болести. Четох една

статия, която бе озаглавена: “Ще живеем ли по милост”. В нея се разказваше за откривателя на ДДТ - то, някакъв химик от Швейцария, който бил удостоен с Нобелова награда за това откритие. В резултат на употребата на ДДТ от земята са изчезнали повече от сто и петдесет птичи и животински видове. Неговата употреба е причинила много болести по растенията, птиците, животните и хората. Ето как човекът побеждава природата. Слава Богу, че вече прекратиха производството му.

- Не им вярвам - рече Петър. - Миналата пролет сънувах, че в полето на Долно Камарци, направо на тревата са наредени чинове и на тях седят деца. В небето се появи двукрилен самолет и започна да обстрелва децата и масово ги избиваше. Това беше сънят. През лятото научих, че точно на това място има огромен блок от три хиляди декара, засаден с картофи. Щом се надигнаха картофите, всеки ден долиташе двукрилен самолет и изсипваше облаци бял прах върху тях. Когато есента започнаха да ги вадят, оказа се, че част от тях са загнили от някаква нова болест. Едни я наричат туберкулоза, а други - чума по картофите. Самолетът чрез когото се изсипаха толкова отрови върху картофите е убиец на децата, и сигурно наранява много възрастни, като им причинява заболявания. Председателя на обединеното АПК в Горна Малина заявил: “Дори полето да побелее като сняг, пак ще изсипваме торове и отрови. За нас най-важното са високите добиви”. - Казват, че получил удар и се парализирал.

- Брат Найден ми разказа, че когато били деца, на тяхната улица жевеело едно зло момче. То хващало пилетата на съседите, отваряло им човчиците и им отрязвало езичетата. Пиленцата умирали. Децата го молели да престане с това варварство, но той само се хилел. Пораснал и се оженил. Родило му се едно дете. Минали три, четири, пет години - детето не могло да проговори. Родило му се второ дете - и то същото. И днес децата му са големи, но неми. Хората, учените и лекарите не знаят защо тези младежи са неми, някогашните деца от квартал Красна Поляна в София знаят. И баща им знае.

Пътят ги изведе на една поляна с висока мокра трева. Чу се дрънкане на синджири.

- Какъв е този металически шум, тук е планина? - попита Петър.

- Страх ли те е?

- Учудва ме.

Като повървяха още малко видяха силуетите на два коня, които пасяха на поляната. Те бяха спънати с букагии и като пристъпваха напред, синджирите дрънкаха. Чу се кучешки лай, а след него и човешки глас, който извика: “Не бойте се! Вървете смело по пътеката. Господ е вложил във всички животни страх от човека”.

- Това е отец Киприян - рече Стамен.

- Та стигнахме ли до билото?

- В приятен разговор пътят лесно се извървява.

Монахът стоеше пред палатката облечен с шуба върху расото. Той ги прегърна с големите си ръце, разцелува ги и рече: “Добре дошли братя!” Беше висок, сух човек с остър пронизващ поглед, но в крайчеца на очите му имаше едвам доловимо лъчене, което извираше от едно голямо любящо сърце. Влезнаха в брезентовата палатка, която му служеше за къща и лете и в най-мразовитите зимни нощи. Монахът вдигна подвижното висящо легло от парче брезент, а гостите седнаха на подвижните малки столчета. Един фенер му служеше, както за осветление, така и за отопление на палатката. Когато монахът разказваше за духовните си опитности, за близостта си до Бога, лицето му сияеше. Петър го гледаше и си мислеше: “Ето го щастливият човек от приказката, в която болният цар, за да оздравее трябвало да облече ризата на щастливия човек”.

- Отец Киприян, и през зимата ли живеете тук? Не настивате ли?

- От девет години не съм слизал от планината. Когато дойдох, донесох и една аптечка с най-различни лекарства. В началото често настивах и боледувах. Един ден вземах аптечката с лекарствата, хвърлих я в едно дере и рекох: “Господи, аз няма повече да се лекувам, дори, ако трябва, днес да умра. Колкото дни ми дадеш да живея на тая земя, толкова да живея. Ако искаш лекувай ме, ако искаш - вземи ме при Тебе. След това не си спомням да съм се разболял дори от хрема.

- Вие сте били преподавател в Духовната академия, с две висши образования и много духовни опитности, а живеете самотен, като еделвайс на билото на планината. Нямаше ли да сте по-полезен на църквата като преподавател? - попита Петър.

Отец Кипрян го прегърна с голямата си ръка, усмихна се и рече:

- Наскоро патриарх Максим посети семинарията в Черепиш и изпрати негови посланици със същия въпрос като вашия. Той ми предлагаше да се върна в духовната академия, но аз му отказах. Духовният човек, който има пряка връзка с Бога, никога и никъде не се чувства самотен. Освен това, при мен винаги идват гости, както и вие тази нощ. Тук идват туристи, студенти, ученици заедно със своите учители. Те сядат около палатката, задават ми въпроси, на които аз отговарям. Беседите ни продължават, понякога цял ден, а понякога и цяла нощ. Господ Иисус Христос не беше преподавател в Духовната семинария или академия. Той поучаваше народа в синагогите, по пътищата, на брега на морето, по къщите, на сватбата в Кана Галилейска и каква прекрасна проповед изнесе на планината, записана в Евангелието от Матея, пета, шеста и седма глави. Много хора казват, че светите апостоли били неуки, прости рибари, но аз не съм съгласен. Те се учиха и завършиха най-великата, висша, духовна академия, при най-великия Учител, Господ Иисус Христос. При мен идват и селяни, овчари и работници от горското стопанство. Те не са професори, академици и фут уролози да предвидят бъдещето, но споделят тревогата си от това, че безмилостната, варварска сеч на горите, ще докара безводие, суша и екологична криза.

- Имам приятел в град Тетевен - рече Петър. - Той е специалист от дърводобива. Разказа ми, че поговолно изсичат буковите гори от Тетевенския балкан и варениият бук го изнасят в чужбина. Веднъж той попитал приемчика от Англия: “За какво ви е толкова много варен бук?” а той му отговорил: “Нареждаме го в огромни складове, а след двайсет години ще ви го продаваме на стократно по-висока цена, защото вашите управници, не виждат по-далече от носовете си.”

- Това за носовете го е прибавил вашият приятел. Англичаните са големи дипломати. Те може да го мислят, но няма да го кажат.

- Сгреших - призна Петър - не моят приятел, а аз го прибавих.

Отец Кипрян го погледна строго и рече: “И Господ отне грехът ти, защото го призна и изповяда. Трябваше след думите на англичанина, да кажеш: “Защото нашите управници не виждат по-далече от носовете си” и нямаше да има грях.

- А с какво се храните о. Киприян? - попита Стамен.

- Главната ми храна през зимата са бисквити и марципани, с които моите посетители ме снабдяват. Понякога, туристите оставят храната си и аз я разделям с птиците, които винаги се навъртат около мен.

- Не са ли идвали от управниците? - попита Петър.

- Идваха милиционери. Заплашиха ме, че ще ме заселят в манастира “Седемте престола”, защото, уж съм бил англо-американски шпионин и от билото на планината с предавателна станция съм предавал сведения на англо-американските

империалисти. Попитах ги къде се намира радиопредавателната ми станция, а те ми казаха, че много скоро ще ми я покажат.

- Това значи, че наистина имат намерение да ви “изселят” - рече Стамен.

- И на върха на планината им преча.

- “Пречиш, защото светиш...” - рече Петър.

Съмна се. Излязоха от палатката. Първите слънчеви лъчи погалиха върховете на дърветата по билото на планината. Птиците се събудиха и запяха.

- Ликуват и благодарят на нашия Творец, Който е сътворил слънцето и му е заповядал да ни свети и стопля - рече о. Киприян. После погледна в небето, направи голям кръст, вдигна високо ръцете си и извика: - Господи, събуди тоя заспал народ от летаргичния му духовен сън, пък тогаз, ако искаш, вземи ми душата.

Изведнъж птиците млъкнаха в някакво трепетно очакване, да чуят и се присъединят към молитвата на Божия човек. А той продължи: “Боже, Ти си Бог мой, Тебе търся от ранни зори; за Тебе жадува душата ми, за Тебе чезне плътта ми в земя пуста, изсъхнала и безводна, за да видя Твоята сила и твоята слава, както Те видях в светилището; защото Твоята милост е по-добра от живота. Устата ми ще Те възхваляват. Тъй ще Те благославям в живота си; в Твое име ще дигна ръцете си” /Пс. 62:1-5/.

XV. ГРЯХ ПРОТИВ ХРАМА

Стамен и Петър чакаха на гара Черепиш. Когато влакът пристигна, от него се чуха гласове на възбудени жени: “Ето ги, ето ги Божите човеци”. Когато се качиха в коридора ги посрещнаха няколко възбудени жени. Една от тях рече: “Какво направихте снощи? Цяла нощ не сме спали. Прозорците на къщите ни светеха до сутринта”.

- Молихте ли се ? - попита Петър.

- Молихме се, молихме се - отговориха в хор жените, а първата продължи: - Направих както ни казахте. Започнах да се моля Господ да ми прости греховете, които съм извършила като дете. Мислех си, че съм праведна жена, и нямам много грехове, но се оказа, че съм много грешна. Изведнъж, като че ли някой ми диктуваше всичките ми престъпления, грешки и грехове, а аз само виках: “И това ми прости Господи!” Не знам колко време съм стояла на колене, когато извиках: “Жив си Господи !”

- А защо извика? - попита Петър.

- Усетих, че Някой ме докосна. През мен мина голяма сила, като електрически ток и ме изпълни голяма радост. Тогава извиках.

- Докоснала те е Божията ръка и те е помилвала - рече Стамен. - Радвай се сестро, защото снощи Бог е записал името ти в книгата на живота. Ще дойде време, когато всеки човек ще се изправи на съд пред Бога. Библията казва: “И който не бе записан в книгата на живота, биде хвърлен в огненото езеро” /Откр. 20:15/.

- Ние слизаме на следващата спирка. Отиваме на влачарница и затова стоим в коридора с чувалите пълни с вълна, а вие минете напред, в купетата има свободни места.

Влакът намали скоростта и спря. Когато слязоха от него, една от жените се обърна към качващите се пътници и рече, като посочи Стамен и Петър: “Идете след тях и ги слушайте. Те са Божи човеци”.

Като влязоха в купето, намериха двама мъже да спорят разпалено.

- Апостол Павел казва, че Бог не живее в ръкотворни храмове - рече този, който пътуваше седнал обратно на движението на влака. Той държеше в ръката си разтворено евангелие. Наведе се над него и прочете: “Бог, Който сътвори света и всичко, що е в него, Той, бидейки Господ на небето и земята, не живее в ръкотворни храмове” /Деян. 17:24/.

- Съгласен съм - отговори другият - но ние не можем да правим учение само от едно изречение взето от Светото Писание. Това води до опасни ереси. Нещата трябва да се оглеждат от всякъде. Господ Иисус Христос казва: “... и който се закълне в храма, кълне се в него и в Оногова, Който го обитава” /Мат. 23:21/.

- Няма такова нещо - каза първият - никога не съм срещал такива думи. Ето ти Евангелието, покажи ми къде е писано това.

Вторият взе евангелието и започна да прелиства. Намери мястото и се засмя.

- Защо се смеете?

- Защото, наистина, във вашето протестантско евангелие е изхвърлен този пасаж от Светото Писание, а който го е направил е заличил името си от книгата на живота, защото е страшно нещо да се изопачава или унищожава словото Божие.

- Може ли да ви помогна - намеси се Стамен, като извади джобната си Библия, - кой стих търсите?

- Матея 23 глава, двайсет и първи стих.

- “И който се кълне в храма, заклева се в него и в Онзи, Който обитава в него” - прочете Стамен.

- И вашата Библия е от протестантско издание, но поне не й липсва този стих. Вижте какво е написано в това Евангелие.

Стамен взе Новия Завет от ръцете му, погледна и рече:

- Написали са един и същи стих два пъти.

- Може да е печатна грешка - не се предаваше първият.

- Може, но сигурно е умишлена.

- Ние също сме християни - намеси се в разговора и Петър.

- От коя деноминация сте? - попита първият.

- Християни сме. Обичаме християните от всички вероизповедания и деноминации.

- И все пак, човек трябва да си има духовен дом.

- Нашият дом е на небесата, от където очакваме идването на Спасителя. Аз се казвам Петър, а приятелят ми - Стамен.

- Аз съм Васил, от Баптистката църква съм.

- А пък аз съм православен християнин. Казвам се Никола. Живеем във Враца, но отивам по работа в София.

- Наистина, не бива от един стих да правим учение - рече Стамен. - Апостол Павел е искал да ни каже, че Бог, Който е сътворил Вселената не може да се побере в храм, построен с човешки ръце. Напоследък астрономите откриват галактики, които се намират на шест милиона светлинни години разстояние от нас, а само в нашата галактика има над 200 милиарда слънчеви системи и над тази огромна Вселена стои нейния Творец, Бог. Като имаме предвид, че скоростта на светлината е триста хиляди километра в секунда, ние, дори не можем да си представим колко далече са тези галактики, щом светлината трябва да пътува до тях шест милиона години. И понеже древните гърци са си правели дървени и каменни богове, които не са били никакви богове, а идоли, поставя ли са ги в храмове направени от човешки ръце и са се заблуждавали, че могат да им помогнат, затова апостолът им е казал тези думи.

- Както православните днес се кланят на немите идоли - иконите, поставени в православните идолски капища - рече баптистът.

- Може ли да ви разкажа нещо? - попита Петър.

- Може, може - рече баптистът.

- И аз мислех като брат Васил, че иконите са неми идоли и че православните храмове не са никакви храмове. Веднъж отидох в храма “Св. Александър Невски”. Изслушах непонятното ми богослужение на славянски език, поразгледах картините и си тръгнах. Точно пред вратата, като слизах по стълбите, си помислих: “Празна работа”. През нощта сънувах, че се намирам на стълбите на храма и казвам на глас: “Празна работа”. Но в този момент погледнах над главата си и видях голям красив Ангел да стои във въздуха. Той беше наклонен към мене и държеше в дясната си ръка голям, огнен меч, който гореше като оксиженова горелка. Ангелът имаше големи крила. Той насочи меча срещу мен и рече: “Ти защо казваш, че богослужение извършено в Божието име е празна работа?”

- Тоя сън не е от Бога - рече Васил.

- Защо мислите така? Ами, ако е от Бога, не Го ли правите лъжец? - попита Стамен.

- Защото Бог няма да защитава храмове, в които се почитат светиите и Света Богородица.

- Бихте ли ни прочели от евангелието на Иоана дванайсета глава, двайсет и шести стих.

Васил намери пасажа и зачете: “Който Ми служи, нека Ме последва и дето съм Аз, там ще бъде и Моят служител. И който служи на Мене, него ще почете Моят Отец”.

- Бог Отец почита светиите, а вие казвате, да не ги почитаме, така ли?

- Исках да кажа, че православните прославят светиите, а славата принадлежи само на Бога.

- А сега аз ще ви прочета нещо: “И не само за тях се моля, но и за ония, които по тяхното Слово повярват в Мене, да бъдат всички едно: както Ти, Отче, си в Мене, и Аз в Тебе, тъй и те да бъдат в Нас едно, - та да повярва светът, че Ти си Ме пратил. И славата, която Ми бе дал, Аз дадох тям, за да бъдат едно, както Ние сме едно” /Иоана 17:20-22/.

- Господ Иисус Христос дава собствената Си слава на светиите, а протестантите се сърдят, че обикновени хора ги прославят - рече Никола.

- Не се сърдим, а се стараем точно да изпълняваме словото Божие - каза Васил.

- Библията е същата и при православните, и при католиците, и при протестантите, но работата е в това, че различно я тълкуват - каза Стамен.

- Не я тълкуват различно, а я изопачават - каза Петър. - Господ Иисус Христос толкова ясно говори, че всеки, който Му вярва, ще Го разбере. Веднъж когато Спасителят говореше, една жена от народа издигна глас и Му рече: “Блажена е утробата, която те е носила, и гърдите от които си сукал!” Какво й отговори Господ?

- Но по-блажени са тия, които слушат словото и го изпълняват - отговори Васил.

- Това, което казваш е изопачено слово. А истинското е записано в евангелието от Лука 11 глава 28 стих: “А Той рече: да, но блажени са и тия, които слушат словото Божие и го пазят”. Така че, не Библията и тълкуването й разделя християните, а интерпретациите, които някои си позволяват, за да изменят смисъла. Как можете да вярвате, че блудници, прелюбодейки, магьосниците, убийците и които са вършели ненаситно всякакъв вид грях, ще бъдат по-блажени от девицата, която е носела в утробата си и е кърмила на гърдите си Господарят на Вселената?

- Но когато грешниците са се покаяли, те са станали нови създания в Христа Иисуса. Новородени са от вода и дух.

- Апостол Павел казва, че различна е светлината на слънцето от светлината на луната и звездите, пък и звезда от звезда се различава по светлината си.

- Комунистите като дойдоха на власт детронираха светиите - каза Стамен. - Св. св. Кирил и Методи ги нарекоха Константин Кирил философ и брат му Методи, улица Св. цар Борис я прекръстиха на ул. Борис. Като понижиха светиите, те си мислеха, че ще се изравнят с тях и дори се опитваха да се поставят над тях. За съжаление и някои евангелски пастири и проповедници последваха примера им. Когато говорят или проповядват те не смеят да кажат светия апостол, а казват: “Петър казва това и това... Павел казва онова”. Кой Петър, кой Павел?

- Но слушателите знаят за какво става въпрос - не се предаваше Васил.

- Не брате, не. Всичко това се прави от гордост - рече Никола.

- Светиите са били хора като нас. А не се знае дали всички, които са били канонизирани за светци, в действителност са били такива.

- Знае се. Много добре се знае. Защото те с живота си и със смъртта си са прославили Бога, а и Божият Дух е свидетелствувал за тях, като е вършил чудеса и знамения чрез молитвите и ръцете им - кротко отговори Никола.

- И Ванга, и екстрасенсите вършат чудеса - упорстваше Васил.

- Има опасност да похулиш Светия Дух и да станеш виновен за вечно осъждение, като сравняваш светиите с Ванга и с екстрасенсите - с повишен тон, като го гледаше строго, каза Стамен. - Смири се и се покай.

- Аз съм се покаял, но вие сте идолопоклонци, като се кланяте на Света Богородица и на светиите. Ние и на ангелите нямаме право да се покланяме, камо ли на човеци - твърдо отговори Васил.

- Когато Светият Дух изпълни Елисавета и тя нарече Дева Мария “благословена си ти между жените...” “и блажена е, която е повярвала, понеже ще се сбъдне казаното й от Господа” /Лука 1:42,45/, Дева Мария също се изпълни с Духа Светаго и рече: “Душата ми величае Господа, и духът ми се зарадва в Бога, Спасителя мой, задето той милостно погледна унизеността на рабинята Си; защото ето, от сега ще ме облажават всичките родове” /Лука 1:46-48/, Светият Дух чрез устата на тия две свети жени ни казва, че Света Богородица е благословена между жените, блажена е и ще бъде облажавана от всичките родове. Вие от кой род сте, щом не искате да я облажавате - каза Никола.

- Ние я уважаваме, но не можем да й се кланяме, защото това е смъртен грях и нарушаване на една от Божиите заповеди - каза Васил.

- Корнилий се поклони на апостол Петър, смъртен грях ли извърши? - попита Никола.

- Но ап. Петър го вдигна и рече: стани и аз съм човек.

В този момент влязоха две жени и попитаха: “Има ли свободни места?” Стамен им отговори: “Има. Заповядайте!”

- В православните храмове се изпълняват езически обряди. Например паленето на свещи и кандила. Езичниците се покланяли на слънцето и на месечината като източници на светлина и им палели свещи и кандила в капищата си. Египтяните имали един празник наречен “Палене свещи”. Гърците и римляните също ги употребявали. На празника на богинята Церера палели много свещи. Еврейската църква никога не е употребявала свещи и кандила, нито пък първите християни. Свещи са започнали да палят в края на четвърти век при четенето на Евангелието. И така, тоя езически обичай се вмъкнал в Православната църква - поясни Васил.

- Извинявайте - обади се една от жените. - Аз съм православна християнка. Казвам се Анастасия. Вие се заблуждавате, защото не знаете Писанията и не знаете истината, а вярвате на лъжите на антихристите, които лъжеха, че Библията била измислена през средните векове, за да се подтискат трудовите хора. Антихристите са измислили това, че паленето на свещи и кандила е езически обичай. Виждам, че държите в ръцете си Библия. Можете ли да ми я дадете да ви прочета нещо - обърна се тя към Стамен.

- Заповядайте.

Като ровеше из Библията, жената каза: “Сега ще чуете и ще видите, че свещениците, кандилата и свещите не са дошли от езичниците, а Бог ги е заповядал. А, ето: “И рече Господ на Моисея, думайки: ...направи светилник от чисто злато; тоя светилник трябва да бъде кован... И направи му седем кандилца и турни на него кандилцата, за да светят отпреде му... Гледай да ги направиш по образеца, що ти бе показан на планината” /Изход 25:1,31,37,40/. “И рече Господ на Моисея, думайки: обади на Аарона и му кажи: кога палиш кандилцата, отпред на светилника трябва да горят седем кандилца” /Числа 8:1/.

- Възможно е някои неща да са взети от еврейската религия, но това е старозаветно - започна да отстъпва Васил.

- Стария Завет съдържа обещание за изкуплението, Новият Завет свидетелства за изпълнението на това обещание и Църква е само онази, която се основава на заповеди от Бога. Никакво друго учреждение или човешко събрание извън Православната църква не може да се нарича църква, защото няма приемствена връзка с нея или се е отклонило от Църквата и нейното вероучение с човешко самочиние и суемъдрие. Спасение е възможно само в Православната църква, защото

само върху нея е излята и пребивава благодтата на Светия Дух - със самочувствие каза Анастасия.

- Значи в небето ще бъдат само православните християни - рече Стамен. - Не вярвам Господ да е толкова жесток. Финландия, Швеция, Норвегия, Дания, Белгия, Холандия, Германия, Англия, Франция, Италия, Швейцария, Австрия, Унгария, Чехия, Полша, Литва, Естония, Латвия, Канада, Испания, Португалия, САЩ, Австралия, Мексико и всички латиноамерикански страни не са православни. Нима от тях никой няма да се спаси. Мисля, че те в много отношения ни превъзхождат и да се превъзнасяме пред тях е чиста фарисейщина.

- Кой връх на планетата е най-висок? - попита Никола.

- Еверест - отговори Петър.

- Има много високи върхове, но Еверест е най-високият. Така също, има много вероизповедания, но православното е най-високото.

- Всички други вери и инославни изповедания, макар и наречени християнски, са бесовски внушения и отклонения от правилната вяра, която е само православната - допълни Анастасия.

- Точно вашия фанатизъм е отклонение от правата вяра - рече Стамен. - Господ Иисус Христос е обещал, че на всяко място, където двама или трима са събрани в Неговото име и Той е между тях. И като хулите подобни събрания, не се ли страхувате, че хулите и Него. Вие сигурно се молите и казвате: Боже, благодарим Ти, че не сме като католиците и като протестантите?

- Разбира се, че Му благодарим - рече другата жена.

- В концлагера Освиенцим един затворник се опитал да избяга. Германците го хванали и го осъдили на смърт. Тогава един от затворниците помолил германците, той да умре вместо осъдения, който бил баща на няколко деца. Те се съгласили. Освободеният сега обикаля света и разказва на хората за този католически свещеник, който е канонизиран за светия. В килията, където той умрял сега винаги има цветя. Добре ще направим всички ние да отидем до Освиенцим и да оставим един букет цветя в памет на този неправославен християнин - заключи Петър.

Всички се умълчаха.

- Аз мисля, че всички християни, независимо от това дали са православни, католици или протестанти ще се спасят, ако изпълняват Христовите заповеди - наруши мълчанието Петър. - Нека вземем българската армия за пример. В нея има различни родове войски: пехота, артилерия, авиация и т.н., но те са българска пехота, българска артилерия, българска авиация. Така е и с вероизповеданията, църквите и храмовете. Те трябва да се наричат: Православна Христова църква, католическа Христова църква и евангелска Христова църква. Формите на поклонение са различни, но съдържанието е едно и също и то е Христос, Който е във всички и чрез всички християни. И вместо да се хулим, като сме се хванали за буквата, по-добре е да си помагаме с любов и мир.

- Не искам да споря, но ме интересува, защо православните и католиците изповядват греховете си на свещеник, нали е писано само на Господа да изповядваме греховете си и Той, Който вижда на тайно, на яве ще ни въздаде. Не противоречи ли това на здравия разум? Ако някой искрено се покае и Бог му даде уверение, че му е простил греховете, защо трябва да ходи на изповед при свещеник? - попита Васил.

- Писанието никого не задължава да ходи на изповед - отговори му Анастасия, - но, ако някой е болен и иска да получи Божествено изцеление, Светият Дух чрез апостол Иаков му препоръчва: “Изповядвайте си един другиму греховете и молете се един за

други, за да се изцерите; голяма сила има усърдната молитва на праведника” /Иак. 5:16/.

- Има и друго нещо - рече Петър - в Евангелието от Марка четем: “Иоан кръщаваше в пустинята и проповядваше покайно кръщение за опрощаване на греховете. И излизаха при него цялата Иудейска страна и иерусалимци, и всички се кръщаваха от него в реката Иордан, като изповядваха греховете си” /Мар. 1:4,5/. При него дойдоха да се кръстят и книжници - фарисеи и садукеи, които се имаха за праведни, и предполагам, че не са искали да изповядат греховете си, мислейки, че всичките им грехове са простени. Затова Иоан Кръстител им рече: “рожби ехиднини! кой ви подсказва да бягате от бъдещия гняв? Сторете, прочее, плод достоен за покаяние и не помисляйте да думате в себе си: наш отец е Авраам; защото, казвам ви, Бог може от тия камъни да въздигне чада Аврааму; и секирата вече лежи при корена на дърветата; затова всяко дърво, което не дава добър плод, бива отсичано и хвърлено в огън” /Мат. 3:7-10/. Плод достоен за покаяние е изповядването и оставянето на греховете.

- Аз мисля, че има и още нещо - рече Стамен. - Човек може да се е покаял и да има уверение, че му са простени греховете, но след това да е извършил смъртни грехове и в резултат на извършените от него грехове да се е разболял. Светият Дух ни предупреждава чрез ап. Павел в Посланието към евреите за подобно нещо: “Защото ония, които веднъж са се просветили, вкусили са от небесния дар, станали са причастници на Светаго Духа и, като са вкусили от добрата реч Божия и от силите на бъдещия век, са отпаднали, - не е възможно пак да бъдат обновени, когато те повторно разпъват в себе си Сина Божий и Го хулят” /Евр. 6: 4-6/. И в десета глава: “Защото, ако ние, след като познахме истината, своеволно грешим, не остава вече жертва за грехове, а някакво си страшно очакване на съд и яростен огън, който ще погълне противниците” /Евр. 10:26,27/. Затова и апостол Иоан казва: “Ако някой види брата си да съгрешава с грях не за смърт, нека се моли, и Бог ще даде живот нему, - сиреч, на оногова, който съгрешава не за смърт. Има грях за смърт: не за него, казвам, да се моли. Всяка неправда е грях, но има грях не за смърт” /I Иоан. 5:16,17/. Затова Светият Дух е дал възможност на такива отпаднали християни да се възстановят чрез изповед на греховете, като казва чрез ап. Иаков: “Изповядвайте си един другиму греховете и молете се един за други, за да се изцерите” /Иак. 5:16/.

- А кои грехове са смъртни? - попита Васил.

- Всеки грях за който Библията казва, че човекът, който го е извършил, трябва да бъде наказан със смърт е смъртен грях - отговори Петър, но има и непростими грехове и те са: неверието, хулата на Светия Дух и самоубийството. Господ Иисус Христос казва: “Който повярва и се кръсти, ще бъде спасен, а който не повярва, ще бъде осъден”. /Мар. 16:16/. И още казва: “Който не е с Мене, е против Мене; и който не събира с Мене, разпилява. Затова казвам ви: всеки грях и хула ще се прости на човеците; но хулата против Духа няма да се прости на човеците; и ако някой каже дума против Сина Човечески, ще му се прости; но ако някой каже против Духа Светаго няма да му се прости ни на този ни на онзи свят” /Мат. 12:30-32/. А за самоубийството Светият Дух говори чрез апостол Павел, който казва: “Не знаете ли че вие сте храм Божий, и Духът Божий живее във вас? Ако някой разори Божия храм него Бог ще разори: защото Божият храм е свет: а тоя храм сте вие” /I Кор. 3:16,17/.

- Според мен и вероотстъпничеството и предателството са непростими грехове. И в Стария и в Новия Завет има проклятия за вероотстъпниците и предателите и потомствата им - каза Анастасия.

- Не съм съгласен - рече Стамен - някой може да е станал неволен предател, а друг да се е заблудил и отклонил от вярата. Апостол Иаков казва: “Ако някой между вас, братя, се отклони от истината, и друг го обърне, нека тоя знае, че който е обърнал грешник от лъжливия му път, ще спаси една душа от смърт и ще покрие много грехове” /Иак. 5:19,20/.

- Аз пък не съм съгласна за самоубийството, че е непростим грях. Човек може да се самоубие по невнимание, при автомобилна или друга катастрофа или да извърши това обладан от безумие - каза Анастасия.

- Говорим за съзнателно самоубийство - рече Петър. - Разбира се, че Бог няма да осъди душевно болни или други, които са били неадекватни при самоубийството си. И земните власти не осъждат такива, камо ли милостивият Бог.

- Искам да се върнем на поклонението на Света Богородица. Тя е била едно обикновено еврейско момиче от което се е родил Иисус, а след това е имала и много други деца. Чуйте какво пише в Евангелието от Матея: “Не е ли той на дърводелеца син? Майка му не се ли казва Мария, а братята му - Иаков и Иосия, Симон и Иуда? И сестрите Му не са ли всички между нас? Откъде, пречее, у Него всичко това” - намеси се в разговора Васил, а Петър продължи: “И падаха в съблазън поради Него. А Иисус им рече: пророк не бива без почит, освен в отечеството си и у дома си. И не извърши там много чудеса поради неверието им” /Мат. 13:55-58/.

- Вие брат Василе също падате в съблазън, като вярвате, че Господ Иисус Христос е син на дърводелеца и има четирима братя и много сестри, родени от Дева Мария - каза Стамен.

- Аз не вярвам, че е син на дърводелеца, но вярвам, че Иаков и Иосия, Симон и Иуда са Негови братя родени от Иисусовата майка, - не се предаваше Васил.

- Ако Спасителят е имал четирима братя и много сестри, Той нямаше да каже от кръста на майка Си, като погледна към апостол Иоан: “Ето син ти”, а на ап. Иоан: “Ето майка ти” и апостолът да я прибере при себе си - каза Анастасия.

- Св. евангелист Матей ни съобщава, че при кръста са били: Мария Магдалена, майка Му Мария, майката на Иаков и Иосия и майката на Заведеевите синове Иаков и Иоан /Мат. 27:55,56/. Евангелист Марко ни съобщава, че там е присъствала майката на малкия Иаков и на Иосия. Апостол Иоан пише, че при кръста са били майката на Господ Иисус Христос и сестрата на майка Му, Мария Клеопова и Мария Магдалина. /Иоан 19: 25/. Тъй като Иисус Христовата майка не е имала сестри, явно е, че се касае за нейна сродница, тъй като всички сродници и потомци на цар Давид са се наричали братя и сестри от Давидовия дом. Не е възможно Иаков и Иосия да бъдат родени от майка Му и от “сестрата” на майка Му - обясни Петър.

- В “Житията на светиите” пише, че Иаков е брат Господен и е придружавал св. Йосиф и Света Богородица в пътуването им до Египет - отбеляза Никола.

- Такива сведения в Светото Писание няма, а е и невъзможно Иаков да е по-голям син на Иисусовата майка, тъй като Иисус Христос е първородния й Син: “и роди своя Син първороден, пови Го и Го положи в ясли, защото нямаше за тях място в странноприемницата” /Лук. 2:7/. - каза Стамен.

- Да речем, че Иаков и Иосия са му били братовчеди, а какво ще кажете за Иуда и Симон? - не се предаваше Васил.

- Ако апостол Иаков е бил братовчед на Иисус Христос, тогава и апостол Иуда - също, защото започва посланието си с думите: “Иуда, раб на Иисуса Христа, а брат на Иакова...” /Иуд. 1/. Евангелист Лука ни съобщава, че Симон е бил наричан Зилот /Лук. 6:15/, а Матея - Симон Кананит. Буквалният превод на думата “кананит” означава ревностен привърженик или фанатик. Той е бил наречен така, тъй като преди да стане

апостол Христов е бил от партията на зилотите, считани от евреите за фанатици. Друг Симон е апостол Петър, трети е Симон фарисеина у когото Господ Иисус Христос отишъл на гости, но за нито един от тях не можем да кажем, че е бил брат на Спасителя - обясни Петър.

- Някои богослови считат, че Симон Кананит е наречен така защото е произхождал от Кана Галилейска и предполагат, че на неговата сватба Иисус е направил водата на вино. А понеже Иисусовата майка е присъствала на сватбата в Кана Галилейска, възможно е да са били родственици. Апостол Симон Кананит е проповядвал евангелието Христово в Египет, Етиопия, Либия и Мавритания. Според църковното предание - след жестоки мъчения е умрял разпънат на кръст в Британия по времето на римския император Траян /96- 113 г./ - допълни Стамен.

- Виждате ли какво правят протестантите? - каза Анастасия, - Господ Иисус Христос имал четирима братя и много сестри, а света Богородица имала сестра. Всички трябва да се покаете и върнете в лоното на светата православна църква, която под мъдрото ръководство на Светия Синод и лично на негово светейшество българският патриахр Максим е единствената защитница и пазителка на истинската християнска вяра в Народна Република България. Негово светейшество е истински Христов първосвещеник и апостол.

- И най-верен служител на комунистите и антихристите - каза Никола. - брат Толешков ми разказа, че той е бил учител на Максим и на Добри Джуров в семинарията. Там двамата станали членове на РМС, а по-късно и на БКП. Толешков ги закрилял пред властите и те му били благодарни след победата на комунизма. И двамата останали да членуват в една партиина група и до днес. Когато Толешков започнал да изобличавакомунистите за разхищенията и ограбването на държавната хазна и особено, когато негодувал, че Людмила Живкова платила 60000 долара да й отворят Лувъра в Париж в почивен ден, комунистите го намразили и Толешков бил “заселен” в едно село до Горна Оряховица.

- Глупости - каза Анастасия.

- Глупости ли? - продължи Никола, Максим е избран за патриарх с решение на Политбюро на ЦК на БКП.

- Политбюро може да е дало препоръка или мнение, но то не може да решава, кой ще бъде патриарх на България - не се предаваше Анастасия.

- Вие да не живеете на Луната? - попита Стамен. - Може ли някой да се противопостави на решение на Политбюро?

- Може, но ще се събуди в някои от концлагерите в Белене или Ловеч - отговори му Никола.

- Никой няма право да критикува Господен свещеник, камо ли патриарх - каза приятелката на Анастасия.

- Ние не го критикуваме, а само казваме истината - отговори Никола.

- Слушайте да ви разкажа един сън - каза Петър. - Сънувах, че много дяволи носят душата на един архиерей облечен в одежди на православен свещеник. Изведнъж земята се разтвори и от нея излязоха огнени пламъци. С ликуващи крясъци и смехове дяволите заедно с душата на архиерея потънаха в огнените пламъци. Помолих се и извиках: “Татко, защо ми показваш всичко това?” Чух глас, който отговори: “С учебна цел”. Сутринта радиото и вестниците съобщиха, че негово светейшество, българският патриарх Кирил блажено е починал.

- Сънят ви е от дявола - каза Анастасия, след това се обърна към приятелката си и продължи: - ставай да си отиваме. Тия хора на са християни, щом говорят против българските патриарси.

- Когато свети патриарх Евтимий напуснал патриаршеският престол, цял народ плачел, а когато патриарх Максим напусне Светия Синод, цял народ ще се зарадва - каза Никола и продължи, - никога не съм и помислил да кажа дума против патриарсите на България, но не мога да се кланям на комунистическите патриарси.

Жените взеха багажа си и напуснаха купето, а Петър продължи:

- Когато патриарх Максим встъпваше в длъжност, вселенският патриарх Атинагора каза в словото си между другото: “Ваше светейшество, днес Бог ви поставя на кормилото на един кораб, който се казва България. Много зависи от вас, дали този кораб ще стигне на спасителния бряг или ще затъне в тинята”. По всичко личи, че не е много далече времето, когато кораба България ще затъне в тинята на моралната и материална разруха. Дано да съм лош пророк - каза Стамен.

По коридора пътниците се придвижваха към вратите.

- Наближаваме гара София - каза Васил.

- Колко бързо мина времето - допълни Никола.

- Така е винаги когато сме с Господа. Сега само говорим за Него, а какво ще бъде, ако устоим до край и бъдем в Неговото присъствие в Небесното царство? Апостол Павел казва, че око не е видяло, ухо не е чуло и на ум на човек не е дохождало това, което Бог е приготвил за ония, които Го обичат - каза Петър.

- Прощавайте, ако сме ви отегчили - обърна се Стамен към Васил и Никола, - Светото Писание казва, че в многото говорене грехът е неизбежен.

- Напротив, много ни беше приятно - отговори Никола, а Васил допълни:

- Радвам се, че се запознах с вас. Заповядайте в неделя от десет часа на богослужение в нашата църква.

- Може и да дойдем - отговори Петър.

- Ако ще Господ и ако сме живи и здрави - допълни Стамен.

XV. ПРОКЛЯТИЕТО

След събранието за изцеление на болни, Камен се помоли с думите: “Господи, изцери всички болни, за които се молихме тая вечер!” От дясната си страна чу нежен глас, който каза: “Няма да изцеря всички. Масони не изцерявам!” Сега си спомни откровението, което беше получил преди години, че масоните са предложили услугите си на управляващите комунисти, да унищожат християнството в България. Реши да застане на двадесет дневен пост и молитва, за да изпроси от Бога власт за връзване на масоните и антихристите. По време на поста имаше много изкушения, но устоя. На двадесетия ден беше на молитва през цялата нощ. Около три часа през нощта забеляза някаква светлина в тъмната стая. Погледна нагоре и видя, че над главата му гори пламък, като език. Той се наведе и стана. Сега стаята се изпълни със силна сребриста светлина, а през тялото му преминаваше силата на Светия Дух от главата до краката и обратно. Лъчите на светлината идваха от към вратата. Той погледна натам и видя, че до вратата стои Ангел в снежнобяло облекло. Очите му светеха като прожектор и пронизваха Камен. Ангелът проговори и рече: “Полагай ръце за изцеление на болни. Дава ти се власт над болестите и над рака. Както Светият Дух пази авторитета на Божието слово, така и аз ще пазя авторитета на твоите думи. Когото благословиш, ще бъде благословен и когото прокълнеш - проклет ще бъде. Внимавай на думите си!” Видението изчезна. Камен ликуваше от радост. Той коленичи отново и славеше Бога. Молитвата му продължи до шест часа сутринта. Тогава отново чу думите на Светия Дух: “Приближаваш до Христа, искай най-добри неща!”.

Той се чудеше какво да поиска. Забрави за какво бе застанал в пост. Ако поиска мъдрост като Соломон, във Христовото Евангелие има мъдрост по-голяма от соломоновата. Той стана, отиде до прозореца и тихо рече: “Господи, както Ти беше в Отца и Отец беше в Тебе, искам и аз да бъда в Теб и Ти в мене. Това ми е достатъчно”. Чу нежен глас зад себе си: “Ако пазиш заповедите Ми ще бъде”.

В събота Камен отиде в дома на сестра Виктория.

- Какво се е случило с вас, брат Камене? - попита го сестра Рилка, майката на Виктория. - Много сте отслабнал. Заповядайте. Виктория ще дойде след малко.

- Има ли нещо ново? - попита Камен, като сядаше до масата.

- Има, но не е радостно. На брат Алипия са наредили да напусне град София за 24 часа и без разрешение на милицията да не посещава повече столицата. Брат Димитър е арестуван в Станке Димитрово. Били са го в милицията и го обвиняват, че бил завербувал няколко комсомолци за вярата в Бога. Блазе му, че пострада малко за Господа Иисуса Христа и за църквата. Последно време е.

- Колкото по-големи изпитания идват, толкова по-голяма сила ще даде Господ на народа Си.

- На Емил Марков пак са ги разгонили. Извикват ги един по един и се опитват да ги направят доносници. Следователите им казали, че отдавна да са ги ликвидирали, но се било разчуло за тях из чужбина.

- Същото правят и в Д-р Лонг. Червени еничери!

- Брат Павел Игнатов казал на конференцията във Финландия, че в България няма свобода на религията. Един месец го държали на границата и не го пускали в страната. Предложили му да напусне страната и да отиде където ще, но той отговорил: “Ако е трябвало да служа на Бога в Америка, Бог е щял да направи да се родя там. Но понеже съм се родил в България, аз вярвам, че Той иска да му служа в България. Уволнили го от работа. Той беше началник склад на печатни произведения. Направили му ревизия и го надчели шейсет хиляди лева. Представяте ли си? Ако

една книга струва средно три лева, обвиняват го, че е откраднал двайсет хиляди книги.

- Познавам го много добре и знам, че не е откраднал нито една книга. Това много добре знаят и враговете му, но аз се страхувам за него, защото могат тайно да го ликвидират. Впрочем, той е сгрешил, като е казал, че в България няма свобода на религията.

- Е, вярно, разрешават ни да ходим на църква, но всеки християнин е подложен на таен тормоз, освен предателите. Вие какво бихте отговорили?

- Свобода на религията има, но тя е толкова хилава, че при най-малката буря, може да изчезне. А че в България има религиозна дискриминация, това и децата знаят.

Влезнаха Петър и Стамен.

- Добре дошли - рече сестра Рилка, - Господ ни събира.

Веднага след тях влезна и Виктория, която носеше чанта с продукти.

- Я-а-а! Имаме гости! Добре дошли братя!

- Знаете ли, че Николай от Петдесятната църква са го изключили от университета. Намерили в него интервюта на американския космонавт, който станал проповедник в църквата на космонавтите, наречена “Висок полет”.

На вратата се почука.

- Влизай - рече сестра Рилка.

Влезна Запрян и от вратата заговори.

Изчезнал е Павел. Търсим го под дърво и камък и никъде го няма.

- Антихристите се развихрят - рече Камен. - ще си счупят главите.

- Къде може да бъде брат Павел. Да не е някъде в провинцията.

- Когато заминава за провинцията, винаги ми се обажда - рече Петър.

- Може някъде да се е усамотил в пост и молитва - опита се да ги успокои Виктория. - В работата ми идва някакъв журналист и се опита да ме убеди, че не трябвало да вярвам в Господа Иисуса Христа.

- Успя ли? -попита Стамен, като се усмихна.

- А ти как мислиш?

- Мисля, че макар и да е журналист, щом е тръгнал за перушина, сигурно си е отишъл оскубан.

- Попита ме вярвам ли в Иисуса Христа. Отговорих му, че вярвам. Тогава той каза, че е хубаво да си имаме идеал към който да се стремим. След това ме попита защо не съм си избрала някой по-съвременен велик човек, като например Димитър Благоев. Отговорих му, че Господ Иисус Христос не е само велик човек, но и Син на Бога. Той ме попита: “Как ще ми докажете?” Отговорих му: “Представете си, че вие имате една малка дъщеричка и тя се разболее от неизлечима болест. След няколко дни лекарите ви казват да чакате най-страшното. Сигурна съм, че ако се молите на Димитър Благоев да изцери дъщеря ви, тя няма да оздравее, но ако се помолите на Господа Иисуса Христа, колкото и опасна да е болестта, Той може да я изцери, защото е универсален Лекар на душите и телата ни, Който лекува всички болести и дори възкресява мъртви...

- А той? - попита Стамен.

- Гледа ме уплашен и пита: “Вие от къде знаете, че имам малка дъщеричка?”

- И после?

- Отиде си без да ме поздрави.

- Знаете ли, че е починал отец Киприян? - попита Запрян.

- Не. Ние скоро бяхме при него и той беше здрав и радостен. Какво е станало? - попита Стамен.

- Казват, че с една джипка го арестували и свалили от планината. Обвинили го, че по деретата имал радиостанция и от там нощно време предавал сведения на империалистите. Той се притеснил, получил удар и умрял.

- Глупости - рече Петър, - точно той няма да се притесни, а сърдечен удар се получава и при отравяне.

На вратата се почука.

- Да. Заповядайте! - рече Виктория.

Влезна възрастна жена.

- Сестра Милка, добре дошла! Запознайте се! Това са наши вярващи братя: Камен, Стамен, Петър и Запрян.

- Брат Петър го познавам. Нали се молите за изцеление на болни в Първа евангелска църква?

- Молехме се, но изцелителните събрания са забранени вече - отговори Петър.

- Откога?

- От края на януари 1985 година. Три джипки с униформени и цивилни милиционери поставиха за пастир един вероотстъпник, а пастирите изпратиха в затвора. Веднага след това ме извикаха в МВР и ме предупредиха, че ако продължаваме да се молим за изцеление на болни, щели да ме изпратят в затвора за седем години.

- Синът ми е партиец - рече старата жена. - Идва вчера при мен и дума: “Майко, имам партийно поръчение. Трябва да направя един християнин атеист. Обещах да те убедя да се откажеш от религията. Моля те, престани да ходиш на църква!”

- Ще престанете ли? - попита Петър.

- Когато умра. Който обича син или дъщеря повече от Господа, не е достоен за Него.

- Значи ли това, че всеки партиец е задължен да принуди поне един християнин да се откаже от вярата си? - попита Петър.

- В това не се съмнявай - каза старата жена. - Затова са забранили изцелителните ви събрания.

- Настава време разделно - рече Камен. - Всеки ще трябва да се определи с кого ще дружи и кому ще служи.

- “Аз и домът ми ще служим на Господа” - извика сестра Рилка.

- Последно време е - рече старата жена. - Във всеки дом гори огън. Баща против син, майка против дъщеря, снаха против свекърва. В Търново някакъв хулиган заклал баща си, затова, че не му дал пари.

- Това е добре - като на себе си рече Камен.

- Кое е добре? - учудена попита Виктория. - Това, че във всеки дом има раздори и войни, и рядко се намира дом, в който да цари Христовият мир ли?

- Да. Този огън Иисус го запалва и той ще опърли атеистите. Господ казва, че е дошъл огън да запали на земята и добре е, че огънят в България вече гори. Това е сигурен белег за духовното пробуждане на народа ни. Чуваш ли сестрата? Тя няма да отстъпи. Нито вярващият син ще отстъпи пред неверието на бащата. Спомнете си изпитанията на Димитър и Петър. Те успяха да спечелят за вярата бащите си.

- На решението на атеистите и ние трябва да отговорим със същото - рече Запрян. -Всеки християнин да привлече към вярата колкото може повече българи, за да се увеличат спасяващите се.

- Но някои от християните може и да отпаднат - рече Виктория.

- Може, но това не бива да ни смущава. Щом има фронт, ще има и ранени и убити, но здравите трябва да вървят напред и да атакуват врага. “Всяко дърво, което Моят

Отец не е насадил, ще се отсече” - казва Господ Иисус Христос, а които умират като мъченици - блажени са.

- Наистина е настанало време разделно - рече старата жена. - Сестра Зорка получи удар. Обадихме се на дъщеря й, а тя отговори по телефона: “Ако умре, дайте я да я кремират”. Това дъщеря ли е? Човек ли е?

- И те са корави, твърди и упорити, но за гибел, а ние трябва да се учим на твърдост, но за спасение: “Чрез твърдостта си ще придобиете душите си”. Веднъж посетих сестра Зорка и тя ми разказа с голяма мъка за сина и дъщеря си. Когато я срещнали по улиците на София, минавали на другия тротоар и си извръщали главите, за да не я гледат. Каква мъка е стягало сърцето на майката, но тя устоя до край.

- Синът й работи в ЦК, а дъщеря й била жена на полковник. Зет й бил по-добър от дъщеря й и понякога я посещавал. Страхували се да не загубят кариерата си. Срамуват се от вярата на майка си, но и Господ ще се засрами от тях във време на напаст.

- Сестра Зорка не би се радвала на това - рече Виктория.

- Че какво им пречи да уважават майка си такава, каквато е. Те са по-лоши от зверовете. Казват, че Брежнев погребал майка си със свещеник - каза старата жена.

- Съсипаха държавата - рече Запрян, - Братя и сестри от Търговище разказаха, че в Търговишките села е настанал страшен разврат. Момичета блудстват с бащите си, а майки със синовете си, мъже изнасилват дъщерите си, а някои и синовете си. Родството престана да е преграда за разврат. В Карнобат, Михайловград, Хасково и други градове са се появили църкви на дявола - сатанисти. Мормони, мууниси, йеховисти, бахаисти, кришнари, окултисти, екстрасенси, контактьори, астролози и какви ли не други слуги на дявола, като свирепи вълци разкъсват страната ни, а управниците, свещениците и пастирите спят и ни проповядват приспивни проповеди.

- Това е дело на масоните - каза Петър. - Спомняте ли си, че преди няколко години имаше откровение, че в Михайловград антихристите са мобилизирали всички комунисти, червени земеделци, комсомолци, офицери от армията и милицията и от запаса, пенсионери и активни борци на всеобща борба за унищожаването на християнството. Въпреки смъртта на Фоти Янев и сестра му Сийка, на Георги Тодоров и Натанаил Цачен, на Цвятко Джонгов и други като тях; видяха, че на църквата нищо не могат да сторят и сега са решили да продадат страната ни и църквата ни на франк-масоните, за да развратят младежта и народа ни и моралната разпуснатост да навлезе в църквите ни, та Бог да предаде християните в ръцете им. Нещастници! Кой баща ще предаде децата си в ръцете на враговете си. Хайде да се молим Господ да спре това сатанинско настъпление срещу България и да разруши плановете на сатана за страната ни и за църквата ни.

- Не само в Михайловград, но и в цялата ни страна, а и в цяла Източна Европа. В Унгария комунистите от Социалистическия лагер са имали конгрес, на който са решили да унищожат християнството в Европа. Това тяхно решение е началото на срутването на комунизма. Господ ще ги помете - каза Запрян. - Преди да арестуват брат Георги Тодоров го срещнах при сестра Мария Димова. Той беше страшно огорчен от неговия помощник. В един плевник под сламата бил скрил библии. Една нощ завел помощника си и му ги показал. Никой не знаел за тях, освен те двамата. На другия ден милиционери го качили на една джипка и го закарали в селото. Показали му библиите, конфискували ги и му дали да разбере, че помощникът му е предател. Нека застанем в молитва.

- Знаете ли, че сестра Антония е починала? - попита сестра Рилка.

- Не, не. Не. - отговориха всички.

- Била на гости в уж вярващи хора. Като се прибрала, паднала на прага и починала от инфаркт.

- Инфаркт може да бъде предизвикан от отравяне - обясни Запрян.

- Една сестра ми разказа, че сестра й посещавала сектата на кришнарите, а после някакво събрание където се подигравали с дявола - каза Виктория. - На подметките си написвали с тебешир: “Сатана” и после тъпчели невидимия дявол с думите: “Сатана, ти си червей, ти си нищожество, ти си гъсеница, ти си хлебарка и аз сега те стъпквам и те унищожавам...” и други такива хули против дявола. После лягали на земята, хващали се за ръце и избухвали в неудържим смях. Като излязла от такова събрание и тръгнала през една градина, казала: “Дяволе не ставай смешен. Ти си червей, ти си гъсеница, ти си хлебарка, ти си нищожество!” Внезапно чула до себе си властен глас: “Сега ще видиш дали съм нищожество”. Невидими силни ръце я грабнали и я хвърлили в локва кал, овъргаляли я в калта, а гласът продължил: “Ако ми служиш ще те направя велика пророчица, по-велика от Ванга. Трябва да учиш хората, че не Христос, а аз, сатана съм спасител на човеците, че на кръста е бил разпънат не Христос, а сатаната, та хората да вярват в мен и мен да прославят, да ми се кланят и да ми служат. Ако не се съгласиш, ще изпратя сатанисти, обладани от сексуални бесове, да те изнасилят, ще те накарам да похулиш Светия Дух и ще те убия, а след смъртта ще гориш заедно с мен в огненото езеро, което е втората смърт и там мъките няма да имат край”. Тя се обадила на сестра си и заедно отишли в дома на сестра Ани, изпрали дрехите й и когато изсъхнали, облякла се, и двете се прибрали у дома. След няколко дни двама силни мъже я дръпнали от тротоара, натикали я в една кола, ударили я по главата и тя изгубила съзнание. Събудила се в непозната квартира. Там я изнасилили и се гаврели с нея. след това й заповядали да се облече и я предупредили, че ако разкаже на някого какво са правили с нея, ще убият родните й. Тя споделила всичко това със сестра си, но я заклела никому да не казва и особено на родителите им. Изминали няколко дни. От милицията им съобщили, че сестра й е намерена катастрофирала и загинала при неизвестни обстоятелства.

- Това е работа на сатанистите. Горко им. Нека да застанем на молитва - отново предложи Запрян.

След молитвата Камен отиде в църквата “Св. Неделя”. Застана пред иконата на св. Архангел Михаил и мислеше за нечестивите дела на комунистите и масоните против страната ни. Много му се набра. Той не знаеше, че сатана го мами като го води само при негативни разговори. Това което чуваше беше истина, но той беше забравил Христовата заповед да се моли за враговете си и да ги обича. Вместо това сърцето му се изпълваше с гняв и негодувание против атеистите поради високомерието и наглостта им. Те и само те са виновни за всичко. Те обезвериха народа ни и докараха страната до материална и морална разруха. И изведнъж с голям гняв и омраза изговори думите: “Проклети бъдете! Трижди проклети! Проклети да са масоните и комунистите, активните борци и атеистите! Проклет да бъде комунизмът! Злобата и коварствата да бъдат върху главите им!”

Зад него някой изхърка и рече: “Молите ли се? Молите ли се, брат Камене! Аз съм Пенчо. Злият дух говори вътре в мен и казва: жив съм те погребал! Жив съм те погребал!”

Камен изтръпна и се стъписа: “Какво направих? Ангелът ще изпълни думите ми. Как можах да забравя? Не бях на себе си. От къде се взе толкова омраза в сърцето ми? От нечестивите им дела, но Писанието казва: “Не се раздразнявай поради нечестивите”.

На следващият ден някой позвъни и Камен излезе усмихнат на вратата. Едно дете го гледаше сериозно и рече: “Чичо Камене, мама ме изпрати да ти кажа, че дядо Христо е много болен.

Детето си отиде. Камен се върна в стаята, коленичи и извика: “Господи, запази живота на баща ми!” После се облече набързо и отиде при баща си. Баща му беше сам. Лежеше на леглото.

- Какво се е случило? - попита уплашен Камен.

- Все някога ще трябва да се случи. Само че, трябваше да бъде малко по-силно. Удар. Не мога да мръдна.

- Ще отида да повикам лекар.

- Никъде няма да ходиш. Съседите извикаха Бърза помощ, но тя се бави. Сега слушай! Аз съм доволен от теб. Ти си истински комунист, без да си партиец. Това, че вярваш в Бога, не е необходимо да казваш на всеки. На никому не съм казвал, но ти трябва да знаеш. Заблуждавал съм се, че може да има братство, равенство и свобода. Чорбаджиите бяха се забравили, не жалеха сиромасите, но комунистите ги надминаха. Съжалявам, че съм им помагал.

- Ти си помагал на комунистите?

- Мълчи! Снабдявах партизаните с оръжие. Искаха да ми дадат пенсия като активен борец..., но аз не се съгласих. Но те ме считат за такъв...

Студена пот изби по тялото на Камен. “Аз проклех баща си! Господи, какво направих? Аз съм убиец на баща си!” - мислеше Камен.

От Бърза помощ пристигнаха и след прегледа лекарят каза: “Не бой се! Започнал е инсулт, но ще го прекратим. Сега ще ти бием една инжекция, а после ще идва сестрата от поликлиниката. Ще лежиш поне една седмица, а след това ще трябва да ти се правят масажи по три пъти на ден. Ще се възстановиш, но занапред ще трябва да пазиш диета. Когато искаш да се наведеш, не бива да се навеждаш с главата надолу, а ще клекнеш, ако искаш да вземеш нещо от земята.

Когато лекарите си отидоха, Камен взе рецептата и попита баща си: “Искаш ли да се молим за теб? За прошка на греховете и изцеление на тялото?

- Нямам нищо против. Не ме е страх от смъртта, но ми се иска да видя до къде ще я докарат комунистите. Ще успеят ли да завладеят света или ще пропаднат. Ти как мислиш?

- Мисля и вярвам, че ще стане това, което казва Библията. А тя казва, че червеният звяр ще бъде унищожен.

- Но, ако стане атомна война, май няма да има победител.

- Няма да има атомна война. Господ ще ги изпревари.

След няколко дни, когато баща му се повъзстанови, Камен влезна в църквата Св. Ал. Невски . Една жена стоеше до иконата на св. цар Борис и горко плачеше. Сълзите й се стичаха по лицето. Тя въздишаше и нареждаше: “Защо Господи трябва да умре това ангелче! Олеле Господи, защо ни постигна това зло”.

До нея се доближи Петър с две сестри от църквата и я заговори. Тя им разказа, че имала една единствена дъщеря, а от нея две внучета, но за едното лекарите й казали, че няма никаква надежда за оцеляване. Болно било от неизлечима болест. Мъжът й бил партизанин и загинал по време на войната, а тя била ятачка, но вярвала в Бога...

- За човеците това е невъзможно, но не и за Бога, защото за Него всичко е възможно. Щом вярвате в Бога, не бойте се! - насърчаваше я Петър.

Камен слушаше разговора и студени тръпки го побиваха. Сърцето му се разкъсваше от болка. Той плачеше в сърцето си и мислеше: “Господи, какво е виновно това малко и невинно момиче? Защо ме послуша? Горко ми! Аз съм убиец”.

Камен напусна храма и отиде да се обади по телефона на Нели, но се поколеба. “Не бива да я посещавам в деня на моята скръб”. Нели му беше повече от сестра. Дружбата им премина в голяма любов, но тя все още не можеше да преодолее травмата от изнасилването й. Може би това беше най-голямата причина да ги намрази. Уговориха деня на сватбата. Баща й беше в чужбина и този месец щеше да се върне. Той бързо набра номера. Обади се приятелката на Нели: “Брат Камене, Наталия се обажда, Нели е в болницата. Преди малко я откараха...” Не чуваше думите на Наталия, но усети голямото й безпокойство. Прилоша му. Олюля се. Само каза: “Ще дойда след малко...”, и затвори телефона. Тръгна бавно към дома на Нели. Краката му се подкосяваха. Като че ли невидим демон го удряше с камшици през краката, и те се увиваха около тях и той го дърпаше назад. Почувства остри, режещи болки в областта на сърцето. Спря се, опита се да поеме въздух, но болките се усилиха. Бавно напълни гърдите си със свеж въздух и продължи. В дома на Нели завари още две сестри. Всички го гледаха някак стреснати и уплашени. Той седна до масата съсипан и изморен. Наталия започна да разказва:

- Напоследък Нели много се промени. Тя ме помоли никому да не казвам, но на вас, брат Камене, ще ви разкажа. Вчера, посред бял ден, като вървяла по тротоара, някой сграбчил Нели за ръката, дръпнал я силно и я вкарал в непознат вход. Тя се опитала да извика, но й запушил устата. Вмъкнали я в апартамент на първия етаж, ударили я по главата, от което за миг загубила съзнание, но бързо се съвзела. Предупредили я, че ако не се съгласи да работи за престъпния свят, ще убият и нея и вас, брат Камене. Предложили й да шпионира християните и да “зарибява” младежите с наркотици. Тя решително отказала. Тогава я вързали за едно легло, нанесли й жесток побой, а през нощта я изхвърлили на улицата и тя се прибра много късно. На много места по тялото й имаше синини. Сутринта я помолих никъде да не излиза, но тя не ме послуша. Като се прибрала към обяд, черна западна кола с номера на временно пребиваващи в страната ни чужденци, я блъснала и отхвърлила встрани. Убиецът избягал. Тези две сестри идвали у нас и станали свидетелки на всичко това. Те са наши съседки, живеят наблизо. Едната изтичала при Нели и видяла, че тя е в безсъзнание, а другата отишла до тях и извикала “Бърза помощ”. Откарали Нели в “Пирогов”. Обадихме се на сестра Виктория, да отиде и да я потърси в болницата, а ние със сестрите се молим на Бога, да се смили над нея и да й опази живота. Трябва да се обадим на майка й в селото им, но чакам първо Виктория да ми се обади, за да знам какво да й кажа. Баща й, както знаеш, е на работа в Коми. Нели криеше от нас, че той е бил партизанин, но на мен ми каза преди няколко дни, като ме помоли да не ви казвам...

Камен забеляза, че предметите в стаята се разклатиха. Той чуваше думите на Наталия някак глухо, като из под земята. изведнъж почувства, че подът изчезва из под краката му и той започна да пропада. След малко се видя пред хотел “Плиска”. Огромен железобетонен блок преграждаше магистралата. Под него лежаха затиснати до пояс Маркс, Енгелс, Ленин и Сталин. До огромния блок, който приличаше на грамаден камък стоеше херувим. Камен си помисли, “Може би това е Ангелът - княз на България”. Ленин беше легнал върху картата на света. Той повдигна главата си, погледна към Камен и му рече: “Вдигни тоя камък от тук! Аз мразя тоя Самарянин разпънат на кръст”. Вместо Камен му отговори Ангелът: “Няма да бъде вдигнат. Думите на Камен не могат да се върнат назад. Аз пазя авторитета им. Камъкът, когото

вие зидарите отхвърлихте е глава на ъгъла. Той падна върху вас и ви смаза. Времето на комунизма е до тук”

След това полетя и се видя, че лети над Земята, като се отдалечаваше от нея. Ето, там е Европа, а там - Америка. В южната част на Атлантическия океан се издига величествен, непознат, планински континент. Изведнъж Той започна да потъва. Водата в океана се издигна и заля Африка, Америка и Европа. Постепенно цялата земя се покри с вода. Само непристъпните, заснежени върхове на Андите, Кордилиерите и Хималаите стърчаха над водата. После водата се отдръпна, очертаха се континентите и целите се покриха със зеленина. Над Италианския ботуш се появи слабичък човек с брада облечен в древна тога. Камен си помисли: “Така художниците рисуват апостол Павел”. Човекът извика със силен глас към Земята: “Като се хапете, гледайте да не се изтребите!” После блесна светкавица и се заби някъде в Украйна, на североизток от Киев. Небето се раздра като дреха, и като спукано парче лед. От пукнатината излизаше силна ослепителна светлина. Нещо бяло започна да слиза от там. Като доближи до Камен, той видя, че това е Господ Иисус Христос облечен в снежнобели одежди. Той се доближи до Земята и извика със силен глас: “Не бойте се от ония, които убиват тялото, но на душата нищо не могат да сторят” /Мат. 10:28/. Лицето Му светеше като слънце, а от очите Му излизаха снопове светлина, като от прожектори и когато Той погледнеше към някоя страна или град, те биваха заливани от изобилна светлина и се виждаха като на екран. Господ Иисус Христос проговори и рече: “Не кълнете, а благославяйте! Обичайте враговете си, благославяйте ония, които ви проклинат, добро правете на ония, които ви пакостят, и молете се за ония, които ви обиждат и гонят, за да бъдете синове на вашия Отец Небесен; защото Той оставя Своето слънце да грее над лоши и добри, и праща дъжд на праведни и неправедни” /Мат. 5:44/. Думите Му се разнесоха като ехо над цялата земя. Гласът Му се чуваше ту от Америка, ту от Африка, ту от Азия, ту от Европа, и винаги един и същ, властен и силен: “Не кълнете, а благославяйте!” След това се появи светкавица точно в зенита. Тя се спусна и се заби в Балканския полуостров. Целия полуостров се разтърси като от силен земетръс. На много места земята започна да се огъва и ври, като при изригване на вулкан. Над Югославия и България се издигнаха огромни пушеци. Кълба от дим се издигаха от Благоевградска област, над София и Софийското поле, на юг от Пловдив, около Ямбол, на север от Велико Търново, на северозапад от Варна. Настана тъмнина. Само тук-там из територията на България проблясваха светлинки и пак угасваха. От небето се чу глас, който каза: “Тъмнина, тъмнина, тъмнина-а-а”. След това гласът стана властен и много силен /“като глас от много води”/, от който Земята се потресе: “Ще очистя Земята от това извратено и нечестиво поколение! Хора спрете! Защо да погинете...” “Не искам Аз смъртта на грешника, но да се отърве грешникът от пътя си и да бъде жив. Върнете се, върнете се от вашите лоши пътища, за какво да умирате...” /Иезек. 33:11/.

От към Земята идваха бели точки, които растяха и когато минаваха покрай Камен, той виждаше, че това са хора облечени в бели дрехи. Те летяха едновременно вертикално и в кръг. Камен си помисли: “Така ще стане и грабването на църквата”. Към него приближиха две жени, облечени в снежнобели дрехи и забрадени със снежно бели забрадки. Те летяха хванати за ръце. Изведнъж той позна, че една от жените е Нели. Протегна ръце и бавно започна да се приближава към нея, но тя изправи дланта си срещу него и извика: “Върни се веднага назад, върни се, върни се, върни се назад! България ще бъде спасена”.

От небето дойде силен глас, който каза: “Нели и Камен да се върнат назад. Рано е още за тях да отидат там, където “око не е виждало, ухо не е чувало и човеку на ум не е идвало това, що Бог е приготвил за ония, които Го обичат”/I Кор. 2:9/.

Нели се пусна от своята спътница, която отлетя към небето, за да отиде под престола на Бога, където са душите на мъчениците убити заради свидетелството Иисусово. Тя се обърна към Камен и му каза: “Брат Камене, Бог не ни позволява да нарушим оброците си”. И като каза това, полетя към Земята като метеор. И Камен полетя след нея. Той отвори очи и видя три жени коленичили с високо вдигнати ръце. По лицата им се стичаха сълзи. Наталия се молеше на глас: “Господи, Боже Всемогъщи, спаси от смърт сестра Нели и брат Камен! Върни ги от рова и удължи земния им живот! Молим Те, Отче Светий, подари ни ги заради името на Твоя Единороден Син, Който е нашия Господ и Спасител Иисус Христос!”

Нели и Камен бяха изпросени и спасени.

Край на първа част.

Послеслов

След като оздравя Нели постъпи в манастир и от там работеше за духовната просвета на децата и младежите. Образува няколко неделни училища в околните на манастира села и заедно с други монахини запознаха децата с основните истини на Християнската вяра.

Стамен завърши Духовна Академия. Ожени се за момиче от евангелските среди, ръкоположен беше за свещеник и служеше в провинциален град. Ремонтира църквата “Св.Илия” и на храмовия празник удари камбаните на “пожар”. Църквата се напълни с народ. След проповедта му за живота на пророк Илия, духът на населението бе приповдигнат, но с това си спечели омразата на антихристите. След разпита в МВР му дадоха лист хартия и му предложиха да напише молба до началника на ДС, че желае да бъде информатор и сътрудник на милицията. В молбата написа, че не желае да става предател като Иуда Искариотски, а иска да емигрира със съпругата си в Канада или САЩ. Това вбеси следователите. Изкрещяха му “да си налага парцалите, за да не го сполети съдбата на предшественика му, на който се наложило преждевременно и скоропостижно да почине”. Стамен бе разпопен и той поиска от ръководството на един евангелски съюз да го назначат за пастир в някое село или малък град. Отговориха му, че не могат да имат доверие на един бивш поп. При едно свиждане на Югославската граница, заедно със съпругата си успяха да избягат през Триест в Италия, а от там в САЩ. Сега Стамен служи като православен свещеник в Сан Франциско.

Алипия работеше в гараж като автомонтьор. Двама младежи решили да бягат през Югославия и споделили това с колегите си. Посъветвал ги да се откажат от подобна авантюра, защото много скъпо може да им струва. Младежите изчезнали. Един след друг разпитвали колегите му и всички казвали, че нищо не знаят. Алипия казал, че младежите били споделили за бягството си с него, но той помислил, че се шегуват. Обвиниха го в съучастничество и го “заселиха” в едно погранично село близо до гр.Видин. Пуснаха слух, че е англо-американски шпионин и опасен сектант. В селото беше подложен на постоянно унижение и тормоз. Никъде не можеше да намери работа. Зимата беше много мразовита. Снежни виелици затрупаха пътищата. Мобилизираха го да кара хляб на граничарите. Няколко дни съвестно изпълняваше задълженията си, но една вечер пресича границата и се озовава в едно малко югославско село. Вижда, че прозорците на една къща светят, спира до нея и влиза в скромния дом. Възрастен дядо се греел до печката. Поздравява го и казва: “Бягам от България”. Дядото му отговорил: “Бягаш от трън та на глог”. Връща се и решава да обърне назад за България, но при автомобила го чакат югославските граничари. Арестуват го и след тримесечен разпит, при който всеки ден му задават едни и същи въпроси, му казват, че след като не иска да говори, ще бъде разтрелян. Въпросите са: В кой отдел на държавна сигурност работиш? Какъв чин имаш? С каква задача си дошъл в Югославия? Една

сутрин го закарват при една река и го връзват за една върба. На около петдесет метра докарват друк Българин и също го връзват за друго дърво. Питат го: “Ще говориш ли?” “Нищо не знам” е отговорът. Тогава стрелят срещу него и той увисва на въжетата. Когато го развързват, идва на себе си и разбира, че са стреляли с халосни патрони. Казват му да не мърда и да не издава никакъв звук, за да не го застрелят наистина. Тогава граничарите се преместват при другия българин и му казват: “Видя ли какво стана със сънародника ти. Ще говориш ли?” а той се развиква: “Спрете! Не стреляйте! Всичко каквото искате ще кажа и ще призная”.

Алипия е предаден на италианците и там прекарва шест месеца в емигрантски лагер. Питат го къде иска да емигрира и той отговаря: “Където е по-далеч от България”. Отговарят му, че най-далече са Австралия и Чили. Емигрира в Чили, жени се за богата чилийка собственичка на ранчо с петдесет декара портокалови градини и фирма за товарни превози с десет товарни автомобили наследени от починалия й съпруг. При управлението на генерал Пиночет, чилийските власти го арестуват и заедно с други българи ги обвиняват, че са български терористи, изпратени в Чили от комунистите. Натоварили ги на чилийски самолет и ги стоварили в Боливия.

След смъртта на пастир Георги Тодоров от Велико Търновската петдесятна църква в затвора, Данаил реши да напусне България. Балкантурист организира новогодишни екскурзии до Испания. Той успя да замине и там прекара новогодишните празници. На връщане “изпусна” самолета и от Испания замина за САЩ. Започна работа като електротехник в един голям ресторант. Заедно с няколко български емигранти евангелисти образуваха Българска евангелска църква в гр.Чикаго.

Даниел се ожени за американка от български произход. Тя беше вдо- вица с две дъщери тинейджърки. Наскоро след женитбата им , той се разболя от левкимия. Потърси помощ и изцеление чрез служението на евангелизаторите Шанбак, Бени Хим, Кенет Хеген и Джон Остин, но изцеление не получи. Жена му с дъщерите си го напусна и той ииишиииииииизпадна в дълбока депресия. След операция с присаждане на костен мозък се възтанови, но беше много разочарован от християните в Чикаго и в Америка.

Любен и Евгени завършиха Духовна Академия, но се занимаваха с бизнес. Прегърнали лъжливото учение за финансовия просперитет, те го проповядваха навсякъде между християните. Бог допусна фирмата им да фалира, за да разберат, че Господ благославя християните, но не желае, те да бъдат пленявани от демона на сребролюбието, което отклонява християните от вярата и е корен на всякакви злини.

Петър получи откровение и предупреди генерал Джуров чрез патриарх Максим, че се подготвя заговор срещу Генералния щаб, за да се обез- глави българската армия. Самолет на Генералния щаб на армията катастрофира, при което загинаха много служители от щаба. Спасиха се двама генерали, които се оказа, че са вярващи в Бога. Лекуваха ги в Москва. Войната между Югославия и България е избегната, но пламна в Словения, Хърватско, Босна и Херцеговина. Петър отново получава откровение, че има опасност от война между България и Турция. Предупреждава един от заместник началниците на Генералния щаб и той признава, че войната е била на косъм. През месец януари 1985 година предупреждава от амвона в малкия салон на Конгрешанската църква, че Господ ще натрупа радиацията на главите на антихристите и на главите на потомството им, ако не престанат да облъчват активните християни с лъчево оръжие. Повтаря предупреждението на 26 март 1986 година. В Държавна Сигурност го питат: Той ли е новия Месия и новия пророк, но точно след един месец им се налага да признаят, че радиацията е вече върху главите им. Неизвестни убийци правят най-малко десет несполучливи опити физически да унищожат Петър. Лъжехрист стреля в гърба му с пистолет снабден с шумозаглушител и изпраща в тялото му опасна отрова, но тя не успява да предизвика смъртта му. Служител на КГБ признава, че срещу Петър е използвана изпитана отрова и то в двойно количество с, която е бил убит писателят Георги Марков, но за тяхно най-голямо очудване, отровата не е подействала както трябва. Младежите от църквата узнават, че убиецът на Петър също се казва Петър. Следват два опита да бъде убит чрез инсценирани автомобилни катастрофи, но и те не успяват. В Биологическия институт нахранват Петър със сандвич с маргарин и ситно нарязани парчета шунка, посолен с изотопи, но и изотопите не действат. Следват нови опити да бъде отровен с метил и солна киселина, но и те не успяват. На 1 октомври е направен опит да бъде убит с електрически ток, но и той е несполучлив. Командирован е в Мездра на строителен обект, за да го “самоубият”, но вместо него пострада началникът на обекта. Отново е отровен с бойно отровно вещество, което поразява горните

дихателни пътища, но отново е спасен. Служител в трето РУ на МВР се заканва, че ще го изпрати в лудницата, но след внезапната смърт на брат му, на погребението на, което присъства и Петър, се отказва от това намерение. Служител от втори отдел на ДС го предупреждава, че му подготвя заговор от седем години, но сам попада в затвора осъден за дейност против държавата. От МВР искат от него да подпише декларация, че не притежава огнестрелно оръжие, боеприпаси и силно действащи отрови. Подписва декларация и разбира, че му готвят нов капан. Планът им е да сложат силно действащи отрови в мазето му и да го обвинят, че с тях трови предателите и информаторите, от които вече са умряли около тридесет души. Планът се проваля, защото са сложили отровите в съседното мазе. Информаторка от ДС му казва, че са решили да прекратят опитите да го ликвидират, защото били убедени, че "извънземни" го пазят и жестоко наказват всеки, който се опита да му стори зло. Но тя, като се прибира у дома, пада и умира от инфаркт. Майор Николов от ДС твърди, че Петър има две дарби. Едната е да лекува болни, а другата - да ликвидира враговете си. На това Петър му отговаря: "Защото ние сме Христово благоухание пред Бога за онези, които се спасяват, и за онези, които гинат; на едните сме смъртоносен дъх за смърт, а на другите - живителен дъх за живот. И кой е способен за това? Защото ние не изопачаваме словото Божие, както мнозина, а проповядваме искрено, като от Бога, пред Бога, в Христа"(II Кор.2:15-17). "Отвред сме наскърбявани, но не стеснявани; в затруднение сме, но се не отчайваме; гонени биваме, но не изоставяни, повалени биваме, но не загиваме. Винаги носим в тялото си мъртвостта на Господа Иисуса, та и животът Иисусов да се открие в тялото ни. Защото ние живите, непрестанно се предаваме на смърт заради Иисуса, та и животът Иисусов да се открие в смъртната ни плът"(II Кор.4:8-11).

Виктория се омъжи за невярващ и прониза живота си с много скърби. Срещу нея също правят опити за убийство. Разболява се и постъпва в болница. От там съобщават на роднините й, че постоянно говори за самоубийство. През нощта правят опит да я "самоубият", но вместо нея "самоубиват" друга жена, която е спала на същото легло Запрян остави детето на майка си и замина на работа в Чехия, като строителен работник.

Сашо се ожени за Ани и заминаха в САЩ. От там изпращат духовна литература, аудио и видео касети, с които помагат за духовното възраждане на народа ни.

При строежа на хотел Европа Пламен и Петромир се свързаха с френски строителни работници, които им помогнаха да заминат за Франция. Там се свързаха с български емигранти. Някои от тях повярваха, покаяха се и заработиха усърдно за духовното пробуждане, съживление и възраждане вярата на българския народ в Триединния Бог.

Крум и Мария се ожениха и се заселиха в град Перник, където работят за довеждане на нови души при Спасителя и образуване на нови домашни църкви.

"Звярът" масон започна да се занимава с лечение чрез биотокове като екстрасенс. По всяка вероятност е положил ръце върху демонизирани хора. Демоните блокираха говора и паметта му. Той завърши живота си в психиатрична болница.

Найден се уплаши по време на процеса срещу пастирите Христо Куличев и Димитър Куличев и застана на страната на предателите. Облада го дух на страх, който блокира ума и паметта му. Няколко пъти беше лекуван в психиатрична болница. След изцелението си се затвори в себе си и не желаеше да общува със старите си приятели.

След разговора във влака, Никола вназапно почина от инфаркт, а Васил катастрофира. Анастасия написа книга, в която заклейми протестантите и сектантите и доказваше, че в небесното царство ще влезнат само православни и нито един инославен християнин.

Камен и Павел започнаха трескава религиозна дейност. Те обикаляха села и градове, за да проповядват словото Божие. Печатаха и разпространяваха религиозни брошури и песнарки, използваха именни и рожденни дни, кръщенета и погребения, за да проповядват и образуват нови домашни църкви. След проповедта на едно погребение в едно село ги арестуваха и ги заведоха при кмета на селото. Той ги посрещна начумерен и ги попита:

- Какви глупости сте говорили на погребението? Няма -Искате да кажете,че календарът е бог? -Той не е бог, но показва рожденната дата на нашия Господ Иисус Христос.

- Календарът показва годината от новата ера...

- И тая нова ера започва от раждането на нашия Спасител.

Кметът удари с юмрук по масата и изкрещя:

- Мълчете! Забранявам ви да се занимавате с религиозна пропаганда в селото. Религията е враг на партията и ние знаем как да се справяме с враговете на партията. Аз съм рискувал живота си за народната власт, а вие ще ме агитирате мен и то тук в общината. Слушайте англо-американски агитатори, измитайте се от тук. Предупреждавам ви, че ако втори път дойдете, ще ви изнесат с краката напред.

- Искате да кажете, че вие сте убиец?

- Казах ви да мълчите и да се измитате от тук и втори път очите ми да не са ви видяли!

Двамата приятели тръгнаха към гарата, въпреки да знаеха, че са закъсняли за последния влак. Когато пристигнаха, видяха, че на перона има пътници, а след малко и влизащия в гарата влак. Бог бе допуснал закъснението му с около половин час, за да могат служителите му да се приберат по домовете си.

По-късно Камен успя да замине за Африка, а от там за Индия, където работи като евангелизатор.

Властите се опитваха да скалъпят процес срещу Павел, за да го натикат в затвора, но една финландка се застъпи за него чрез Световния съвет на църквите, като го представи за свой годеник. Той наистина се ожени за нея и емигрира във Финландия.

Ако съм жив и здрав и ако ще Бог, имам желание да посетя всеки един от тях и да опиша живота им във втората част на религиозния роман “Пробуждане”.

Събитията са действителни, но всички герои са измислени и приликата с тях е случайна. Напразно, драги читателю, ще се опитвате да откриете в някои от тях себе си или ваш брат или сестра в Господа. Една сестра, която носи името на една от героините и която няма нищо общо с

нея, пострада и срещу нея бяха направени два несполучливи опита да бъде убита от антихристите.

Книгата беше написана през 1986 година, но по причини известни на читателите, беше невъзможно да бъде публикувана.

Край